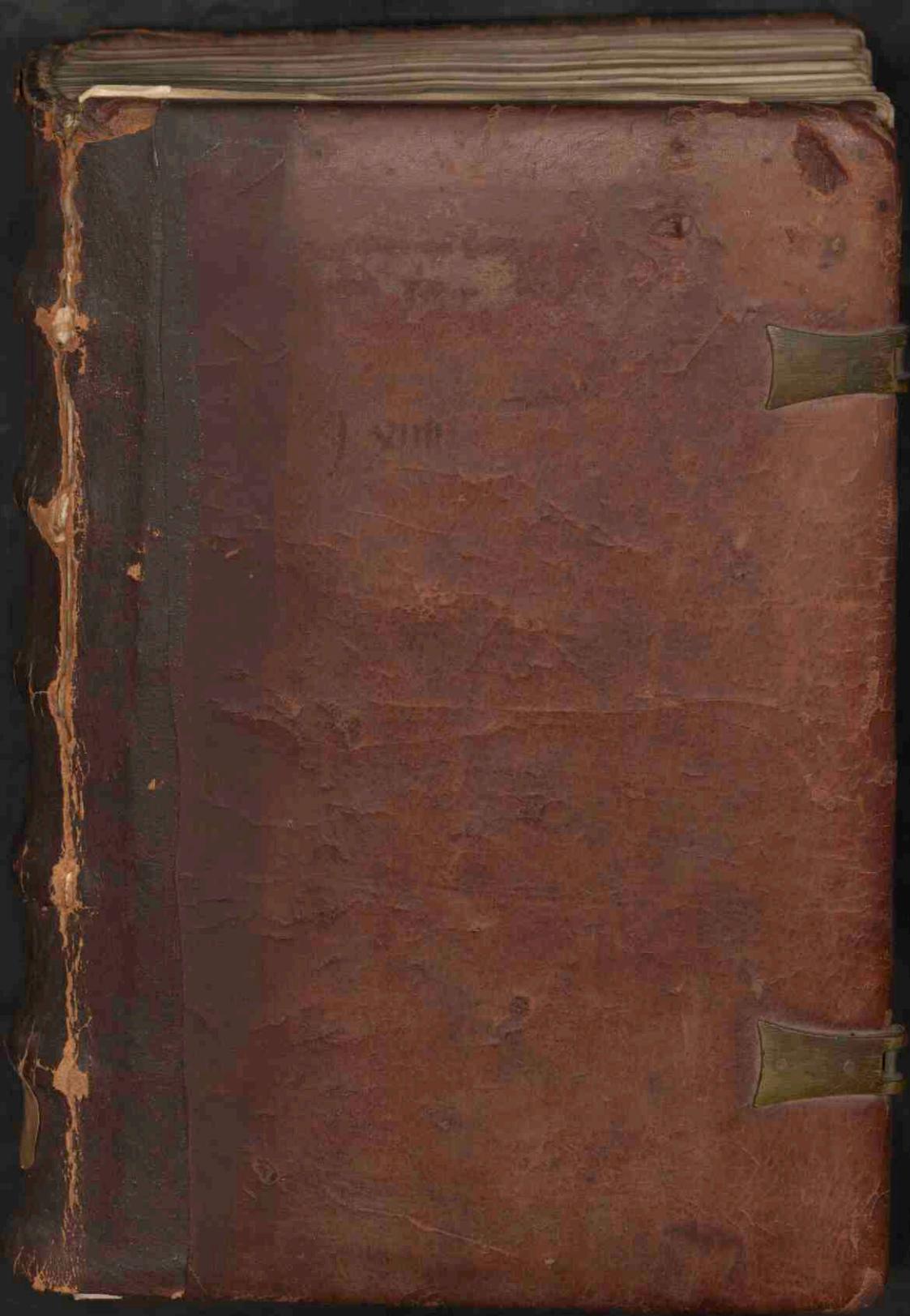

De septem donis spiritus sancti \

<https://hdl.handle.net/1874/334473>

490
Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
Nº. 262

16.007
342 (*Eccl. 362, antea 291q.*) Membr. 4° min. 146 ff. Saec. XV.
Libri III de septem donis Spiritus Sancti, fol. 1—126b.

(Fol. 1—28 tabula alphabet. hujus voluminis). Fol. 29a. (Incipit opus:) Omne datum optimum et omne donum perfectum, cet. Fol. 126b. Explicit liber de septem donis spiritus sancti.

Tractatus de gratia, fol. 126b—146b.

Fol. 126b. (Incipit:) Hortamur vos ne in uacuum gratiam dei recipiatis.... Primo enim intendo dicere quid sit gratia; secundo de illis que animam uestram disponunt et habilem reddunt ad graciam et ipsius effectus recipiendos; tertio de effectibus gracie in se.

„Pertinet ad Carthusienses prope Traiectum, quem dedit nobis dominus Henricus Waluisch canonicus regularis in Winsen cum ceteris quibusdam.”

342

Libri III de septem donis Spiritus Sancti, fol. 1—126b.

Saepius vulgatum fuit opusculeum inter opera s. BONAVENTURAE. Non est tamen eius, sed RODULPHI DE BIBRACO (Biberach), qui vixit circa annum 1360. Cf. S. Bonaventurae *opp. omn.*, X (Quaracchi, 1902), p. 41.

Hs.
4 J 10

laatste dat op. onderaan:

combit pro quinque flor. et

septem place computando

XXIII place dacentriensis pro flor.

- oost nest.

= geschilderd door Henricus Walvisch.

ee winterheimer potter aan de

Kartusze Blomte in Ur.

620

262

N. 252. q.

Nº 295. q.

Habrah sedenti in hostio tabernaculi appi
ur dñs in fuore dia in estuatioe fueticis
desideri. R. iij. militidie v. ii.

Acceditur ad deū p sicutudine et recedit p diss
atio om̄s exterior mortua ē sū piente et deuocōe
Excessio testis bone conscientie fulge. inior. i. i.

Actio q̄ p̄ius cū amaritudine siebat p donū sapie
fit ut cū delictione pagat. Ibidem

Afflūs scalarū hom̄i restitutus et aliquātā datus
est ad receptionē donor spūialū. R. i.

Afflūs unī regleū ut sine rā et sine cī. E. iij.

Agnitū dei in nob̄ est et colit nos d̄s coptans
Alimenta spūalia quo plus. su. fūs pie. a. ii.

Allā heb̄icā cūcta trārū natio seruat nullo alio
simonetūllatū qd̄ cantat p oēs uicos celestis ip̄l. v. iiij.

Altaria occisa s̄t p̄s noui testa. q̄re. R. iij.

Amōdinus recolligit nos distractos p aores
uaios et contractos ac corrugatos expandit et
conit ad deificā unionē et qdām deiformes fū. a. i.

De amore et cognitōe q̄ papuasti om̄i donorū
Amor ē uis pētrās oia nec gesens. Lps. l. c. i.

donec teneat amatū. d. ii. Camor est ignis in
meditacioe lux in orōe mel i gñar. actione

P̄tus ad Carthus ap̄e Traectū.

umū in contemplatione. d. i.

Cles. a. y.

De fortia amore extinguae os delationes cina
Per amorem deus uenit ad nos et maris in nobis
et quis uere amat R. i. **C**uius per amorem tunc
liquestat omne diuinum in corde amantis. C. i.

Distinguitur int̄ triplice amore ardore et languore
am amat inapietes ardent p̄ficiens languore
p̄st̄ usq; ad excellū mentis. m. iii. **V**irtus
ueri amoris boni et pulchri sit̄ nō solū hoīes et an-
glos egredi nām p̄p̄ia ut ascendat in diū. sed in
diū ut condescendat exaltatis. m. iii. **A**mois
uochanētia sic mitigat penas in corpore degentium
ut actiā mitigat penas animū in p̄gatorio. n. iii.
Potius amor oīm alienū afflītū excludit nuditatem
diligens preter vnu. s. iii.

De amore inuidiorū qui impedit mentē a
receptione spūalū. n. i. **C**eramor iste est actus
ad uidendū spūalia bona. ibidē **C**er amore inor-
dinaro sequit̄ iordmatus timor. r. v. **M**y.

Hagogia est eleuatio mentis in contemplacione
ngelus est nūtius quo cina cognoscam⁹ et
desidiam⁹ h̄ est inspiacio sc̄i. s. i. **C**er ordine
horū trū. s. purgare illūcare et p̄fici quō sunt
in superiorib; respici inferiorū. v. i. **C**er angeli uisitēt
nas in purgatorio consolando eas et pre-

dicendo tūm p̄gatōis N. ur. **C**ānglist in maxio
 nūo soli deo nūcibiles p̄ u.
Anima p̄ cognitione et amore vni c̄ deo. a. i. **C**āne
 potētias sp̄s s̄ illūciāt ūtūtib; ac donus p̄orat uina
 q̄ om̄ia expellit ac igne cūtatis consuīt. b. v.
Ntribz amine potentus reluet dei ymagō i mēori
 audiū p̄ m̄ intelligentia uide filius i uolūtate
 amplificat. sp̄s s̄ b. i. **C**āna p̄ ḡm sp̄s s̄ efficiat
 pris filia xp̄i sponsa et templū. sp̄s s̄ f. i. **C**ex
 aia cū suis uib; p̄ficiat p̄ ūtutes ree ml̄. dūtutib;
 Et etiā p̄ dona ree m̄stra de domis **C**āna efficiat
 h̄itacilū san et deo iocandū p̄ dona sp̄s. k. i. **C**ex
 potentie aīe dispoīr p̄ dona ad expedite m̄studiū
 deo ibidē **C**ātemplicūt p̄ dona ad seq̄ndū insit
 tus sp̄s s̄ e. i. **C**ān sensus sp̄niales aīe st̄ q̄iz
 f. i. **C**ān est cādis triplūt h̄ns p̄plūn au
 cies st̄ ingenuit eius iugores. k. i. **C**āna consistit
 i dō. s̄ mēoria quā mouet sp̄s s̄ rōe quā docet
 uolūtate quā sp̄s s̄ mouet. o. v. **C**āna amōla di
 nūtios. s̄ occultos et nouos ſcripturātū intellātis re
 capit. reūctio etiā deo ſep̄tē nūtios. q. i. **C**āna cauta
 rea et m̄sensibilis extōrū penalitatū k. y. **C**
 Porte etiāles aīe st̄ tres eius potētiae q̄s p̄ donū
 fortitudis sp̄s s̄ caput. o. y. **C**āna deuota dimis
 consilys inspiata fuit q̄n sp̄reto laulo corp̄al co

modi dixit viugam p.ii. **C**uod sit aie uita et
quid mors q.ii. **E**n omnia aia liqfit p deuotione
et amore. **T**u. **O**r aia fluida non sicut in etate
mitate tu. **C**uod uires aie medie purgant u
luiuent et phtiant a superiorib; et hoc idem fuit
medie uirib; ineriorib; v. x. ii. **C**uod maria relu
ctat ymagno scie trutatis et q. p tanto est capax
dei 3. ii. **A**ia sepat pscius extaret uitam contempla
tuam et tanto dicitur est ad amandum quo absolu
ta corporib; corporeum necessarium n. iiij. Ideo ab
solutoria aie a corpe non est formidanda sed desideria
Ibidem **O**r aia fca est ad similitudinem dei et
quod apparet deo in simplicitate uite et pietate
uite 3. ii. **A**ia ad dei similitudinem exata aude
uitum uestib; ornari quib; et conditor Ibidem De
hoc re inf de similitudine dei in aia **C**lementia mis
ta aia; nris ex spe et aia fui sci est regnum dei
3. ii. Item de regno dei mit nos exire 8. ii. **A**ie se
pate in beatitudine potant' uno domini amoris.
cū lacte natural afftis ad resumendum corpus n
ii. **N**oste natural afftis retardat aiam ne tota
intentione pgrat in supremū celū trutatis vñ p ic
non habib; psciam et consumata beatitudinem ibide
A numia in opib; suis regulanter se tenes dī spe
celū sine macula b. iiij. **O**r aia deformis fiat

fiat opus ut scoria tremi amoris in igne domini amoris
consumat et quantum labor est in hoc ut angelicam
formam induat per piuitatem intelligentie. b. vii.

De aie dignitate quam uirius apparet diuine similitudini
domini et quam deum cuius agnoscit uidens se stam ad
ymagine illius. l. viii. **D**igitas aie in quatuor
colunt ibide. **P**rimu est libertas arbitrii cui uolentia
in fine traxore non derret nec aratura peribit. **D**e
secundu est discretio per rationem discursuam et quid inter
mixtum et intellectum. l. viii. **T**ertiu est quod analytice domini
mum super corporalem creaturam ibide. **S**ecundu est quod aie
insertu est niale desiderium suum loci id est de aie i. de
ubi de contemplatione de elevatione et de extasi. **I**c
i sponsa. **D**e aie potestus que in se depositus
aie. **I**c ymagio hoc de statu aie separate que infra de
bitudine.

Aplic illuuiati igne spes et pene totum mundum illuui
bant et inflamabant et tamen superbor odi in illo lu
minaligabant. c. i. **A**plic et eorum discipuli testa
fuentes fida ueritate letante per eadem occubuit. b. ii.

De apolor fortitudine quam scilicet per patribus resisteauit.

Aribitrum libatum in hominem quam ei. l. vii.

Confusat dignitate. l. viii. **A**scendit anima per dona ad celestem priam. b. i. **S**ic
census et descensus scilicet est in donis. p. i. **S**ic

centendū est ab infīmis ad supnora q̄ b; dī gradib;
qā nēo repente fit sūm⁹ p. i. v. **A**scensionis gra
dus s̄t septē dona. Q. i. **C**uō ascendit hō supra
sem̄ in contēplacōe de hoc re m̄f̄ elat⁹. **S**e eccl⁹

Assilatio est effās gr̄e a. iii. **A**ssilat̄ aia deo p
grām i hoc op̄ deus unū uerū bonū mltis se pti
cipat. a. iii. **A**ssilant̄ deo aie q̄a bona q̄ s̄t p na
turā in deo descendit ad illas p grām ibidē. **N**od⁹
ut assiletur aia deo r̄a req̄uit. b. iii. **P**m̄ ut aboi
rubigie uirorū puget alioqñ nō merit̄ illūna
ti ibidē. **S**ic dīm̄ est regulat̄as uirū aie. c. iii. **T**m̄
est abdīctio dītarū. fuga enī malorū id ē tpa
luī uerū lūtūdo deī est. c. iii. **A**ssilat̄ aia deo i
arbitriū libtate. l. iii.

Audiens consilia a xp̄o sic ex deo. audiēs con
silia doctorū oret deū ut apīnat ei sensus. audiēs
consilia sp̄s. s̄ habeat aures intiores q. ii. **A**llie
st aures cordis. alię corporis. ibidē. **C**audīt uox
dn̄i loquunt̄ pacē ab hys quise abstrahūt a stre
pitū animalū sensuū. s. ii.

Ad auxiliū dat̄ sp̄s. s̄ adiuuās nos in tēptacōe
Nubrādome post resūctiōe sensus extiores
refitūt̄ xp̄i hūanitatē et sensus intiores eius
dīnitate. l. v. **B**titūdōe consistit in cognitōe
ueri et amore boni. c. i. **C**titūdōes pfitūt̄ ho

Beatissimi plor diligit deum quod sapientia et scientia diligit
 et deus plus diligit illos quod ipsi sapientia vnde est in eis.
 plena concordia ut quodque deus vult illi uoleat et eis regnui
 Et gaudet in multis; beatior de gaudiis similes sicut de
 pio et mare de domino cui omnes diligunt sic se et deum se omnia
 unde totum aua cor nesciat plenitudinem gaudi regnum
 Et post rite poterit uno in uno pilleu misericordia
 et oib; affab; pregete in deum dicantur T. uj
 Comis affectio hois bni deficit et transformatur in de
 uoluntate librem
 Et bni deformes sicut dominus dicit reges et regiae V. uj
 Et status bni prie diligit per historiam in qua inrat regi
 na laba decollasse in viro saeculam dictas domos abos
 et ordines multitudinem salibus Et expouit hunc historiam V. uj
 Et aues hunc prie os offerit holocaustum Et quodlibet libra
 sibi uidentur ueni salibus sapientia et dictas a suo

Cre bñ hait lapides uiri dñplia libi cohæcio
glutiuo plene cognitōnis et pſte dilcois. I. vii
Cre bñorū corda s' mutuo ſe pſpria ibidē
Fde bñtudie ſcorz que mſ gaudiu ite mſ gta
ite de coniunctio ſcōd et tao dom sapie

inīem ut q̄i diuino mō opet p̄fūlios actus h·v
Ex sūt septē b̄tādines quām sufficiētia atten-
 dit̄ penes integritatē p̄fūmis que constat ī t̄b; h·i·
Ex b̄tādines consequēt̄ x̄ a fructus et quip̄ seni
 spūales. h·i· **Q**uō aliq̄ hic uidit̄ pregustare b̄tā
 dīm̄s gaudia et in contemplacōe dīs et glori-
 ratione corporis x̄. **B**utūdo et gloriā
 est deus in quo h̄nt om̄e bonū. o·u· **D**hūr̄ b̄tā
 dīm̄s capaces s̄t angli et hōtes p·u· **C**āna ab
 illorū glā in qua et̄na salus exubat uitas q̄
 nat ibidē. **N**atu est q̄ non festinēt̄ ad illā pa-
 triā et q̄re p·u· **D**e b̄tūdine ista re m̄l̄ de glā
Benedictiorū diuīorū recordacōe exitat̄ am̄ ad
 cognitōne et affiat̄ ad dilectōz h·u· **D**e q̄tuor
 bñficiis p̄cipue tenemur deo regnari ibidē
Bonū opus multiplicatū nāl̄ h̄t̄ āngēt̄ multiplicatū
 ē dīlātōne h·i· **A**d bonū opus tria req̄unt̄
 ut mēoria non sit obliōsa nec intellāt̄s errans.
 nec uolūtas inqua. v·u·
Carūnū diuīa scula appōn̄r̄ cōiuātib; i mē
 sa sacre scripture. l·ii·
Caitas indīsibilē collatēat sibi tōrē filiale. h·i·
Caitas est duplex notitatis que compatis̄ seā
 tōrē p̄cālem. alia est excellentie et hec excludit
 om̄ēm tōrē penale. s·i· **C**aitas est mō filial

tioris nec est aliqui sū eo quāmo aucta caritate au-
get etiā nō ille. s. i. **C**aitas p̄t̄us attingit
deū q̄ fidē ul sp̄s ampliatis enī dicitur caitas et
possidet nō autē alie. d. i. **C**aitas fūt̄ gustare
fūla pietatis p̄ fidē indicata et p̄ sp̄e ip̄ata idē
De amore caitatis m̄lt̄ bona dicunt q̄a est
dulcedo int̄imi saporis ignis i meditacōe luxi
orōne. d. i. **C**aitas descriptio m̄lt̄ pulchra
ibidē. **C**aitas est tibz suauis fessos ruelas et
mestos lenificas. s. i. **C**aitas est qdā iunū
spūale p̄ter consiles pietates q̄s h̄. cū vmo. k. i.
Calcatis amor penetrat oīa donet pueniat ad
dilectū. c. i. **D**e uno caitatis t̄plici. l. i.
Caissim s̄t̄ q̄ maxie deū diligunt et diligunt
ab eo et int̄e m̄do diligant. x. i. **C**aitatis vi
nū fortissimū mebris mente ducit eā in exes
sū et alienationē. x. i. **D**e hoc m̄t̄ de ebrietate
spūali. **C**onuata ab sit caitas b̄tor ad deū et ad
sciuicē. k. i. **D**e illa p̄st̄ caitate ubi q̄
libz diligat aliū sic scip̄m non alit gaudebit pro
singul' alius q̄ pro seip̄o et maxie gaudebit de
deo ut tota alia non sufficiat plenitā gaudi
x. i. **D**e mixto piuissime caitatis quo potat
b̄t̄ post resurreccōe corp̄m ut iā omibz addi
bz pgant in deum. t. i. **C**reuerit illa uera i p̄

ta caritas q̄ fuit hoīes deformes ibidē **D**e cūdo
amore caritatis fācīens extasim. **N.** iij **C**oncluſiō.

Qella iuncta est ubū p̄s contumēs degeneris
ibū p̄tē op̄ari quid sit. **v.** **iij**
Cibū sapie etiā sapientē et nō rep̄bi vi. **C**ibus ai-
me esse bonū opus. **b.** **iij** **C**ibus suavis ē caritas
S. **iij** **C**ibus aīe est sc̄ia et sanas aīe sit uita q̄ **iij**
Quitas est aīa h̄is t̄plicē p̄līm et q̄ s̄t eius ci-
ues k. **i** **C**ui p̄lunt ārābī cūcta op̄a suare
ferant ad utilitatē cūmū et totū corpus r̄ipub̄
carent. **b.** **iij** **C**uitas ē eccl̄ia mūltas p. **iij**

Triestōno clauſtri sp̄ual tres mēs est. **C**odī tri-
plūcē ſanū ſcapularū et q̄ ſculpturas ponē. **j.** **iij**
Claſificat filius p̄em et ſps. **f.** clāſificat filū et
quomodo. **b.** **iij**

Qogitacōnes bonas et ſc̄ias ſuggit nob̄ ſps. **c.**
et ipē ſt̄ in dīta p̄nīcē ſps. **f.** **o.** **i** **C**ogitacōnes
ordinante ſt̄ duob; moīs. **E.** **iij**

Qognitio ueritatis amor boni nos bāſificant. **c.** **i**
lē. **iij** **C**etia p̄ hec deo unū. **a.** **i** **O**p̄a etiā ſt̄ p̄a-
pua ſps. **f.** dona. **c.** **i** et l. **iij** **C**ognitio quā h̄
creatura deo est matutina resp̄ci cogitacōnes
quā h̄t de creature. **a.** **iij** **C**ognitio fruct̄ augēt
ſine augmēto dilatōis. **S.** **iij** **C**ognitio ſuha-
bitu v̄tutis non fuit hominem p̄līm. **b.** **iij** **C**og-

Nō stupius dicit hō p domī intellectus et q̄ nā
ra sit hoi illa cognitio 3. u. **S**erpm nō cognos-
tens nichil rē estimare nouit ibidē

De cognitio et dilectio p q̄s dīs in hīc tūc hu-
manū et q̄ una nō p̄dest sine alia et in quovi-
dē differe. b. u.

Aolmus deū et colit nos deus et quō. a. u.

Ad colendū deū rō nos informat et nā indicat a. u.

Conmē dñr amia sed min⁹ p̄st̄ cibū spūa
len⁹ difficius sumētes. k. u. **C**onmē aie
quid sit b. u.

De concordia sp̄s hoīs ad deū ad se et ad p̄am
quendhoat et p̄durat a i uītū sum̄. & u. **E**t
q̄ntalona fuit concordia ibidē

De confidentia que est ps fortitudis v. u.

Tin congregatōe p cauitate in unū hītantes q̄nōs
hic p̄gūstant gēmā būtūdme. Gāie et coru⁹
quā postea s̄t hīturi x. u.

De cōpūctōis igne re⁹ infra de igne

Conslaia mūtata p cauitate exiliaret ac ro-
borat ut nullis adūlis ualeat supari. k. u.

Serena mens ul' consciā que est s. u. **C**ta
lis consciā est regnū dei q̄ est iustitia par et gau-
dū ibidē **F**utor et serenitas consciē marie
p̄uenit ex cōfūctōe cordis. b. u.

7

Consilij donū q̄ p̄ se seq̄ post donū fortitudis. o. u.
Ant consilij hūanū et consilij qd̄ p̄t̄ donū
lps s̄ est dīa et descriptiones eērūdē. o. u. **C**on
consilij et sc̄as s̄int resp̄tū cūlde obī hoc est solū
matriale et de istorū donorū dīnīa ibidē. **C**on
consilij sc̄dm leges cīnas iueit ardua p̄ nos a
genda et excludit p̄cipitationē ibidē. **C**o s̄ime
consilio iuit nōno peuit et q̄ p̄ u. **C**on
siliū erratice elā despiciit tūlitoria et cautele ac
cūspicentes ī spē q̄p̄t̄ req̄slē conditoris p̄. u.
Consilia dei cū s̄int p̄fīssima dūctū partā u
am ad om̄e bonū et p̄ uia compendiosā mag
ibidē. **C**optimū consilij est siuge ad q̄rendū
spōlū in plateis p̄ceptorū et uias consiliorū p̄. u.
Co consilij occīpa uolūtate suigentib; et q̄
pnūosla st̄ et quō inflant hoīem et extētant
q̄. u. **C**o efficacia horū consiliorū et q̄ solua
te s̄int audiēta idē. **C**onsilia st̄ alia a xp̄o dīa
et alia a doctrib; et alia inspirata a. b. b. o. u.
Cedimus consilij q̄b; deus m̄ndet om̄ib; consili
lentib; se que p̄t̄urunt om̄ib; consilij aliorū
o. u. **C**onsilij donū extinguit auāia. o. v.
Consilia dīma et si oculata s̄int h̄nt tñ signa
lue p̄nre et que s̄int illa. o. u. **C**o miserabi
les s̄int qui non h̄nt in se hec testimonia consiliorū

de ibidem. **D**e die consilij cuius mane est au-
nūatō nūcītis ad confinādū se dme uolūtati
meridē est illūatio et mīstāmenō ad obliu-
tionē p̄ceptōr uespera obliuacio est consiliorū
eran⁹. R. u. **C**ez consiliorū gradibz ascendit ad
ūtutū p̄ficiōne et quist isti gradus ibidē
Coniuic qđ sp̄s s̄ fuit in aia p̄ donū consilij
s. u. **C**onuile familiā aie et conuiates s̄dīm eoz
dignitatē collocent ibidē. **C**oniuicū consilij ce-
lebrat in secretōmentis et ipse s. u. **A**d conui-
uicū consilij p̄mo ingrediant sensus intellā-
les. s̄ mēoria intellāis et uolūtas. s. u. **A**d hoc
coniuicū consilij nēcū req̄it serenitas paas it̄
ne ibidē. **O**n hoc coniuicō intelligentia p̄ conte-
plationē illūiat ad discernendū consilia an
a sp̄u dei uel a sp̄u carius uel mundi a' a sp̄u ma-
lo parant. T. u. **E**t uitates et consilia intel-
lectus uenit tot frūla conuiuantibz aponit. I. u.
Con hoc coniuicō tres consiliarii s̄ tres sup̄iores
potentie aie quartū mēoria consilij ad purga-
tionē uictor conuiuantū et ūtutū eratationē
Intellāis consilij conuiuantibz accēde ad illū
nationē uolūtas ad opaciam p̄ficiōni. v. u.
On hoc coniuicō consilij quō uices sup̄iores
aie prūgent illūnent et p̄ficiāt medias dies

et medie infiores poteras. **S**anctales v. xii. ¶ **C**onsilia dei excedit omia consilia aliorum et sit mundus
 incapabilia sicut nec datorē consiliorū. **S**pīm. **s**
 pñt intellige x. ii. ¶ **C**onsilium nostrum respicit illū
 nationē intellectus vñ post donū consilij subnū
 gis de dono intellectus y. ii. ¶ **D**ono consilij ab
 oī sorte aīa lauat et pñctū ad dilac̄ū ūmia xii.
Contemplatio uita magnā et miabilē h̄t
 dulcedime vñ omīa trena fastidit et ab oī exio
 ri inquietudine dormit h. ii. ¶ **E**x p̄ contempla
 tione deus in sua eentia nō uidetur in pñctū ui
 ta sed aliqd ibideo. h. i. ¶ **C**ontemplatrix aīa
 spūiale exprimit amore d. Indica m̄ quē diligis
 aīa mea. h. i. ¶ **C**ontemplatio dñi uultus uera
 est mīdies Ibidem. ¶ **C**reides uie et si dñlōr sit
 et fuentior nō tñ puenit ad mīdiē pñtē quam
 sponsa respicit d. Indica m̄ h. i. ¶ **C**ontempla
 tio excellenter uitatis est sñ formis uisibilium et
 est p̄pē electū. i. ii. ¶ **A**d hanc contemplationē
 elevant qui p̄ donū intellectus discut̄ scripturaz
 uelamia penetrie Ibidem. ¶ **I**n luce et seruore sc̄p
 turarū sic in mīdie cōtemplam̄ mita h̄torū et ar
 thana dñmorū sc̄aretorū. d. vi. ¶ **C**oclopno cōtem
 platis quo sensus extioris obdormuit et seūs
 intiores uigilant ad suas opacōnes Ibidem

Contemplator p donū intelligēs ptingit usq; ad
intimā et nūcū uitatē intelligēdā et degustan-
dam quādā intellētāli experientia. **E** uī. **C**ōtē
plaudū ex dīlōne cū expīmētū suauitate ē ac-
tus donū sapie. **f.** **uī.** **S**apia est contēplatio uī-
tatis pacificās totū hōiem. **E** uī. **D**onū sa-
pie ptingit ad cōtēplatiā uitā q; mīa pfect
vñ septiā dies. **S**apie uespam nō h; qā gau-
contēplatiā uite ex fine melius cōualeſcūt. **I.** **uī.**

Cōe excellū et alienatōe metis cōtemplatiē et
quō ad hui⁹ pfectōe dēat aīs pueūre. **A.** **uī.** **V**o-
deū contēplatiā nū possit nātē est ut hūc mīdo
moriat. **r.** **uī.** **O**ui vlt contēplando sup se
deuātū intipiat sibi ipī p hūlūtātē uileſcē. **d.** **uī.**

Cōe abstrahat se ab omībz tēnēs desideijs et sec-
uet se solitārū soli deo. **E.** **uī.** **O**tem dīscat paci-
ficare itiores aīe uires nesat enī sapia nī i cor
de pacifico. **E** uī. **C**ōe breqñt meditēt celestia
quia p hoc ad tantā dulacōne puenit qd explica-
re nō possit i līctacibz. **E** uī. **V**te qualē contē-
platiā viris p desideriū extensis mfundi dñiū lum
p reuelatiōe uel scripture mīsticā expōne. **Ibiden.**

Mens deuātā p contēplatiōe uaiat tribus
decais. pma est pspūx rūū uīestigatio quā coi-
natur cordis dilatatio. **E** uī. **S**edā est dīmarū ex
rūūma delatatio ex qua sit interior uindictatio ad

+ fītāe

contemplatio id qd sup' mente sit sed in alienatione
 Ibidem ita est dñe maiestatis amictio quia seq-
 tur alienatio mentis et quid sit alienatio i' eccl
 sis. k. u. ¶ De contemplatione amictio inquit
 cor purum ab omnibz peccatis Ibidem Plura q' re m'la
 de elevatōe mentis h'c de exalt' uel excessu. It' de eb
 etate sp'uali. Item de i'aptu.

Domine conuictus a delictis omnibz p'ius ds' immitit
 aliquid sp'uali gaudi ut tanto magis eis mun-
 dus amarescat quo dulce sit eis qd iuenerunt. k. u.

Ad consolationē dñi lps'. s. testificans in corde
 nro q' sumus filii dei. N. i.

Coniuic septem st' iuxta septem domas lps'. s. c. i.
 Ad coniuic sp'uale t' requiri que orunt ex cito
 redim. o. r. ¶ De coniuic domi re sup' de t'ore h'c
 de iustitia. Item degaudio

De coniuic p'petuis in quo mens replet omnibus
 misereb. u. ¶ De coniuic scie in quo repellit
 fames uitiorum et ignorantia supat. S. u. ¶ In
 hoc coniuic appetitus aue puocat ad amore
 p'manifestationē dulassimarii uitati. Ibidem

De diuisis pulmēnis t'ribz et p'stabz que appo-
 nut in hoc coniuic. I. u. ¶ In hoc sp'uali coniuic
 d'ap'f' erit xps. p'manu'lo est lps'. s. et in huius
 appuacionis. k. u. ¶ De coniuic fortitudis. N. u.

Et in finis fortitudi

De coniunctio domini consilii id est q[uod] coniunctates i[n] eo collocant et ubi celebretur s[ed] n[on] de hoc re[bus] sup[er] consilium
Con cōnūcio intelāculi tūm vnu feci lū aponit
in quo cōnab̄tātā dōntinenti e[st] i[n] **C**edimāre
fētio huius cōnūciū ē dōna et simplex dōmēstica
et mūsica. **E**t i[n] **D**omū sapie triplex cōnūcio
celebrat p[ro]mū fāt mūltantib[us]. scđm nūtab[us] q[ui]el
centib[us]. tūm regnantib[us] post corp[us] r[es]uscitatoz
p[ro]mū amia. scđi caiores cōt[er]i cōtissimi. **K**. i[n]

Cde cōnūcio q[uod] sapia fāt amias. similitantib[us]
in quo scđm ġdus amoris ul sapois d[omi]nū singūlū
gradus cōnūciū. **K**. i[n] **C**on hoc cōnūcio amia q[ui]
iuntant ad comedendū sūr in apientes. caiores
iuntant ad libendū kmū ad inebriandū ibat
Con hoc cōnūcio potant caiores uno bono me
liori et optimo. **L**. i[n] **C**et scđo cōnūcio sapie i[n]
quo aīe erute potant uno cū lacte mixto. **N**. i[n]
Ceuasio malorū et adeptio miltorū et magnorū
bonorū atab[us] iustorū post mortē fūnt cōnūciū
N. i[n] **C**et tāo cōnūcio sapie q[uod] est regnanciū
btorū in corpe et aīa. **O**. i[n] **C**her et p[ro]famulias
huius cōnūciū q[ui]s fūens cōnūctates reges et filios
O. i[n] **C**hic rex est cōnūcantib[us] vita salus glā
honor et omne bonū. ibidē **C**ōnūantes s[ic] angū

et hoīes regis at glā in medio residentis excedit o
nem sensū. p. uj. huius cōiuīg glā etīa est. Et uj
Eius gaudia s̄t immābilia inestīabilia et ineffā
bilia ibidem. **I**n hoc cōiuīo d̄s secoīat om̄ib;
uixta corū capacitatē restīc̄t om̄is corū sensus ino
res ibidē. **F**elicitate et concordia dulassia cōu
uantū. k. uj. **I**n mensa huius cōiuīg tām vñ
fālū apponit qđ uere reūat et satiat mente hoīis
qđ nulla alia face pñr. s. uj. **I**n hoc cōiuīo est
sacras sine fastidio ibidē. **E**t potant̄ uino in
mucro caūsime cūritatis. t. uj. **D**eūd in hoc cōiu
p̄ sequī exhib; filius mūltat lapīm ī abū. sp̄s. c.
p̄mat potū donorū. v. uj.

Coronant̄ bñ aut̄is coronis hñtab; xy stellas.
id ē ulēm p̄fīōne. rotunditas corōz s̄igt regni p̄e
tūtātē. v. uj

Quidultas abīentia est a cōiuīo pīctatis. b. uj
Qultus dei est duplex int̄ior et ext̄ior. a. uj. **C**ul
tus dei q̄ et latra dī soli deo debet. et qui hñc cul
tū alijs exhibet morte plectendus ēst. a. uj.

Quō aut̄e alijs cultus possit exhibēr aratus
sū p̄to sicut ymaginib; et reliqis sc̄or. ibidez

Quite ext̄iores ip̄edunt eleuātōz mentis. E. uj

Datū optimū est xp̄s incarnatus nob̄ a p̄e
exhibitū. a. i. **D**atio que est dantis actio co
uenit totū mūltati et dīt a dāto bono et dono p̄tō

d. i. **C**odata bona s^te dona n^{ost}re et fortune et huius
extiora ibidem

Deliciarū affluentia est in hys qui mente alie-
nant ab infamis et siq^{ue} se eleuant ad divina im-
gentes se audeat. p. iiiij. **C**ox hec delicie in hac vita
nō s^te continue ibide

Delicerū feruens quō cāt extasim. N. iiiij.

Deuotio. **D**īn deuotione oīs actio mortuaē

Cuonō deuotio extiranda est ex remēoratioē
būfitorū dei exemplo helusei qui p-
disposuit ad recipiendū sp̄m p̄pheticē h. iiij.

Ceuō deuota mens surgit p̄ desideriū massimū
celestis sp̄oni. N. iiij. **D**e furore deuotōnis q̄
prūpit ī gestus miabiles corporis. N. iiiij. **D**e
deuotōnere īfīa de extasi. Itē de iubilo

Deus p̄r̄ coicauit nob̄ creaturis suis datū opti-
timū b̄ filij incarnationē et donū p̄fim b̄ sp̄s. sc̄i
missionē ut illūnati et illāmati illū ducant ad
dificam vniōnē. a. i. **D**eus audit p̄ meorā
uidet p̄ intelligentiā deosculat p̄ affectū. b. i. h. iiiij.

Deo audit p̄ reuelationē uidet p̄ contemplatioē
rō ibide. **D**eus q̄r̄ incomprehensibil et sine fine
diligendus sy q̄rat et iuēnit cognito de eo q̄ sit
incomprehensibil. 6. i. **D**eus qui sup̄bale est
bonus more solis ad omnia suā bonitatē exten-
dit iuxta eorū capacitatē. q. i. **D**eus colit nos

amando et columus eū adorando. a. y. ¶ **D**icit deū
 aliq's offendo se dō sicut pñapno creatōnis et sim
 būficationis et hinc cultus int̄ior est exterior cultus
 consistit in oblationib; et alijs iurijs. a. y. ¶ **D**eūs
 affabilē se exhibet omib; consilientib; eū. De. y.
Deūs uidet ab hys q' sc̄lo morūt y. n. ¶ **D**eūs
 tñitas mōtesat nobis p domū intelligens. b. y.
Dignosat aliq' deū q' tñ cū non hñit. vñ plus
 est hñc deū q' uidet. b. y. ¶ **D**ivutus amoris fuit deū
 inegressibilē quasi actia nām pñam egredi ad ar
 aturas p condicōnione. m. y. ¶ **D**e deū imen
 sa pietate que cōsiderata phib; nos diffidē de uia
 b. y. ¶ **D**eūs est tal q' neq'at sicut nō amār. i. u.
 Dies alij s̄t exteriorē cōscientes. alij sp̄itales pma
 nētes. qui w q' se quidā gradus sp̄ual' uit̄ trudē
 tes ad uitā cēnā. t. i. ¶ **D**z est dies menti qñ nor
 est corp̄ et cōn et q̄re ibidē. pñmū diē sp̄ualem
 tior dñi sicut mane inculpat et sic midie conti
 nuat et sicut uespam consumat et quo ibidē
 ¶ **D**ie sp̄uale cāt pñctia etiū solis in aia. t. i.
Dies pietatis hñ tres hōs māe ad se. midie ad
 deū. uespam ad pñmū. t. i. ¶ **D**e die cēnā
 mane est lumen sc̄iarū ac sc̄iarū et midies est lu
 men sc̄iæ sc̄ipturæ et cognitio eruditio uespera uo
 est sc̄ia mōlis et agibilū. t. y. ¶ **D**e die fortitudi
 dis re' pñctia de fortitudiē. ¶ **D**e die consiliij

re sup de consilio **D**e die intellectus ree inf de intell
icū · dies septū domi · s lapie sit p diē septimā q
uespa cauit vñ sit contemplatiā uita q i pia
non deficit sed pfacit · t. iij

Dilectio **E**x magnitudine dilectionis penet mo
dus dīme truelationis **S**i cū exaltū et ebrietate
spūalis amoris nō sentim⁹ signū est q minus
diligim⁹ et minus diligim⁹ · b. iij **D**ui deum
maxie diligūt et ab eo diligūt delatantes intē
mido km̄ st m. iij **A**d dilectionē et cognitionē
dei tria disponūt hominem · h. iii **D**ilectio dei nō
est sine eius cognitione et q nec dilectio sine cogni
tione nec cognitionis nō dilectionē pdest · b. iij **D**e dilectionē
et cognitionē plāq̄e supra de cogitac **E**x in cogni
tione et dilectione sumū boni būtūdo consistat · b. iij

Dilectio spūū nob̄ est nātria ut faciamus līm q
guli spūs nobis loquit̄ · t. iij

Doce · Qui doceat dīna anq̄ rē cōuerset imū
dus est · p. i **N**ullus doceat nisi hīc dīne sc̄e
et ueritas optimūt ibidē **D**ocēta spūal q ab
illūatis clare intelligit iudib; pronuda ē sub
enigib; quib; sc̄m eoz capacitatē lūsū agat
p. i **D**ocere quid sit · b. i

Domus mentis quō p dona spūs edificat illu
niat regit et defensat · k. i

Donū · Dona spūs s dñr radī ignei p̄t dñlos

effusus q̄s ad modū ignis in aīa opat Cr.
Cre vñ dona reducunt ad duo. sc̄ ad cogitationem
 et amore quov uno illuīam et alio reflām. cr.
Cre hec duo s̄t om̄n̄ donorū p̄ncipalissia ibidē
Dona p̄ficiā s̄t dona grāta quibz uiuat aīa ut
 possit in p̄ficiā opationē nō impedita id ē i ope-
 rationē bāticām q̄ntū est possibile mortali hōi dī
Dona s̄t hītus infisi quibz aīa disponit ut
 sitabilis ad seqñdū instinctus lps̄ s̄t E v g. i.
Dona. lps̄. s̄t vñ. et q̄re p̄uilegiata dñc et q̄re
 septem. E. i. **C**re quatuor dona m̄fiora respici
 ut uitā actua et tā supiora uitā contemplati-
 ua. S. i. **C**re hec dona s̄t radu splendidi et igni-
 ti p̄cedentes a sole audentiā caitatis et s̄t vñ. co-
 lūpme in domo sap̄. E. i. **C**re p̄ dona repant u-
 res aīe et quō meis grā p̄ficitur ul̄ r̄ificat. g. i.
Cre p̄ singula dona singula uitia ab homine
 expellit et p̄ eamens tam ad deū q̄ ad p̄cūm
 q̄ etiā ad sc̄pām p̄ficiā ibidē **D**ona dis-
 ponit nos ad suū boni capacitatē famili-
 aitatem et fruitionē et p̄ hoc tres uitutes theolo-
 gicas que eisdem donis coopant. g. i. **C**tu-
 or s̄t donorū utilitates p̄ma q̄a domū mentis.
 iocūdū deo et sc̄m hītadim p̄pant. k. i. **D**eda
 utilitas quia disponit uires aīe ad p̄mpte
 mūstrandū deo. k. i. **F**ta quia eruduit mente

contra singula temptantia. l. i. **D**e dona aliqui
 subtrahunt ut sciat hoc quod huc licet non a se sed a
 deo accepit. l. i. **N**atura utilitas est quod dona pertinet
 anima et cuius uires ut ad celeste priuam ascendiatur
 l. i. **D**ona diuisis diu de donant sed in eorum di
 ussa disponere et capacitate. m. v. **D**onor isto
 non est capaces mundi per triplex ipsiusmodum. n. i.
Donorū sp̄s. s. capaces sunt ininde conterptores.
 deū querentes orando. o. i. **D**ona emulantur aliqui
 incipiendo a summo descendendo per media usque ad
 infra et aliqui eccliose et quae. p. i. **D**ona sunt
 quidam gradus ascendendi quorū primus et in
 sumus est tuorū qui est donorū aliorū fundimentū
 q. i. **E**x quicquid horū pertinet ad uitā actuā et duo
 sup̄ma. intelligentia et sapientia ad uitā contemplati
 uā. p. ii. **A**d donorū pertinēti requiriunt virtutes theo
 loge. C. i. **I**n donorū edificatio residet sp̄s. sc̄us
 omnes autē uires regens et disponens ad suū obse
 quium. f. ii. **E**qualiter septē dona secundus in
 actus excellentissimōs manebit in p̄ua. g. ii.
Or̄ p̄ gradus donorū op̄ nos ascendi ad p̄petu
 am beatitudinem. Et quod. x. ii.
Dubiuī. **I**n dubiis reuertendū est ad securitū
 mentis et ibi consulendus ē dñs. t. ii.
Seruitas sp̄ualis quod sit per uinū trutatus
 frēt hylaires audaces et fortes obliuio

los et insensibiles. k. u. **E**brietas spūalis et so-
 bra p̄ducat mentē ad obliuionē suu. **E**u. **T**an
 haic ebrietate nō sentiūt nimis diligit deū et
 diligunt a deo. l. u. **E**nī deus dī inebriā spūa
 li ebrietate. m. u. **V**aictas reuelacioni et alli-
 dii p̄stis inducit spūale ebrietatē in iuris spī-
 tualib; q̄ dñr inebriari ad salutidmē sup̄balis
 ebrietatis q̄ indeo est m. u. **E**nī paulus hac
 ebrietate madu' oblitus suu et oīm mūtanor;
 q̄n fuit in captiu. ibidē **N**et ebrietas cauſat a
 fortissimo iuno caitatis faciens mentis alie-
 nationē et infusa reuelacōe et dicit in extatim ul-
 excessū. m. u. **V**oleantes ad hanc ebrietatē et h̄^o
 excessus puenie sūme deū mens hac suauitate
 inebriata oblitusq̄d quid sit et quid' m. u. + dñm̄ dilige ib⁹
Eebrietate bōz post iuonē corpū ex iuno
 piuissime caitatis t. u.

Elevatio mentis est seduis effusis ḡre ad qua-
 disponit hūilitas cordis. d. u. **D**e mō eleva-
 tionis qui notat in illo ih̄e. **S**acerdit solitarius
 in quo quatuor notant de mō elevatiōnis. **E**
 u. p̄mū est sequestratio a tēris desideriis ut ai-
 malit solitaria. **P**m̄ est tilquillitas iuriū aie-
 triū est freqūs de celestib; meditatio. **C**itū est
 uerbi iūis subita extensio. ibidē **E**t ilib; de rāis
 uaiat mentis elevatio quesignt in hoc q̄ re-

gina saba salōnē quesuit uidit et defectū est
meditatois 2^m contemplatois 3^m amatois
fui. de hoc s^r de contemplacōe **C**et licet aīa ino
le corporis ad yma trahat cū p influxū grē pe
dantis ab etiō sole sursum leuat sicut vapores
grossi eleuant sursum ad calorē solis māl **G**ui
Cet aīa triple eleuat s. sup scām hūanā sup
industria sup nām. g. ui

Pre euāstia et eius efficacia. I. u

Cet in eius deuota suscepōne resurrectio pro
mittit uita sp̄at ianua regni apit. g. u
Carnē dedit nobis xp̄is in cibū p quā ad ḡ
tū deitatis nos iūtaret. Ibide

Con euāstia qs paīs manducand pponit
quale dēat manducā. k. uj

Cet ab iste nō solū est dulcis guttū sed ē vi
sui p cōtemplacōe auditu p iſpiracōe olfac
tu p odoriferā suauitatē ē de aliis cibz spū
libz ibide **C**onuocanda ē maiā p optimē
dulcedine hui sacramenti Ibide

Exaltis uel excessus mētis in cōtemplacōe
ex tribz cāt. N. uj. **D**omica cā est fūor deuote
mentis eleuans aīam ultra hūanū modū itē
Con exalti alijs ponit qñ ex fūentissio delit
uo ex se iāpū nō tñ pēt in alienacōe mē
tis eleuat N. uj.

Eleuat tñ aliquñ p contēptū ab infioribz
ad supiora totaliter p fūens desideriū. Ibide

Data cā octalis ē inflāmatio amoris aiām sul
pendentis i sūmā pulchritudinē. O. iij.

Dicit lux auore creſcendo desinit nō quidē
ē lux sed cē lux matutina ut intelligētia hu
mana creſcens in cōtemplacōe deficit ut nō
sit huāna. O. iij. p̄mis modus exal̄is ecē de
uocōe ſurgit. 2o aīm ad deuocionē inflāmat
Exellus quo aīa ſup̄ ſe cap̄t̄ ex ingēt̄ aīia
tōne ſūme pulchritudinis dī in ſcriptura iubil̄
O. iij. **T**ia cā octalis uel exellus eſt dū 6a
exultatio aiām in diſormitatē tristorū et h̄
exellus dī cap̄t̄. f. iij

Familia aīe que eſt et quō pſic̄t̄ p̄ dona
ſp̄s. ſc̄ ad ſuicidū deo et mūnit contia
teptationes. k. i.

Fauor. Ad ſuore dat ſp̄s. b. h̄is
qui p̄ nūnua caritate etiā in thūlaciōb̄ gaudet
et opp̄bia gaudiā cōputant. m. i. **D**e ſuore
deuocōis requieſc̄ de deuocōe

Fides. fidei cultores mēnt̄ in plenitudinē dī
et in om̄es apothecas ſapie indui etiā in ip̄a
ſecreta cubitū. C. iij.

Cōmaccessa et ignota fides cōprehendit et q̄
nūlle diuitie ei dēant cōpari. C. iij

Fides finat ardentēs i uitate ut p̄ eius testimō
letanter ſi nocte fuit occūbant. f. iij

Fluūa babylonis ſe p̄tā ualstātia nē inteḡ
tate fluūa uō donoz aiām purgāt̄ uigant.

et perficiunt ut de uentre credens fluant aqua quae g^o
Fortitudo que ponit donum expellit accidiam g^o
De ordine doni fortitudinis ad dō p̄cedentia l. ii.
Fortitudo q̄nq; ponit uitus molis et c̄ resp^t
tu audiu mali pene scđm dictame nālū p̄i
Fortis uia uitute nec temere au*cipioz* l. ii.
det nec inconsulte timet. ibidem
Fortitudo p̄t est donū h̄c se resp̄cū illū pene
scđm instinctū sp̄s s. quo mouent̄ aliq; ulto
ad subēndū hoc malū pene p̄ defensioē uitatis
Ox hac fortitudine induit̄ inīia *xpiam* l. ii.
opabant̄ et ḡuissimās penas cū gaudio sus
Fortitudis donū defendit uitutū *tiebat* l. ii.
ornamenta et labē uictoriū excludit et tres por
tas aīe soli deo apit. M. ii.
Fortitudo ē amor p̄p̄t deū oīa p̄fēns *ide*
Fortitudo iustorū que est tēnēm *uice ibidē*
Fortitudis s̄t tres gradus scđm quos capiunt̄
tres hōredia. *n. ep.*
Fortitudinis p̄t est uitus polū p̄uegatōia
et p̄uegatiū et rōnes istarū tuū hōrū. N. ii.
Fortitudo in suo cōuiuo apponit abos cō
fidentie. N. ii.
Fortitudis s̄t quatuor p̄tes q̄n fiducia cō
uiuant̄ asseruat magnificētia eis āmu
nistrat patia q̄etat p̄seuerantia ad stabile
mansione eos iūrat N. ii.
Potes fortitudinis scđm q̄ s̄t uitutes hu

mane p̄ donū fortitudinis p̄ficiunt̄ N. iij

Pro donū fortitudis esūmūs iusticiā q̄ recte
dentes a t̄p̄alib; cōntam̄ ad etiā t̄nūs xiiij

Frater n̄ est xp̄s ih̄us - a. i

Fructus sp̄s nō dicunt̄ nouos h̄itūs sed de
lētacōmū sup̄h̄icānā p̄ quā sub duodēna
rio nūo c̄nūant̄ur . i. i.

Fructus dulcis et būndās est sacramētū

De gloria celesti. In hac gla est lūma
societas sūi fastidio h̄itatio sūi metu
yndantia sūi defāi . s. iij

In hac gla būt̄ bibūt̄ uinū imūrtūl pūllū
cūtatis quo tūsformant̄ in dei uolūtate
ut nichil uelint nūl qđ vult̄ d̄s ut sit ip̄e oīa
iōmūb; T. iij.

Annua introducta in hanc glām uideō
sapiam et dicas salonis a spūo defiat et
tūsformat̄ in sp̄m dinū . v. iij.

Gaudū m sp̄u. sc̄o t̄cio compleat̄ t̄ionis co
iuuiū et ex iusticia et pace gnat̄ v. i.

Ore huic gaudio quectūq; alia iocūditas co
pata molestia est ibidē

Verū et plenū gaudū est qđ de deo creatore
p̄cipit cui om̄is alia iocūditas cōpata micor

De inēsitate et excellētia gau
diorū m p̄nia . Q. iij

Ore būt̄ diligūt̄ om̄es alios sicut se et deū si
oīa ideo de gaudijs singlor̄ gaudebit̄ sic de p̄po

et maxie de deo vñ nō totū illud gaudiū intra
bit in gaudentes sed cōuso toti gaudentes intra
bunt in illud gaudiū. R. iij. C^odus est k. iii.

Glorificatio corpī p. xpī fiet de qua regnā
et laetitia ut xpī cū fās suis in glā uenientē vide
possimus deberem⁹ om̄ia tormenta etiā gehē
nā ad tempus liberū p̄fere. o. iij.

De glā et maiestate regis residentis ī medio
bētōrū anglorū et hom̄ et q̄nta bona ibi
vñ mirū est q̄ nō festinat⁹ ad illā p̄uam
ubi p̄ntes et amicos expittantes nos salutāe

On illa glā scđm distinctionē C^o possit p. iij
mitiorū erit distinctio dignitatū una tñ erit
bētudo in om̄ib; quā diuīsi in mitis dulisciōe

Cor bētū m glā tam de angelis C^o p̄cipiat p. iij
q̄ de hom̄ib; s̄c m maxio nūo soli deo cogito et ex
cellētiores eorū amplius laudant et s̄b lumi
us remunerant̄ r̄ ibidē

CQualit̄ deus se laudat et qualit̄ a nob̄ lau
dandus sit est t̄q̄ qđdam segregatū ab oīb;
qd̄ mente concipitur ibidem

Gloria het eterna est et deliciosissima Q. iij

Co dignitate et excellētia huius glē et q̄
gaudia illius s̄c īmensa et mūabilia ibidē

Co h̄ndantia et ub̄tate cōiuui celestis ī q^o de
deus se coīcat om̄ib; iuxta singulorū capacit̄

Cor ibi om̄es sensus mitiores in cō C^o iij
reficiant̄ et quomodo ibidem

Cualit̄ in hac glā siō in mensa bū miabili
fatiāt̄ de uno uero et cētiabili bono in q̄ e
vō om̄is boni. s. iij.

Grā. Grē domis adiuuat̄ mortal̄ hō ut p̄f̄
cē posset op̄atōnē b̄tificam q̄ m̄ e posse modi

Grā lumen est h̄is m̄ltos radios (d. i.)
ūtutū in qua. sp̄s. s. pficiat aiām ut sit figlia

filia

p̄s sponsa ē templū. sp̄s. s. f. i.

Gre uocatur gratū fatiens. ibidē

Gra est origo et forma ūtutū q̄b; potentie
appetitie pficiunt ad obedēndū rōi ut mē et

delicabiliter opent̄. f. i. (logiles ibidē)

Cualit̄ se h̄z ad ūtutes intell̄cuales et r̄ ih̄o

Quō grā pficiat p̄ septē dona. g. i.

Quō grā gratū faciens pficit in ea excellētiā
ut qualī dīno mod̄ hō oper̄ pfass̄ios attus

Geo grās dīe m̄ltū m̄ndat x iij. b̄titudinū. h.

Gratia est dīna illūatio et om̄is grā ab uno
fonte descendit. a. iij.

Tres effūs grē st̄ assilatio eleuatio vnuo ibidē

Donū grē est duplex vnuo sanans infinitatē
cupiditatis altī custodiens sanitatē vnuo a iij

Impossibile est ut hō sanus et malus dil
potius se custodiat n̄ p̄ grām. b. iij

Gram supbus non potest ceape. d. iij

Euidq̄ boni opāni cognoscēdo ul̄ diligēdo
deū totū mediante grā facimus q̄re m̄ltū p̄
grā laboremus. l. iij

De p̄ grām opa nōn mitoria fuit ibidē

De alia deo in coḡo et diloco vñta p̄ grām t̄p̄
cōsequit̄ bonū s̄ ḡtutorz cumulacōe et mitor
augmentacōe et p̄mior celestū cū p̄ gustacōe
inchoationē. l. uj.

Suō anīa vñt̄ deo p̄ grām et q̄nto aūa ma
gis disposta fuit ad grām tanto maḡ illūat̄

Orās deo age debem̄ p̄pue **L**et dō vñt̄ m̄. m̄.
de q̄tuor s̄ de xp̄i passio de aīe nobilit̄ de dei to
lantis nos i p̄cis pietate de gloriatioe. h. uj.

Beneficior dīnor remēratio et grācū actio
p̄ ealē dispōnit mente hoīs ad dī dilōr. ibidē

P e gustu caitatis. d. uj **C**mat d. uj

Tanto dulcaus q̄s gustat q̄nto aident̄ a

De gustu exp̄icitie sc̄ptūarū et lac̄mētorz
quē facit in nobis donū intelligūs. E. uj.

Hō creari ad ymaginē dei ex dignitate co
dīonis intelligat q̄ntū deo dēat z. uj

Honestū in actioni cōsūtacōe appet sed origo i
hitatio eius darsat i mēte p̄ testiōm cōst̄ie. l. uj

Humil' fiat q̄ vlt p̄ cōtemplacōe sup̄ se elēa
ra. D. uj

Humiliās sor ut gdus p̄ ut subdat se maiori
nec p̄ferat eq̄li. B̄ ut subdat se eq̄li nec p̄fe
rat mīori z̄. D. uj **m̄ ibidē**

Quis humil' et quis hūllior et q̄s hūlli
taūnū aīe tāt ex fame mīor et ignorā
tie et supat̄ p̄ donū sc̄ie. g. uj.

Ignis dñ sp̄s s̄ et eius dona dñi radix ignei
Ignis iste nō solū illuīat p̄ios **Lore b.c.i**
 sed etiā excitat p̄iilos .c.i

Pigne cōpunctis iua amois cōsumūt p̄
 catorz tenebre .d.ij. **qd illuīari v.y**

Illuīatio seq̄t p̄iugatio; et p̄cedit p̄fōnē et
 impietas qm̄ mala est .b.y

Incarnatus est io ds ut eius hūanitate refi-
 cēt exterior sensus hoīis et interior sensus eius.
Instituto detestat̄ sic max⁹ p̄oꝝ h̄. **Cōitate l.i**
 n̄ensib⁹ redē aīa mebata vmo rāi tis k.y
 n̄stinct⁹ sp̄s s̄ idmāt hoīem ad cōleg⁹ dū si-
 né sēnatālē et q̄ hys mouēt nō dēnt consiliā
 s̄adī rōnēm hūanā .s.i

Intellāis apīend⁹ ē ubo etiā ut ab illo illuīet
 q̄a cōuertendo se ad creaturas excēbat̄ .m.y

Intelligentia intrat cōiuīū cōsili⁹ ubi illuīa
 ta accipit discretionē sp̄ū ut discernat a q̄
 sp̄ū consilia p̄deant .t.y.

Inteligenāia p̄ut est v̄tus intellāial p̄ficiat i
 tellēm ut p̄ abstractionē fantasmatiū cogit̄
 cat q̄dditates iū et dīmor archana .f.i.

Intellāis p̄ut est donū sp̄s s̄ reponit gula et ex-
 lestib⁹ bñficijs mente reficit .f.r.

Intellāis illuīati dono consili⁹ consilidit medi-
 is vñib⁹ ut ad illuīatio; accedant .v.y.

Ex donū intellāis p̄ueniens ad uitā cōtem-
 platiuā conge seq̄t alia qm̄q; p̄tēnia ad acua
 (y.y.)

Sor q̄re m̄ niēte ordinat p̄ donū consiliū. ibid
Intellāis agēs est lumen penetris usq; ad cēta
as reū et q̄ intelligē dī q̄ intus lege et de p̄ emu
nēn cogitōis intelligē ad sensitiuā. y. ii.
Intellēs aliquā capit̄ p̄ potē intelligēna alī
est utus intelligēal̄ et neutro istorū mōr̄ est
donū sp̄s. b. ibidem Cpn̄o supnālū et dclib̄ id
Intellāis p̄ est donū sp̄s. b. est lumen supnāle
Ex hoc dono supnālū datus cogitāt̄ reū qd̄
dites q̄ vñtē nāl̄ intelligē ibidē
Ex nōm̄ fuit ut intelligē hūano trādīt̄
donū supnālū lūis ad cogitādū uitates
ad salutē nārias et hoc ē donū intellēs. z. y.
Ex h̄o dono p̄mo cogitām̄ nosip̄os. z. y.
Donū intellāis fuit penetrē uelamā sc̄ptāz
usq; ad puras illūatiōes et contemplatiōes
uitatis sūfigūis et ymagib;. a. ii.
Donū intellāis fuit penetrē uelamā uitā
tis mānate q̄ st̄ deftūs q̄s xp̄is p̄ nob̄ allūp
lit usq; ad intentionē nude uitatis. b. ii.
Donū intellāis fuit mentē purgatā pene
trare uelamā uitatis moreate ut p̄ mēoriā
audiat p̄ p̄ intelligentiā filius videat. b. ii.
Donū intellāis i fide sp̄e et cāritate p̄cīrat
oīa uelamā sac̄mentoz. c. ii.
Divis donū p̄m̄ia diē sp̄ualem̄ cat̄ i aīa cī
mane est lux compūctōis ab strigēs tenebōs
p̄tōz. cuius est lux et fuor sc̄ptūarū i cuius

uespera sōpnus contēplacōis inchoat̄ d. iij
Con huius dia uespera labor tñat accōis sōpnus
 inchoat̄ contēplacōis et mīstrat̄ a deo
 delicie spūales ibidē **C**ōr et mīstāmat̄ pñore idē
Fulgor midianus h̄i dñi aīam illūat̄ p̄g
Con cōmūo domi intell̄tūal̄ deuota mēs nō
 cōtentat̄ i ītell̄tūal̄ hystoico allego i mōli sed
 nutr̄ ascētē ad anagogia in q̄ deus sū fors
 sensibilib; uict̄ i q̄ aī moyle sic i taligie sūe
Cū p̄fā rētā aīe in uno com̄ **C**refit̄. **C**ū
 fūt̄at̄ iō donū intell̄tāis oīa tr̄scendit̄ ut ad v̄
 unū in quo oīa bona s̄t pueniat̄. **S** iij.
 Refractio intell̄tūal̄ cōmūo est una et smp̄
 cōmētīa uiuifica et q̄re ibidē **G**rat̄ x. iij
Dono intell̄tāis minor ods ad uicēdū dñi p̄
Cuīo dīt intell̄tāis a rōne. **I** iij
Intēcōes duob; mōis s̄t regulande ut sic
 similes et diserte. **C** iij
Truida expellit̄ p̄ donū pietatis. **S** i
Tubilus dīat̄ quidā excessus mentis et q̄l oīu
Cor tubilus ē qdā sonus sū ex̄pliōe vbor
 et sit p̄ modū tonitru ibidē **C**pt̄ora aggōnūt̄. **K** i
 udicab̄t̄ aī xp̄o q̄ nō cōtēt̄ cōplacōe p̄ceptōr
 iustitia nōtia est in spūali cōmūo et q̄ ouī
Cōe iustice satuitate ibidē **C**ex tñore dīv. i
Sn iusticia nulla societas ul̄ aītaa ibidē.
Cex iusticia regis gnat̄ par i subjectis et q̄ se
 sibi uicē amice iusticia et par. ibidē x. i
Justitia fulgor midianus ad uespam i ī sicō
Justicia sū pie te uidelitas ē. b. iij. **L**eget d. iij

Labore in labore uiuit homo in labore p
lumen sapientie. I. u.
Ecce aie duplex. Ecce uoluntatis et Christi consilium
De libertate arbitrii. I. u. d. h. i. re. s. arbitrii
Tuq[ue] factio mentis est ceteris dñe consolacionis
et quod anima per deuocōmis calorē liquifiat. T. u.
Liquescat omne durum in corde fuentis amantis
longe deo suauit sanctū q[uod] habuit in Cœtu Tu
cordib[us] uiscib[us] q[uod] ueracitatem amant. E. u.
Luminis st[et] dona sp[iritus] s[ancti] q[uod] i[ps]e sol cœnus dat. n.
Magnitudinea q[uod] est ps fortitudinis q[uod] Cœnu
ex aio magno nichil est magnū n
solus deus. ibidem
Ex magnitudine excludit pueritiam. R. u.
Est non manet deus in quorū cordib[us] i[ps]o
autem cordib[us] manet. R. u. adous. R. u.
Ex p[ro]pria misericordia mitigabat ex vehementia
Memoria aperte etno p[ro]p[ter]a abstrus a temporalibus et
per recordationes dimo[re] et delicationes in eiusdem. m. u.
Equaliter memoria reficit in coniuicio consilium
et qualiter erit ut ad coniuicium admittat. s. u.
De mensa celestis gl[ori]e et eius sanctete s. u.
Mense scripture sacra st[et] tres secundum tres eius
intellacius. g. h. i. u.
Tres mensa st[et] i[ps]e refectorio daustri spiritualis et q[uod]
panes et q[uod] cines et qui pulsos ponit i[ps]e. I. u.
Meridies anagogie daturam in splendore in
amore fuentior non tamen venie potest ad midiam
De midie p[ro]p[ter]a ponit pl[en]ch exclaratio p[ro]p[ter]a h[ab]et
Mutacium. Ad muradim concordem hoib[us]. sp[iritus] s[ancti] b
2900 a. s.

Misericordia respiciat naturam spūiale et collē vñ cōr
deū te opa mīe et que sunt illa. **z. i.**

Cōe dei mīa quā q̄ attente considerat de uera
nullaten⁹ despabit. **k. iij**

Mors honorū est miltū delicia tua. p̄p mīta
bona q̄ cā comitant et q̄ illa sunt. **n. iij**

Sequi scđo huic moriūt deū uicē merent y. y

Moyles **C**ōe moyles iuuenies grām nō satiē
di sed postiora meruit uidere. v illā excellētē
grām uie qua fāes eius cornuta et fulimādo

Moyles ascensio i mōte nebo. **b. t̄a ē a. iij**

illuminationē dīne iſpuacōis. **f. iij**. **I**bidē

Runtios dei aīa recipit et remittit et q̄ s̄t ita
Sicut fili q̄ s̄t et p̄ q̄ cogitāt ibidē. **c. v**

Srans deū p̄ iuuenienta lapidā dī hōc e. b. **w**

Oratio non solū dispoit ad dei amore p̄
amor cā coītar. **k. iij**

Cōrō piua est qn̄ mīc̄ p̄ amoris magnitudine
petīcōis sue obliuiscat cupies eo frui q̄ vīd̄

Osculū dīni oris spōla req̄uit et qd̄. **I**bidē

Pacā. **C**ōe pacā dei post p̄cām nō statū
infantis penā s̄ ḡē oītātis metelā. **k. iij**

Pacā uera q̄ est. **x. i.**

Cōe pacā est radice i custos om̄i vītū ibidē

Dacia put est ps fortitudinis qd̄ sit et q̄ ex
cellētius opat put p̄cāt ex fortitudine s̄m
p̄ est donū ipsi. **N. y** **C**et expellit vīta oppoide

Pacā iunctit sustinendo uoluptates absigē

Quid est anima in patina possidebit
Danis **E**cce pane celesti pmissio i scriptura ex
cui manducatorem uita eterna spati **s. i.**
Ecce duplia pane apponito tibi; scripture sagre
mensis i tibi; eius intellectibus **i. u.** **C**o*de ibidem*
Ecce pane consiplo quod offerat moyses i mensa ihsu
Ecce pane initio in acetu dñe propos*it*is ibidem
Ecce pane sacramenti quo nichil mentitur quod
ne prestat refectione ibidem
Ad hunc pane iunctat sapientia quod lps. Et iuncto uigis
forunt omnibus donis adorauit in igne propositis
coctus est et in altari nobis cotidie datur et cu*m* apl
i beatitudine nobis manducandum conseruat **k. iii.**
Daradyslus est situs tre altissimis proanges ad
globum lunare et est locus deliciosissimus et liget
mentem pro contemplatione elevata. **S. uij. C**itellus
Ex quo proscenit mes intelligens scripturam pro domini
Passionibus natalibus non memori neque dememori nulli
scdm quod modicum pro rationem uela uana rore diuerit **v.**
Passio xpisti fuit aduersa patientia tolerie **i. u.**
Ecce passione xristi obligant ad gloriam actiones
Pater nostris deus coitauit nobis datum **l. h. uij.**
optimum. Et filium incrinatum et donum prestium quod
est lps. scius **a. i.**
Prauptas lps duo fuit. **h. i.**
Receptum **l. uij.** quod omnia precept iustitiae aut
ta reliquunt cu*m* christo iudicabit. **k. i.**
Paulus In captiuu*m* spuiali ebrietate repletum
se et omnia mundana ignorabat. **o. uij.**
Pax mentis quod uak ad prete*re* suendum deo et

et nūlē p̄petates pacis ex quibz ip̄a describē h̄i

Par et iustitia out et st̄ iūce aīce x̄ i.

Et q̄ par est nūtia ī cōmūo tōris x̄ i

Pacifica q̄ st̄ ibidē vñ br. x̄ v

Cter sūt pacis gradus q̄z tūus soli pacē v̄

Delictio huiusmoi pacis ibidē mentis s̄ i

Contra pacis que est et in quo cōsistit lēntas

Pacata sit mens ut capax sit celestis sap̄e iij

Perseuān diffit et om̄enat v̄ y

Pipā sin q̄ p̄cedit ex dono fortitudis introdū
at in regnū etiū ibidem

Dilectio lophi aī labore et lippis oculū iūcuit

militas uirtutes q̄z fr̄s nob̄ seruabat s̄ y

Et iūstrutacōe iūlibiliū corrueit ī mūdi
uā signetor s̄ iij

Pietas q̄ est donū lps. b̄ expellit iūdā s̄ i

Donū pietatis cōuicent leq̄t̄ in ascēdēto
donū timoris z̄ i

Dono pietatis mēs illūciat et afficiat ad
cultū dei et subuentioz pximi z̄ i

Pietas multiplex est iūata acq̄sita et infu
sa q̄uī solū tāa est donū lps b̄ z̄ i

Pietas acq̄sita solū ad notos et amicos se

Pietas iūula q̄ et donū est lps. b̄ nō solū bñ
fit iūitis sed tāā iūuicas ibidem

Pietatis delictio ī q̄ plācie cōmendat z̄ i

Pietā pietas q̄ est ibidem

In pietate et iūa cōsūit disiplūa xana ibidē

Son pietate opa nā mortua b̄ z̄ i

Dies pietatis h̄t mane c̄ p̄pū lōm mūdiē

ad dñmū cultū et uesperam mēmāre ad px^m i
Q[uod] augmentū pietatis consequit̄ augm̄tū
lūis sapie r. i C. v
Pietatē mentis sp̄s s̄ inspirat et qn̄ et quo^o
Pietas est cultus soli deo debitus q̄ etiā la
tria dicit̄. A. ii. nū ibidem
Pietatis fructū req̄uit d̄s ditor de agro cord
Pietatis cultus est duplex int̄ior et ext̄ior
De h̄c mā re^e s̄ Cultu Itē Cole ibidem
Item Deus ad px̄m ay
Uesperam dici pietatis cōlūmat copassio
Pietas ad px̄mū d̄e uespa r^v pietatis
qua colit̄ deus et q̄re. A. ii.
A pietatis cōnuo ipietas q̄ munera est
humane nature abicienda est. b. ii
Pietas p̄ oleū deligit̄ quia est dulce cōdi
mētū h̄umanor̄ opm ibidem
Pietas om̄es iures aīe et uitutes ad suas
opacōes mēmat et ad concordiam morū
et mutuā amicitia et dei cultū uitat. b. ii
De pietatis diuisis familiis q̄r alie psal
lit in choro. ac mūltit̄ r̄c̄ quas pietas os
sua dulcedime reficit. b. ii
Pietatis cultū deo debem̄ p̄ duo C. ii
Pietas colit̄ deū fide sp̄e et caritate et ī q̄b;
istarū dulcia et multiplicia fūla p̄ponit C. ii
De pietate r̄ mūltipli p̄ccorū exhibita id
Pietatis fūla fides indicat sp̄es sp̄at cai
tas degustat et mētis cōnuuū cōlūmat
Q̄ donū pietatis uitias fidei et septē sane

intelligit et finit tenet etiam si non per fratrem intelligat. x. u.

Pilares diuersi apponunt communatibus in mensis sacre scripture. i. u. tes ibitem

Pilares huiusmodi pectoralia signant contemplationem.

Pilares de mari sunt scientiae. pilares de fluere sunt.

Doctorate autem sunt et potest. iii. u. doctores

Potentias autem sunt spiritus. sed illuminatio et a patre operibus liberatas eas reddidit. b. i. tibus

Ex potentie perficiuntur per utilitates. ire iste de utilitate.

Ex etiam per dona ire supra de donis.

Potestae autem sunt portae eternales et quae per donum fortitudinis aperte sunt. m. u. m. u. t. u. s. u.

Et de ordine potentiarum autem et de operationibus eorum.

Ex tres superiores potentiae. scilicet memoria mentis et voluntas purgare illuminare et per fratrem perficiuntur modicas et medie infimas. v. u. de p. i.

Proficiendum est et non remanendum est in via.

Quoniam perfitiendum est ab inferno dono per

media ut pueruat ad summum. p. i. . u.

Sicut deo perficiatur si in nobis plene deficit in

Drudentia ponitur enim utius cardinaliter et uter

ultimata diuisa ponitur in communione. l. laudem f. i.

donum sancte. i. u. ibidem

Durgatio procedit illuminationem et quae videtur.

Durgatorum. **A**utem amantes vel appetentes se-

parent ut aliquod pregaribile secundum defierat filium per gratiam.

Ex autem in pregarione ex insigtoe a loco isolato. que n. u.

Recepimus per prophetam obliuianum datus fructus nostri

hominum iustitiae iustitiae et postea aie totando

pros p̄fōnibz. R. y

Quoniam deus sp̄ qui sūm̄ sine diligendo est
iuuenit tñ cū cognoscat q̄ l̄ i cōphel. S.
Reruerē sponsū p̄ plateas p̄ceptoz et uicos
consilioz optimū est consiliū p̄ y
Quænda est sapia cū contemptu arboroz et i
huiusmodi cordis et sedulitate Et a deo est pos
Ratio quō dicit ab intel. Conuicta i q̄. H.
lāu. l. uij Nesciūt qd̄ fuerūt & nū
Sapientia miales gestus exti i reuisi ad se
Asperitus est excellus mentis i deū cū aliena
cōe ab om̄e corpe et corpali solitudine ut
sit hō q̄ mortuus mundo Q. uij
Begnū dī inter nos ex̄ns est iusticia pac
et gaudiu i spū lco. S. y G. y
Ex hoc regnū est int̄ nos p̄ donū intellēc
De regnātibz cū xp̄o in b̄fitudine quō cibā
tur potant inebiant et coronant. S. t. v. uij
Sonies cōiuicat̄ i mensa cōne sapie reges
et et regne et q̄re Lestī. S. p. uij
De rege xp̄o et maiestate eius in regno ce
Seglorificatoe corpū p̄ irioz gnale k. uij
Dacramentoz uelamia q̄re it et q̄ p̄ do
nu intellācū p̄cūt in fide spe i caritate
Ad salutē spūs dat cōuentibz se L. c. uij
ad deum. S. l.
Sancti mura op̄abant et quissiās p̄cas
letant sustinabant p̄ donū fortitudinis. l. uij
Sapia reges affān fūt vniq̄z sapē p̄ ē fi
Sapia luxuria rep̄mut et casti tū mente.

totalitatem subdit et excoligit ad mentem grandem ut
ymago dei in ea reformetur. ¶ i

Sapientia commentat ex eius effectibus. li

Sapientia uba dicit sapientiam cum ea audiuit regibus
at non sapientiam v. i

Sapientia lumen dat propositum et negat dubias et ipsius
Quod sapientia potest ultimam in donis ad quam per alia
ascendit hinc ad consummationem omnium donorum. f. iii

Carneae at in mente sequitur donum metallorum ibide
Sapientia carnis et sapientia mundi abusione op-
tinet nomen sapientie. f. iii

Quod sapientia moreata. scilicet per insipianos loquitur ad
autem ut ad se contumaciam non est donum sed donorum
legitima datur ibide

Sapientia creata duplex. scilicet acquisita per studium et
est virtus intelligentialis aut sapientia non est a deo
genere conditus. f. iii

Quod sapientia haec ratione iudicium est res diuina sed
incomplete sic propter de sapientia propria qualitatorem
in iustitiae utilitate sed nobis servare factus la-
boris eorum ibide De hoc est de propria. Tertia est
sapientia creata et obiectum est deus non sub ratione
per se ab aliis sed per relationem ad bonum. f. iii

Catus huius sapientie est contemplari deum ex dilectione au-
tem mentali suavitate ibide ibide

Sapientia a sapore domini et quae etiam differt duplex

Omnis donum sapientie utilitas est ut per sapientiam
reformato gustu spirituali iste gustus conatur a nos
potiores sensus reformati. f. iii

Sapor noxious infectat palatum cordis pruale

lensiū cūtū ad suggestionē serpentis sed m
nāte sapia sanatur ibidē
Hec sapia de lursū descentes p^m pudica rū et
exponit uerba iacobī ibidē
De p̄emunētia domi sapie r^v sapie q̄ est datus
intellicuālis ibidē
Sapia est contemplatio uitatis pacificans
totū hominēm rū ibidē
Pugior rō intēndens cōnubē eternis conspiac
dis et consulēndis reputat sapie s̄ iij
Sapia q̄ uenda est p cognitionē et postulā
ta a deo ut possideat p amplexū et degustatiō
Volens sapie t̄hūiūs uenire ter ibidē iij
rena uictiat follā hūilitatis faciat donec uie
mat N. iij
De sapientia faciliū iuicuit a q̄renib; cū s
de signis uenētōnis eius ibidē
Cor in postulante sapiam a dō dēnt ee e^o h. iij
Tonū sapie cāt m aīa die lucentē cognitō
ue et fuentē diligētē I. iij
Sapia est sol quo lumen mentis diesat quo
mortalis sit immortal. I. iij
Sapia non solū est tonū speciū sed practi
ci et ipa est om̄ honor nū ibidē
Decor et matuītis honeste uite iuicuit i lu
ce sapie ibidē
Tu luē sapientie regnū aīe illūiat actio hoīis
honestatē et labor cōmunitū dcorat I. iij
Sapia triplex cāt cōnuīi re s^r cōnuīi
m p^o cōnuīo laborantū in tā nū iuicuit

ad comedendū ut pane sapie mūdāmā delatō;
contēpnat k. uj

Itē eucaristia

*C*or etiā reficiunt̄ pane sacramentū ree s. paīs
*C*or p̄tiores potant̄ uno t̄plū qđ distribuit̄
māl sapie l. uj

cautus m. uj

*C*or p̄ donū sapie mebūat kīmo vīno fortissimē
*C*on scd̄ cōmūo potant̄ aut̄ vīte a corpē exi
te uno lacte mūto. N. uj

*C*ontra cōmūo quō reficiunt̄ vīti in corpē et
aīa ab ip̄a sapia int̄rata. p. q. r. s. uj. l. uj
*C*or qđ potant̄ uno mūto p̄missē caritat̄
*C*ōmūantes h̄is mēle reges s̄t̄ et regiē qn̄
vīmo deiformes s̄t̄ dū appellan̄ s̄t̄ v. m.
*C*odō sapie aīmūs pacatus deo p̄ficiuntur
sapit̄ x. uj

*T*ra scala donor̄ angū ascendit̄ et descendit̄. S. i.
*S*cientia p̄t̄ est donū sp̄s. s̄ tra scad̄ et mēs i
se p̄t̄ q̄etat̄. S. i.

*C*nulla est scia s̄n p̄cīs vīlūtate et q̄e p̄s
pietate seq̄it̄ donū scie. E. uj

*C*etia qđ est donū est de h̄is p̄ que fides gig
nit̄ mūtis et defensat̄ quo dono h̄et̄ vīm u
ditū de creaturis. E. uj.

*C*ec scia dīt̄ a scia sciam ibidē
*C*ad hoc donū scia spectat resolute opatōes
hois ad articulos fidei ibidē

*C*or hoc donū dīt̄ eē scia scia et eē h̄is sup
nalis infusus quo h̄et̄ tertū iudicū de or
dendis et agendis. E. uj. *C*it̄ euacuat̄ ibidē
*C*or si scia remanet̄ p̄s mortē sed i ip̄fectio

Donū sc̄e cū sit lumē cāt die sp̄ile; ī aīa. 6 u
Saā acq̄ūta caūsat h̄ dia māc et q̄re ē i.
Saārū fructus īētārū p ph̄os nob̄ resuāt
ill̄ tm̄ lat̄r remanit et q̄re ibidē. De hoc die
sc̄e ree 6° dies

Gtiās om̄es tñscendit sc̄e sc̄ptura in qua r̄
fulget h̄ui^o dia midies. 6 u

Clumca sc̄e mōlis et agibilū p̄ficiat h̄ui^o
dīei uesperam ibidē

Donū sc̄e cōmūnū sp̄ile in aīa cāt exp̄d̄les
famē nūtor et reūnū ignorancie ḡ u

Donū sc̄e multiplicē reficiat nos p diūlos sc̄p
tūrārū sensū. Et d̄ t̄plū sc̄pture exp̄oe ḡ u

Po donū sc̄e docim̄ tuū ex toto corde diligē
et premū sic nos ip̄os x u.

Donū sc̄e quot mensas quos panes et
que pulmēta quas cīnes et pistes cōmūnū
h̄i mīstrat. I u

Donū sc̄e tot uina quot fertula munīst̄
sicut enī cognitio sc̄pture cibat ita dilectio
potat

De dono scientie quere plura de cōmūnū
Item infra de sc̄ptura

Scripturam diuini sensus sit quia nunti doctores
nos dubiis placitum de singulis et exeat de ipsius
intellit scripture. **A. i.**

Scriptura sacra sic omes scias mete datus
illuminat et audentius accendit f. u.

Conuale p̄petes loci scripte q̄r ultia est q̄ oēs sa
etas more sue locutiois trascendit ibidē

Inscriptura sacra tot delicias uenit q̄t sensus
pascat in hystoria simplices allegoria reficit
doctos et subtilem anagogia suspendit cōte
plantas. **G. u.**

In scriptura anagogie mīdies clāior est in splē

Tres intellectus scripture sacre s̄c tress mānūle
in refōro dāustrā spūl' In hystoria abz est
glossior in allegō subtilior in mōli sensu ē
abz dulcior. **I. u.**

In mensis latere apponit panes diuini diuila
pulmenta et diuila gna cīnuī et pilauī ibidē

Scriptura sacra in obscuris ē abz in aptis ē p̄p̄
reuelant īmūndis sed amatoribz aspiratibz

ad cōtemplatiois p̄ire uitatis ibidē
ad cōtemplatiois p̄ire uitatis ibidē

Ecce aptioe in intelligentia scripturam p̄ ma
giā expientiam. **A. u.**

Scripturam uelamū penitimus dono utel
laus uloz ad miabiles illuminacōes et cōtepla
cōnes ut etiā audiam⁹ ibi uba p̄ os cīnus

mettabilia. **A. u.** **C**ūlus expiat q̄ aud̄ ibid
het uba in scripturis nō audit n̄ ad int̄o

conuersus expiat que audit. Ibidem
Ceteri igniti sunt scripturarum eloqua qui dono
intellcūs penetrant et q̄ luūola. d. iij.
Scriptura sit ostiū apiens dei cognitio et
predicēns ingressū hereticis ibidem Et ibide
Ceterus aut ītareat feruor in scriptis deda
Non quiescit anima mens in hystoria al-
legoria et mōbi sensu scripturarum sed conat
ascendē ad similitudē anaogo et intellec-
tuū in q̄b; deus uidet sū symbol. e. iij.
Quod intelligentia scripturarum mente de-
notā pascat ibidem
Or contemplativa nōes inspicere sc̄p-
turas sacras pendit celestia et sacramenta
et eam que in anglis est illuūatio. E. iij.
Sensus spūales aīe sit q̄nq̄ qui expien-
tiā auḡi hūit sic p̄r e° confessionū cuiusē
Or sensus extiores b̄torū reficiunt L. li. r.
xpi hūanitate et sensus intiores ei⁹ diuitia
te ibidem
Quod sensus aīales intiores et extiores p̄gā-
tur illuūiant et p̄ficiunt ut uita futurā h̄i q̄dūm
incipiant prelibare. v. ii.
Sensus aīe spūales sit q̄nq̄ q̄ languescunt
in gustu spūali hic aut̄ gustus reformat⁹
p̄ donū sapie p̄ficit alios sensus spūales
S. iiij. Et ceterū de singulis libz ibidem
S. ep̄te sit dona. sp̄s s. ix. s. de donis
Seruūtis mentis q̄n et quo dicit. S. iiij.
Spes p̄m̄quis attingit deū q̄ fides. vnde

Cmē cy

luniores in deo scitit atōtū odores & opa pictis;
Ex sp̄i attribuit qdā suu iōe p̄ia n̄ ad deūdē
Ep̄us sc̄us dī p̄tū q̄ a p̄e et filio ut donabi
 bilis sp̄uat. b. i.
Ep̄us sc̄us dī ignis p̄os aie donis et vtutib;
 p̄ca usq; ad mūmā paleā exiūs. b. i.
Ep̄us sc̄us dicit sol exiūs mōres & t̄res p̄os
 aie ut sint dei capaces ibidē
Ep̄us sc̄i dona dūt iadei igni p̄p̄ duīlas ip̄e
 tates ignis q̄s in mēte quā implēt sp̄ualux
Ep̄us sc̄i iustitius excedit nāle; **O**pat
 iudicationē syndesis et qui s̄t hūmodi
 iustitius. s. i. **C**uīta cor iugnatur oī
Ep̄us sc̄us exhib; hoīb; dona sua diuīsiōe
Ex sp̄s & multiplē inspiuat et concedit ad
 multa & ad usū ad mūaculū ibidē
Ead usū concedit bonis et malib; **C**at id
Ex paucis sp̄s & concedit ad fūcē et q̄b; &
Ep̄us & mouet mēriā suggēndo cogitatiō
 nes sc̄as docet vōne ut sciat cogitatiō; sc̄am i
 opus p̄ferre. mouet uolūtati; ac afficiat ad
 bonū opandū. o. i. **C**uīscata uore mādo n. i.
Ep̄us & nō militat mentē subditā p̄tis n.
Ex mādā nō cognoscit sp̄m & N. o. i.
Ep̄us & q̄ multa bona opat in nob. & rēs
 lione p̄tor. & s. i.
Ep̄us & est t̄missimū et mōissolublē fūtatis
 uinculū procedens ab utroq;. o. i.
Ep̄us & p̄cedit duob; mois ibidē
 tēmo p̄destinat uocat et iustifiat & ibidē

Spūs. b. dicit. spūs uitatis docens omēm
uitate et q̄re. b. u.
Spūi diuisa s̄t ḡia q̄ui discatio h̄et ex eo
in sermonib; us suggestionib;. T. u.
Sol exurens montes ē sp̄s. b. u.
Tuus solis radiis illuīant p̄u et excentur p̄
uerū. c. i. **S**ep̄e radii splendidi et ignis ei.
Sa sole ardentissimē caitatis p̄cedit v̄t dona sic
Solis etiā p̄nīa cāt die spūale in aia. r. v.
So sole mali om̄ia sui lūis capacitate illuī
nante et de sole dino. Q. u.
Sola sit aia ut placē posuit sp̄olo ueritudo ē
Sponsa dñi pulchra fruore affectuali decora
splendoris intellānli. km̄ia delictio sp̄uli. l. u.
Sponsa am̄pit duo remedia ex būficio dñi
sui. b. refrigeriū contra estū concupis et lumē
lūelatoris cont̄ ignorātiā. P. u.
Sponsa delictis affluens et inua sup̄ di
lōn p̄maginanda s̄t sic puella tenet. s̄ ibō
Supbia expellit p̄ domū timoris. S. i.
Supbr; grām dei recipere non p̄t. d. u.
Oemplū est mēs angēm. l. hūana qđ ipse
est ab hys q̄ sub deo s̄t q̄r in celis s̄t op̄i
dei ut p̄fē ea null̄ cōphēndat uelut q̄nto
minus deū fōrē. b. u. **D**isdeis li.
Ont singula tēp̄ tamēta erudit sp̄s i. mēt̄
Domitit nos deus teptat ad vitām dñi. id
Genēs ih̄m spe fortitudi. tēam̄ q̄r cū i. no
mor. **D**onū timoris sup̄. **D**uita dñ
bia expellitur. S. i. et x. u.

Timor est fundamētū dōnorū. **R. i.**
Timor quō diffiniat. **R. i.** **C**at tior iordiātū rī
Timor grātē ex amore vñ ex iordiātō aōre nāl
Tiōr qnāptiō est nāl mūdāmū sūl' et ē et de
 sōptiones singlōz. **R. i.** **V**ena pātā pōr pēntū ibid
Tiōr dicit natural' a nā p pātā dēlītūcā et est
Tiōr iste stat tū grā sp̄s. b. i honū ibid
Timor mūdāmū sp̄ est malus nāstēs ex ior
 diātō amore uite h̄ l'irū tpaliū et qnq; ē mōi
 hs qnq; uenial ibid
Tute timor nō est donū sp̄s. b. et qre. **R. i.**
Timor sc̄rūlīs suspendit culpā nō mūtāns
 pūa uoluntatē nō iste est donū sp̄s. b. est tū sc̄r;
 cēntia a deo. **R. i.** **I**sp̄an a p̄tō i uuat ad sapia; dē
Timor mūtāl est donū sp̄s. b. et dīt a filialiū lūc
Moc timore tīere ualde uuat ad p̄mēntā ḡ
Dic timorē p̄fā cāitas f̄m qldā. **L**aā ibid
 foras mūttit b̄m alios at p̄fāt ip̄m ibid
P filiale timore q̄ est p̄fāt donū aāa oīo se
 sp̄uū sc̄o subiat ibid. **R. i.**
Dic timor nēstēs affātōtōs conat cē nōr
Timor penal' a p̄fā cāitate foas mūttit nō
 ap ab ip̄fā. **R. i.**
Non timer p̄fā cāitas offētas vētēs nec ille
 mūtātē consētē nec molestias corpis aāa sū cēne
Corū aut timore cāitas foas mūttit. **Cēnt. 8. v.**
 et q̄ mūtōmūttit ibid
De sp̄la timore sc̄rūlī nātāl et filiali et de
 eoz p̄petūlī; q̄r p̄m cāitas cētāt. sc̄o; tolāt p̄m
 sibi mūdiuse collaterat. **8. v.**

Timor filial' quo dicas esse amor et q^{uo}d tu ibidem
de affinitate huius timoris filial' ad caritatem sicut
et si hoc timore nunquam est caritas et aucta cari-
tate augerat etiam timor iste ibidem
Timor iste in primis habebit aliud actum quod nunc habet sicut
timor domini per misericordiam spirituale inchoat in cuius
mane sapientia seminatur in tempore misericordie per caritatem in-
borat et in eius uespera consumatur. **V. i.**
Dies timoris illuminat radicos sapientiam ad caue-
dum tenebras peccatorum et ergo deo postea displicetur
Et hoc dies timoris natus est pugnare. **C. v.**
in cuius contemptu sis sis et que **C. v.** **.v. i.**
Et timor dulcem saporem tibi spirituali in metetur
timor donum coniunctionis spirituale maius fuit in
quo regnum aeternum iustificatur pacificatur et letificatur. **V. v.**
Et ex dono timoris oritur iustitia coniunctores re-
ficiens. **v. i.** **mo. v. i.**
Quod coniunctores satantur iustitia in timore coniunctio
In timore coniunctio pax certat coniunctores. **x. i.**
Et timor domini uera pacem perficit ibidem perficit et
timor coniunctio gaudium spiritus coniunctores leti-
timore domini hoc coniunctionis inchoat officia eorum
scula et in timore domini perpetuo agminatur. **v. i.**
Iste in timore domini consumatur ibidem
Et de peccata consumat timor et quanta bona
de timore nascuntur ibidem **figit x. iii.**
Donum timoris motus superbie ligno crucis ab
omniuersitate quod gnat in meo iustitio actis. **o. iii.**
E veritas deus quod est in anima quod est ymaginem
sanctorum tres possit aere. **v. i.**

De sp̄s. & daifitat filii et filii p̄m i q̄o b. ii

De sp̄s. & pmouet tres p̄os aie. b. i.

De sp̄s. & daifitat filii et filii p̄m et quō. b. ii

De sp̄s. & pmouet tres p̄os aie ad cognitioꝝ; et dulcemem sc̄e trinitatis p̄ donū intellectus. b. ii

De triā p̄ daifitat filii ibidem. b. ii

Terbiū p̄is. & filius et se nob̄ ondit et p̄m
verbū dei p̄is dicitū catū opt̄m̄ di i ec̄ t̄
ne et quare. A. i. fablia q̄ sol̄ noū exp̄ies en a ii

Penitēs sc̄ptuariū uelamū p̄cipit vba ief

Citas triple est quā doc̄ nos sp̄s. & b. ii

Vita de vii capitalibz uiūs q̄o aia; spoliat
flagellat et quō p̄ simla zona singula via
extupant. g. i.

Six capitalia et q̄re ibidē aia k. ii

De uno sp̄nli caritatis et ei⁹ efficibz q̄s cat̄ i

De triplici uno sp̄nli p̄uo iusto et odio quo
sigil⁹ quā gradus caritatis refinētes aia

agnorolas. l. ii

Citate in aia. m. ii

De uno fortissio caritatis qd̄ cat̄ sp̄nale ebrie

De uno caritatis morto cū lacte nāl affectis

qd̄ bibit aie separate i bāndie. A. ii

De uno iuxto puissie caritatis quo potā
t̄ bā in corpe et aia omibz affectibz se fortia

De uitutibz theologia et de cōpa. C. i. iii

de carū adiuncte. c. d. ii

Cuitutes morales q̄ ex cardinales dñr st̄ eoz

et qualic se h̄cānt ad grā. f. i.

De singule cuitutes p̄tūt simlas potētias

aie iustitia uō om̄es ibidē

Contra hanc virtutem adiu^m ibide Ceterum q^{ue} illa ut
Ex singulis iustis suadet spaliationem p^{ri}a
Tres s^{unt} iustices intellectuales p^{ro}fundentes p^{re} iolem
Et sapientia intellectus et prudensia ibide
Tres s^{unt} iustices theologales q^{ue} fides deu^m q^{ui}
spes sperat et caritas amplexat sⁱ
Sapientia iustitiae est delibera^{tio} h*ab*it*u*s d*icitur* v*er*
Non iustices tholoc*o* ex quo concurre*n* ad donum cel
Agnos ad deificam uirginem pue*hi*ta aia libua
ta a iubo et iulamata a spu*lo* s*anct*o .a*g*.i*h* ui
Ead uirginem p*rae*am aie cu*m* deo regit et dilato
Eduo aia uniat deo p*re* gr*ati*a que sc*ri*pt*u* cam
deiforme .a*g*.i*h* t*u*s in deu*m* rap*tu* i*sub*le*ci*at*u* m*u*
Ex aia deo uiruta in se no*m* stat sed p*re* excessu*m*
EDe hac uirione h*ab*et s*anct*alis d*icitur* m*u*
Evoluntas aie ap*er* spu*lo* s*anct*o p*re* donum fortuit*u*
Eppia uoluntas describi et ei*m*ā enu*er*ant*u* o*mn*is
Evoluntas amplexat deu*m* p*re* dilectione et licet
postior ordine sic est tu*m* p*ro*p*ri*e p*re* ingenu*u* lib*er*
Eppia uoluntas intrat coniunctu*m* dom*ini* t*ext* i*h*
consilij sic t*ra*ns consiliarius ibidem
Ex uoluntas consulit ad op*er*atu*m* p*ro*f*it*or com
uani*m* p*ro* i*h* cognit*u* p*re* modu*m* bo*m* amata*u* h*ab*
Evoluntatis actus est amplexat*u* ul*m* ten*et* rem
Xpi qui est ue*cibus* p*ri*us d*icitur* dat*u* opt*im*
d*icitur* et*iam* c*on*tr*arie* h*ab*
De xp*ii* p*ietate* et maluerudi*ne* p*re* q*ui*s mito*m*
dend*u* est post e*m* i*h*
Op*er*s est ost*ium* p*re* q*ui*d intrat*u* ad notici*u* s*anct*is
tatis q*ui*d ost*ium* h*ab*et*u* s*anct*is i*h*

Imago sc̄e trinitatis est anima humana capax est
sc̄dm tres p̄os aīe b̄ v m̄ y

Cuō tres potest ap̄iūt t̄b̄ plomis i dñmis.

Imagnū usus in noua lege introduct⁹ est
i ueti aut̄ nō erat et q̄e ā y

Cor ymaginib⁹ xp̄i et s̄cor det̄ reuēntia ibidē

Cuō ymago sc̄e trinitatis relucat in anima hu-

mana. 3. y

124
20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

Omnis datus optimū et omne donū p̄ficiū de sursum est descen-
 dens a p̄e luminiū. Iacobi. 1.
Domīs iacobus aplius a virtute
 p̄mī ubi illuminat̄ et a misera-
 bis istis describit nobis p̄m̄ eternū ut est fo-
 temna i p̄ficiā emanatō diuinar̄ p̄sonar̄ in ha-
 bitudinē ad creaturas. quibz cōmunicant̄ datū
 optimū in filiū datus in natura hūana ut p̄
 r̄istave. xi. qui dicit **I**unūcū paulū datū nob̄ sc̄
 carnatō. cū quo nob̄ oīa bona p̄t̄ uenerūt̄.
Sapie. vii. p̄t̄ qd̄ iacobus apostol̄ nō dirit si
 pliat datum optimū s̄ omne datus optimū. oīa
 cui p̄ ipm̄ fīa s̄. Cōmunicauit eaā eis donū
 p̄ficiū in sp̄us sc̄ libealī missione ut p̄z ioh̄is
 xxiij. In quo oīa dona largiunt̄ ut p̄z. ad cor-
 L. xiiij. Nec aut̄ oīa opat̄ vñ. atq; idē spiritus
 diuides singulis p̄t̄ vult p̄t̄ qd̄ iacobus a-
 plus nō dirit simpliciter donū p̄ficiū. s̄ ec̄ donū
 p̄ficiū Ut sic p̄ ubi uinculan̄ i datus illuminante. i
 p̄ sp̄us sc̄ sp̄ian̄ et donati inflammatōem reduc-
 tam ad lumenosi i amorosi p̄t̄ uerā cognitio-
 nē. i fūndā dilectionē. et ex hijs ad eius p̄ficiā
 vniōne. Ita cui vniōe est fūnis largitōis lu-
 minū ut p̄ eam reducam ad p̄t̄ deficitā sun-

A

placitatem et p̄ficiū vuitatem. **V**ū dyonisius i p̄ficiū
apio angelice genitiae assumens verbū Apoli-
cū dicit sic. **O**ē datū optūm & oē dū p̄ficiū de sur-
ē descedēs a p̄ficiū lūmū. **S**ed et om̄is a p̄ficiū uote
lūmī app̄tiois p̄cessus in nos boitatis dono
uāmēs rursus ut viuifica uāmē extenuat nos
adimpler et cōuerit ad cōgregatū p̄ficiū vuitatē
& deficitas simplicitatē eternā ex ipso oīa & in
ip̄m oīa ut ait sac̄ sermo. **I**sta uba expouēs
mētator h̄yō ibidē dicit sic. **D**omi⁹ cui uos p̄ficiū
p̄ uānos uāiar rerū amores disticti diuisi et
multipli cat et ex ip̄a distractōe cōtracti corrū-
gati et multipli cat. ido lūmū sine donor diu-
nor app̄tio in nos p̄ueniens uelud viuifica v-
tus ordine cōuerso quo in nos uēit recendēd
nos letū ad suā origine vñ uēit ab hui⁹ mōi
cōtractioē corrugatioē & multipli cat nos ex-
dit dilatacat et maiorat autem nos a multipli-
cūs amator cōuerit nos ad p̄ficiū cōgregatū v-
uitatem & deficitā simplicitatē. **N**eque sua sim-
pli cat aūt est deficit q̄ sp̄m ei soli adhēitē
ut saluator ait iā vuit s̄ et cōformat & deficit
mē effiat et licet nō subalit p̄cipatoē nō ip̄m
dū facit sediu q̄ p̄ficiū ait. **E**go dixi dū estis et si
sp̄m p̄uro amore adheis deo sit magnus exp̄at
& simpler & viuic⁹ q̄ a disp̄sione cōgregatū.

no. Amor diuina
collige nob
dimiss

3

iste **V**erbū ergo p̄mū dicit̄ dñm̄ op̄t̄ in q̄
 om̄nes th̄crauri sap̄ie et sc̄ientia dei s̄t̄ ablo-
 diti sed in aplin. **A**d' uerbū in natura huāna
 nobis dñm̄ n̄ fr̄at̄ efficiat̄ quē fr̄em̄ sponsa fer-
 uent̄ desiderauit dices. Q̄s m̄ det te fr̄em̄ meū
Cant̄. vñj. Op̄t̄ aut̄ sc̄us dñm̄ dicit̄ p̄f̄m̄.
 q̄ a p̄re et filio ut donabilis sp̄uit̄ ut dicit̄ anḡ
 us de tñ. Quac̄ uerbū dñm̄ optimū mittit nob̄
 dñm̄ p̄f̄m̄ suū ut ip̄e testat̄ lu. xij. dices Ign̄iu-
 m̄ uirt̄e in trām. **A**d' uerbū expōnes ambro-
 se? de missioē sp̄ius sc̄i qui est ignis amoroſe il-
 luminaſ uirellā ſi p̄t̄ inflāmaſ affīm̄. Dicit̄.
 uacut dñs ignē mittere i terrā uō vtq; bonor
 conſuuptore ſi bone uolūtatis auctore ſi. Sp̄irāl
 sc̄i qui auera uala dñice dñm̄ id ē aīe po-
 tēias capaces diuinitatis inclorat dñm̄ i vir-
 tuib; adorando i pficiendo. feniū uō gloriū i ſipu-
 lā. i. cā magna q̄ m̄ora offendicla p̄ ignē cūta-
 ns expellendo. Et haard̄ i ſinōe de penit̄. dicit.
Sp̄es p̄f̄o mōr̄ mēoria. docet intelligēnā et mo-
 uet uolūtate. nec mūmā palea p̄t̄ uir̄ cordis
 qd̄ p̄t̄olid; habitaclin pat̄t̄ residere. sed ſc̄i ig-
 ne ſubtilissim̄ circuſpectiōis erunt ill̄. ſp̄s ſua
 uis et dulcas. iſ ille. **Q**ui etiam ſol infiniti et
 amoroſi ardoris. ſi ſp̄s ſc̄us ut dicit̄ ex. xlviij. Tri-
 pliſt̄ erunt montes id est id est elevatas mētes

Lucemorā intellēcū et uolūtate. in quibz cōsist^r
ynuago dñi. et ideo capaces s̄t deū ut dicit aug^r
li. m. de tū. Intū ut p̄ in mediu audiat
et ubū sine filius intellēgūcia videat. et sp̄c.
in uolūtate aplerat. Dicit enī rydli. li. iii.
de cōteplacōe C. m. Hic deus audit p̄ meonā
vide p̄ intellēgūcia. deosculat p̄ astū. am
plete p̄ aplausū. Ut si melior placet inq̄
rydli. Auditur deū p̄ reuelacōem. uidet deus p̄
cōteplationē. s̄ deosculat p̄ duonātē. et astū
git p̄ dulcedis sine infusione ut ista plenius
patebit dono. v. L. cōsilij. i. v. Nō solū aut̄ sol
iste diuin⁹ eruit mōtes ut dicit et̄. xlvi. sed
etia igneas radios exsufflat. et refuges radi
is suis erexit oclōs Ignes radios ardēs
sime caitatis exsufflat. qm̄ inspirat radios lev
tem. in donorū qui inflauat et illuminat
metes hūanas. qm̄ sp̄us sc̄is dat in eis intū
ut oclōs exor̄ illuminat et oclōs uidentū ob
serat. et pat̄ act. ii. qm̄ apli a sp̄u. L. uispian
septē donis eī ita lucebat et ardebat ut pe
ne totū mundū illuminaret et inflauaret
lignis et doctiis. et quosdā p̄p̄ nūnā reful
gūcia obtemperat. nō ualētes tantā refugen
tiā sustinere. Quae clauabat dūctes Ista in
misto inebat s̄t. Ista cuī dona p̄uilegiata

sc̄itate dicitur radix ignei. q̄ sp̄us sc̄is p̄ ea q̄
 ad modū ignis amoroſa huius altaria p̄ donū
 tioris. huius facit dura p̄ donū pietatis. illuminat
 obscura p̄ donū sc̄e. consolidat molbia p̄ donū
 fortitudinis. festrigat fluida p̄ donū consilij.
 clarificat metallia p̄ donū intellectus. ignis frigi-
 da p̄ donū sapientie. Sp̄s sc̄is ergo p̄ dona sua
 nob̄ donat lumen uere agnitionis. et suorum sc̄i aō-
 ris. que duo maria dona et bona sit. q̄ nobis h̄
 dant ad felicitatem eternam pregiustandam. et ui-
 sum vita feliciter consummandam. De quibus duo
 h̄z donis cōmēt̄ dyonisius hu. sc̄. n. ang. gerar.
 dicit sic. Duo s̄t cognitio et amor. vnu p̄t̄ ad
 illuminationem. alio uō ad refectionem. Cognitio
 vitatis illuminat. Amor beatitatis faciat. In his
 beatitudo constat cognoscere vnu. et amare bonum.
 Duo inquit hu. p̄dā apud nos s̄t magna ho-
 na. et uō inueniunt apud nos maiora alia
 h̄is. neq; ad gaudium neq; ad felicitatem utram
 magis opaenia q̄ lumen et refectio. Nā si illu-
 minans et uō faciat. magis bo. ē. S̄ uō plenū
 di faciens et non illuminans magnū bonū
 est s̄ uō p̄t̄m hiefectio locundū facit qd' iūt̄
 ē. Illuminatō locundū exhibet qd' foris est Vi-
 det quidē refectio magis uaria esse. utq; tu
 ad plenū gaudiū exigit. H̄ille. Sed q̄ h̄

duo bona magna et summe nobis utilia s. l.
rectio et cognitio a spiritu sancto in septem donis e'g-
feruntur ut ostendit gregorius h. i. mox Ideo dilige-
re inestigandum est nobis quibus duoi illi donis
inueniantur et optineantur ut i nos per ipsam me-
talem illuminem ad cognoscendum celestia et
spiritualiter rectificandum ad pectus consequendum illa.
huc autem duo in donis istis inueniuntur Dicit uas
gregorius ibide expones illud iob p. Ibat filius e-
ius septem et faciebat communium per domos viuis
quisque in die suo Dies inquit uiri turbis filii
id est domini sine uirtatis in mete a deo concep-
te illuminatio Qui filii per dominos communia fa-
ciunt dum virtutes suae dura singula iuxta mo-
dum proprium uentem passuntur ille ergo in
septem filios sicut septem dies spirituales suae illu-
minatores. et quilibet dies habet suum quiuum
Ergo sicut septem sunt dies ita septem quiua. sive
septem metas refectiones uos praenata et immi-
tanta ad illud grande communium quod ueris al-
lueris diebus septem iussit preparari cunctis prae-
paribz et pueris suis Hester primo. C.

Tibi quod datum optimum uerbū uinculum mi-
lit uobis domini pectus spiritu sancti qui ut
sol ameroso ardore exures metes id est ele-
uatas metes igneas radios septem donos in

3

32

spirando exsufflat ut tāqs sc̄antille ignee in
arriuducto mētis discānt, ut enā in opatio
nē foras erūpat, et prios ubis et exēplis tā
genio igne amoris accidunt. Hō modo vide
dū est de istis septē donis sive raduis quilit in
nobis recipiunt et operantur. Et sicut quidā de do
nis istis premittenda in quatuor. Postea dicet
de quolibet i sp̄eciali. **C**arta primū quinque sūt
videnda proptere in eo nōtū dicendox. **P**rimo
videndū quid sit dona sp̄us sc̄a uer qui dicantur
Hōdo qualiter hec dona ab his hincibz distinguitur
Tertio que utilitates i hys donis cōferauntur.
Dixi qui et quiles istorum donorum capaces efficiantur
et quilit optineantur. Quarto quiliter dona desce
dendo et ascendendo ordinantur. **P**rimo ergo
videndū est qui sit dona spiritu sc̄a. **C**arta quod sc̄a
evidū qui hōco cōmēter dominus exponens v
bū predānem. **O**ne datū optimū et oē donū p
tū. **D**icit eē dominum inter dationē. et inter datū
bonū et inter donū profū. **N**ā datio est datis
actio et qui sumuntur prece data quacūque que
dati prot. **E**t hoc datio extēndit se tā ad data
bona. qui ad donū perfētū. **E**t hoc datio uer dona
tio cōuenit totū tūtan. qui est infinita liba
litas datus omnis dominum sc̄dm cuiolibz
capacitatē et gradū cēnūcie. **H**i enī natū

non deficit in uerbi ut dicit in libro de celo et
mundo. multo minore dñs natura deficit in natura
Qui cum omnia bona creavit. omnia bene regit. sed tamen
ratio xp̄ie non dicit donum. p̄t ut laetitia de do-
nis. donum tuum est. Datum uero bonum inquit h̄c
dicit quod nos bounificat et omnia quae nob̄ a deo
runtur quibus boni efficiuntur. Et at data bona ut
bona natura et bona formae omnia dia tam et iuxta
quae intiora bona cum eis bene utrumque nos perficiuntur
per bonis gratiis nos in beatitudine perficiuntur.
Dñs in causa nostra auge gerarchie. dicit sic. Uix p̄fici-
sum quod tu ad speciem humanae a uita. tu p̄ficio uicem
quod tu ad bonum esse deficit nob̄ Dñs enim cuiusque
rei create pleia p̄ficio est. non impedit opatio.
xp̄e quam creata est. uer remissa opatione vir-
tutis a qua p̄redit. non opans cuius ociosa est. in
tum deficitus. inquit ab opato xp̄ia operatur.
Enim uero enim non impedit uer remissa opatio. non est
qua si uel ad plenitudinem adiicitur. ad tamen per
fectionis plenitudinem homo mortal puerile non
potest nisi superius libenter lumine sive diuis adiuue.
Dñs huic genere super prius auge gerarchie dicit
dominal creatura quae sola ad imaginem conditois frā
legit. data accepit optimam. dum conditum ad ini-
finiam. et domina accepit p̄fectam dum sublimaret.

ad similia. Neq; eū inclī autē natē datū est
 ab eo q̄ p̄mū accepit p̄ creationē. s. ymagīnē
 dei. neq; eū p̄fīus accepit eo q̄ p̄mō ēē me-
 ruit p̄ grām. s. dei tēplū dei filia. r̄ p̄ amoris
 vincīn deo inseparabiliter colligat̄ et sic fieri bū
 qd̄ meruit p̄ grām. **V**igit̄ dona p̄fīa id ē ḡ
 dūta p̄ficiūt data optima nātūra sp̄s huā
 mūs p̄ hūtūs donox deiformes reducat̄ ad p̄le
 nā p̄fectionē ut op̄et̄ op̄atoēs non ip̄editas
 p̄t̄ possiblē est in corpe corruptibl. et sic
 dona ista vident̄ ēē habitus quidā gratuīt.
 ul̄ grad̄ quidā lūmūs diuini et grātūa scđmū
 quosdā sp̄s scđ mētibz hūtūis infus. quibz
 disponant̄ ut abilesfiāt̄ et dispōñāt̄ ad se p̄dū
 iñstinctus sp̄s sā. **C**ui iñstinctus s̄t̄ medere
 amonit̄. intellēt̄ illūatio. volūtatis motō
 ad bonū. Et līc̄ rō et synderis s̄t̄ quidā in-
 stinct̄ in hoīe inclīnates eū ad aliq̄ sibi con-
 nālē finē cōsequendū p̄ potētias. tū q̄ cōse-
 quāt̄ finē ultimū sup̄natālē nō sufficiunt̄.
 q̄r̄ in corpe corruptibl hūt̄ op̄ationes m̄l-
 tiplicat̄ impeditas. et id indiget̄ vtūtē sup̄-
 oris agētis ad cōsecutionē t̄lis finis. **D**ū ph̄s
 in li. de bona fortuna dī. **mqt̄**. H̄is q̄ mouē-
 t̄ p̄ iñstinctū diuini nō expedit consiliū
 scđm̄ rōm̄ hūtānam. q̄r̄ illud qd̄ intendit̄

consequunt a melior principio q̄ rō huāna p̄
instinctū dñm̄ ad cui⁹ instinct⁹ consecutionē
dona eius abilitat̄ et p̄paut que ab ip̄o libe-
ralissime donant. Dicit at̄ h̄ec p̄uilegiata
dona septem. q̄ dicit̄ p̄uilegiata eo q̄ in eis
donat̄ spirit⁹ sc̄is a p̄prietate loq̄d̄. et q̄ sc̄is
p̄ficiū fūlserūt in xp̄o. ut p̄z vla. xi. Qui
dicit ea sup̄ florē qui ascendit de radice yelle
req̄auisse. ubi enīat ea dices h̄equeset sup̄ eū
spūs dñm̄. spūs sapie ⁊ intellēcū. sp̄s cōsi-
lī et fortitudis. spūs sc̄e ⁊ pietatis. et reple-
bit eū spūs tñoris dñm̄. In hac aut̄ enīa-
tiōe desiderando p̄redit a sūmo et cōbūando
p̄ media coplāni. ut sūr oīdat̄ donor⁹ disti-
nctio et cōuerio. ordo et oigo. **H**uc aut̄ h̄ec
dona tñi septem. Quia sicut dicit gregorij
sc̄e cibā. li. 2. omel. vii. p̄ septēmū signatur
vñiūlitas. ut sicut mūnd⁹ septē dieb⁹ ē per-
frūs. sic etiā mūnd⁹ mūnd⁹. Et h̄o septē donis
spūs sc̄i p̄ficit̄. **H**uc etiā septē dona p̄p̄t̄
septē expeditiones hoīs tñi in vita actua
q̄ in vita cōtemplatiā uicias. Nam ancē
mūnd⁹ li. de silitudinib⁹ circa finē dicit. Q̄ qua-
tuor dñi uiseiora respiciunt vitā actiā. Et
ta alia respiciunt vitān cōtemplatiān. Seio-
ra. ut domū intellēcū sapie ⁊ cōsilij ut uicta

p̄ebit et sic septē dona st̄ septē radij spiritualis
 tā splendidi q̄ ignis p̄adentes a sole arde-
 tillime caritatis quibz sapia edificauit sibi
 donū et manū. puerb. ix. q̄i septē volūp-
 tuis exalat quibz filiac̄ adorat̄ v̄ p̄ficiatur
 In qua sapia dulcissima quinua spiritualia nūt̄
 ihabitātibz. Vnde dicit̄ ibidē. l. p̄ub. ix. Sa-
 pia int̄rolavit victimas et multūt̄ vinū et
 apoluit mensā suā cui⁹ copia et dulcedine
 nemo sat uisi qui accepit p̄ expiacionā ut
 p̄ reuelationē. ut dicit augustinus fr̄ apostol. c. q.
 uīl p̄ p̄destinationē aut h̄apo ibidē

Sed uidendū est q̄id h̄ec septē dona sp̄c
 sit. ab alijs h̄abibz er̄ dōis distinguit̄.
 de quo notandū ē q̄ rōmē. d̄p̄ousq̄ h̄u. s̄. p̄.
 ange. gerardi dicit̄ sic Grā diuina illuminatio
 est. v̄ ip̄a dona grē lumina st̄ illuminantia eos
 qui se p̄cipiant. et oīs grā ab uno fōte delced̄
 v̄ oīs illūta ab uno luce v̄ mlt̄ st̄ radij et vñū lu-
 sp̄git se vñū. ut mlt̄os illuminet̄. et lucet̄ q̄
 illuminati mlt̄. v̄ nō vider̄ nisi vñū lumē. et
 fuit mlt̄ vñū in uno lumine. h̄ec illē Ex q̄o
 apparet q̄ grā est lumē. mlt̄os habēs radios
 ut grad⁹ dulcay ūtūt̄ et ornamenti sp̄ua
 lūt̄. In ip̄a enī gracia gratū faciēt̄. dicit̄ sp̄s
 sc̄is qui est donū p̄fici p̄ficiāt̄ ut et

fiat filia p̄is eterni spousa ip̄i et tēplū s̄p̄
la. Ideo nō uocat grā gratū facieus. Óm̄ ip̄a
cū nullus p̄t mereri uer i bono pfice. uer
ad uicā etiā puenie Ideo uicē est ut p̄ ual
os radios grē habeat aut̄ hec uaria extinc
ūtū virtutū. donor. beatitudinū fructū. sp̄
tualū sensuū ut vita spuialis ex ip̄is p̄f
ta manifestet. S̄na ergo cū sit forma et on
go om̄i habituū et graduū v̄tualū. rūficit
ui h̄tus ul' graduū uirtutū moralū quibz vias
appetitie afficiunt ad obedientū rōi qua re
guit ut ui oībus actibz suis rē et delibab
lit et p̄tē oīa opent. H̄t aut̄ q̄tuor v̄ntes
morales que dicunt cardinales. Quia vita hu
m̄tua ut hostiū in cardine pat̄ et regit in h̄s
v̄tunibz q̄ s̄t̄ prudēcia que rūficit rōnale. for
tudo q̄ rūficit rōsabile. sp̄anca q̄ rūficit con
cupisibile. iusticia q̄ rūficit om̄is vias. q̄r̄ co
phendit totius aīe r̄titudinē cū ip̄a dicit̄ in
tudo uolūtatis. Et dicit augustinus q̄ pruden
cia est uicia in eligendis. fortitudo in tolerā
dis. sp̄anca in uenidis. iusticia in distribue
dis. Et augustinus in libro misericordia dicit q̄ pru
decie succedit cōtemplatio fortitudi firmita adhe
lio. Sp̄anca dulcois uenusta respicū creature
q̄r̄ dulcois dīne uenusta est sine uenustā. ut dī

bniard li. de dil. dñi cū pñcipiū iusticie sūt
 cedet ordinatio debita ad deū et ad proximū
 hñcitat etiā grā gratū faciēs in habitu nū
 grad⁹ virtutū intellegiālū quib⁹ rō pficit⁹
 q̄ est ututū moralū motiā. I. dñtūna ne p̄
 suoderant illaz ipediant⁹ virtutes intellegiā
 ales mēas cōtemplatiō teudentes i cognitio
 nēm dñiar⁹ ututū quib⁹ mēs illūiat⁹ et reficiat⁹.
 Et s̄ tres ut dicit ph⁹ Sapia regit affīm.
 Intelligēcia intellegiā Prudēcia enī sp̄s regit
 cogitationes ⁊ affīmēs Sapia regit affīm.
 dñ ei sape facit mūqdq; p̄ut est celestia ut
 celestia. tēra ut tēra. Vñ b. Juuēlii sapi
 enia. si t̄ singlā hor⁹ sapuit p̄ut s̄. ergo q̄
 lursū se sapite nou q̄ sup tēram. Aut ap̄ls Col
 m. / Intelligēcia regit intellegiā. dñ ip̄m int̄.
 duat p̄ oīa uelamia usq; ad initias qđ dica
 tes rex Di cuii li. de sp̄ū i aīa q̄ intelligēcia
 ē q̄ de dñis q̄m possibile est cognoscit⁹ ad ce
 lestia archana penetrua Prudēcia regit vñ
 c. cogitationes ⁊ affīmēs Quia ut dicit ph⁹ vi
 etiā prudēcia ē rō agibilū utriusq; hñcitat⁹ e
 etiā grā gratū faciens et pficit i habit⁹ ul⁹ ḡ
 dus ututū theologiaz que s̄ p̄mores q̄ vi
 res predice. eo q̄ p̄ dñtes theologias aīa
 pfectius in deū fatur. i ei īmediā p̄ ip̄as

B

conigit. **H**uc autem tres virtutes theologicae. scilicet fides
spes et caritas. fides deum querit et scrutatur.
Spes deum sperat et de reatu assicuratur. Car-
itas deum tenet et amplexat. **V**nde enim dicitur in
ca. inueni quem diligis anima mea tenui eum nec
dimitta. **O**bvi dicitur huius. Quid te non teneat dominus
Ihesus qui tenetem spee famulas. pietate deitas
pseuerancia credens. remuneratione perdens fa-
cias etiam gratia in his usque ad gradus septem do-
norum spiritus sancti quae vices annis disponunt ad hoc
ut huius et proprie subdant monitionibus spiritus
sancti qui in eis donat. et qui super humano mundo oper-
qd tu pietate fieri non potest nisi per dona ista vix
metus sanetur et repente dicitur namque huius in
tractatu suo de quibus septem circa principium
sic. Et septem viae capitalia sive principalia
ex quibus universa mala oritur que sunt fontes
abyssi temeritatis. de quibus flumina babilonis ex-
ire que uastat universam naturam integritatem et
guavit quosdam anime languores iterios homines
quasi uestigios. quos quidam hominem spoliatus
de spoliatus flagellat. quidam flagellatus
cuit. quidam electu seductus. quidam seductus serui
tuti subiicit. Supbia enim auferit hominem in
uidia auferit ei proximum ira auferit ei seipsum
Tristitia spoliatus flagellat. Angustia flagel-

latū eiat. Gula exītū seducit. luxuria seduc-
tū seruitū sicut. dñ sp̄m hūanū fēde mētū
seruē cōpellit. ut iā ūfīnō sp̄c cū p̄s. dñm
Iustīx? sū i hō. p̄fīdī x nō ē suba. cōscītū altī.
luxury. et tēpestas dñm. me. H ille. Sed ecce sp̄c
lēs q̄ est fons aq̄ saliētis i vītā etiā ut dicit
dñs ioh̄ iii. Deprē flumia tā splēdida uēt
tate q̄ ignea mātate. i viuēa ūtute effudit
in orbē tīnō het autē septē flumia sūt septē
dōa sā sp̄s quibz totū aē regnū p̄gat. rigat
i fecūdat. i om̄s vīres mētis sanat. ornat i
cōsumat. ūtū ut q̄libet arēs fiat fōs de cui
uētē fluēt aq̄ vīue sicut dicit sp̄cā ait dñ
ioh̄. vii. c. Nā p̄ dñm tōris dñm sp̄s lēs lībiā
ab hoē expellit. i dñm hūlīt̄ introducat p̄
dñm pēratīs ūtūdā t̄p̄t̄ cōculat. x p̄mū
ad se dulat ūtū. p̄ dñm scīe wā totalit̄
sedat. i totū hoīem iut̄ se prudēt̄ paci-
tat. i q̄et̄. p̄ dñm fortitudis amīdā uelo-
cīt̄ op̄mit̄. i vīgorē mētis uelēmēt̄ ad op̄a-
dū t̄pellit p̄ dñm cōcalīt̄ auātā poterit̄ ex-
tiguit̄ i therauros cīlestes sapīt̄ cōq̄nt̄ p̄
dñm mēttaūs gulā vīolēt̄ rep̄nit̄ et cīlestī-
bz delīcīs mētē sp̄uālēt̄ refīct̄ p̄ dñm sapīc
luxuria vīlē despīct̄ i totū hoīem cīstītati-
i libīt̄ ūtū ūtū. Et oīa p̄dā iſ̄ ūtū ūtū

gul' donis p̄ebuit. Et hugo i fine p̄dā lib' cōclūs
dices sic. Spū ergo sapie cor sua dulcedie tan-
gens fois cōcupīe ardore cpat. i sapita cōcupīa
uitus spūale acut q̄ten⁹ dū mēs rō ad īternū
gaudū colligit plene ac p̄tē hō ad p̄nangīe
dei reformet. Sapīa nāq; a sapoē dicit. Lū ḡ
mēs īntīe dulcedis gustata se p̄ desidū iur⁹
colligit iā foris nec euornit i carnis volup⁹
dissoluit q̄i totū iur⁹ possidz i quo delat⁹. ḡn-
tato enī spū desipit oīs rāo h̄ ille. Est nī
scīdū. q̄ sicut dicit ḡgoi p̄ mor⁹. Dona ad p̄
fectōem plenā nō p̄uenīt. nī fide spe i carna-
te fiat ouīe q̄d agit q̄ s̄ iūicē coopauit. Et
te sc̄issima dona uos abilitat i disponit ad
lūmī boī capacitatē faūlītate i fructōem
Dz q̄ sic dicit augustin⁹ li. xv. de trī. c. ii. p̄t̄
m̄s illa p̄b' letet cor q̄rē dñz que fa. e. sp̄.
Qui sp̄ q̄rit nūq̄ iueuit. quō ḡ letab̄ cor q̄
rētū do? iū magi tristat ad hoc rūd̄z aug-
dices q̄ dñs icōprehēsibilis ē. i hoc cognoscē
iueuit est. bū dicit ḡ q̄ lū fine q̄rend⁹ ē. q̄.
sue fine est diligend⁹. sacabim⁹ tū q̄ appur-
glā ei⁹. Ideo grā gratū facies sc̄issimae i p̄fūc-
teb̄ us; ad gd̄ et excellēcias p̄fōm̄ lōd̄as
hō opat⁹ quasi dīmo mō p̄fōm̄os actus
qd̄ est excellēcie. Qia uo fini magis appiq̄uit

H

reō uōblō nūn ipant̄ ex uōte bātitudinū De
 ac septē bātitudines q̄s saluator emiat mādhi
 v. licet scđm aliq̄ modū possit dici octo. Et se
 h̄s. paupertas sp̄s. mītias. luct̄. esuias iustiae.
 mīa. cordis mīndia. et par. Quis istaz bāt
 tūdīnū et ordo accipit̄ ex integratē p̄frois ad
 p̄frois at̄ integratē uōto requiri tā. Pmo. r̄ cel
 lus a mala. scđm p̄fus i bono. Terō p̄fet̄ stat?
 i optō. Sae malū et p̄cedit ex tuore s̄bieca
 et rācorē maliae. et ex lagūcie māripē. Conf
 ta. Et tres bātitudīes. s. paupertas sp̄s mītias et
 luct̄. Ex dicit glo ex. Hic utiuū sapi
 ene ē tōr dñi. sic paupertas ē p̄ia pūi bātudīs
 Et fāc̄ duo. s. rex abdicationē et sp̄s cōtudiez
 siue humiliacionē. Mitas elogat a mala rā
 vis. Luct̄ elogat a mala libidīs et lagūois cō
 cupisabil. Scđm p̄cess̄ i bono attendit scđm
 dīna imitacionē q̄ est scđm duas dñi vias.
 s. mīam et vitate de qbz i ps. Vnuile vne dñi
 mīa et vitas. ḡ scđm has duas vias sumē.
 due bātitudīes. s. esuias iustiae et affecty mī
 Terō ad statū optūm p̄tinz līpida cognitio et
 tūquilla refnō. Uix hoc sumunt̄ due bātitudīes
 s. mīndia cordis q̄ ualz ad dñi videudū. et
 par mītis q̄ ualz ad p̄fē fruendū. H̄i enā a
 lie rocs hui⁹ mīi et ordīs ut iuf̄ p̄ebit De lat

B; paupertas sp̄s elogat a mala mīoris. et ē p̄ma bātudo.

pace dicit h̄is aug⁹ i li. de ub̄ d̄. ca. lviij. Pax
est sc̄nitas mētis. t̄miquillitas aut̄. simplicitas
ordis vniuersitatis adorans. cōsorauit mirans. hec ē q̄
singlāritates tollit. bella cōpescat. iras q̄pūr
supbos calcat. huiles amat. discordes sedat.
amicos cōcordat. auctis ē placida. uelat extollit.
uelat iſlari. Hac q̄ accipit teneat. q̄ p̄didit
repetat. q̄ amiserit exq̄rat. qm̄ q̄ in eadē nō
fuerit iueit⁹ a p̄e abducit⁹. a filio c̄t̄jedit⁹
v nichil om̄i⁹ a sp̄u sc̄o alien⁹ efficit⁹. nec ad h̄e
ditatē dñi p̄uiciet q̄ testimoniū pacis obser
uare nobuerit. h̄is aug⁹. Hac igit̄ pace h̄ita
q̄ seqt̄ n̄ s̄chabūdas delictio sp̄ual̄ q̄ q̄ se
opa. fīa. Ditat eī oī sup cāc. De nā boī op̄is
est q̄ ad ip̄ius multiplicatiōē multiplicat̄
v delictio. ⁊ q̄ qdā cōdūmetū abi sp̄ual̄ ē
h̄lāitas bñ op̄atis. Et greḡ li. v̄ mor. dicit
Coēdere aīe est boīs op̄ibz lacrimis bonū eū
op̄ani fēt̄ locū dulcedine ī gustu ⁊ gaudi
ū in corde. ait alb. in li. suo de missa. Ēū ḡ
ī bñitudibz p̄dās sūti op̄atoēs p̄ficiē nā
est ut delictioēs dulcissimās generet̄ in ha
bēte illas. Ad has ḡ bñitudinēs p̄p̄e suā ple
nitudinē v̄ p̄fectionē. xix. fīnis sp̄ual̄ et
q̄iq̄ seūl̄ sp̄ualeſ cōsequunt̄ q̄ nō dñt̄
nouos habit̄ sed stat̄ delictiōēm v̄ cōsolatiō

ne qbz consolant sp̄s iustor vñor. Constat
 aut nis uox fructū in duodenis apt' in
 suuandā s̄ habundā delatōnū. Est enī
 nis duodenai? habundas. in quo iuuatur
 sp̄ualū carissimū exuberātia. quibz fruit'
 et delat̄t aīa sc̄a. fruct' aut s̄t h̄j. **Causas**
 gaudū. pax. pacia. lōgāmitas. hoīns. be
 nignitas. māluerūd. fides. modestia. cōmē
 na. et castitas q̄ dicit̄ delatōnes cōseq̄tes
 opa p̄fā p̄ sensus aut sp̄uales q̄ dicit̄ p̄
 ceptions ul. exp̄icias mētales papit a
 nia sp̄ualia fructū obliuīcē. H̄z p̄notadū ē
 sicut dicit̄ in li. de sp̄u et aīa. **Duo se sensi** ī
 hoīe. vñr interior alt̄ exterior i vñq̄ suū bonū ha
 bz quo reficiat. **Sensu exterior reficit cōtemplatioē**
 māluerūd. **Sensu interior reficit cōtemplatioē**
 dīuitatis. **Aptēa de fōs est hō.** ut totū hominē
 brūscarz. et tota q̄uisio aus. et dilatō est ad ip
 su. **Hoc enī totū bonū hoīs est.** ut siue ing
 deret. sū egredieret in suo foīe pascua iueueret.
Constat enī hō ex carne et i aīa et i carne
 de q̄ris sensi. s. visus audit̄ olfatus gustus et
 tacto. q̄s tū nō mouit caro absq̄ aīc sonata
 te. Ita aīa sūi nō habet q̄ris sensi sp̄uale et
 res nō corporalibz sensibz s. sp̄ualibz iuuade
 st. Et seq̄t ibidē vñ dīna uox in deuividuo?

Ait. Vide et ego sic es. Ecce visus spuial. Et a
postolus ad corin. 11. c. Quid habet aures audiendi audiat
quod sic dicit enim ecce auditus spuial. Et in p[ro]p[ter]o
Gustare et vide et ecce gustus spuial. Et ap[osto]l[us] ad cor. 11. Hoc est odor Christi sumus. ecce odor Christi spuia
lis vel olfactus. Et in civitate fidei in aliis se tangit
magis quod corpore oculis dices. Ecce me tangit et
Ecce tactus spuial. Et sequitur. Sic enim omni cautela
obseruandū est quod ad corporis sensum et quod ad animū
dignitatem pertineat. h[ab]et illus Chos sensus spuiales
et ex experience videt Augustinus habuisse
quod lib[er]tatis x. de operibus. sic autem
Ex anno autem domini meum anno
anno. ecce uero erriora. sed anno quadam luce et quadam
uocē. et quadam odorē. et quadam abī et quadam appetitu
erroris hoīs uel ubi fulgit aīus uice lumine quod non
sapit locis. ubi sonat ubi quod non rapit tempus
ubi olet odor quod non spigit flatus. ubi sapit quod
non minuit edacitas. ubi habet quod non diuellit
societas. Hec anno autem domini meum anno. h[ab]et aug.
Ex his aliquiliter appareat p[ro]p[ter]o distinctione et d[omi]n[u]m p[ro]p[ter]o
rū habituum vel magis gōdū et interū p[ro]p[ter]o
ualū. De his sensibus spuialibus plenius dicitur in
titulu de itinēib[us] crucis. **T**ertio undeudū est quod ualitates in his septem
duis spiritus sicut scribitur. **C**ur quod non dū est quod
spiritus sanctus per sua dona p[ro]p[ter]o s[ic] donū metale i[n]traidū

habitaciu*m* i sān māuerū sp̄at. Nā dñū sa
 pē mēns dñū iūtibz edificat. Dñū iellecs
 mēns dñū cōteplanone illuat. Dñū rōnalijs
 dñū mēns prudēt gubniat. Dñū fortitudis
 mēns dñū stabilit et defensat. Dñū sc̄e mē
 ns dñū vītabz dīm̄ iūtibz dīm̄ et abat
 Dñū pīcatis mēns dñū dīuo cultu pīmat.
 Dñū nōris mēns dñū mūdā cōlūat. oē p̄
 pātū ab ea tōlit expellit et extirpat. qz nōr dñi
 expellit pātū dī et p̄. H̄t pūt elia ex ubis
 bēde i vīa omel' se mar̄. c. xij. vbi dīat. Va
 pīa dñū edificat stellat̄ gubniacia iūet. cōli
 lui boā a mal discuerit fīt. fortitudi i pātā aīa;
 possidz. sc̄a. dīne dī et salutis acq̄rit. in p̄.
 pīpitas pūtis vīte et fītē cōsistit. ad oīa enī vī
 lis est. tiore. hūlitas cōlūat. et oē pātū expel
 lit. Et sic mēs huāna deo i hītadū sān sp̄at
 i quo hītadū qūtā faūlītate dñs cū mēte
 huāna habecat. et q̄t cōsolatoes ei exhibeat
 ista pēbit. Sād dōna sp̄s sā tōtā faūlām p̄
 dom̄ mēntal̄ sīue vīres aīe ad expedite nūtā
 dñ deo et faale obediendū disponit et abilitat
 ut doc̄t bēda s̄. a. expoues illō. mūl̄ habebat
 septē vīros. vbi dīat. Sp̄s sapīe negligētā. c.
 nūtā a pigro repellit. Sp̄s mēllcs diligētā
 nūtādi rōnabiliq̄t q̄rit. Sp̄s cōsilu. prudētā dī

ua prudenter iuicit. Spes fortitudinis impedimenta
miseritatem foris repellit. Spes scie obliuionem lu-
bricam diu esse non sinit. Spes pietatis humanam ex-
gilitatem et miserium clamorem indulget. Spes no-
ris dei. Spes ignorantiam ardorem decogit et me-
rem pia sollicitudine ad satisfactionem dō speluit.
Quia quod deum timet nichil negligit. ait sapientia eis
vix. Et ergo dicit dominus timere est nulla quam facienda
est pietate. et sic tu familia metis seruuet viuus.
dūo cui sicut regnare est. ait apostolus. Et uite est
scie huius que sit ista familia mens. et quod sit dignitas
ordi et opatiōe eorum. De pietate nobis dicitur. qd iiii. de
spiritu et anima paci pietatis pietatis dūo. qd nobiliter intuīta
est anima. Ciuitas ueritas dei est. de quod secundum psalmum tamquam glo-
ria domini sit. qd ad imaginem et similitudinem dei facta est.
Et qd nulla ciuitas est absque pietate. id dispo-
sunt in ea conditor noster plinius triplios genitus. s.
sapientes ad considerandum. milites ad pugnandum.
artifices ad misterium. Et sequitur ibidem Ciuies huius
ciuitatis. sicut uiales et uiginti aie vigores tamquam
indigene. quorum distincti sunt gradus. Alii se suorum
Alii medii. alii inferiores. Supiores quidem sunt se-
sus intellectuales. medii rationales. inferni animalia.
sunt et cum familia sua. quoniam ad prius propinquum suffi-
cienter habet. Sed de ordine istius familie et opatiōe in
familiā huius. de dō. qd iiii. c. v. Tertio spes scis per dona

3

pōtā totā familiā aīe sūne mēns vices
 erudit i munit cont̄ rep̄amēta i defus
 uales ur cont̄ qbz scđm disp̄elationē di
 una qñ extēn̄. ne oqoī in delcābili n̄ q̄l
 litate dñor̄ rep̄escat i vñ h̄ habeant ut
 igrati n̄ coguolscat. Vñ ḡgoī lib̄ n̄. mox
 dicit sic Nō nūq̄ sit dñ mens urā tām mui
 nis plētiudinē dñor̄ atq; ubitare fulat. et
 cōtinua leuitate in hijs p̄fruit. i a quo s̄
 hec c̄t̄ obliuiscat et q̄i a se putat habē q̄
 nūq̄ s̄ cōsiderat abēc Vñ sit q̄ het eadē grā
 dñor̄ qñ valit se subtrahat ut mēti pre
 sumēti qñtū in se īficiat̄ oīdat. Beq̄t.
 Tūc eī uē cognoscim̄ bona urā vñ sūnt.
 q̄i het q̄i amicēdo sc̄utim̄ q̄i a nob̄ seruāi
 ion p̄nt Et dicit ibidē **C**ont̄ singlā rep̄
 tamēta sp̄s sc̄s erudit i munit mente sep̄
 te utibz sūne donis q̄ p̄ eodē accipit ut p̄
 ibidē. Vñ cont̄ stultia mūndanā dat sapie
 nā diuinā **C**ont̄ ebetudinē mētis. dat do
 nū intellācūs **C**ont̄ p̄cipitatiōnē piclosā
 dat donū consilij **C**ont̄ nōrem ut ē pas
 sio. dat donū fortitudis **C**ont̄ cētā ignorā
 nā. dat donū lumīose sc̄e **C**ont̄ cordies
 duriciā. dat donū benignae pietatis **C**ont̄
 p̄tinacē sup̄bia. dat donū hūlis tōris Et

inf' dicit **M**ira autē h' nobiscū agit disp̄eſan
one ut mēs tūn̄ culpe nō m̄q̄ pulsatione
feiat. nā hō maguar̄ virū le cē credet. si
ullm̄ vq̄ virū suar̄ destū int̄ mētis archa
na ſent̄. nā unde le p̄tinescat euornut̄
cādē uū acipit forū ſtrā. Et ut dicit ibidē
ḡr̄ Tēptatio th̄s erat. ut le mēs i certāmē
cauti' acangat. **C**ito sp̄s lōs p̄ doa oūs
vures mētis et totā faūlā aūe abilitat et
dispoſit. i ut ad celeſtia p̄ grad⁹ ascendat
ubi eſt uā p̄ua aūe. **V**ñ greḡ ſr̄ exēch̄ p̄tēm
oniel. i. expōnes illa. ſeptem ḡduū car
aſteus' ciuitatis dicit. **D**r̄ nulli qui iā p̄ ſep
tē grad⁹ id ē p̄ sp̄s ſeptiformē grām adi
tū vite celeſtis iueniūt. ut h̄i qui p̄ tioē
di ſt̄ hūlēs. **V**ñ iob. xij. dī. **A**ui hūliac
fūt̄ eſt in glā. ſ. celeſt. p̄ p̄tatis ſtudī
ſt̄ miſericordes. q̄r̄ luc̄ dicit. **G**ūi miſericordes
qm̄ uām̄ cōſequēt̄. p̄ ſcām̄ ſt̄ diſcrem̄ diſ
cernētes int̄ bonū i malū qualit̄ ſaluct̄
quā ſcām̄ dat sp̄s lōs ut dicit antelū luc̄
aliud. p̄ fortiitudinē feruidi ul' aīoſi ut
ullō vicio ſbiant̄. q̄r̄ fortiudo i deor̄ in
dumētū eius p̄i. deor̄ at̄ viciū vincer̄. p̄
conciū ſt̄ cauti. **V**ñ et̄ xxxij. dī. **S**uicō
ſilio nichil facias i p̄ ſcām̄ nō peccabis

Putellān s̄t p̄udi. q̄ putellaīs cū dono fr̄ad
dito penit̄ oīa uelamīa usq; ad arthana
celestia. de hoc inf̄ dono. vi. **P**lapiām s̄t
matum q̄ attuigit a fine usq; ad finē forti
t̄ i disponit oīa suauit̄. **S**apie. viii. 11. aī
cos dei cōstituit. **D**e hac sapia dicit alau?
i lib̄ de plac uatic. **S**apia est fruct̄ int̄ne
delicatiois deliciosa aīe padis. **H**ec i celeste
frenū in immortale caducū. hoīem i deū. dei
fite mūratois autoditare qūtit. **H**ec i alie v
tilit̄es uile ut i singul̄ donis p̄ebit.

Quarto videndū ē qui i q̄les i q̄te istor
septē duox sine radior capates effia
autur q̄ tā libealit̄ fidelibz exhibent̄. **D**e q̄
nōndū est q̄ dyonisius c. iii. de di. no. scđm
guetū abbatis uelleū dicit sic. **C**ū dicas
i substancialit̄ sit bona. i sua boītate ad v
niūlitatē extendat cuiq; rei. q̄lectūq; uidi
cū in sole corporeo ostendit̄. qui nō p̄mis
sa elocē. b̄z er p̄cipali uē sine xp̄petate p̄ se
ip̄m q̄tū in se est artūq; cūcta illuminat
luminis sui capaq; i s̄ expoīta. et h̄o scđm
illuminandor apōtione. **D**ic nūto dīna
bonitas icōpabilis s̄r sole nō nūn̄ sup
obscurā ymaginē q̄ sup clara. nō nūn̄ s̄r
cētā q̄ uident̄. ut alibi exēplificat ex xp̄petate

ne sue oibz creaturis suis proportionabiliter
inicit radios sue universaliter beatissimis p q's
obscurem vivunt et operantur una quod creature
pertinet copieat. **A**postolus quod spiritus sanctus cui sit lumine
liberalitatis radios suorum donorum oibz exhibe-
bit liberaliter qui ab uno lumine procedentes exhibe-
buntur diversimode secundum cuiuslibet capacitate. **V**nde
hunc in fine de pietate. qui amicatio clamat.
Ve multipliciter spiritus in virtute qui tam multiplex si-
lvis homini inspiratur ut non sit quod se abscondatur
a calore eius id est radios suos. **S**icut beneficiis eius
Dicit quidem creditus hominibus ad usum ad misericordiam
ad salutem. ad aurum. ad solacium. ad suorem
Ad usum quidem vite puris concedit bonis et tua-
lis dignis pietate et indignis communia bona ha-
bundatissime tibi ut videatur huius dissertationis
lumen non temere. **I**nferius est ut ceterus qui in his
beneficiis spiritus sanctus non agnoscat. **A**d misericordiam datur
in signis et prodignis. in variis virtutibus quod per quo-
rumlibet manum operatur et per eum antiquam misericordiam
fuscat ut ex puris libet fidei astruatur pietas. quod
quoniam datur sine gratia ut per se. **I**nfunditur ad salutem
cum in toto corde rursum ad dominum dum uenit. **P**rocuratur
ad aurum datur cum in omnibus collectatione adiu-
uat iustitatem nostram. **D**atur etiam ad consola-
tionem. ut cum testionibus phibz spiritui nostro quod si

In dei sui. ea inspiratio ad uram consolatrix
 est. Dat enim ad suorum cum in cordibus proximorum
 uehementis spiras validum igne caritatis ardorem
 dicit. ut non solum in spe glorie filiorum dei. si etiam
 in tribulationibus gloriantur. contumeliam gloriam
 reputantes. obprobrii gaudium. desperationem ex-
 altationem. pauca sunt qui hoc spiritu repleantur.
 h[oc] ille. Ita actus sic excellentes sunt actus donorum.
 ut ex supradictis per patrem quae non omnibus conuenient.
 Ita autem donorum et actionum tam excellentium et
 radiorum tam splendentium non sunt capaces mundi a-
 matores quod in eis datur spiritus sanctus quem mundi non
 per accipitrem. Nam dominus iohannes iii. dicit. **H**uius vitans
 mundus non potest accipitrem. Cuius rorem reddit. unde
 dices. Quia non videt eum neque faciem. **O**d' ubi
 augustinus in origine expones dicit. **D**icitur iustitia
 iustitia enim non potest. ita mundus id est amatores
 mundi non potest accipitrem spiritum sanctum. **O**d' dicitur per
 oppositum que est in spiritu gratia et peccatum. **N**on peccatum
 quod est in amatoribus mundi opponitur gracie sed
 caritatem quod est in donis spiritus sancti. **V**nde iohannes in
 capitulo p[ro]p[ter] c[on]tra hereticos. dicit. Qui diligit mundum non est cari-
 tas Christi in eo. quod omnis quod est in mundo est cor-
 ruptio odiorum et concupiscentiarum et libidinum
 quod dominus spiritus sanctus opponitur. **S**ed hoc probatur
 per indispositionem intellectus mundanorum hominum

ad videndū d. Mundana dilatio nō habet uisibiles odores p̄ quos sp̄s sc̄ns videi p̄t
qr̄ dñs dicit mundus nō videt eū neq̄ sc̄n
eum cui rō est qr̄ aīal homo nō p̄cipit
ea que dei st̄ dī t̄ ad cor. iij. Etiam qr̄ odores
suos transuerteret declinare in t̄ia sicut dicit ps̄
v sp̄s sc̄ns auferret se a cogitationibz q̄ st̄ h̄i in
tellā ut dicit cap̄ie i. Cea s̄t et duces cetero
Terro gregi idē dilatāt h̄i. v. moy de defū aff
tus mundanor̄ homin ad diligendū dñm dices
Sp̄ni sc̄n mundus nou p̄t am̄pe. qr̄ ad dilig
endū uisibilia nō assurgit Quia sedāres
metes q̄ in se foris p̄ desideria dilatāt rāto ad
receptionē sp̄s sc̄n sc̄n cordis angustiar et
q̄r̄ claudic. Quia sicut dicit ap̄j ro. viij.
Qui sc̄dū carnē s̄t que carnis s̄t sapiunt
qui uo sc̄dū sp̄ni s̄t que sp̄s s̄t sapiunt nō q̄
carnis Sp̄s enī sc̄ns odit sordes p̄t. nec h̄i
tare p̄t in corpe subditō p̄tis s̄t in metibz
puris Ideo nō intendū est qui sit capa
ces spiritus sc̄n et donox ei⁹ nou ex suis mi
nis. s̄t ex largitate dantis sp̄s Qui ḡ q̄si
mundi mala odiuit vilipendēdo v contemp
nendo. ih̄lin ascendit mundū fugiendo v se
elongando. in tēplo cordis sp̄ni q̄ruit fidelit
erānd. Sedet uianimes ī domo cordis

lūdūt quiescēdo r̄ partitū desiderādo. **P**rosto
lant aduentū sp̄is sc̄i iūsp̄ationes et stu-
diose obseruando. **N**ij sc̄i qui capaces er̄ s̄t
Nā sicut dicit bñardus i cīnoē de pēchō bonū
qd̄ in nobis sp̄is sc̄i bonū opat̄ ad faciēdū
p̄f̄to mons mēdīa doc̄ roēm et mouz uolū
tate. **I**n hys eū tribz tota cōsūltat aīā nra
ut in p̄magīe dei. mēdīa suggest̄ bona in
cogitationibz sc̄is atq; ita iguauiā mīm
torpore q̄ repellit. **S**equit̄ p̄pt̄ea quoces lug-
gestione hui⁹ boni senseris in corde tuo da ho-
nore deo et age reueūia sp̄itui sc̄i cui⁹ uor-
sonat in auribz tuis. **I**p̄e uaqz ē qui loqz̄
iūsticā. **V**ñ in ps aut̄ audiā quid loquac̄
in me dñs de? **D**ocet etiā roēm. mīla siqz̄dē
aut̄ bñ. monerit ut bñ faciat. s̄i mūne sc̄iū
qd̄ agendū sit. uisi assit deuino grā sp̄iritu
sc̄i. i quā iūsp̄irat cogitationē doceat i op̄
p̄f̄re ne uaria in nobis sit grā dei. s̄i op̄et̄
put̄ vō iūsp̄irata dōc̄t̄. **D**z q̄ sc̄iā bonū et
non faciēti p̄tū est illi. p̄p̄ea uō solū moni
et doceat ap̄oz̄. vñetiā mouū i affia ad bo-
nū op̄andū nra est. **E**t seq̄t̄ ibidē. **O**pat̄ at-
sic sp̄is sc̄is in nob remissionē p̄tōz̄. facit
sollicite ambulac̄e cū deo scrutat̄ p̄fundā p̄
tōz nroꝝ dicator cogitationū i intentionū cor-

dis. q̄ nec nūnā p̄t paleā ut cordis qd̄
possidet habitatui patit̄ residiē s̄ statū igne
subtilissime circūspetionis eruit̄ sp̄s dulcis
v̄ suauis q̄ nr̄m uoluntatē erigit et digit ad
suā ut cā uacat̄ intelligē. ⁊ fuen̄ diligē ⁊ effi-
citat̄ imple possum⁹. hec aut̄ oīa op̄at̄ v̄m
atq; id sp̄s diuidens singul⁹ p̄it̄ mult. vñ b̄
ibidē dicit sp̄s lcs q̄ a p̄e filio q̄ p̄cedit t̄q;
firmissimū v̄ indissoluble vincim̄ trutatis
v̄ t̄q; donū in q̄ oīa dona donat̄ est. De q̄ testa-
tur sc̄ptā. q̄ p̄cedit sp̄iat̄ ⁊ habitat̄. repl̄.
atq; gloiforat̄. p̄cedere dicit duobz moīs. vñ v̄ q̄
vñ a p̄e ⁊ filio. quo ad creaturā vñ p̄cedendo
p̄destinat̄. In sp̄nēdo uocat̄ q̄s p̄destinavit̄ In
habitando iustificat̄ quos uocauit̄. In pleno
cumular mūtis q̄s iustificauit̄. In liberando di-
cat p̄m̄is q̄s attuulauit̄ mūtis. Is. bñd? -
Igit̄ sp̄s s̄t̄ capaces v̄ donor eī⁹ s̄t̄ p̄dicti.
Nichilom⁹ tū libealit̄ se erib⁹ dñb⁹ ut ostē-
dit bñard⁹ s̄t̄ cau. s̄t̄ lñs dices. Veit dñs ad
uos accelet̄ appiat̄. adest̄ respiciat̄. alloqt̄.
Veit astū et studio miseriō. accelet̄ subue-
niendi celo. Appiat̄ humiliando semetipm̄. Ad
est p̄ntib⁹. p̄spiat̄ in fuctō. Roqt̄ dices v̄ sua-
des de regno dei. D̄r mūndani et carnales ner-
cognoscit̄ neq; sc̄nit̄ eī. q̄ malitia cor exat-

mittit eos Sapientia. Hoc uero cognoscunt eum di-
cere. O quoniam bene et suauis est domine Christus tuus

Primo videndum est de istorum donorum ordinum
in eis namque sit qualiter gradus scalares per quos ascen-
dit. Secundum autem est et nos ascendere et descendere.
Vnde dicit dominus in via epistola ad augustinum. in libro de
libero arbitrio dicit dominus abula spiritu perfice. noli in via de-
ficere. noli retroie. noli deviare. Si emerces quod non
perfici feceris. qui ad ea reuoluerit vnde iam re-
cesserat. Deuiciat a vita quod apostolus. Et ideo
videndum est in istis donis spiritus sancti qualiter sit am-
bulandum per fidem de virtute in virtute. Qualiter
ascendendum sit dum contemplando. Et qualiter
descendendum per se subueniendo. Propterea etiam loquens
de flore ihesu qui ascendit de radice pessae dicit
quod repletus fuit istis donis. et emunando ea capi-
ta summo dono scilicet sapientie. et descendit per media
usque ad infimum scilicet donum uidetur domini. Et rati-
onis ordinis est. quod oportet datum aperte et oportet donum perficere de cetero
est descendere a prece huius Iacobi. Et de aliis multi ut au-
gustinus. libro de doctriina christiana. et gregorius servulus exechias. et antonius. libro
de similitudinibus. in fine recte. Quis nunquid dona per gradus do-
cet. incepit ab infimo dono scilicet dono sapientie et per
media ascendere usque ad summum scilicet donum sapientie
Est ergo in eis qui ascensio et descendens scalaris ut

ī scala iacob. qn. xxvij. Descensū ē de scūmis
ad media r de medijs ad infima. Dyonisij
magi natale r rōuale oñdit r ordinatōr
dū. gerarchia rā angelicor q̄ etiasticor
q̄ etiā mentū hūanaꝝ Dicit c̄ dyonisij. r.
augeꝝ gerarchie scđm omētū velleū. sicut ad
dā r hoc nō idoneum q̄ scđz scipām vnaqz
rā celestis q̄ hūana spāles h̄t r p̄mas r ue
dias et ultimas ordinationes r vtutes. et
alibz hūis docet descendē a superioribz ad inferiora
ministrando eis q̄ receperit. Nā dyonisij. m̄. c
et. gerarchie dicit Opus pri' dīna principa
re q̄ distribue. qz qui p̄sumūt abusūe docet
dīna aūq̄ rē conūserit adhuc inūdi s̄ et
om̄o a docendi officio s̄ eruer. sic c̄ solas ra
du p̄maias r p̄p̄iores materias capacio
res celei illustrat et adimplēt p̄ illas ad infi
ores marias lumina deferunt. Sic officiū docen
di dīna alij nō p̄sumat suscipe. nisi q̄ habuit
dīne s̄ne r vtutis obtinuerit tq̄ ex dei inspi
tione r iudicio ad hoc officiū assūpta. Nū sc̄
abroli? in li de vgibz dicit. Cursus ad superio
ra est caurus. descendē ad inferiora ē p̄didōs. Greg
orio b̄ exech. omel. xix. loq̄s de celestibz r ḡ
dibz dīnoꝝ r ordine dicit p̄sa loq̄s de celestibz
magi dīscendēdo q̄ ascēndēdo dīna iūcavit

a supina inpiendo. s. dono sapie. v. nos iugis
ggo? qui a terra ad celestia tendim? eoste grad?
ascendendo uiam? inpiendo ab istmo. s. dono no
ris dñi. ascendendo usq; ad donum sapide sapie.
Noem hiis ascensionis reddit gregi. xii. mox.
Nemo infima deles repete sit lumen? qz ad
optinendum ptois mlti dñi cotidie mes in
altu ducit adhuc ptil dubio uelud ascensio
nis cuiusda gradibz puenit Hec ille Quae
ascensiones in corde tuo disponere debentur in
hat ualle lacrimaz ut ad donum sapie paga
m? in quo secundum apollin gustat ubi dei i di
cie sedi uerituri Et no solu nob est ascendendum
ad dñm cõreplandum. s. ea? nob est descendendum
ad primum subleuandum i instruendum de his
q? sursum s. Vnde dyo? iiii. et gerarchie dicit sic
Dñmis et spuialibz viris radix intellectus rex
rex spuialium immediate lutes i eoz metes spu
tuali suauitate pfluides ad alios min? ur
no spitalles no fili? predit s. ab ipis spitali
bz sicut occultis intellectibus i repletaribz
sub euignatibus copit ne ab imuidis comi
uanc i ipsis p que euignata i seiores et
infirmiores sursum ageant secundum singulor? ca
paniace ur facultate. s. ille Est ergo nobis
in hac scala ascendendum i descendendum ab i

A

finio douo. s. tñoris dñi usq; ad sicutum. s. domini
sapientia gradus disponentes ascensiones in corde ur-
bana de iuncte in iuncte. dñs uideat dñs do-
mum suou puer gрадus ascendendi e tñoris aq-
uosa in oibz continuato. Hoc pietatis uisitatio
se ad deum i ad premum sanctam iugatio. Ternus sa-
ec dñm bñficioz dei grata recognitio. Quicunq;
fortis dñm operationum bona exortatio. Quicunq;
consulta a deo omnium eligendorum virtutum elatio. Ver-
tus intellectus omnium virtutum ueritatem lipida con-
templatio septimus sapiens celestium deliciarum p-
gustatio. Nec desunt quidem anglis in scala hac
ascendentes. Ad cuius clementiam nouitum est qd sit an-
gelus isti. de qua nichil. li. v. de contemplatione. c. viii. d.
sic. Angelus sancta misericordia dicitur. I pauldubio nū
ta est nō quilibet dñs iunctus est p qd dñe no-
lucantis bñplacitum cognoscimus. Natura est p qd
ad etiolor cognitionem illuamini. p qd ad etiolor
desiderium illuamini. Vultus audire qualiter
naturam apostolus iohannes nobis promittit cum dicit. vici-
tio inquit eius docebit vos de oibz. Et qd est vici-
tio ista. nisi inspiratio divina spiritus sancti. hic est nū
me quidem dñs queritur. Nec est legatio uie po-
tes uie sufficiens autem insipitum in oem uenit
te dores i ad oem dñe uoluntatis bñplacitum in-
clinas. Et ideo nichil. li. viii. c. xviii. dicit. Ama ad-

rosa scies nūcios dīlā sui audiō clamat
 cū. Ap̄ha. Mauda remāda. Et postea dīc.
 Nūcios utrū nos medu dis̄c̄at qui me de sc̄
 gulis doceat me uō solū sup̄ statu meo. si etiā
 de statu tuo me doceat quomō ap̄d te sit. i
 q̄ e de me placuit. Deq̄. Cōtide uī fallor
 uos q̄ loci uī meditatioū ilūstans. ei⁹ nūcios
 suscipitis māndata cognoscens quoāes ex
 abdīas sc̄pt̄ar̄ recessib⁹ nouos intellāis eri
 nu⁹. q̄ aliud q̄ quosdā dīlā uī nūcios atti
 puer. hūc sane negono sublīut oīs sac̄ lāo
 sagax q̄ meditatioū rūlīs itaq̄ legētib⁹. ali⁹
 meditātib⁹ diuīox sc̄tor̄ iſtuīch occūt q̄
 māndata ad nos p̄ferat. i de sangu
 dīlā uī māndata. Et sepe fit in vua eadē q̄ sc̄p
 tura. dū mānūpli expoīt uīlta nobis i vnu
 loquac̄. Moralit uos doce q̄ dīlās uī fa
 ce uos uelit allegoīce uos āmōnes q̄ p uo
 bis p ſemētīpū ſerit. Anagogyce appōnes q̄
 de uobis facere diſponit et in hūc modū
 nobis ſepe māndat i reuāndat. De h̄ uō
 bū de dono iij cap̄ tertio. Dū ḡ cōtidauiis ni
 lib⁹ nouos ſens⁹ nouos q̄ intellāis q̄ritat
 q̄ aliud q̄ māndata reuāndat p affū clā
 mat. h̄ ille. h̄ qui ſt̄ nūcios falli ut carnis
 mūdi uī dyaboli diſcūendū ē prudenter

Ex fructib; eū cor cognoscetis eos. Sicut amar
tex aīā mīnos amīos s̄ inspiratos dulcō
renuntit septē sedū septē dona spūs sā v̄t
p̄funda suspūa alta desideria. q̄emplatōes
lūpidas. affīctōes crītūas. orōes ul̄ iūta
tōes fūidas. expītōes lītibūdas. i cogim
tōes languidas. dīces eis illū cāti. v̄. Nūciate
dulcō q̄ amore languido. Vbi dīs glō. v̄ mag
nitudē mūois oīā t̄pāla s̄ uī fastidio v̄t

Dille. Et sic pat̄ ordo donor̄ ~~v̄to~~ ^{ad}
dīus itaz i gīali p̄missis nō in singul̄
dīus in spāli mīcam⁹. Quor̄ p̄m⁹ et īfīm⁹
grad⁹ ascēdēdi ad gustū capī ē nōr̄ dīu.
De quo antē i li. de sili. at̄ hīe dīct sic hīz
dīuoy p̄mū est tōr̄ dīu velutī alior̄ q̄dīam
fundamentū. Huc uāq̄ spūs s̄s in capo mē
tis supponit. Aliā q̄ dona in suo ordīe uctud
in edificio supponit. Dīus eū mentē meūe
facit ne p̄ p̄tis suis a deo seper̄. I p̄ i p̄tis
infū cū dyabolo torqueat. De q̄ tortura hu
i li. suo. m̄. de aīā dīct sic Terreat te tōr̄ mī
tī tribil̄. metus gehēne. laquei mortis. dolores
infū. ignis v̄t̄s. uermis mordēs. sulphur fe
tēs. flāma tartarea. i mandē oīā mala ut m̄
de clāmes. Iuccū nō pertabo. Et sic p̄z. q̄ dī
mū tōr̄ ē p̄mū iu ascēdēdi. V̄z ad maiōr̄

notitia huius donis. tñoris s̄t q̄tuor uōnda
dnuo q̄ tñor s̄t q̄lī lñi iordiatoꝝ amioes ml̄
npli. i deordiatoꝝ Seco q̄s tñor a r̄guo aūe p̄
mritate p̄stam sp̄llat. i q̄ leuū p̄nat.
Tercio q̄lī a tñore dei in aia dies clara oriat.

Danno ḡ vñdendū est q̄ sit tñor. A qualit̄
scđm dñlos amores nñtupl̄. q̄r ex aō
re orit. Tñor sicut dicit auḡ. ruy. de cñitate dei
est amor fugies q̄q̄ ei adulat̄. i cū hoc cōcor-
dat glō auḡ. s̄r. ioh. c. r. ubi dicit Tñor ē fuga-
ne p̄dat hō qđ amat. q̄git tñor orit ex amore
nam q̄ dñi hō amore ordinatiū huit i padu-
lo. tā dñi sine tñore iordiato fuit in leipo. Et
q̄r ato amore inordinatiū admisit. tā ato tñor
iordinat̄ affuit p̄ca p̄ci. q̄r se abscondit di-
cēs audiū dñe uocē tuā et timui. Et quae ni-
miciū q̄p y iordiatiū amore p̄cepa dñi tñsḡt
lor fuit. Qūto ḡ homo a falso i inordinato
amore recedit et ad uerā caritatem accedit. tāto
an̄ oēni iordinatiū tñore euadit. Ideo uōnd
est q̄ hu i li. n. de sacris p̄te ix. ca. v. i glō s̄r
us xviii. d. q̄ qñq̄ sūt tñores. s̄. tñor uñalis. tñor
uñundat̄. tñor leuulus. tñor uñalis. et tñor filia-
lis. Timor uñalis ē passio q̄ orit ex amore uñ-
li quo quilibz tñor uñalis uocumētiū n̄t sive.

passioib; aut uer uicem uet deuenim qz non
subiacet libo arbitrio. nisi qn aliquis utrumabi
lit se haberet curia eas. Et dicit ualis no a
na iustitia. s; destituta. qz iste timor est pena
p pao pmoz putu inflcta. Isto timore xps ci
niuit mori. s; uo nisi qntu voluit nobis i
exemplu et docimeti dare. Vn si aliquo uo
est malitia i timore nali. non e nisi ex detru
rois i uoluntatis. Et hz timor iste na sit a spu
sc. cu a ipso strae pt in hoie. Hoc timor diu
niudau quo q's timi minus de amissione vi
te pntis ul' retu ad hanc vitu pntentu. Et
hic timor nascit ex nimio ul' ex iordinato a o
re uetusqz et sp est malus. qz oris ex radice
mala. s. ex amore niudau q uialis e. qz q
diligit niudau imicus dei constituit. qz uo est
caritas pntis in eo ut dicit. i ioh c. 4. Et id
hic timor quis est pnti mōle. ut qn aliquis po
ca vult amittere vitu etiā qz tpale. the
raueros celestes qz niudauos. Et qn est uia
le. qz isto timore facit ho qd no debz. i qn obni
tit qd facit debz ut p hct effugiat penam
tpale. s; p hct no mutat uoluntate in bonu
ut dicit. Ecclim? s; ruc. quae hic timor no est
donu sps sc. qz non mutat maliciā uoluntat
hz actu obmutat apti timore tpale. Tern⁹

tōr dī sūlis quo q̄s tuagis tūr̄ penā q̄ cul
 pā. qui scđm etiā dī esse a deo nō tū sub rō
 ne qua seruir̄ est. q̄ scđm hāc roēm māl̄ est
 q̄ maḡ p̄ncipalit̄ iste tōr̄ tūr̄ penā q̄ d̄pā
 uer mutat uolūtātē in bonū līc̄ c̄mīs suspe
 dat exēctiōnē. De hoc tōre dīat augūs. exp̄
 iud̄ p̄s Confige tōre tuo carnes meas. Tōr̄
 legiſ ſuīl̄ pedagoḡ in me p̄cessit q̄ ad casū
 duxit. h̄ carnē uīt crucifiḡt q̄ mult̄ p̄tān
 di uolūtās. et ſeq̄ret op̄ si nō ſeq̄ret pena
 litas. Per iste tōr̄ eſt domū ſp̄s ſc̄. q̄ p̄t̄ eſſe
 ſine cāitātē ſine q̄ noū ē ſp̄s ſc̄s. **Quare** n̄
 tōr̄ dī ūcialis. q̄ eſt incipiētū et ūciū ſapiē
 et dī eſſe domū ſp̄s ſc̄. h̄ tū ſub ipſtō eſſe. nō
 tū ſiffet a tōre filiali niſi ut caritas ipſtā
 a p̄fā. Vñ cū ioh̄. in p̄. ca. ſua dīat c̄m̄. p̄
 ſecta cāitātē foras mutat tōr̄. Dīat glō. Tōr̄
 tōr̄ illū enuitit q̄ dīat ūciū ſapiē. Illo cū
 timor̄ ſe cohīb̄t hō a p̄tō. p̄ncipalit̄ uero xpt̄
 dī. ſcđano xpt̄ penā etiā. De tōre iſto bñ.
 timor̄. xxiij. ſup̄ ſaū dīat ſic. Nō ūneito hic
 tōr̄ dīat ūciū ſapiē. qui ſe p̄fē ūſapiē p̄m̄
 oppōit. **Hic** enī timor̄ quidā ingress̄ ē ad ſa
 pientiā. plaūe dom̄ dei et p̄oř ſc̄li ē. et q̄ ū
 gress̄ gl̄e. Et ſeq̄t̄ in uitātē didici nū eq̄ eſſe
 ſinat c̄ ad grām p̄uerādā. ūnuēdā. ūſuāpā

da. q̄ si oī tpe corā deo iueiaris nō altū sapē
s timē. Et seq̄t Non est eū loc⁹ quo admittat
supbiā. replic⁹ timore dñi. Et sic de ceteris vi-
cīs sciendū q̄ nūc est oīa a plementidē nōn
excludi. Tūc deīa si plene a pfecte timueris de-
ū dabit saporē caritatis. Hūc tū timore in-
iciale pfecta caritas foras mittit ul' forte scđm
quosdā ipm̄ pfectat cū iā sapiam̄ ingred̄t̄ sic
rit. Qd̄ sentit b. li. de dñ. dñ. pax an̄ fūne ut
īfia pēbit. c. seq̄t̄. Aut̄ timor dicit̄ filialis
et ē vnu de septē dñnis sp̄s sc̄i sū esse pfecto
dñi. P ipm̄ eū aīa reddit̄ veniuola ab in-
spirationibz sp̄s sc̄i. eo q̄ pfectu timore se sp̄tu
sc̄o qd̄ subiat et in illō repugnat ut est
possibile i via. Vn̄ gilb̄s porrogitan⁹ dic.
Q̄ timor ille filial. nūl̄ auor ēē couat̄ q̄
iā uelat affīm̄ timoris et penit timor ēē desir.
Hūc timore caritas pfecte sibi idisibiliter collat̄.
Et sic pat̄ q̄ sit timor nū de h̄ timore s̄ pfectu dñi.
Sed nōndū est q̄s timor a caritate pfecta fo-
ras expellat̄. et quē timore secū q̄pa-
tit̄. cū p̄. ioh. c. m̄. dicit̄. q̄ caritas pfecta fo-
ras mittat timore. tq̄ iūtilem̄ s̄ in officio su-
o. et hui⁹ reddit̄ rōne dices ibidē. Hec eū cari-
tas nūchil penale habz. timor at̄ penā habz.
H̄ nūc est. h̄ vide que sit pfecta caritas q̄ nō

dpatat^r serū nōrē h̄ foras emittit eū De
 quo notādū q̄ duplex est p̄fīo cāritatis p̄ ē
 uātatis et sufficiencie. Hāc est p̄uilegia
 de cāritatis i excellencie Et has p̄fōes can
 ḡt p̄sp li. iii. de vita grēpl. dices p̄fecti sūt
 illi qui p̄fē dīn dñigūt. qui uolunt qđ dē
 vult. null' pātis quibz offendit. deus acq̄escuit
 sp̄ ad uātutes h̄ndas i acq̄rendas se extendit
 p̄fōem uātans tangit cū dicit. Qui volit
 qđ vult dē quā h̄nt quicūq; tenet cāritatē
 De hac cāritate dicit dñ deur. c. viii. p̄fūs
 eis et absq; mādā corp⁹ dñio. absp̄ mādā
 vali dicit glō. Et het p̄fīo cāritatis q̄pant bñ
 serū aliquas nōres ut sup̄ dñi est p̄fīo uō
 excellencie i cāritatis tangit cū dicit. Et sp̄ ad
 uātutes h̄ndas i aq̄rendas se extendit. Da
 bū. ii ep̄la quadā dicit. Inde fessū studiū p̄f̄
 audi et iugis conat⁹ ad p̄fōem reputat p̄
 fīo. Et het cāritas foras mittit oēm tōrem
 q̄ h̄ pena ut dicit ioh. i. c. viii. H̄z q̄lit hoc i
 intelligendū sit oñdit gilb̄ porrogitam⁹
 sūde xviii. b̄z tant⁹ ubi dicit. sic. Cāritas
 p̄mū caret luore. sic cāritas xp̄i car⁹ nōre
 Het eū nichil p̄uale habz. h̄z timor pena h̄z
 ergo in cāritate xp̄i nō sit nōr. Ad p̄fāt sit
 q̄ eū tiebit cāritas uātēs offensias. q̄ ml̄n

audine patōr opit cāitas ut dī. n̄ pēt c̄ iñ
Ex infirmitatem xp̄e q̄st̄e tēbit ne deam̄
Est fortis ut mors est dilat̄ caū. vñ. Ex
tpales tēbit molestias fūibiles. cū nec q̄
dēm etiā si etiē fuerit defangat̄ et euāes
cere poterit dilat̄ cōtinuata id ē p̄fā. nō
ideo amar cāitas ne peat s̄ magis vult
foris ieterū p̄re q̄ primā usū amoris c̄
nālē. H̄i cū dēdit hono oēm subām pro
cāitate q̄i uichil despiceā. s. subām Et se
ifia. dediguat cāitas nōris quicquid. cogi
nēciens que uelat q̄p̄sa. Ideo cāitas p̄fā
foras mittit tēdem uelud iutale i cūvā
ū in officio cāitatis. s. nō timor illū q̄ cāit
est. p̄manēs i sc̄liu sedi. Et p̄ hoc cūdī
gilbar. ibidē q̄s timor manz cū caritate.
ubi dīt sic. Est cū timor quē mittit foras
cāitas i vitas ut seruī. et ē timor quē
foras mittit cāitas ut uiaj. et est timor
quē intro mittit cāitas et vitas ut filial.
P̄m̄ est cāitus. h̄od̄s māt̄. s. nō p̄manēs i
se. Terti⁹ vtrq; nō p̄m̄ uet̄ penā. h̄od̄s
offensa. Terti⁹ tōr̄ libera qd̄ i sc̄liā reue
renā est. Et p̄m̄ quidā tim̄ offensa s̄
xp̄e penā. h̄od̄s offensa s̄ xp̄e ipām̄. Ter
ti⁹ qd̄ metuat nō habr̄. Ex eū metuat

completa felicitas et gloriata caritas. Tunc h
de plausu oritur caritas. Dequit hoc audere
dicere quod caritas est nec non audere negare. Cito
cum non amor esse conatur qui iam nescit affectum timo-
ris. quod non amor est qui iam pene tunc esse desiderat.
Quod timor iste est non quedam uotaria subiectio.
obedientia non coacta. et ultro reuencia ipsa.
Alio quod est tunc qui offendit non metuit nec
ualeat. Tunc ergo esse non videtur qui nichil patitur
ul' peccati metuit. sed etiam iniqui glibet ibide quod
non est tunc quod offendit non audet. Certe tunc est
qui nichil audiat et temere presumit. Quod ergo
est tunc ille non reuencia quedam habens ex iure
et qui ueritate rationis ipsa. sed ueritatis uul-
passa. Est enim ueritas obsequio iure quodvis
sed ueritate ignorat libertas dilectionis. Quod tunc il-
le ubi temeritans et negligenter magis pua-
tio est quam ueritatis coactio. Dequit. Vides quoniam
tunc iste exprimit ad caritatem. pene illa est.
sed non plene ille est. sed non plene est caritas enim
distant tunc et amor. sed obsequio et affectu libido
ignari. Et punitus inquit tunc metuit puniri. be-
neficiis pueri. et tunc neutri punitus pueri caritas
exprimitur. Sed in ad tempore toleratur. Terrum sicut in
dice colligatur. Unde caritas iniqui est sicut non
re casto qui est sicut omni pena quod manet in se.

secur⁹ **H**⁹ ille Quidā etiā dicit ut bñd⁹ li. de
dil⁹ dñi c̄ fine Or̄ timor filial⁹ auger⁹ augm̄
tata cautele, ⁊ pſcā cautele pſiaet, et nō nō
habebit i pñia e cūdē actu oñ q̄ habet mō.
Et illi adducit auoim̄tē ḡgorij. xv. mor⁹
ubi dicit Tior ille cast⁹ p̄manes i sech⁹ ldi. C⁹
et in fuso secl⁹ non erit timor exiens a
malo qđ accid̄ p̄t s̄ teues in bono qđ am⁹
ti non p̄t. et ideo alii actu h̄ebit qđ mō. ⁊ h⁹
rō est Or̄ ubi boni adept⁹ amor inuitabil⁹
est. p̄tō si nō comitt⁹ p̄t malū cauerdi.
tior secur⁹ est Het ille. ⁊ het sufficiat.

Terc⁹ videudū est q̄lī a dno tioris dñi
dñi dies sp̄ualis in mete huāna orat⁹.
Cura qđ noūdū est q̄ hu. li. de ēbz diebz arm⁹
fūcū dicit Hicut ods corpak⁹ habz diē ⁊ uot⁹
te suā. ita q̄nq; odius cordis habz diē ⁊ uot⁹
te suā. H̄z ali⁹ bz dies iteiores ⁊ ali⁹ bz dies cr̄
teiores Nam dies extiores tñseunt nec ad mo
metū stare p̄t s̄ cotinue ad mortē ul⁹ ad
occasū tendunt H̄o enī nūq; in eodē statu p̄
manz dicit iob Et proph̄a dicit Dies hoīs
sicut fr̄uī et tq; flos aḡ sic efflorebit Dies
uo intiores ieterū p̄manet si uolum⁹ qui
q̄ quidā grad⁹ sp̄ualis vite p̄ quos h̄o
tendit ad vitā etiām De qbz ps art. 3m

nate de die in diē salutāe ei⁹. don⁹ p radios
salutaris incarnationis tūlsumenū a clāitate
in clāitate usq; in diē ciuitatis eius. Et id hu-
ibidē dicit. Or̄ dies int̄iores magis amissae de
bem⁹ ubi luce nulle tenebre sequunt̄. ubi cīm⁹
sol splendore illuminant̄ orb̄ int̄iores mūdi
cordis. ut videant̄ homines opari opa huius
cāq; filij lūcis q̄ i mēte nox sicut dies illūta
bit p pīncīa cīm⁹ sol⁹. qui noctē luōsām i
ām facit. dū om̄is sp̄es creatas sua clāitate
occultat. quā in diem cōunit. dū radiosas
victates mētā clāre cōndit. Et ideo plies fit q̄
quā nox ē corpi. dies ē mētā. et quā dies est cor
pī plies nox est mētā. Cui⁹ est rō sicut dicit
iul. de spū et aīa. Quia quā sens⁹ ext̄iores vi-
gilat sens⁹ int̄iores dormiunt sicut heu expien-
na docet. Hac diē tōr dū ihoat tōr manē
tōr mūdiē cōtinuari tōr uesp̄e deducit i cōslū-
mat. Vū hu. dicit ibidē q̄ pīn⁹ dies nō int̄ior
est tōr dū pīmanes i scđiū scđiū. Cui⁹ rō est
q̄ tōr dū est uīnū sap̄ie et̄. Et hic a sap̄i
ēta nūq; recedit. si ai ea cōadie crescat et̄
pfectusq; in pītū diē. donet ultimā formā
nōris filial̄ induat scđiū quodā. Vū hu.
li. iii. de arcta uoe dicit. Dū sap̄ia dei in cor-
dibz scđy tōr in padiso iūsibili p cōs̄rē leiat̄

¶ grāni rigat iā manū dīe spūal' orit. i
dīna p̄ dolore morit. p̄ fidē radicat. p̄ devo-
tione gīnat. p̄ opūtione orit. p̄ desideriū
ēst. p̄ caritatem roborat. tūc sit quasi lux
meridiana luccus i fūes. Dū uo p̄ spē vūz
p̄ artūspētione frōdet i expandit rānos
p̄ disciplinā floret. p̄ virtutē fructificat. p̄
patiām mātūrscat. p̄ mortē carpit. p̄ con-
teplationē abari. Tūc dies tōris aducipā-
at. qū a labore q̄escat i spūal' hō refiat.
Et iste est cib' q̄ p̄s dīat. Adiplebis me le-
tina cū vultu tuo. delātiones in dēxīa tua us-
i fine. In oībus istis radijs sapīalibz tōr dū
pīmaiz in scīa scīi un radix sapīe discīr-
i artūt sollicite circūspīces. ne aliq̄ tenebat
pātoz lateat ul' se istis radiosis lūibus im-
miserat. que dīe mēns obſcurēt ul' oīdis di-
sپlērat ut s̄ teuebre gaupīaz que frēp̄
claritatē dīe sp̄tual' impugnat i obnubil-
at. Dū rūdij. in li. de duoden̄ p̄tārī. c. vi-
dicat. Quis enī vīq̄ in illo p̄lio victor era-
tit ubi sp̄s adūs carnē. i caro adūs sp̄m
gaupīsat. Qls uq̄ tā nūmōlū gaupīze sui
p̄ exētū debellāuit. si sine timore pugnat.
qz p̄ timore dūi cor conf̄ cōcupīas roborat.
Et bñd' in simē quodā dīat. Replerz nōre

dñi nō habz locū ubi adiunxit p̄m tenebras
 qd̄ dies mēns sicut lux mēdiana clara p̄
 manz in sc̄li sc̄li. nō uespera nō habz dīc nāntē
 h̄ cōlūnaturē. Iḡt̄ qui timens dñm diligite il
 lū i illūabūtur corda v̄ra. cīc. iij. Qui ablat
 in die dī. s. tōrē dñm nō offendit ioh. xi. Et ē
 dies p̄m Quia uanū sapie r̄ibz dñm

Quarto qd̄ ḡgoi⁹ li. p̄m mor̄ diat. qd̄ dñm nō
 r̄i dñm i die suo cōuiuū facit i mēte h̄na
 mēn sp̄ct De quo nōndū est. qd̄ si dñm nō
 ris quiuū h̄niale in aīa facere poss̄ p̄s.
 qd̄ amicado nō clamaz dices. Qd̄ magna
 multitudo dulcedinis nre dñe quā abscondisti
 tu mērbz te. Nō qd̄ illa multitudo dulcedis cō
 lit sit abscondita a tunērbz dñm. h̄ qd̄ ip̄a ē
 abscondita a nō timērbz dñm. Alta enī mai
 festant̄ bois qd̄ tu abscondit̄ a mal. Vñ ḡg
 xi. li. mor̄. expones illō uerbū. Auris uba di
 uidicat i fauces cūcēdētis sapore diat sic.
 In h̄s aut̄ ubis iob de elas et rep̄bis aliq̄
 dūcere vident̄. Quia uba sapie que rep̄bi au
 diuit qd̄ certi⁹. elā nō solū audiuit sed etiā ges
 tant interi⁹. ut i corde sapiat eis. qd̄ rep̄bor̄
 cordibz non sapit h̄ solū auribz sonat. Deq̄
 Aliud uāq̄ ē uoiatū abū audiē solūno a

aliud uō gustae. Etā nāq; abū sapie sic au-
diuit ut gustet. qd hoc qd' audiuit. eis p' am-
re inedullitus sapit. Sib; uēo qd' sapiat
ignorat. Quia aliud est de deo aliq; sc̄e. a.^d
uēo qd' cognoscit. fauicib; intelligentie degul-
tare. het ille. Ex hys parte p' q' tuncetes dñi
tāq; solliciti de uolūtate dñi cognoscēda et fa-
cienda nō solū attendunt ad istud qd' gōr p' s̄i-
licū est. s; enā ad illud qd' in īmo sc̄e uē-
tis absconditū est aspiciunt. Et gustae p' erpi-
entia illud qrit. qd' p' nō reū dñi sapie didi-
cerunt. Qz aut̄ timor dñi dulcē saporē in-
mēte causer. oñdit bñd; sīnōe. xxiiij. s; can-
ubi dicit. Tōr dñi bñ dñi ūcū sapie. qz t̄ p'
dey aie sapit. cū enā afficit ad tuncendū. cū
istruit ad sciendū. Tunes dei iustiaā. nēs po-
teniaā. i sapit t̄ iust̄ i potēs dey. qz tōr sapor
est. porro sapor sapientē facit. sicut sc̄a sc̄tē
Sapia enā a sapore dñ. ergo tōr dñi ūcū sa-
pie sapore sapidū in īmo mētis multipli-
cavit. et ita multipli-ct̄ reficit totā mētis fa-
milia. s; et totā regnū aie iustificat. i paci-
cat. i letificat. qz tria p̄ficiunt quinū tōris
dñi. qd' nō in extiorib; s; in iteriorib; aie cele-
brat. Quia regnū dei int̄ nos ē ut dicit dñs
Iuc. xvij. Et max? exponēs illd; Iuc. vi. 23p

q̄t i nos regnū dei dicit sic Regnū dei ē potēta
 i oībus. actu uō in hys q̄ respuit carnale in-
 tā et respuit solā spūale. Qui dñe p̄it ill⁹
 apli vno ego iā nō ego vniuit at i me xp̄s
 Ad uerbū expones uerell⁹ i plogo sup-
 tanti dī sic Sicut aīa loba me regit ualiter
 i disposit ad oēm actū intiore i eriore. Sic vir-
 tus xp̄i cui uiuor ḡtuire me uiuificat i ad p̄
 oīa disposit. Et q̄ ḡ regnū dī iū nos ē ut dicit dñs
 plānū est. q̄ uiuū qd̄ i illo regna celebra-
 uō q̄slibet in esca corporalibz et i uoluptatibz
 carnalibz qbz efficiū bestiales ut dī i p̄. cti.
 Et q̄slibet iū bonis spūalibz nos p̄ficiēnbz. Vn-
 apli ad ro. rim. dicit regnū dei uō est esca i
 poty. h̄ ē iusticia i par et gaudiū i spū sc̄
 Ecce tā q̄ nātria se i uiuio spūali p̄dū
 ē iusticia. quiuātes i oībz rāficās. sed m̄ ē
 par quiuātes i oībz ḡcordās. Tertiū est gau-
 diū quiuātes i oībus letificās. Hec tā er t̄
 moe dñi exūt. Nā iusticia er t̄ore dñi exūt. s̄
 ex iusticia par nascit. de pace uō gaudiū gria-
 t̄ qd̄ est dulcissima iustis refū i spūalis cō-
 uiui p̄fectio p̄nu ḡ. s̄. iusticia quiuātes.
 rāficās i uiuio spūali dei i aīe ex dono t̄o-
 ris dñi exūt. q̄ sicut dī eīt p̄. Qui sine t̄ore
 ē nō p̄t iustificāt. Quo aut̄ eīt iocūda sonie

cas. ubi deest iustitia equitas. Dicit enim aug⁹
li. iij. de ciuitate dei. c. iiiij. si enota iusticia q⁹ sit
regna nisi latititia. I. sicut p⁹. iij. eti. Dicit
iusticia qm⁹ oem vnitate. ita iusticia ~~qm⁹ oem~~
maliciam sine iniquitate. ubi at h⁹udat iniquitas
quoniam est uera amicitia & sonitas. ergo u. regni
tranquillitas nec conuincio iocunditas mane-
bit cu iusticia. qz tio dñi expellit iusticiam
cu ex eo dicit iusticia ut dñi est. T⁹ibz quin
p⁹ dñi H⁹u q⁹ esurit & sicut iusticia qm ipi
saturabitur. De hac saturitate iustiae dicit b.
in ser. de oibz sas sic satrabunt qz ipsebit dñs
gaipisalnle nrm fonte iustiae. ut oto deside-
m⁹ eam iusticiam p⁹ qua q⁹ aia respue oibz
respuet. et q⁹ q⁹ gaipisal debz gaipisez. et tuu-
tum regnum metis iustificabit & icole ei. &
dñs rex iustiae regnabit in ill. & ipm cu eo
qz iusticia et iudicium p⁹atio sedis ei. & d⁹
pax coniuantes qordans & qetans i gnuuo
spuali q⁹ iusticia nascit ut dicit cesari. Ex
iusticia regis orit par plor. Et angus. sr.
ps. lxxvii. dicit. Due s⁹ aite. s. iusticia & par
ip⁹ se ostendit. & si iustina aita pacis non
amauis nec ipa par te amabit nec adie-
uemet. n⁹ g⁹ par assit no erit quiuia. s.
dissidia. uia aut par e ubi uidil r⁹pug⁹

Et bū pacificus qui uerū aī oponit et iū
 tu obicit aut glō aī v. **D**ix nō uidū q̄ bū. in
 q̄busdā dāis oūdit ep̄fice gradū pacis dices.
Et hō pacificus bona p̄ bonis reddes. & q̄ntū in
 se est nēmē vult nōtē. hic p̄uul⁹ est & fauile
 scandalizat. q̄r i co ut in sapiente lex carni⁹
 adhuc repugnat legi mēns. **E**t glō aī v. d.
Quō pacificus alius erim⁹. si uet nob̄ possit
 in⁹ esse pacificus. **P**ax cū a nob̄is capitur. **I**n
 est alius pacis & uā reddens mala p̄ mal⁹
 s̄ potes est sustine nocēre. et hic i pacia pos
 sit autam suā lucē r̄x ubi dicit glō pacia
 radix et custos est om̄i v̄tūlūia enī pacia
 est aliena mala equum̄ p̄peti & cont̄ enī
 qui mala irrogat nullo dolore mouū. **I**deo a
 nias uras possidē q̄ corp⁹ possidet cū ipsas
 ad paci. cū roē regim⁹. **H**ec dicit glō. **I**n
 est eccl̄io hō pacificus bona p̄ mala reddes et
 enā in p̄emptu habz p̄delle nocēti & h̄ sol⁹
 pacem ueram habz et m̄ltos luctant cū
 xp̄o. de hac pace dicit augustin⁹ i li. de iū
 diū. **P**ax ē sc̄nitas mēns. tūq̄llitas aī. sim
 plitas cordis. mūclin amoris gloriarū cal
 tatis. **H**ec est q̄ bella sp̄elat. uas q̄p̄nit. dis
 tides sedat. iūicos q̄cordat. getis est plan
 da. & q̄ uī ea dē pace nō eit iuent⁹. a p̄e ab

Vdicat a filio excedat. et nichil omni a spū
scō alien⁹ efficiat ⁊ ut se i plogo h⁹ aug⁹.
Hac pacē p̄ficiat nōr dñi. Vn̄ ec̄ p̄. Corona
sapie nōr dñi regnans pacē ⁊ salutis fr̄m
Tertī gaudīi in spū scō quinuātes re
fīcīes ⁊ lētificāes in quinuō spūali ex vñz
p̄dōr c̄ ex iusticia ⁊ pacē giac̄. Vn̄ bñz
in quibdā dñs suis ditat Iusticiā quā deo
exhibes. ⁊ pacē quā p̄xiō debes noli con
tepn̄e. Hic enī p̄cedentib⁹ eit gaudīi in
spū scō. nō quidē gaudīi carnale. nō se
p̄p̄at. s̄ inq̄t estīcia magis vñt̄ i gau
dīi. et hoc gaudīi nēo toller a te duxit i
tres i gaudīi dñi tui. De hoc gaudio di
bñz i quodā seruōe. Illud ieuia vñt̄ gau
dīi i so⁹ q̄n̄ de cātura h̄ de creatōe capit̄.
qd̄ cū possedēis nēo toller a te. cui q̄pata
ois aliūde iocunditas mēror ē. ⁊ ois sua
litas dolor est. ⁊ oē dulce amar⁹ ⁊ oē deor
fēdū. ⁊ oē aliud qd̄ delcāre p̄ molestū
Hec oīa bñz. Ergo istud gaudiosū quinuā
p̄fīm i timoē dñi paulatī inchoat̄ p̄fīm
endo q̄nūmat̄ ⁊ i bātudie etīa q̄nūmat̄
ubi aīa cū deo suo bāfīcat̄. **C**ūmo istud
gaudiosū quinuā qd̄ i regno dei ⁊ aīe

Pdnu nōis dñi celebrat̄ paulat̄ i sapie
 t̄ uiciat̄. Vn ec̄. p̄. dñi nūcū sapie nōr dñi
 glā i glāno leticia i corona exultatiois.
 Ette quatuor dulcia frula mētis quinū
 Dz p̄mo nōr dñi gustū mētis ad uiaudū.
 u sapia sp̄at̄. Qd̄a sicut dicit bñl sūoē
 x̄m. sup̄ c̄nt̄. Nōr bñ dicit nūcū sapie.
 q̄ tūc̄ p̄mū dē aīe sapir aī eam ad f̄
 tunēdū affiat̄. Tūc̄ eū mētis marie
 dñia bñficia sapuit̄. q̄ iā amāitudo p̄
 sat̄ ab ore mētis p̄ nōrem expulsa ē. Vn
 tūc̄ glā laudabil' faine iterior ualde sapit̄
 aīe. i silb̄ glificato laudabil' faine erior
 ultū delectat̄. Silb̄ leticia cōsolatiois
 iterioris hoīs reficit̄. i exultano erioris
 hoīs silb̄ affiat̄ et delcat̄. **S**ed̄ illō id
 mōnū quinū mētis deltabilit̄ i p̄petuū
 i timore dñi quinuat̄. Vn ec̄. p̄. dicit̄
 Timor dñi deltabit̄ cor et dabit̄ leticiā
 i gaudiū i longitudine diez id est in
 sc̄iū. q̄ nōr dñi p̄meat̄ i sc̄iū sc̄i. Ette
 uiculop̄ hoīs expūnēt̄ deltabatiois p̄meat̄
 no. **E**rit̄ illō delcat̄. quinū mētis q̄ntū ad
 iteriore vīcā. **D**e eriore i timore dñi
 felicit̄ glificat̄. Vn ec̄. p̄. dicit̄ Timi
 dñi bñ sit̄ i erioris q̄ntū ad vitam

etiam interiorē que in extremis hōis p̄ficā
v gloriāt. a in die defūctiōis būdicitur q̄ntū
ad vitā extiorē que tūc cī būdicioē trūat.
Ecce sic būdicit homo qui rām dūm sic
aut p̄s De p̄fā gloriātione istiā sc̄a tōus
dicit ioh̄s cass. d̄ iſtitutioē mōchay li. iij. f.
Pūcipiūt urē salutis nūt q̄ sap̄ie. nōr dūm ē
sc̄dm ſepturas. De tōre enī dūm orit q̄pūt
nō cordis ſalutis. de q̄pūtōe cordis p̄cedit
abreuūciatio id ē ḡempt? dūm ſacultatū.
de iudicatōe hūlitas p̄areat. de iñilitate
mortificatōe uoluptati ḡiat. De uolupta
tū mortificatōe erſtrupant v marcescat
vniuila vicia. de vicior expulſōe vñutes ſi
tificat atq; ſucreſcat. de vñtū pullulatōe
puritas cordis acq̄rit. p̄ cordis puritatē
aplice caicitis p̄fectio poſſideſ. hec fuit
lūta b̄i anthonyi vñtū. Dicere gl̄i dūm
d̄. s. ei. q̄m. u. d̄. n. enī aut p̄s. Hec de dono
tōris ſufficiant. **De dono pietatis** q̄m

Gaudio dicendū ē. de dono pietatis
qd̄ imediate ſenit. donū tōris in
ascendēdo qd̄ d̄. **A**cels d̄. u. de ſili.
arca finē ubi aut ſit. **N**uic deuīq;
dono tōris lps ſos ſeūl poit pietatē nū
metiſ metuēti ſuip̄is aspirat q̄pallio

ne pie q̄ revolē facit q̄ misera eit. si a
deo separata i ī infuso cū dyabolo toruēta
ta fuerit. Ideo rōnabilis a dono nōris ascē
dit ad donū pietatis. Cū quo eā augustin
cordat dices. Cor gētū i humiliatū sacrificat
deo. Vñ ascendat ad pietatē. i nō resistat
noluntur ei s; obediat. huc ordiuē mīli
teat ut s̄r pat̄. De hoc aut̄ dono pietati
nis fā st̄ uōndā. s̄mo q̄ donū pietatis d̄.
q̄ que a pietate natali i acq̄sita distinguit̄.

Accidit qualiter p̄ donū pietatis i tāa dies
spiritualis orat̄ p̄ficiat i p̄ficiat. Tertio q̄
lis p̄ donū pietatis uēt̄ quinū p̄pat̄.

Danno ergo uidendū est q̄ donū pie-
dicat̄. De quo uōndū est q̄ sicut dix.
hi. i li. de clauis. aīe Donū pietatis ē ex
benigne mentis dulcedie ḡta oīb; auxilia
trix affic̄ō insula. i diuinū clēus deuotio
religiosa. Ex qua p̄z q̄ donū pietatis ē
dulcis radix a sole infinita pietatis me-
tib; ilspiat̄. quo mens ui scipā illuīat̄
q̄z radii solaris. quo etiā mens i scipā
afficit̄ et reficit̄. q̄z a fonte dulcedis. ad
dū. ut ad p̄em colendū sur̄tū abulat̄
et ifi ad p̄xū subueniendū pie idiat̄.
Et q̄ affic̄ō pietatis uclinas ad aliquē

mirabilib⁹

ē multo pler. quēdā cū est māta quēdā ac
quisita. quēdā infusa ut oñdit hū i cētā
qui īmpir. fr̄ cāllit. Ideo de ill' aliq̄ est di-
ceudū. **H**inc ḡ scieudū est. q̄ pietas iua-
ta est quēdā affiō icluas ad aliud ut ad
filios p̄ntes. A cḡ i ad priam. Et hēc ē
passio nālis. nā hēc pietas etiā in brūtis
iueit. Vn̄ solin⁹ in li. de iūnalib⁹ mūdi
i p̄sidib⁹ eti. xii. dicit. Eximia acomis iet
pietas. Nā q̄tū t̄pis p̄ntes īpendit fecib;
educandis. tū t̄pis pulli īpendit p̄ntib;
i seueritate educandis. qd̄ etiā de corius nar-
rat. Vn̄ hēc pietas non ē donū sp̄s sc̄i-
licet ab eodē det̄ q̄ s̄ cū illis nascit̄. Ita
aut̄ q̄ est donū sp̄s sc̄i a deo īspūrat̄.
ut dicit ang⁹. Tē est quēdā pietas acq̄sita
de q̄ dicit greg⁹. xxi. uox sic. Ut non nulli
q̄ pietatis sue viscerā tende ad īgnitos. et
nesciunt. s̄ solū ad eos quos p̄ assiduitā
tē noticie didicerūt quoz misereb̄t ap̄p̄d
quos faūlitaritas quā nā ualz dū q̄bulit̄.
uātā nō q̄ hoīes s̄ q̄ non s̄ largiūt̄.
Sz etiā ista pietas nō est donū sp̄s sc̄i d̄r
quo mō loquūt̄. s̄ ē v̄tus ex quēdā faūlai
noticie cōtracta. vñ ad erēicos i iūicos
nō extēndit̄. hēc aut̄ q̄ est donū sp̄s sc̄i a

do dicitur et etiam ad iuniores extenuatur. Vnde ait
 v. Diligite iuniores vestros beneficite hys qui
 vos oderunt. Nec est alia pietas iuncta a fide
 pietatis insula. de qua dicit Bernardus in quadam
 epistola sic. O clementissima pietas quae non desinit.
 sua largi beneficia. non soli hys ubi nullum
 inimici habent. sed etiam hys ubi totum videatur
 De hac pietate etiam utilitate dicit abbroli
 sius psalmista. Ut iustitia regnabit in domo dei
 glorificat. iustitiae fouet. et dei cultus. iustes per
 tuos filios stipendium. pietas inquit iustorum tri
 bunal regnorum portorum misericordia refugium vellet
 suffragium indulgentia patrum. Hec ille Hec
 est pietas quae etiam auctoritate patrum
 uocavit descendentes sanctagatis aut cassiodorii. li
 tium. episcoporum. Et huius pietas est donum spiritus sancti. O
 sicut dicit apostolus in ad thessalonicos. iiii. pietas ad
 omnia utilis est. priuilegium huius vite que ut est
 in fide. Vbi dicit gloriam. Omnis suauia discipline
 christiane consistit in pietate et iusta pietas et
 respicit iustitiae spuiale. Vnde quendam gloriam dicit
 Ecce te ad pietatem et ad fidem puram et iustitiae
 etiam. he est pietas. Fides vero est secundus actus
 pietatis. et respicit iustitiae spuiale et corpora
 le. Vnde auerbi in libro de ope monachorum dicit
 Multo misericordius opacum quod armis animas infernos

qui bone finie suor dei qslit quā q erga
corpa agrotacū sollicit pāne esurientib;
tribuit Opa h̄' mīc st' quatuordū. Septē
vix spūalia et septē corporalia Corporalia st'
het. visitatio iſimor. poterō cītēnū. abān
esurientū. redēptio captiōr. uestīo mīdor.
collēcio pgrinor. sepultura mortuor. Pma
ser sti in cīvā. alia i thobia Opa mīc spū
tua līa st' het Decliniquēt ignoscē. pcamē
corripe. ignorante docē. titubāti qslle. uestī
qslari. p salutē p̄ximū orāe. iurias susti
nē ut alī mitigeret Et sic pat̄z q̄ sit pietā

Sed vidēndū est qslit p domū pietatis i
regno aīe dies spūalis oratur. p̄
ciat et qslūmat De quo uōndū q̄ sicut d.
greḡ h̄. p̄. mox. Dies vniuersit̄ domi ē sua
illuminatio. Ip̄a eū dīna lūmīa st'. Cui rō
est. q̄ ille donat i eis q̄ est sol infiniti sp̄lē
dris et ardoris sp̄s sc̄s Cū ḡ latio sol' en
palis br̄ tīā faciat die corpale in quo op̄z
opari opa corporalia corpori uictia. uicto ma
gis pūcia sol' etiū. s. sp̄s sc̄s iu mēre hīa
na caustat die spūalem i qua op̄z opari
opa spūalia uictia sp̄tū. ut st' opa pie
tatis et adiutor hīam Oia eū opa uita mor
tua st' suī pietate Quae apls p̄ ad thī.

Cum. dicit exhortatio cuī **Erie temporū ad pi-**
 etatē nā corporal' exortatiō ad modicū uti-
 lis est. pietatis uō ad oīā utile est. **Cuī rō-**
 ne reddit hu. de scō vir. ducēs **Visibil' actio**
 ē quasi quoddā corp'. deuotio uō q̄i sp̄s
 q̄i q̄i deuoto cūtans actionē viuificari
 sicut aīā corp'. vñ oīs actio q̄ sine deuo-
 tione est mortua ē. q̄i sicut p̄frea dicit. h̄z
 corp' qd̄ viuit moriat. tū aīā non moi-
 t' actio qd̄ tūlāt. s̄i pietas actis h̄z fiat
 i tpe tū uō finit cuī tpe. her ille **Opa enī**
 illorū sequunt' illos. Ex quo p̄p̄ suā apli-
 s q̄ uā est. q̄i pietas omibz p̄dest que ē
 ex beuigne uentis dulcedie grata auxi-
 liat' oībz affatō infusa ut dcm̄ est. h̄z la-
 cūdū est q̄ sicut in die cōtrōri. tres hore
 distinguuntur. s̄i manē qd̄ est diei ūcū. mei-
 dies q̄ ē diei mediu. et uesp̄a q̄ facit diei
 laboris ūmū. Dic i die spiritual' pie-
 tatis distinguunt' tres hore. s̄i manē quod
 ē qd̄ pietatis ūcū lucēns etiā xp̄i subi-
 tū. meridies q̄ est ūno pietatis lucēns i
 etiā dūmū cultū. Et uesp̄a q̄ est idētio
 pietatis lucēns ad primum i q̄ hō. quicq̄
 ūmū laboris i sit ūcū quietis. **Id ḡ**
 dūmū pietatis oris ex sole etiā ūelō qd̄

mane et tunc diei spūal in mēte diē in
choat. **D**uia ut dicit̄ eccl. xlvi. pie agēt̄
bꝫ dabit dñs sapientiam. Sapientia eū est lu-
men extiguibile ut dī sapie. vii. **T**ūto
eū pietatis magis opat̄ tanto lumine sapi-
ēne magis ei dāt̄ qđ crescat i pficiat usq;
ad pſtū diē. **H**ic etiā opatio sp̄etans lu-
men pietatis i mēte nūnit et trubras
gignit. **V**nū p̄p̄. dī. **I**ustor seuita q̄l lux
splendes pcedit i crescat usq; ad pſtū diē
via aut̄ ipior tenuebrosa uescuit ubi corri-
dit. **H**oc ḡ domū pietatis uacē sue diei i
choat. dñi noua luce mēte iradiās ad
lūpīq; q̄ passionē inclinat. **D**icit eū acce-
li de sūl. **H**ūs sūl uen̄ pietatē inspiat. dū
ea s̄ opati pie q̄ recolē facit. q̄ mil̄ erit
si a deo separata fuit. **E**x q̄ inspiratione mes-
illūata om̄is opatione pio desiderio i fōce
pietatis exrēdit. i oīm i pietatē excludit.
Tunc pietatis dñm in mente sicut lux au-
xore quēte sole uacē absq; uibibz run-
lat. **E**t ad horam meridianā pficiendo
aperat i qua dñm cultū fūerit i pſtē er-
rectet. **S**ed dñm pietatis facit horam
meridianā spūalis diei in aīa. q̄ sicut
dicit augustinus i li. x. de cī. dī. pietas p̄p̄.

culto dei q latā dict⁹ est. V hic cult⁹ debet
 soli deo tāq excellētior v p̄ficior. H⁹ nō q
 sit cult⁹ iste. Ad qd m̄nd⁹ augus. i li. de ub
 dñm dñces Colim⁹ deū v de⁹ colit nos. colim⁹
 dñm adorando v ut colonū nr̄m iuocando
 Colit nos deus amando t̄q agricola q ag
 cultā ei⁹ in nobis ē eo q uou cessat a ru
 re suo exstupacē mala sc̄mā id ē de cordi
 bz nr̄is et ap̄re cor nr̄m t̄q seruōis arn
 tro plantacē sc̄mā p̄ceptoz et exptare
 pietatis fr̄m. H⁹ q est pietatis fruct⁹. h⁹
 dñ apls. q ad oīa ual⁹ est. H⁹ nouidū q
 duplex est cult⁹. si interior v exterior. Interior ē
 quo q's se off̄ deo t̄q p̄incipio sue caroīs
 l̄biū sue būficationis v hoc q̄tū p̄t scdm
 oīa q ab ip̄o recepit qd r̄ca r̄o dictat v uā
 ad hoc inclinat sō dictat q: iuferi⁹ debz
 subcē sup̄iori a quo dependz v a quo m̄ta
 phat̄ deficit ideo iudig⁹ ev ~~iudig⁹~~ eo iſlu
 entia quā cōsequit̄ uata r̄onal⁹ suū sc̄m
 cōlēdo ut dñm ē. h̄c nā ad hoc inclinat qd ca
 ts ondit uata r̄onal⁹ cui⁹ desideriū nō qui
 estat plene n̄ in suo sc̄mō. Vñ aug⁹. li. i. cō
 s. c. p̄. dicit Dñe īqetū est cor meum donet
 ueniat ad te. Cui⁹ r̄o est q: deus est nū p̄
 a ut dicit in libro de sp̄u v aīa. h̄ile dicit

ysaac. li. de contemplatioē in p̄cipio Cultus
extior gl̄orit in oblationibz sacrificiis ad
rationibz & salibz q̄ si signa praestantia in
teriorē cultū qui soli deo debet. **Vñ** au^r
li. de cī. dei dñe. q̄ h̄c cult⁹ soli deo debet
Quia videns de dī re publica obſeruā. q̄
rōrem suū aliquo singlari signo horat
qd' quicq; alti exhiberet iuraret cūne leſe
maiestatis. **Vñ** lege diua pena mortis
statuit h̄is q̄ diuī honore alii exhiberet
Exo. xxv. Qui imolat dīs occidet p̄tij
diuo. **E**t tū laicidū. q̄ aliq's cult⁹ p̄t certi
peri aliqbz creaturis sū p̄tto. ut reliqis
ſcōr ſcē trūa et ymaginibz xp̄i & h̄uītūi
Vñ danū. lib. nū. c. viii. loḡs de adoratore
ymaginū dicit. **S**y i uen̄i testamēto nō fi
it allucta uo ymaginū ei⁹ v̄ est q̄ de
tuisibz icorpal & icartūscpt⁹ adhuc car
nē non allupserat. uincuato ac xp̄o de
cuit habē ymaginē ad remedationē ac
tuū xp̄i. ut ſimplices br̄as uincētes triū
phos xp̄i. & m̄riū vitā in pictuū q̄ in li
bris legent. & danū. ad q̄finationē ſuū dñ
adduat exemplū xp̄i de quo ſt̄ur. q̄ ab agnō
~~xp̄i~~ hedissenor regi mittēti p̄tore ut
ymagine xp̄i depinget quo nō potē

Ante resplendentem claritate faciei Christi. dominus
 uestimento apostolico faciei sue. similitudinem Christi
 faciei misericordis impressit. et sic suam imaginem
 desideranti regni transmisit. Sic ergo pater per visionem
 quibus et reliquis locis debet aliqua reuenientia
 ab operibus. soli autem deo debetur latra. Quia
 ergo pietas quae est cultus dei facit mentem nostram
 tolerare deum. ut principium ure creationis et fine
 ure beneficiorum tamquam opatores interiores qui
 exteriores sunt mens humana. sicut lux meri-
 diaна dicitur quod absque nubibus utilitas ipsa. XVIII.
 Tertio domini pietatis spirituali die in aula
 summat et labores eius terminat dum mentem ad
 mentem Christi operacionem induat. IV. enim domini
 pietatis alium die a predicta die tunc frater
 et mama ut dicit Gregorius in psalmi moribus. et tandem per
 mentem ad proximum summat. et quod iam domini
 pietatis in hominem die spiritualiter invenit illu-
 minando eum per inclinationem et ueram operationem
 ne quantum ad seipsum. Et secundum modum suorum
 lumen mentis illuminat dum ea illuminatur et illa
 illuminatur ad exercendum diuinum cultum. Ideo tunc
 pietas lumine uesperatum diei spiritualiter in me-
 te terminat. dum ea clementer per mentem induat
 ad proximum. Dicit enim Iohannes patrum. capitulo iij. Qui di-
 ligit fratrem suum in lumine est et scandalum non est

i eo s. truebrar illud tū lumen dī uesperū
respātū lumen uicidinā. Vn lumen s. vii. agē
geminis agnitionē q̄ habet a natura de dō
uocat agnitionē matutinā. q̄ habet de na
tūris uocat agnitionē uesperina. Ideo lumen
pietatis qd' induat ad dñm̄ uita pūri
i melis uidet q̄ qd' induat ad primi. Q̄ re
ctā bñ. s. tui. simē xl. porro in aliud te
dere q̄ in dñm. lx. p̄p̄ dñm. nō oculū marie s
negociū marthe est i abat erga plūia cū
vnu sit uicinū. et ideo uō p̄c treor actuā
aīa ul' tempi pulue nō alsp̄gi. Dic ḡ dñm̄
pietatis causat māe mīdiem i uesperū i
die suo. Et nō ē ḡ uespe i māe dies ȳ geni p̄.

H Ero uidendū est q̄lic p̄ domū pietatis
i regno dei i aīe quiuū spūale aīe et
omibz viribz ex p̄pet. Dicit eū ḡ. li. c. uox.
Pietas in die suo quiuū facit et uita eribz
q̄ cordis viscerā mīe opibz repli. Op̄. aut̄
bonū est ab aīe. dicat ḡ. xxii. uox. c. vii.
Et xxi. uox dicit. Coēdere aīe est ipām bo
nis opibz faciat. nec ille p̄mo ḡ domū pie
tans prudētissimē a quiuio suo ipietate et
oīu familiā illi expellit. q̄ oīa fertula mēos
facit et insipida facit. Nā ut ait augus. i simo.
quodā. crā iustitia q̄ ad v̄tus gnal. i dulce ē

culū pie mēas. sime pietate crudelitas ē. In cru
 delitate aut̄ nulla dulcedo est. s; amaritudo i
 pietatis i ea regnat. Quae abāia aīe nullo
 igne caritatis decoq̄t s; cruda et iaspida flingit
 vñ leueta i li de moib; dicit flespue crudelitatem
 i turem ei. urā cū om̄n familia sua. h̄et enī
 huāne uat̄e marie inuic̄a est. pietas at̄ aīa
 est aut̄ culū. iij. de officiis Ideo ip̄a est dulce co
 diuineū huānor actū. q̄re p oleū ligit
 ut aīr rich. iū titulu de ḡeo pascha Et sic
 domū pietatis ip̄eratē a quinuo suo oīno ex
 pellit. Vnde domū pietatis nō solū iuitat
 om̄s vires metis tq̄ uocolas regni ad qui
 uiū sui. s; etiā extiores laborates dicens.
 Veāte ad me om̄s qui laboratis et onēan
 estis et ego reficiā uos. Mat̄i. xiiij. Sur̄ i pia
 uir pietas om̄s vires i virtutes suas ado
 pationes i officia dulcē iuitat et inc̄ se
 ḡordat i ad ḡordiā mox i faciā mucuā ^{ad}
 uehemēnt iuitat et ad culū dei tq̄ ad offi
 ciū p̄uī marie iustigat. Qd̄ bñ om̄dit hu
 li. iij. c. vi. de clauistro aīe dicens sic Inui
 tat pietas despiciū. trahit caritas iuitū mi
 cordia pacificat uatū. hilarietas reddit se
 cū. assabilitas familiarē facit. familiar
 tas secretū apit. aptio secreti amiciā pit

Lmor gorda aigata custodit humiliitas pri
mū deo facit. **H**ec ille Et sic pietas om̄is
guinatas uite se gredit et ad extiores in
dūnat et eos deo appuritat. eū colendo humili
et obediendo uiriliter. sola eū humilitas dū p
fētē colit. **D**t et alie failie pietatis quare qđ
uultūt in choro hylait psallendo. quedā in
extōia dulcis mūstrādo. quedā in dormito
rio sōpīt quere ḡeplatiois paunido. que
dā in coqua mēns opa bona t̄q̄ abiae dul
cia igne cātatis decoquendo. quedā in iher
maria debiles pie refaciendo. quedā i caplo
tas om̄is mūstrates sua dulcedie refaci et
q̄solat. qđ si dū p̄t de tota familia aīe u
nloq̄ pietas sedū aplim nō eēt utilis
ad oīa. **T**erco dūmū pietatis om̄is icolas
guinatas regui dei et aīe qđ in nob̄ est ut
dicat dūs luc. xvij. multiplicati refaci dū eis
dūsa scula spūalia appōit. **D**r p̄uōndū
est q̄ sitat dicit aug. li. x. de aī. dei ca. p.
Pietas ē cult̄ deo debitor p̄uapali. Cuius rō
est qz hō effici debitor alioq̄ diuisiōe ul
sed ē excellentia ul sedū būficia accepta.
ul sedū vrxqz istoz hō est debitor. q̄ de sūm
v p̄iuū locū obtin⁹ qui est excellentissim⁹

p̄m̄ apū nob̄ cēndi gluandi gubernandi et
 b̄fificandi. Ido pietas ē sūme originis p̄ se
 lus et deuot⁹ affect⁹ v̄ fidel⁹ familiatus sūne
 auct⁹ v̄ fidē sp̄e et caritate. Iste cū colit de⁹
 ut dicit au⁹ eūḡ.c. iii. Dū p̄ fidē sp̄e v̄ carita
 tē in dīm tendit ad q̄ pietatis donū iudicat.
 et abilitat v̄ in hoc cultu dīm pietas fr̄la
 dulcia et multiplia mēt̄ appōit v̄ ppinat.
 nā in fide tot dulcia fr̄ula menti exhibet v̄
 pascua virentia oñdūt q̄ sapiole veritates
 in ea grauent q̄ sūt mīre. vñ buar. sc̄ cat.
 siu. xxxij. dicit sic H̄y. sc̄ cultores dei p̄ fidei
 magnitudine digni iuueniunt ut i oēm plēm
 diueni dei iducant. Her ē in oibz apothecis
 sapie aliq̄ oñno a quo de⁹ sc̄az dūs arcedos
 censeat cupidos vitatis. uō glaios uātatis
 Magna cū fides magna mēt̄. Seq̄t̄ isti
 moi magnus sp̄ibz magus occrit sposo.
 v̄ magnificabit facē al eis emittēs lucē v̄ vi
 tate suā eosq; adducit et deducit i montem
 sc̄m suū et i tabernac̄la sua. rege in detore suo
 videbut precūtem se ad speciola det̄. ad flo
 res rosaz ad lilia quallū. ad amena oro
 nū. ad irrigua fontū. ad delicias cellaior. ad
 odorāmēta aromatiū. postrō ad ip̄a seriem
 cubiti. Iste ac thezauri sapie v̄ sc̄ dei penes

sponsū absconditi. Hec vite pastua p̄ata
in restoē aīār fidelium. H̄ts vir q̄ ipseuit deū
deū suū ex ip̄is r̄t. Hec bñ. Hec pastua
dulcissima fides mēti or̄dit. Q̄e enī nō īne
fides. fides attingit īaccessa dephēudit igno
ta op̄heudit īmensa app̄hendit uanissima
aut bñ. s̄r cāt. lxxvi. simonē. Et aū i li. de ub
dū dicit. Nulle maiores dīce nulli theran
ri. nulli hōres nulla hui⁹ mūndi s̄ba maior
est q̄ fides catholica. que p̄t̄ores soluat.
ceros iluminat. mortuos viuiscat. r̄t. uita
que ibi emuat que oīā mēte reficiat. H̄c
pietas i cultu dīno q̄ sit p̄ sp̄e nō ut ē pas
sio s̄ ut v̄t̄ theologica ueritē ad ḡmūnūt̄
ducit i ibi uita ferclā sapida ei sp̄ot et
coniuicabz. p̄pū enī obīam spei est beatitud
etia. q̄ est stat⁹ om̄i bonor̄ ḡgregatio p̄f
tus aut boe⁹. iij. de q̄solatione. H̄z sp̄are bñ
tudine etiam siue deū est app̄iuquac̄ illi
q̄ sp̄ans p̄pīqui⁹ se habz ad deū q̄ credes ut
pat̄. quae magis attingit dū īuicēs an
aurilio ad q̄sequēdū bo⁹ sp̄atū q̄ fides duc̄s
cū p̄s. Mich ab adhēre deo bonū ē ponere.
iū dīno sp̄em uerā. Vñ et bñs aū i li. de tūt̄
ar̄buit spei qđdā fr̄u ubi dicit. qđdā ē fr̄u
qd̄ est spei et noū rei ex quo sp̄es īmediata

attinigit dñm q̄ fides et sic magis app̄iuq̄t
 deo. Q̄to aut̄ mes p sp̄e magis app̄iuquat
 tanto suauiores odores in eo sentit qd̄ oñt
 bñ s̄c cant̄. s̄mō. xxiij. dices utz dñs sit sua
 uis i vniuersitate marie at domesticas. et q̄to
 ei q̄s familiari p uite tua et p̄icte tua app̄ia
 tanto eñ recentior aromatiū arbitrar et vuchi
 onis suauiores sentie fragrantia. Porro i
 huius nō capit intelligēta i q̄tū experientia
 attinigit. Et ibid̄ oñdit pie sp̄ei p̄ies odores
 eñ diuersas uutes dicens. Vides ne aliquis ma-
 gis ad p̄ianam auari sp̄e indulgenē vnuo oñd
 dñe ihu p̄te mansuetudine q̄ predicit i re-
 creauis p̄ te i odore vngentor tuor audientes q̄
 nō sp̄nas paupē. nō horrescas patre nec hor-
 ruisti ḡtate in latrone. nō lacrimante p̄catri-
 te. nō chanauea suppliantē. nō depheusam
 in adulterio. nō lecentē in theloaco. nō suspi-
 rante publicanū q̄ nō negante discipulū
 nō p̄secutore disciplor. nō crucifiores tuos.
 In odore istorū vngentor missumor trim̄ donis
 regnent i sp̄e uinā. p̄ per c. p̄. N̄ sp̄es i
 mortalitate p̄leā ē Sapie. iii. Et sicut dicit
 ḡg. li. vi. mox. c. xxi. Sp̄es illa i etiuitate auar
 erigit. p̄ ideo nulla mala q̄ exiū tolcat sent
 triu pietas i cultu dñno q̄ sit i caritate dulaa

D

cibaria a fide quinatibz inditata et a spe p
pata iā caritas gustare facit sō hūr est q̄ m
ritas pfecta attingit dēū q̄ fides ut spes.
In eū mes aliq̄lit deū attingit i lumine fid
sib roē vñsor enigme. H̄m n̄ ē p̄fā amicā u
deus q̄ est p̄n̄s uenit p̄ modū fidei fiat
p̄n̄s sib rōue spati et amati. Spes eū p̄
supponit fidē q̄ antedētē ad dñm op̄z credere
q̄ est d̄r̄ i inq̄rentibz se remunerari sit id
hebri. Et id spes aliq̄lit attingit uagis dñm
q̄ fides ut dēū est. H̄z nec het attingentia
sēu p̄n̄ca sp̄i p̄fā est n̄ d̄r̄ attingat̄ et
p̄n̄s fiat p̄ modū amati. Et ap̄lerus q̄ de
venit uoluntate potētie cui xp̄e queit habere
i possidē ut pat̄ p̄ angustiū li. ix. de cū. cn.
ub̄ dicit sic appetit q̄ inhabitaturrei agnos
cēd̄ fit amor agnitione dū tēuz atz ap̄lectit̄ pla
cid̄ plē id est uoticiā gignit. amor gningit. Et
id aū iū cplā ad deriuauū dicit. Q̄ quidā
dñm agnoscit̄ i tū. xp̄e hoc dñm non hñt. ubi
p̄adit agnitione; ab h̄c. Mltū eī dēr̄ cibū agnoscit̄
i cibū habe i gustare. Gust? aut̄ nō est in
agnitione s̄ amore. hñr̄ rō est q̄ sicut dñt
dñia i penetrat donet ad amatū ip̄m uenit
uet q̄esit dñm amatū tenet i dicat nō di

nita eū dñcer introducā ipm ad oīā iūtā
 uētis nōce ubi clūris et līo eū cānt. m.
 Qd expones bñ dñct. Quis te nō teneat
 dñe ihu quatenet te spē fortificas pñctō de
 ueras pñuerantia qđcas remuneratione
 pdicas ut si r̄cas. Hcst. Ego nō dñmittā
 te nisi bñdixeris m. A nūq̄ dñmittā te qz
 nō bñdicas n̄ tenetē te. Hec ille. habet igū
 et tenet in cultu cāntans. qz de' cāntas ē v
 qui manū in cāntate in deo manū; i de' iu eo
 in quo aut̄ de' manū dulc cāntate reficiunt
 Quid sicut dñc richi Amor sive cāntas ē dul
 cedo saporis iūtū. v q̄to qd ardenti amar
 reato dulcis gustat. igit̄ in cāntate ē dulcis
 refectio. Iste gustus amoros totā familiā co
 uuij uenit p̄ ab spūitate uiuēt. Utin
 bñ adorat. dulcedie abat. delicatione iebat
 lumine sēnar. gaudys exhlār. Ita rabans
 i sines quodā declarat dices. Amor est ig
 uis in meditatioē pñificas mente asordi
 bñ vicioꝝ om̄. Et ip̄e amor ē lux i orōe mē
 tem uradias clātate utut. Est uel i grāt
 actione mente dulcoras in dulcoē dñmor bñli
 atoꝝ. Est vnu in ḡteplatione mente iebrias
 locūda delicatione. Est sol in bñtudie mente
 danicas seruata illuinatione. Est vita mātē

exhilaras ineffabili gaudio i p̄fēciū ubila
tione. Hic cultus pietatis fidem et spē fortifi-
cat et glorificat et totū quoniam mēris gloriā
et p̄ficiat vnde cassiodorū s̄r ps dicit. Caritas
est mors amicū. Mors pugnatū. palma
victorū. gaudiā uenitū. societas elōr. quā
affectionis omni bētōr scrutat. Ad qd' quoniam nō p̄du-

Dicit q̄ ē būdict⁹ icteriū rime
Ecclesia dicendū est. De dono sc̄e 3.
de dono sc̄e qd' īmediate legit̄ domū
pietatis. q̄ sicut dicit ḡḡ p̄. mor. Nulla ē
sc̄a si unitatē pietatis nō habet. Et autel⁹
li. de lili. c̄ta finem dicit. p̄ donū pietatis
sp̄s sc̄is sc̄am s̄c̄imporū pietati cū uies
sic tuiz s̄ i opacit̄. ut qualeat nō saluā
p̄scrutat q̄ sp̄s sc̄s hui⁹ rei ḡḡmonie lar-
git̄. Hic etiam ordinē duorum teuz aug⁹ li.
nōūda. Duo q̄ sc̄a donū sp̄s sc̄i dicit̄. Vnde
q̄les p̄ donū sc̄iae i sc̄a dies orat̄. Tercio
quō p̄ donū sc̄e ueniū quoniam sp̄at̄. Quarto
quō diuisi i mensis diuisi reficiant̄.
Carta p̄mū nōndū est. q̄ bū. s̄r canit̄ s̄
mōe xiiij. dicit̄. Carta quedā seculals ī
mebrauit nō caitate s̄i auositate. ī pleius v

nō nutritur. ita manas et uō edificias. iugurgi
 tans et nō confortas. Et tis scā nō est donū
 sp̄ies scā. Est alia scā de q̄ aug 2 li. xiiii. de tui.
 ē b̄ d̄. Est scā que nō est rex uanar uet rex
 uiriosar. s̄ de h̄is quibz fides salubrina que
 ad uerā beatitudinem ducit gignit. nutrit. defē-
 sat. et iroboret et hoc d̄ donū sp̄is scā. Et h̄.
 donū gratuitū est lumen sc̄natale. cuius actū
 est bū iudicat sc̄dū regulas legis etiue de a-
 gibilibz p̄ nos. quoy nouē detinata via q̄ ad
 uos qualit fieri debeat eo q̄ uō sp̄ iustorum
 et fienda sit. Vñ p̄ donū sc̄e iusteſat homī
 tūm iudicū de creaturis. q̄ nō est i eis vex-
 bonū. Et hoc sit p̄ lumen sc̄natale. s. p̄ p̄incipia
 fidei. ideo ex cōseq̄tia ad donū sc̄e p̄m̄z resol-
 ue hois actiones ad fidei articulos ut ad
 p̄incipia. Et est nōndū. q̄ donū sc̄e c̄spicit
 p̄incipali speclationē. s. m̄ptū h̄o sit q̄ fidei
 tenē debeat. Hoc extendit se ad operationem
 s. q̄ p̄ sc̄enā credibiliū et eoz q̄ ad credibilia
 q̄sequunt̄ dirigit̄ in agendis. Vñ illi donū
 sc̄enachit qui ex infusione gr̄e c̄tu iudicū
 h̄it arta cresenda. q̄ i nullo deuiat a rātu-
 diue iustiae. Et hec est scā sc̄or de q̄ d̄ sc̄
 pie. x. Iudicū dedurit p̄ vias r̄tas d̄us. i ded̄
 illi scām̄ sc̄or. Ex his p̄ q̄ donū sc̄e ē h̄itus

infusq; quo h̄t certū iudicij curia credēti
agenda. Iḡt sicut dicit ic̄o in plogo sup bi-
blia Discam⁹ in t̄is quorū sc̄a nob̄ rema-
nebit in cel. Valde enī iudicij eēt q̄ tūnā
laborarenu⁹ curia sc̄am⁹ & iūtutes si uos de-
sineat in morte. Vñ ic̄o ⁊ ibide dicit. Q̄ sa-
cra scriptura est iunctio regni celestis cua-
ta habet tūnā imperfici eius.

F

Sed videundū est qualib; p̄ donū sc̄e in
aīa dies orati. De quo uōndū q̄ dū
donū sc̄e sit h̄tus lūdus a sp̄u sc̄o aīe in-
fusq; qui oīa scrutat ⁊ oīu vētate docet.
qua h̄tū hōly c̄mū iūdiciū curia c̄dēta
& agenda ut sup̄dā est. et hūlmoi nō vīt-
fieri sine lūmē. Vñmē aut̄ facit diē ut dī-
hi li. de tribz diebz. Planiū est q̄ donū sc̄e
facit diē sp̄uālem̄ in aīa. q̄ sc̄dū māiore
& mīore illūtationē causat māne mādiē ⁊
uesp̄tinā horā. Namē hūl diei rāt donū
sc̄e. dū se extēdit ad lūmē sc̄ay ac̄q̄sitaꝝ
p̄ studiū & doctrinā q̄ sc̄e h̄t sūt quedā lūm-
tū sīt obscura. Quia sicut dicit hū. I plogo
s̄r anḡl. geradī. pl̄is ul̄ sapientib; māudi-
datū est aliq̄s veritates īuenie p̄p̄ uas-
quib; q̄lūmatio suabat. Vñ īueniūt vi-
tate illā quā oportuit suscep̄ filios vite

ad obsequium suum vitatis. illis aut labor
 appositor est. nob uo fructu seruabat. xpi ar
 chana sc̄e uō nouerat q̄ qditorū chrysou
 vox ubū incarnatū. ihu uō nouerat h̄ na
 tali docimēto solo vct̄es h̄ppien aie. lumen
 nubilū et ambiguum adduxerit p̄t̄ca erra
 uerit & euauerit cū mete cūlure uellent
 ea q̄ casq̄cessa sola fuerat uolles. Et ipso
 hec sacrae assūlant aurore q̄ est uiae et uia
 uī diei. Aurora cū est lux noua tenetis p̄
 nixta ut rich. li. v. de q̄teplatioē ca. ix d.
 S. i
 sacrae h̄miae tenebris p̄nire st̄. donec do
 uī sc̄e faciat nos cūr̄as iuste sentie & re
 iudicare. **V**ad donū sc̄e extēndens se ad lu
 mē sacre facio sp̄t̄ & ad credibilia carū in
 aia horā meridianā diei sp̄ualis. Nā lumen
 hoc meridianū clavis illuminat & uehementius
 inflammat ut pat̄ ad sensū. Sic lumen sacre
 sp̄ture sup om̄is sc̄ias mentē dari? illu
 minat et uehementius inflammat. **V**nū gḡmox
 xx. i p̄natio dicit sic. Q̄uis om̄es sc̄iam &
 dottiā scriptā sacra sū aliq̄ opatioē cūlce
 dit ut tacēas q̄ uā p̄dicat q̄ ad celestē pa
 triā uocat q̄ a tēnus desideriis ad supna
 ap̄lethora cor legēns uitati. q̄ dñs obsecu
 orib̄ cr̄is fortes & p̄nūlī h̄mili seruōe bla-

dic q̄ h̄ sit causa ē ut pauesca debeat. ut
sic pars ut vilescat. q̄ vslu fastidū tollit.
Ut tanto ampli⁹ diligit⁹ q̄to ampli⁹ medi-
tat⁹ q̄ legentis aūm hūlibz ubis adiuuat
sublimibz uo ſerentis leuat q̄ aliquo mō
cū legentibz eſcit q̄ ab audiſ lēribz q̄ re-
cognoscat. & cū doctis ſp noua reputat. ut ḡ
de rex ponde ratiā ſcientias tū om̄is atq; doc-
tus ip̄o etiā locut⁹ ſue more tūlendit.
hec ille. **Dic** ergo donū ſac̄ p lumen ſac̄ ſcip̄
aīam illumiñat & inflammat ad modū lumen
nūdianæ ut dicit⁹ de ea illud pſa. xvij.
Sicut lux nūdiana clā est. **Tertio** donū ſa-
ientie extēndens ſe ad lumen ſcientie moralis
ad agibilia facit horā uesperinā in die ſpūa
li q̄ē q̄ est hora quietis et tūmū laboris.
eribit enī homo māe ad op̄ationē ſuā uſq;
ad uesp̄a aut p̄s. **Dic** donū ſac̄ notificas ho-
mī reū iudicat cura credenda & agenda ip̄m
quarā dū enī in uitate ſtabilitat. h̄ & labore
minuit & q̄i tūmū dū enī gaudent opari
facit. q̄ post finē laboris quietē etiām ei
pie ostendit. **Vñ** dpo. li. de di. no. m. vij. d^r
fides diua est ſtabil collatio credentiū col-
& tūlūmūtibz ydeptitate. **De** et credente in

Vitate teste scripta ro. viii. nichil mouebit a
letitia q̄ est secundū ueram fidē. s̄ habebit i ea
pianūtia īmobilis p̄dēptatis Et p̄x if
dicit. Ita ḡ p̄uāpes & ducas n̄cē sapie si
apli & cor discipli p̄ vītate quotidie letat
et morūt̄ testifīcates oībz ubi & ope vita
tem sic querens ē. & sic uesper & māe dies

Tertio vidēdū ē. lāus p̄fici
quō p̄ domū scāē menti humāne qui
ū p̄patit in die suo & de diūlitate sculorū il
ius. **C**ura qđ non dūt̄ est. q̄ aux i li. de vita
bītā dicit. q̄ sicut scāē est abz aīe. **I**ta vicia
et famēs aīe et stēlitās. et illa famēs
causat qđdā ieuūnū spūale in aīa qđ dōū
scē expellit ab uia. **D**ū ḡḡi in p̄ mor d.
Scāē in die suo quām facit q̄r in uentre
mentis ignorāce ieuūnū supat. Ex quo
parz q̄ ignorāna & vicia causat in aīa
ieuūnū spūale que q̄uis sit icorruptibl
is tū mīlū debilitat̄ eo q̄ intellāns nullis
vītātibz abat̄. et ex glēq̄n̄ nec appetit̄ v̄
duibz bōis faciat̄. q̄r ignora amāe non
possim̄. iō uet gustāe possim̄ ut dicit be
da se luc. c. viii. **G**rit̄ sicut glular angus i li
de uia religiōe. **O**buiissis nūgis theatrinis
poenias dīnax scriptar̄ glideratiōe & titani

one pastan⁹ aūm atq⁹ potam⁹ uane tam
ositans faue ac sui sellū i estuarū ma-
nib⁹ fauissimatisb⁹ tāq⁹ pictis epis⁹ i er-
eis uelle frust⁹ sanari cū dia aia; n̄ lacet.

Sed donū scie puocat aie app⁹ p manifestan⁹
ouē dulcissimaz vitaz **N**ā sicut dicit au-
ſr ioh. **V**itas paīs est et meutē reficit nor-
tū deficit. **E**t q̄to donū scie dulces vitates
magis manifestat tanto appetitū magis p-
uocat. **C**uia q̄to alimenta spūalia p-
sumunt̄ tāro pl⁹ appetit̄ ait ḡḡ. **A**liquā ut-
dit h̄ i li de uātate mūdi fructa i nobis
dñe cognitiois habudacia dicit nūl i no-
bis dñe dilectis flāma augestat. **D**icit dñm
sue caritas ē cibis dulcissime reficiens me-
te vñ bñ. i li de r̄f gradib⁹ hūilitatis dicit
Dulas abz et suauis est caritas que fessos
alleuiat. debiles roborat. mestos letificat.
Iugū deniq⁹ vitatis facit suave v̄ or⁹ leue
i illo. **S**equuo metali. **T**ertio donū scie qui
uites multipliat reficit p ſtulor⁹ diuſlor⁹ de-
linosa exhibitionē que i caā sacre ſcripturē
theologie occultata ostendit i quiuāces il-
luminando gustacē facit. **V**n̄ ḡḡ iu rbi mor⁹
expones illud iob. xxii. **T**ūc ſr̄ oportētē
delicis afflues. dicit. **S**r̄ oportētē delicis

afflue. est augē illi^e sacre scripte epis̄is sanctā
In cuius numerū ubi tot delicias inuenimus q̄t
ad p̄fūmū nr̄mū intelligēne diuinitates accipiunt
ut nō nos nuda p̄scat hystoria. nō s̄b ter
tuīrē uelata nos reficiat medullitus allego
ria. nō ad aliorū suspendat ḡteplacō ana
gogie i p̄tis vīte tr̄uebus iā de lumine e
rūntatis intiuītās. Hic nō q̄ gḡ i hys
ubis iuuit t̄plicē mensā eē sacre scripture in
q̄bz aīe studiōse mediāte dono sc̄i diuīnūde
i dulcē reficiant̄. P̄ma ē mēsa hystoric. S̄cā
ē mēsa allegorie. Tertia ē mēsa anagogie.
In mēsa hystoric simplices abant̄ ferrul' ḡt
sutoribz fidē roborant̄. dñi simplices i scripture
legunt q̄ aīq̄ in vīnu iuīt̄. lazar⁹ susciitat̄.
Iep̄sus iuīdat̄. rex illuminat̄. dñs h̄moi Tūt
turba simpliciū p̄scat̄. q̄n fides exēp̄sus ro
borat̄. Dñi aller ueq̄ s̄r̄ cāt̄. c. v. dñat̄. Ecce
uobis recubentibz ad mēsa sacre scripture
spouñt̄ p̄oma mire fr̄aglancie. arbor siq̄dē
magis cui⁹ radie cār̄ p̄thoplast̄ decorata
multitudine ramoz surū tendēanū p̄tulit̄
p̄oma id ē exēpla ḡnēdabil' saporis p̄ que
intelligunt̄ bona opa. seu p̄phaz uanticua
quoz deliciosa odore sc̄i mar̄ et̄a condie re
cent̄. hic ille. In mēsa sc̄i allegorie r̄fi

83
nūc sibiles ut doctores i siles libtioneb;
dulcionb; scil. dū eis merus pāis de celo pni-
tit & dat ioh. vi. habēs m̄ se oē delāuēm̄
et oē sapore suauitatis **H**apnē. rvi. Ex m̄
maudicatoe resurrectō nobis p̄ficiat vīta cr̄-
na sp̄cat. iauia regia celestis ap̄it. m̄esa
etue refectois p̄patit. corp⁹ xp̄i hic uē man-
ducat in quo nob̄ dūm̄as p̄puit. Vn̄ h̄i-
i p̄. c. si. an̄ gerardihe dicit Carnē assūptā
nob̄ ahes? i edictū p̄poluit us p̄ abū carnis
ad gustū iūtarer dūm̄atis. Ex h̄is aut̄ō
fortat̄ aīa et surgit i sp̄e vīta. De qua spe
gḡ. li. vi. moe. dīat. Spes i etūtare aīu cīḡ
Et idō nulla q̄ erit adūla tolēat sentit
qd̄ nō est modū restit̄ mētis. **N**u m̄esa tīa
s. anagogie sp̄itales i p̄tōres pascit ter-
rit̄ dulcissimus i lapidissimus. cui⁹ rō p̄t cē-
rāt̄. Anagoga eīu ut dīat h̄i. si. p̄u aut̄ ge-
rardihe est alcesia siue elevatio m̄etas i ḡepla-
nōne sup̄ior. Id̄ alcededo r̄iscendit narrā-
uelanūa mēuse allegorice tolēat aut̄ eleva-
tio i pura ḡeplano iu mēte uīra i dulce-
giānt delationē i r̄istōne. Vn̄ gḡ. li. i. si. ex-
pte. iii. ouel. ii. dīat sic. Contemplat̄ amabi-
lis ualde dulcedo ē q̄ sup̄ sentipām̄ aīam̄

rapit celestia apert. tenea at debet esse receptum
 ostendit spiritualia oculis mentis patet facit. corpora
 lla abscondit. ut tuis receptaculis dicas illud
 tam. Ego dominus et cor meum vigilat. Secundum
 Vigilanti etenim corde domini per hoc tempore itius co-
 templando perficit et ab iniecto ope foris qui-
 escit. Tercium neque adhuc omnipotens deus in sua
 claustris spirat. sed quendam sub illo anima spectaculo
 cum resumit perficit. et per ad visionis gloriam
 pertinet. hec ille. Quae receptacula anima deside-
 rans claram dilatationem et plenam confortacionem
 confortata petit iam trahi de istis mentis ad al-
 lam gloriam mentis et explanationem celestis gaudiu-
 m dicens illud tam per. Iudica in que diligit a-
 nima mea ubi pascas ubi cubas in meridie
 huius suoe. xxviiiij. si tam expones hec uba
 dicit sic p. adiutor quod elegans sponsa christi
 more spiritus carnis discernat astrum. dum di-
 latum christum magis iam uole affecit quod uoce.
 non sumptuat dicit que diligo. sed inquit que
 diligit anima mea spiritalem designans ad
 te tuou carnale. Indicta ergo in ubi pascas
 te. Tu qui adimplebis me leticia cum vultu
 tuo vultu tuu regno. Vultus autem tuus uera
 midies est. Hoc ille hic midies anagogie
 maior est in splendore et suauior in calore. In

splendore clauor dū p̄ y ūbū iuſtū ſplen-
doris ſenius genia manefat. & i calore e-
uenor dū p amore ſuū ſpatū q̄ eſt iſtū
ardens ſuue caitans ſe ad giſtandū & et au-
plerandū. aliquid ſe in anagogia quinat
Sy bū? ibidē dicit **V**īnū qūtūlīz hic mūdi-
es vie italescat & radios ſuos mūtūlīz p-
oīa moritatis hui⁹ vite trācula ſit q̄ nob̄
tū uſq; ad qūlūtationē ſerli uō tū ad iunū
pūcet mūdiamū p̄tē **N**ā hic paſtas ſi nō
ad ſatiritatē. uet cubae lī ſi ſtae & uigilac
oport̄ p̄t̄ tñres noctiūos. heu uet dā lux
neꝝ plena refectio. neꝝ tutā māſio **I**git̄ in
dīa nū ubi paſtas ubi cubes i ua incide
i clātate luas etiue & ſuoe caitans tue ibice
Hec ille. **D**e hac at ua mūdie bū? ibidē q̄ a-
mūraudo exclaimat dices **O** ua mūdies plē-
tudo ſuois & luas. ſob ſtatio vulturꝝ exclam̄o
paſtū dū deſtitutio. ſector depullio **O** phēne
ſolitāmū. qū ia nou iſtūabit̄ dies **O** lūne
meridianū **O** vñal tēp̄ies **O** cætina ue-
nitas **O** autūpual ubertas **O** q̄es & fia-
tio hyemalis. **H**ic locū inq̄t tāte clātatis
paſtas & plētūdīs. indīa nū ut ego te i lu-
nūe tuo & in deſore tuo p mētis exellit uie
ar oceplari paſtentē uberi⁹ q̄ſcentē ſetur⁹

Hec est mēsa veri salomonis in q̄ regina sa-
ba vlt̄ non habuit sp̄m hūam̄ tota ab-

Dorsa in sp̄m dīno. iij. &c. x.

E hac mēsa sc̄pt̄e dīne sūne sc̄tē hu-
loq̄s in li. iiij. de claustrō aīē c. ix. dicit ibidē
s p̄ alia uba q̄ forte magis capiunt. Dū
dicit sicut hō extior in restōrio materiali
ad horā abo potuq̄ reficit. Sit hō intior
i restōrio sc̄tē meditationis diuīsor exem-
plor ferat saginat̄ i viuo q̄puitionis po-
tac̄. Seq̄t̄. In hoc ḡ restōrio tres ponunt̄
mense id est tres intellāis dīne scripture
videlic̄ mēsa p̄ma ponit̄ simplicibz. sc̄da
doctoribz. etia vēsq̄ q̄t̄. In p̄ma mēsa.
ponit̄ abz grossior. In sc̄da abz subtilior. In
tria abz dulcior. P̄ma sapore q̄t̄n̄ exem-
plor. Sc̄da q̄t̄n̄ dulcēm̄ mīsterior. Tertia
dulcediūē mor. In una xp̄ns panē fregit̄
In alia mīstrat vīm̄. In tria dat vēsq̄
In p̄ma pasat mīatul. In sc̄da figuris In
tria ibis. Dū restō mīac̄lor corrobōat fidē
mīpletio figaz q̄fōrat sp̄e. Doc̄na at-
mor adauget caritatē. Cū cū mīsticāt̄ Amorū
leprosi mīudat̄. cū illūiant̄ tunc simili-
t̄or t̄ba pasat̄. s̄ fides inde crescit dum
de hoc fecisse credit̄. dū nō f̄surentio

spat. dū semē seminātib; qbz tr̄is qgruat
allignat q̄ aliud q̄ q̄ in mētib; hōmū ubi
dei amor ordinat. ponit̄ itaq̄ mēle. po
nūt̄ i paues. **Id** p̄mā mēsa moyses
offert panē ḡsp̄lū tāq̄ abū grossiore. re
uit. v. Oleo deuotōis ḡsp̄lū in sup̄fiae. q̄
lex nullū ad p̄stū duxit. Dabat̄ tñ pplo
dei exēta de egypto ille paīs ad aliquale
deuotionē ev̄ i allecuationē mūis. **Id**
scđm mēsam auch obtulit panē uticū
i aceto dūce passionis auch. n. Q̄pi hab;
utit̄ sustinendo oīa adūsa pacient̄. vñ
aū i li. de gl̄ctu vicior̄ i vtūtū dicit. Di
passio r̄dēptoris ur̄ ad memorā reduc
tūchil tā dux q̄ nō equo aio toleret̄. Pua
enī oīa reputaū. si sue passioni openit̄
q̄ patim̄. dile d̄ p̄sidor̄ de lū. bo. **Id** tñā
meusā. s̄ anagoge xps dat panē sup̄sibale
leip̄m̄ in corpe et sanguī suo ioh. vi. ut sic
diat hu. s̄r̄ p̄"an̄ gerarthe. **P** abū carnis
iuit̄ ad gustū dūtatis. ut hōmo mādūz
panē angelor̄ oē deliciatū in se hūtē. et
oīs saporis suauitatē. Sapiē. xvi. Ideo mar
ita grata mētib; p̄at r̄fōne sicut̄ paīs s̄r̄
bal id est euāstie. Et sic ḡniates i p̄mā

uiesa ad exēdū de egypto alleuiant̄. In scā
 uiesa ad sustinendū pacem pīla vie aīan̄
 In tīa uiesa quīates sit refīant̄ ut ierūm
 nō moriant̄ ^{po} appositionē paūm pour
 diūla gīa pulūctor. nā tres pīl daniel
 afferit legūmīa paul⁹ infirmis iūstrat o
 lera. Moyses afft diūla fīlōz gīa sī. l. de
 pē. oleū q; de sarō duro. butrū de armōto et
 lac de ouib; cū adipē agnōr i arietū filiōz
 basāk. et hūtos cū medūlla etia. i vīe sag
 nē bībe meācīmū ^{po} appōcīn pulūctor
 pouūt̄ diūla fīula carnū. Nā abel offert
 agnū. Abrahā arietē Iosue uactā. Moyses
 uolatilia pēuata Et rex evāgeli⁹ Matthi⁹
 xxi. Utilia oīla st. p que signant̄ p̄es no
 uī testamēt. q dū grām pīguedīs uirtue dul
 edīs pīpūt a tēnīs desiderīs ad sublimiā
 q̄tēplationis sue pēu subleuaunt̄ ait greg⁹.
 Po appositionē carnū pouūt̄ diūla fīula
 pistū. Nā apli afferit̄ pisces de māl̄. ult̄.
 Pisces de flūmo tho. vi. Pisces de stagno leui⁹
 xi. ubi dīat. Qē qd' h̄z pēuulas et squamas
 tā in māl̄ q; in flūmib; et i stagno comedens
 ubi dīat ḡḡ in glo. Pisces q h̄nt̄ pēuulas
 solē saltæ sup aq̄s i signat̄ aīas q cleuat̄
 ult̄ ista flūxibilia p q̄tēplationē et etiā aliq̄

Rit in vita actia illi sit etiam coedendi id est
expandi quod sit mundi hoc huic dicitur pisces de
maris sit scilares quod adhuc sit hoc maius mag-
no pisces uero de flumine sit doctores qui fluui-
scia ad alios hoc pisces de stagno sit claustra-
les qui qui annis in flumine baptismi mundan-
ti. et iuste coedendi sit id est in corpus esse faciendi
Cum pudent fructu donum sacre tot viua munitat
poteris quod posuit fructu reficiens. et huius
ratio est quod donum sacre ut est donum spiritus sancti illuminat
ad vitates sacre scriptae gnuoscendas. et ad nos-
tas diligendas. Cogito autem ab arce dilatio po-
tatis Cognitio autem ab arce multiplicatio. Cita sicut dicit
gg. xvi. uox. In scriptura sacra ubi tot delici-
as inuenimus quod ad pectus nre intelligene diuini-
tates accipiuntur. sed sicut in nobis est cogitatio
ita in nobis debet augeri et dilatio. Alioquin sicut
dicit huius in libro de uite mundi fructus in nobis digne-
tationis digne clamans augescat quod annis pastari
iebriatur. Hic est nondum quod sicut dicit gg. huius
mox scripta sacra aliquem nobis ab aliis est aliquem po-
tius est. Cibus est in lotis obsecionibus quod qui exponere
do frangitur et masticando glutitur. Potum uero est
scripta in lotis actionibus quod ita absorbetur sic
inuenitur. Ex his in quo in isto genio non sufficiat

ut tū vīna p̄cipua assueri. uet vīna q̄dica
 spōuse. uet vīna mera ps. **¶** h̄ q̄t erūt f̄
 uila tot erūt in illo quīmo vīna. **Or** sicut d̄
 oꝝ s̄r̄ caue. **y.** Nō est pleā refū. uet om̄oda
 refrois delcāno ubi cū abo pot̄ nō iūgit. **¶** **r̄**
De ista refec̄tione sp̄uali suie quīmo r̄ch̄.
 de sc̄o vīc. dicit O q̄lis refectio ubi dapiſ est xp̄s
 p̄m̄tua uō ē sp̄s sc̄o xp̄s eū m̄strat in abo
 vū dīat ps. Nutit c̄stallū. s. sic. buccellas. **¶** ps
 h̄is m̄strat in potu. Vū dīat ibidē. flaut sp̄s
 eꝝ r̄ fluet aꝝ viue. q̄r̄ viuificat. h̄ ille s̄o huī
 appianous p̄t c̄e t̄lis **Au.** x. li. de tū. dīat **Or**
 uerbū p̄bū est uotia c̄l amoꝝ. Cū ḡ ubū
 eū sit uotia m̄ifestas p̄m̄ r̄ cū hoc no
 tīas ouem uicatē. Illuminat cū oēm hoīem
 uenientē in huī uīndū. Veitas aut̄ est dul
 as refū m̄etū ut dīat auꝝ s̄r̄ ioh̄. **V**z ḡ q̄ re
 fū sp̄iat̄ filio. s. c̄l in monta sit amor qui
 appatur sp̄ui sc̄o. **Or** aut̄ amor s̄i cātas sit
 qđdā vīnu sp̄uale potas et refīas r̄ iebrias
 meūtē. **S**ic pat̄z q̄r̄ ponāt vīno sp̄uale r̄ ieb
 ari appat̄ sp̄ui sc̄o. **Or** aut̄ amor s̄i cātas
 sit qđdā vīnu sp̄uale ondit hu. ii. ij. de artha
 noe ubi dīat Cātas s̄i amor filis vīno est
 q̄r̄ hab̄z effect̄ vīnu. Vīnu nāq; eos q̄s ieb
 aut̄ reddit hilares r̄ audaces. fortes. obliui

os et quodammodo insensibiles. Sic amio sine
caitas immunditia glaciā mente exhalat. dum
audire reddit quā pū mūndia glaciā fiducia pū-
rat Deinde vires auger ut testar̄ scriptā foris
est ut leo qui fidit in diuō. Conscia eū mūndi
null adūlis supari p̄t. Cia cū int̄ de dei admī-
torio p̄sumit q̄q adūli foris colcat facie
cōtempnit et vivat obliuione q̄z quāt. q̄a
dū totā intentiōne ad desideriū errōrē tñnt
om̄iū tñseuntū incuorā ab aia suuidit̄ cuel-
lit Et insensibile reddit. q̄ dū mente pū int̄is
dulcediū medullit̄ repl̄ q̄q extiūs amici
tudis iust̄ ḡcepuit q̄i uon securat. h̄ illi
Vixi p̄tā cr̄pla uenio atēpuat. q̄
dū sc̄e in oibz sensibilibz diuōs radi-
os luce manifestat. **D**ū dyo et̄ ep̄la ad th̄.
dit Non solū sensibilia signa scriptā s̄;
et̄a tot̄ iste mūndo sensibil' sc̄dū qualiz sui
p̄t̄ est ap̄dū signas dūna insensibilia. **N**ū
illid. **R**o. i. Insensibilia dei et̄. **M**n ac radi-
uō reuelant̄ mūndis s̄; solis amatoribz et̄
sc̄atas qui studio uē sapie in sc̄is signis re-
vū materialiū abolita oī inepta et̄ fantasma
expōe pū intelligiā pūc uitanis et̄ amio-
tione simplicis ac pūre uitanis ad quā et̄

Nos p̄ducat q̄ ē būdix̄tus inerūm̄ amē. li. 1.
Quartū dñm̄ lps̄ de dño fortitudis. x.
 sc̄ est dñm̄ fortitudis qđ imediate se.
Dñm̄ sc̄ qđ auct̄ oñdit in li. de silū
 dices dñs sc̄ dñm̄ fortitudis s̄imponit dñ
 no sc̄e cui⁹ rō est dñ eñ m̄es pauidā tñm̄es.
 libi qđ dñno pietatis opacit̄. et iā qđ agē detr̄
 at dñno sc̄e sc̄es. Oport̄ qđ dñno lps̄ sc̄ sit
 fortis ad opandū que didicat. i q̄b; saluac̄ se
 posse q̄fidit Quia sicut dicit h̄i. li. vii. au.
 geratricie p̄fam̄ uō facit agutio vitatis in
 uite nisi subsequat habit⁹ vñtis i opacit̄
 Et vñtas ioli xiiij. d. Di her satis bñ c̄ns si
 ferens ea. iō dñm̄ fortitudis leq̄t dñm̄ sc̄
 Cura hoc dñm̄ fortitudis st̄ tñ nōnida.
 Pmo qđ fortitudo dñm̄ sc̄ sp̄itus dicit. Hoc
 qđt p̄ hoc dñm̄ dies sp̄ual̄ in aia orat̄.
 Tercio qđle gñiuū p̄ hoc dñm̄ aie p̄pet̄
Quia p̄m̄ mondū est qđ duplex ē fortitudo
 sc̄. De vita qđ est vñtis alia qđ est dñm̄ sp̄itus
 iij. eth. Ius qđ diat. qđ fortis ē qui tñm̄ tribula
 vñstur ut op̄z boni grā. Et au⁹ in explā ad
 Io⁹ dicit Qui uia vñritate fortis ē nec tñcere
 audz. nec uigilante tñm̄. Et her fortitudo se habet
 sp̄uū ardui mali penitētū dñm̄ tñctū

principiorū et dī fortitudinē sustinūt hō pūdā et le-
siones ppter bouū utūtis. Vñ aug⁹. li. de c. dī. l.
c. xvi. narrat Q[uod] iultī utilitatē rei publice
p[ro]p[ri]e vīce p[ro]mouebat Et tulli⁹ libro p[er] de officiis
diat Q[uod] duo erat p[re]ceptū p[ro]lōis uolentib[us] rei
publice p[re]esse p[ro]mū. ut utilitatē aiūtū sic me-
aut[em] ut q[ui]q[ue] agit ad eā referat oblitū quo-
dorū suorū Sed in p[re]ceptū fuit. ut totū corpū rei
publice cureret p[ro]p[ri]alē. ne dū aliquā p[re]te me-
aut[em] reliq[ua]s deserat Et iō h[ab]et fortitudo ordinat
hoicē ad finē qui ē inf[init]ū lūntes uare ut p[ro]p[ri]e
Et alia fortitudo q[uod] est domū sp[irit]us s[an]cti que se-
hab[et] r[es]p[on]tū illi⁹ penē scđin d[omi]niū s[an]ctiū
principiorū legis erū sequendū sp[irit]us s[an]cti sp[irit]alem i[n]
sp[irit]uationē ul[tra] instinctū quo uiuent[ur] aliq[ue] ad
ul[tra] se offe[n]dū ad sustinētiā penē p[ro]dūte Et
quo p[ro]p[ri]e d[omi]niū fortitudis est h[ab]itus erūs in
uoluntate sicut in lūcto iniquitū negotiat[ur] c[on]tra
ardua quo uoluntas abilitat[ur] ad uolendū
mortē sustinētiā p[ro]p[ri]e defensione seu p[ro]motio[n]ē vi-
tratis fidei ul[tra] morū scđin d[omi]niū legi[bus] erū se-
quendū sp[irit]us s[an]cti motuā inspirationē Et ex glori-
tū p[ro]p[ri]ū d[omi]niū fortitudis bū se hab[et] uoluntas
isp[irit]ū aut[em]q[ue] penē alti⁹ ardue. et incliv⁹ q[ui] p[ro]p[ri]e
aliquā moralē vītē. et iō p[ro]p[ri]ā fortitudis
s[an]cti fecerūt iura opa fortitudis schuāno mo-

sustinendo tua cum gaudio et exultatione sic
 p. act. v. ubi dicitur Ihesus apostoli gaud. a. colsp. co. ar.
 Et ista fortitudo ordinat et disposita ad finem suam
 item De hac fortitudine dicit gregorius in quadam o-
 rati. sic. fortes enim sunt sancti. torores dominari spiritum ro-
 borant. utrumque coruscant. tenebrae despiciunt. celestia
 tamen appetunt. occidi puri. fleti nequaquam. ita sus-
 tunc falsa per infinitatem inveniunt. nisi levi a vita
 de unquam gerentes. Hec enarratio fortitudo instigato-
 res ad malum fortis resuadit et repellit sicut dicit
 Augustinus in misericordia nostra Et gregorius in omniel de apostolis. mundi
 hoc proutlibet gerentes non permaneant. nisi eos spiritus
 sancti fortitudo solidabit. et explicabis de petro qui
 magna autoritate credidit obedire opere magis
 deo quam hominibus iam spiritu sancto fortatus

Non videndum est quod per donum fortitudinis
 dies spiritualium in mente humana oratur. De
 quo sciendum est. quod in illo dono sicut enarratio in aliis
 dnis predicationibus spiritus sanctus sic inspirat qui ad mo-
 dum ignis illuminat et illuminat ut supradictum est
 et ideo animam quam inluminat illuminat. dum potest
 alias irascibilis cupisibilis et aliay virtutum pas-
 sionum quod obubrantium gaudiuum autem fortis re-
 sumit et tristibus viciorum vilit expellit. et or-
 nameta utrumque omnia custodit. et omnes portas
 mentis gemitis vectibus deo soli poterit apertus

Et dicitur ps. Eleuatus porte etiiales enim
bit rex glorie dominus fortis et portes dominus portas
in pectore qui illuminat oculum hominem uenientem in
hunc mundum De hac fortitudine dicit abrogo
li. de officiis Non in mediocribus virtutibus est animus
fortitudo quod sola defendit oriam etiam uirtutum
omnium. iustitia custodit. et quod incepugnabilis per
lio aduersus omnia uincit. Inuita ad labo
res. fortis ad pericula. rigidor aduersus uoluptatem
Auauiam fugat namque labore quendam que vitium
est auauit. et sic uenit conuictus. Hoc uite est uirtus
quod sic porte aenea per quas dominum radum aiam uigre
dunt et quod per dominum fortitudinis apertum. De pietate
uocandum est quod tres portae uenient. Et tres potentes
sunt uerba intelligentia et uoluntas secundum quod habet
homo ad imaginem et similitudinem dei trinitatis est. que
potentia que uenit dicitur porta etiiales. quod er
uitatis sunt capaces. eo quod uirago dei in eis nascitur.
ut dicit aurum libro. et xv. de tui. Has portas
spiritus sanctus per dominum fortitudinis apertum. dum eis per
fortes conuictus ad eternam uincit iam a temporalibus
aliqualem eleuatas. Unde apparet loco secundum
apparitionem augusti in libro de tui. Duo per dominum
fortitudinis porta uerbaliter aperte sunt etiolas. dum
forte conuictus a temporalibus abstracta et eleuata et
dominis beneficis gratificata in prece ipsius iam dilectam

I grās agē de fili⁹ ḡbal⁹ dātōe ⁊ de sp̄us sc̄i mis
sione ⁊ de oībz alius būficijs. ut dicat illō p̄s.
Menor fui dei ⁊ dēlāt⁹ lū. Qd' exponēs gḡ
sc̄ iob dicit. Q' de t̄paliū amissione nō lugēo
q' de corde hūdancia sacrai nō possū q̄i de v̄
bra. s̄ cū uenor fui dei dēlāt⁹ lū q' autōis
mei quē adhuc vide uou ualeo sola uenora
dēlāt⁹ qd' sine lumine eē nō p̄nit. **V**eget. c̄rta
tus lū et dēfēat sp̄s me⁹. **E**xītāt⁹ lū in ḡt̄
mua meditatiois uice aptiōne dīmo soli. ⁊ de
fēat sp̄s me⁹ supbie tenebratis ⁊ cēmīs ⁊
dīn⁹ illurit. q' qūto dī sp̄us sc̄i in uob̄ fort̄
fīcāt⁹ ⁊ p̄fāt tāuto sp̄s nū deficit. et tūc i dō.
plene p̄fīcāt⁹. cū a uob̄ plene deficit⁹ ait gḡ
Bodo p̄ dūm̄ fortitudis porta t̄tellaial⁹ ap̄t̄
vbo eti⁹ sine filio. dū eā fort̄ tonatu a clātre
i sollitudinē t̄paliū ostīt̄ abstrahit et ad alī
quālē auditiōnē ubi qūt̄. ⁊ i istructionē i fida
et i receptionē ⁊ i p̄ceptor⁹ ei⁹ obseruationē.
Ouia sicut dicit aug⁹ si⁹ ḡn⁹ ad l̄am⁹ i.c. vi.
Dēpīa que ē fili⁹ dei nō cessauit loq̄ omulta
i spiratōe ad intellātālē cātāz ut ad se qūt̄
et sic reformat⁹. et ualde nūc est ut se hō ad
lumē sapie qūt̄. q' sicut dicit au⁹ li. ii. de
li. arbit̄o. **A**ntētes se a lumine ad umbrā car
ualitatis ḡtūne obtenebrat⁹. intū q' nō p̄nit

vide etiam qd̄ summe est. et malū reputat qd̄ ī
in se bonū est. dicit ḡ isti obteuebant a s̄
in nocte. ita illi illuminat̄ i s̄ in die. etia
sol refusit i dipesos aureos. id ē in pucos
aīos. Et id fortitudo genitū id ē etiam i w
rōnabilū viū dissipata est. **T**ertio p̄ dō
viū fortitudis porta uolūtatis apic̄ spū
scō id ē amatoī etiō. Quia sicut dicit auī lib
de moibz etē fortitudo ē auor oīa. p̄t dū
facile p̄fereſ. Ille ḡ fortis auor apic̄ uolūtati
te spūtū scō. dū eū oīā carnalitatē fortit
uiuit fāt. et etiā ut scipām q̄tēp̄nat. i om̄s
delicationes hui⁹ vite fortit̄ extinguat. et n̄
eū nichil r̄fusit spūtū scō. **V**ñ greg. viij. mor.
dicit sic Iustor fortitudo ē carū vīcē ap̄is
uolūtatibz n̄t̄ie delicationi vite p̄ntis errigunt
alspa mūdi p̄ etiū p̄nijs amāc. p̄spūtatis
blandimenta q̄tēp̄ne. adūsūtatis metū sīat
Contractis ḡ istis uectibz ferreis uolūtatis
et auoris p̄ dūnū fortitudis exi⁹ sol īgrediuſ
et t̄plici⁹ exures mōtes igneos radios eruf
flat. **E**t. xlvi. Sol iste dūnū t̄plici⁹ exurit mō
tes id ē mētes eleuatis scđm tres horas dia
fortitudis. l. māc mādies i uesp̄a. q̄ acipū
scđm tres grad⁹ fortitudis. **P**. eū dūnū fort
itudis facit māc diei spūtū q̄ se extendit

ad gradū fortitudis pollicite. **P**olliticia at
 fortitudo ut dicitur acribi de corpore cipionis est q
 sup̄ menti mente erige facit. a nichil uero spina
 formidare quod utique p̄fici facit fortitudo ut do
 nū est ut p̄s acribatur. v. in ap̄lis ubi dicitur q̄ gaudere
 ibat a spiritu gloriosum dignum se habuit re. Gaudi
 uū ac causat scientiam mentis id est lucis. **D**e hoc
 p̄t ergo illud p̄s si hac astabat tunc. **H**oc do
 nū fortitudis fuit uide diei spiritualis qui se ex
 tendit ad gradū fortitudis p̄t est unus p̄ga
 toria. fortitudo autem p̄gatoria ut dicitur acribū
 ibidem est uālū nō fieri cor. rōe p̄cedente qd̄
 utique p̄fici facit fortitudo ut est donū. ut p̄s p
 scīt audiret q̄ in corde gaudes desiderabat
 penitentia crucis. et agathia q̄ ad cplas iuita. et
 h̄c tū spousa desiderabat xp̄m seq̄ ad cubitū
 crucis i uide id est in fugo mitans. cantus. i.
Tertio donū fortitudis fuit hora uesperina.
 diei spiritualis q̄ se extendit ad gradū fortitudis
 p̄t est ut p̄gatoria autem fortitudo aut p̄ganaria ut
 dicitur acribū ibidem est passiones nō uiuē
 s̄ oīo ignorare qd̄ utique p̄fici facit fortitudo
 ut est donū ut p̄s in illis qui p̄nt dicē aī b̄co.
 iob. donec desiderā recedat nō ab innocentia mea
 neque cui reprehendit me cor meū i oī vita
 mea. Job xxvij. qd̄ ostendit gloriam uōm. s̄tū
 formidare

fl.

ē q̄ uelpe i māe dies q̄ētus **I**n gen
Terro videndū ē quō donū fortitudis n̄
operet et ḡuiuantes dispoit ad oēn virutē
De quo nōdū est q̄ sicut dicit gr̄ḡ i mor
fortitudo i die suo ḡuiuū facit q̄ dū adūla
nō metuit t̄pidam tuētibos q̄ fidēcē appo
fūtitatē hui⁹ refectiōnis oñdit glō mat̄hi vi
q̄ v̄z accepta de li. au. de līnoē dō. in mōte v
diat. **O**ia nōdū visione dei fr̄um̄ abz i via
nob̄ est nāt̄ ut q̄z ad p̄icām̄ ueniam̄
et iō paucē petim̄ ad quē nemo p̄uerit su
lps sc̄i dono fortitudis. **Q**uia v̄ fortitudo ib̄o
esuies iustiae. **E**t iō c̄ab̄atē est plētudō iust
iae et cōtidian⁹ dū cōtidie illā clarietēs iple
m̄. **H**ec ille **I**git̄ videant̄ q̄lit̄ donū fortitu
dis in mētali ḡuiuio opere, i refinat viress
ḡuiuantes. **D**e quo sciendū est sicut d̄. culli⁹
li. p̄. rethōice fortitudo ut ē virt⁹ huāna. q̄
tuor s̄t̄ ev̄ p̄tes. s. fideicia. magnificencia. pa
ntia i p̄seuerauia. fideicia. sive fiduas. qui
uātes ḡuiuio i thōato usz ad fīe; c̄ta spe asserat̄
Magnificēcia nō i ḡuiuio ut det̄ amūistrat̄
Pacā aut̄ ḡuiuantes gloriat̄ i q̄etar. p̄seu
rauia ḡuiuantes ad stabile mansiōne iu
tar. fideiciaḡ ut ē virt⁹ ḡuiuantes de ḡuiuio

uchoato hic tpalit & delatibl de fine q[uo]d q[ui]c
 uando assecurat. **Vñ** tulli ubi s[ic] dicit fide
 ia e[st] etia spes a[et] p[ro]ducendi in fine re uchoa
 di. **S** fidencia ut est ex dono fortitudis qd[em] e[st]
 donu sps sc̄i quinates de quiuio tpalit uchoa
 ato assecurat de fine q[ui]cumq[ue] felicit & possi
 dendo etiualit. **D**e hac fidencia petr. i. c. c. i. d.
Vñ dicit deo & p[er] dñm nr̄i ihu xp̄i. qui scdm
 magna m[er]ita regnauit nos i spē vñia p[er]
 r[es]urrectionē ihu xp̄i ex mortuis i h[ab]itatē
 incorruptibile & immortalit[er] & immarcessibilem
 scleratā in celo. **H**ec q[ui]dencia quinates
 dulat reficit. q[ui] letia uies est iuge quinuū.
Pub. xv. **H**ec q[ui]dencia expellit a quinatibz o[ste]n
 ue diffidenā pos. **O**r[atione] tolidō iu dno sic mos
 h[ab]o. **M**agnificēa uō ut e[st] virtus in qui
 uo magnifice uisitrat & splendide ut decet
Vñ tulli ibidē dicit. **M**agnificēa est mag
 niz rex splendida ammiratio. **S** magnifi
 cēa ut est ex dono fortitudis quinates mag
 nifice duit q[ui]solat & exaltat. **P**os. **M**agnifi
 cabit dñs facie nobiscū. i ḡg. viii. li. uior. **D**e
 hocē magnificēa largitate q[ui] rois & iufuli
 que ḡre uisitari q[ui] honore collato vtutes gra
 lac quibz aia maria est. **C**a magno aio
 & ronabili nichil est magnū nec sanat eū

ū solus deus q̄ est īneus. Vñ macrōb̄ dicit
Nichil ē magnū p̄t̄ aut̄ magnū. Hec ḡ v̄
q̄ hoīciū sic magnificat excludit viaū oppō
tiū. p̄ficitā. que a magnificē debita r̄m̄
bit desice p̄ta ut opē quinū v̄ lūp̄ uō p̄nt̄ q̄
meūlāri ad tā arduas et excellentes exp̄cas
qd̄ iū tā extelleā i solleūpi quinio si uō luc̄
Pacā aut̄ quinates fortat ne p̄p̄ difficulta
tē īmūcāū p̄dor̄ hui⁹ vite frangant̄. Vñ
tulli⁹ ibidē dicit Pacā ē tā honestans ac utile
tans arduas rex i tribulū uolūtāia ac diut
ua p̄cessio. Et pacā ut ē er dno fortitudis.
quinates uō solū facit adūla uolūtāie suffic̄
Et cīa ut vīctores sū īmūre gaudeat p̄t̄sūc̄
ut ap̄ act. v. Ibat gau. a gl̄p̄n. co. Et Vñ m̄
siodor̄ s̄ p̄s dicit Pacā vītar adūla uō colluc̄
taudo s̄ suscīdo. uō īmūrādo. s̄ grās agendo
Ip̄a ē que fētes tota uolūptāis abstingit ip̄a ē
que līquidas aīas deo reddit. Hec v̄t̄ expellit a
quinio vicia oppōta que cūqllas incutes
r̄fīndit ut ip̄anām̄. discordia. rīxā. seditor̄s
Et tīa q̄ mētis quinū molestat i p̄t̄bant.
dūs luc̄. xxi. dicit In pacā v̄t̄ pos. a. vias. vñ
gḡ dicit Q̄ ē aīas possidē uō p̄t̄ iū oībus
vīue nītis q̄ mētis monib̄ q̄ ex arte vītus

dūari qd̄ utiq; ualde aiām gloriat̄ & reficit
 Pſauerāta uero quinātes fortis stabilitat̄ in
 bono et gloriatur in piauētia usq; ad quinā
 plenā gloriuationē ut sit i via. Vn ubi s̄c̄ d̄
 nullus Pſauerāta ē in roe bā q̄st̄ituta stabil̄
 et pietua piauētia. S̄ pſauerāta ut ē ex
 diuo fortitudis quinātes in quinio nō solū p̄
 leucare fuit usq; ad quinā t̄p̄al t̄m ſerīa i
 trudicat in quinū ſu t̄o eternū ubi ē refid̄
 uētis extelleſſima et ſaceras. Qa tūc ſac
 abor cū apparet glā tua dicit ps. Vn ſc̄s bā
 i via ep̄la dicit Ablsq; pſauerāta uet q̄ pug
 nat vitorā uet palma vitor gſequit̄ Ip̄a
 cui est uirū ad uictū. mediatis ad p̄mū. ſoror
 pacē filia gloria. aīca pacis. aūmaz uod̄ v
 uanitatis vīclū. ſatatis p̄pugnatim. Venit̄
 Tolle pſauerāta uet obſequiū uiceſē habz̄
 uet būſtū grām uet laude fortitudo. Hola
 enī est au etiitas reddi. ul' potius q̄ etiitas
 hoīem reddit dicit̄ dūo. Qui pſauerāc̄it uſz̄
 uī ſine h̄ ſalut̄ eit̄ her illē. In hac pſauerāta.
 ē refici dulcissima. uā id ubū dūi. L. q̄ pſauerāt̄
 uſz̄ i. h̄. ſal. eit̄ expōnes au i li. de ub̄ dūi dicit̄
 Cu puenis ad tres panes pſauerāndo. hoc ē
 ad abū et intelligēt̄ tuatas h̄es vñ viuas
 vñ pastas uet tuinas uet ſuinas nō cū paſs

ille sūieth oēm īdīgenāā tuā sūiet ergo
et oēm famē afflīgentē a te expeller. Ex hī
patē p̄t q̄līc̄ quatuor p̄t̄ fortitudis ut q̄
virtutes huāne p̄ domū fortitudis p̄ficiunt̄
q̄r hītus sīnāles p̄ficiunt̄ uāles ut d̄ dyo?

O

Dono domū de dno silī. v. p̄ a. gr̄
q̄līc̄ qd̄ īmediate sē domū fortitu-
dis ut ḡgoī cōdit li. p̄. mor ubi
dicit Valde fortitudo destruit̄ nūlī p̄ galū fil-
ia. Et ancē. li. de silī. dicit. p̄oī domū fortitu-
dis sc̄s domū galū s̄redificat. q̄r cī mēs nā for-
tis ad op̄audī que p̄ie rūmendo sit et tātē
da. suo ex p̄mēto didicat a spū sc̄s q̄ de hīs oī
b̄ ḡsile debeat. ex quo c̄ludit q̄ p̄oī domū for-
titudis īmediate sēt̄ domū concilij. Ad iua-
tore autē uoticiā isti dōi. l. silī. Et q̄n̄z uon̄
da p̄mo q̄ ḡsiliū sit. et q̄ domū ḡsiliū dicit.
Sedō uoticas isti dōi ḡsiliū declarat̄ Tercio dī
mē ḡsilia dīna et xp̄ia assignat̄ Qāto q̄līc̄ di-
es spūal̄ ex dono ḡsiliū in aīa ciat̄ Qāto q̄līc̄ di-
uiniū p̄ domū galū in aīa p̄part

Dūmō videndū ē q̄ sit ḡsiliū. et q̄ domū
ḡsiliū ē dicat̄. q̄ p̄m̄ idūali aratē est.
q̄ p̄ uiquisitoēm rōmis uocat̄ ad aliq̄ a-
liū dī huāniū. Dū dāmū li. v. d̄. Consilii est

appensus inqsliti^{is} roe dirūs de hys q̄i nob̄ faciāt. si
 lū facienda Et nō in ep̄ia ad alexandriam. Et q̄o
 silū est omib⁹ et cauio fundo. H̄z q̄ inqslito v
 id̄ huāna p se nou sufficiunt q̄phendere singula
 ria oīa et gaugēna q̄ occidere pnt in urbe.
 actionib⁹ que req̄iriunt ad q̄lēcūque b̄tūdi
 nus urē. Quia cogitatoēs mortalium s̄t tūnde
 et icerte puidēcie urē ut dicit sapie. x. Id in
 digēnū inqslito c̄nori v dūrōe nobiliōrū. s.
 diua. Ta autē inqslito q̄ directio nob̄ in
 dono q̄silij a spū sc̄i ḡt̄ur qui oīum ē arisfer
 oīam h̄ns virtutē. oīa p̄spic̄es sapie. vii. Yo
 tal inqslito v directio a spū sc̄i + donata q̄si
 lū dī qd̄ est donū sp̄s sc̄i. H̄z non deb̄ mo
 ue nos q̄ donū q̄silij est resp̄cū illis obiecti
 resp̄cū cui⁹ est donū sc̄i. q̄ hoc vñ est ma
 tial. s̄ nō formalit̄. Quia vñqz donū est
 resp̄cū agibilium p nos. s̄ differet. Quia act⁹
 doni sc̄i est de tib⁹ predās bū iudicat̄ sc̄dm
 regulas legis erūe. H̄z act⁹ doni q̄silij ē sc̄dm
 regulas legis erūe bū iūneire que ardua s̄
 p nos ageunda et que fugienda ad optineādū
 ea que ḡfit̄ ad vitam etiā v nō premit̄
 s̄ ageare. Quia sicut dicit ḡḡi. uox. sp̄s
 sc̄s dat q̄ papitatioē q̄silij cui opponit̄
 papitatio. Qū sapiēs et. xxvii. dicit. Qūne

colilio uidil facias et p^r fui non perireb.
Ex hys ergo pacie p^r q^r domini colili est hic
a deo iusus quo sedis giliu^m sps s^r mouet
ad operationes bonas quae noⁿ est detinata via
q^r sit agendum eo q^r non uniformit^m sp^r fici
de s^r de clibz eni^m giliu^m sicut dicit ph^r m.
Odo iudicium est que sit uer^r ethnor^m

P

Stas hui^m doni. c. giliu^m. De hoc noⁿ greg^r
p^r mor. ubi dicit Qui sine giliu^m uiuit se
fortuite tradit papitato^m. vita sua negligit
du^r tuisoria insulte appetit. du^r etia^m noⁿ
telligit ut intelligat tempnuit. du^r eriliu^m et
miseria sua nou agnoscat. q^r ea nec dole
re sentunt. nec giliu^m habent scutum. a ideo mico
nes in sua scia pibunt. Et ecou^r inquit ggoi^m
ibidem. Elor^m mentes du^r octa tuisoria nulla
ce^r alspnunt eq^r ad que se gdiue exqrunt. Cumq;
cor sanctor^m uel ext^r deu sufficiat ipa inq;
suois siue giliu^m exentatoe illo^r cogitatio
fangata in qditors sui spe et greplatione re
gesse querunt. Veget^r viuq; eoz adi^r cor
in mundo potius mette tur ext^r mundu^m surg^r
erupna eriliu^m qua tolati deplorat. et ad sub
erit. Cum ergo doles vider q^r sit etiu^m qd^r
pdidit uiuer^r salubre giliu^m tpale h^r despi

te qđ p̄c̄it. Et quo magis crescat q̄ silū soā
p̄ p̄itura deserat. eo magis auger̄ dolor q̄
tēdū ad mālūm p̄tūgat. Et iō collert̄
q̄ silū insiḡt̄ mēntē. v̄ tāute sese in cī actoē
cāspiciendo glidēat̄. et ne er̄ re q̄ agit̄ repē
tūus finis aduerso q̄ subripiat hūc p̄us
mollit̄ pōto pede cogitatioē palpat v̄ peu
sat̄ ne ab hys q̄ agenda st̄ formidū p̄pediat̄
ne in hys q̄ differenda st̄ precipitatio ip̄pellit̄
p̄ p̄ua p̄ q̄cipiām apto bello supēt̄ ne ita
p̄ianeu gloriam insidiādo supplauit̄. Deq̄?
Et mes clā cui hys quo magis p̄ q̄silū viuere
vñt̄ eo augusti mēcis dolore fatigat̄. hec ille
hō hui⁹ vlt̄ dā est. Quia galia dei st̄ p̄fissiā
ualeat̄ enī ad vitandū qē malū v̄ ad q̄sequen
dū oē bonū p̄fissiū et id ducit̄ p̄ itinera
artissima. arta cū est ma. q̄ duc̄ ad p̄riā dī. iii. 8.
Arte enī vie ut plūmū st̄ rectores v̄ būiores
q̄ late p̄t̄ autē viri stimul̄ amoris agitat̄
vellement̄ amplectunt̄ dū q̄silia ut p̄feci⁹
v̄ cas⁹ iuēnat̄ qđ amic̄ v̄ q̄rit̄. Itis q̄silys
optimus aīa deuota fuit a spū sc̄o iuēpiata
et instruta. qū p̄p̄ iuēsc̄o; di i laulo corporalis
mōdi v̄ nō iuēto durit̄. burgā et cūbo c̄
mētē p̄ vicos et plateas q̄. q̄ di. a. mā. Quen̄
alloquēs aīam illam ait̄. O te dementē et

uelanā que oīa mo. ^{re} etiam mota q̄ suum
in lāto. oīa illuminantē radys īueniū li-
nūs quēbas ī tenebris que īueniū ^{et} iō
pheniblē q̄sici ductu rois ^{et} īueniū uoluib
et teue nou bono q̄silio vla es vide q̄ facia
Dixit ergo surgā. ubi dicit or. **Iā** uī
vīdo q̄r ueloci vla es q̄silio. eo q̄r ouodū
lāli vis p̄pōne tenebras euade delicta et q̄t
la p̄mū et ab eis vis diuidi a quibz deus ah
q̄lit nō p̄t īueniū **Deqt** Circubō ciuitatē
id ē ecclēsiā militante īq̄rendo a spūalibz vi-
nis ^{et} doctoribz de q̄sito iū īuēto licet glōsa dī
de ciuitate dei testatē p̄p̄ Querā p̄ plateas
id est p̄ p̄cepta q̄ sī via oībus credentibz q̄s
lāta Et querā p̄ vicos. glō. id est in hīs ī
stī vīi spūales qui gradiendo ad celestia ar-
tā vīa q̄silioz tenēt. **Vñ** ^{et} bñ dīat In vīas
abulari^z qui corp^z armari^z. qui penas hī-
lūni^z. qui mūdīae ^{et} ḡneūtīe uacani^z Et
vōellen^z sūg tauntī dīat Optimū est q̄siliū
surge ad spōnsū quēdū et efficiāt īueni-
endū. in plateas p̄ceptoz ^{et} in vīas spūali-
um q̄silioz. **Vñ** uēis īstructa ^{et} exūtata
ab angel^z īueniū quē diligebat ^{et} q̄siliū
tēns. īueniū quē diligit anima vīa. **Surge**
ergo ^p ad q̄siliū deo. īugredē ciuitatē ibi ^t dīat

Quid te oportet facere Act. viij.
Terio videndum est que sit dñi iuris gloria a
 spū sc̄o inspirata p̄ donū gl̄iū & int̄ gl̄iū
 la ex xp̄ia uoluntate exorta libi arbitrii p̄us
 aut̄ videndum est de gl̄iū xp̄is ex uoluntate xp̄
 a surgentibz ut ex hoc agnoscant faciliq̄ gl̄iū
 diuina ex inspiratoe sp̄s sc̄i procedentia P̄o
 q̄ nouidū est q̄ bñ in simoē de lepra naainā d̄
 sit In corde ē duplex lep̄ id est xp̄ia uoluntas &
 xp̄iū gl̄iū et lepra utq̄ minus est pessima.
 Et hic p̄s videndum est q̄ sit xp̄ia uoluntas. De
 hac diar bñ. in eodē simoē sit xp̄ia uoluntate
 dico q̄ noui ē q̄is deo et hōibz h̄i urā tñ. Qñ
 qd̄ uolum⁹ nō ad honore dei uer ad uoluntatē
 bñ & p̄xī. h̄i p̄t nosip̄os faciū nō intende
 tes placē deo uer p̄desse fr̄ibz ul̄ p̄ximo h̄i sa
 usface xp̄is motibz aīor̄ Tūc xp̄ia uoluntas
 mala est sicut enā loḡis ex xp̄is medax ē 30.
 viii. Et seq̄. Huius geraria ē itā frōte m̄itas
 q̄ eū odit deo ul̄ q̄ p̄mit p̄t xp̄iam uolun
 tate Lessi uoluntas xp̄ia et isem⁹ nō erit. In
 quē eū ignis ille deseuier nisi in xp̄ia uolun
 tate. Nā uoluntas ista xp̄ia d̄. au assenti
 us et cui se inclinat libiū arbitriū. Uer ac
 desidia et gaupiē que iūtos tenet non uolun
 tas. h̄i corruptio uoluntatis ē. Et idē si cānt̄?

linee. lxxij. d^r. Grāde malū est ppa uolūas q
faat ut bona tua bona nō sūt. sicut dicit
ysa. In die ieiunij uestī iuenerit uolūas vna
nō tē ieiunij elegit deo. Ex illa ī uolūa ppa
ppa. orit pprū qslū. De quo bñ. in codē s
mōe. s. de lepiuana dicit sic Iepra. pprū qslū
eo pniacolior ē quo magis occulta. et quanto
plū habūdat tanto qslq; libi sapientor ē vide
Hoc illorū est q zelū dei hñt h non scđm sa
dica. leḡes erorē suū i obſtruari ī eo. ita ut
null' uelit acq̄escere qsl̄hs. H̄y st̄ vniuersitati
sores suūa pacis. caritatis exentes. uirtute
tunētes. s^r placētes i magiū odi⁹ suis igno
rantes dei iusticiā i suā uolētes qslū i que
maior supbia. q̄ ut vñ hō totius ggregatiois
iudicio iudicū suū pſeat tāq̄ ipē sol⁹ hērit
sp̄m dei. Sicut nūc qui se faciūt religiosores
alij qui nō s̄t sicut ceterū homin̄ et ecce ariolus
p̄dolatre fūt s̄t. ecce qslūa ppa. H̄z nūc te gla
lūs dñis uideam⁹ que i qslū s̄t. De quo p̄
nō idū est. q̄ deo suūne sapiens i suūne bonū
oibz colulētibz eū de oibz liquide rūdet et se af
tabile exhibet et amicū vñi ouidit. vñ aug⁹
li. x. q̄. pni vñt mōd̄ dicit dñe oibz qslūent
bz̄te s̄t q̄ rūdes oibz etiā diuila qslūentibz
tu liquide rūdes h nō liquide om̄s auduit. os vñ
volut qslūte. h nō semp qd̄ uolt auduit.

Optimum iuniorum tuum est q̄ nō magis iuniorum
 a te audie qd ipē uoluit. si posas hoc uelle
 qd a te audierit. **H**oc autē sicut huius est. Quia
 ipē solus sat q̄ nobis nōm sit et q̄ nobis ex
 pediat. et iō magis debemus sequi consilia sua
 q̄ uā rāq̄ optima. **D**icit enim augustinus xxvi. qd
 faustū. q̄ consilium dei ē sup oē consilium creature.
 Iā consilium omnibz consilium p̄ficiuntur. sicut et fide
 euangelica omnibz hereticorū disputacionibz au
 ponuntur. Consilia enim dīna ualeat ad omnia ma
 la declinanda et ad omnia bona consequenda. sicut in
 consiliis euangelicis patrum. et ideo ut colligatur au
 dienda et studiose obseruanda. Et q̄ns qualit
 dīna consilia sunt audienda. scilicet q̄s consilia a xp̄o
 dīca. et q̄s consilia a scīs doctoribz scripta. et q̄s consilia
 a sp̄u scīi inspiata. Consilia a xp̄o dīca nemo
 p̄t audire nisi sit ex deo. **V**nū dīus. ioh. viii. dicit
 Qui est ex dī uba dei audit. p̄t hoc uos nō
 auditatis q̄ ex dī nō estis. Ex deo autē sicut qui
 q̄ntū ad intellectum sicut aliquibz dīmūs lumibz il
 luminati. et q̄ntū ad affectū aliquibz dīmūs affectū
 ibz tales facti et a p̄te tracti. **J**oh. vi. Consili
 a a scīs doctoribz scripta nemo p̄t audire n̄ au
 xip̄s ap̄uit sensū. sicut intiore. **V**nū luce ultio dīcat
 Tunc ap̄uit illi sensū ut intelligentia. **H**abz enī
 tūa sensu intiores sicut extiores ut si dīam ē

Reprobus

Et istos sensi dñs agit p experientia que est
intelligencie nigra ut dicit huius s. viij au^{te} gerat
the. Vnū bñ lib. de amore dei c. xix. expones dñ
tū ubi c. agunt illi sensu dicit sic Cū scriptur
intiore sensu et vñitate mundorum dei ceptum nō
soli intellige. s. etiā ut ita dicta quadam expie
cie manū palpare i tractare q̄ non sit nisi quo
dñ consenserit sensu. tūc agit uobis sensu ut scrīp
tum intelligam? Consilia aut̄ a sp̄n sc̄o i
sp̄iam nemo audie p̄t nisi h̄c aures iteri
ores. Vnū math. xi. dicit dñs i apocalyp. ii.
Qui habet aures audiri audiat q̄ sp̄is di
car etatis Et de hoc dicit gregorius s. ezech. nō
aures corporis s. mentis querit dñs Et h̄c nō er
pones ubi illud dicit Aures carnis ad audi
endū tñm gloriæ. cordis uero aures auditui sibi
intellaci vnḡ. H̄c sicut dicit aures audiri h̄z
qui habet sensu intelligendi i affectu diligendi
i puerendi ea que gloriantur. et p̄mittuntur ut sup
dām est. Ita consilia a sp̄n sc̄o inspiata oculis
sibi tñ sue crudariae h̄c plā testimonia qd̄ bēs
vñar? ostendit in una ep̄la ad thōm̄cheni in q̄ dic
sic Cū mors aīe p̄tā sit. vita ei⁹ sine dubio
iustitia fidei ē. q̄r nisi ex fide vñvit Justus autē
q̄s est nisi q̄ se amata deo vice rependit amois
qd̄ uon sit n̄ reuelante sp̄n p fidei h̄c etiū da

afoma sp̄fri

apostoli se' salute sua futū. Que sac̄e reuelato
nō est aliud q̄ iūfusio grē spūal p̄ quā dū
tā carnis mortificant̄ homō ad regnum p̄pa-
t̄. s̄l' ac̄ipies iū uno spū iū vnde se presum̄
amatu et vñ trauiat amatu ue gratis a-
matu sit esse testimoniū vñl. Se: Hoc itaz
et illud sac̄e secretū q̄ ḡsilū qd' a p̄re filij
et a spū s̄o ac̄ipies. luis quos nouit p̄ eū
de spū iūstificandos ḡicat. iū quiūcaudo iūst-
ficat qm id quisq; ac̄ipit iū sui iūstificatoē.
ut iāpiat iū ip̄e ḡnuoscē sic et coguit̄ est.
Sū videlic̄ dat̄ et ip̄i presentiē iū testimoniū
aliq̄ de suūp̄i futura b̄tūndie q̄ admodū ab
etio latuit iū p̄destinat̄ iū plenū ap̄itit̄ iū
b̄tūndat̄. De q̄ iā tū p̄cepta suūr̄ expta no-
tia. Interi quidē gloriat̄ iū spe nouidū tū iū
plea securitate. Seqt̄. q̄ miserādi tū qui ad
tā locidū iūstor̄ ḡsilū nullū adhuc sue no-
dat̄ois tenet̄ testimoniū. Seqt̄. O infelices
amatores sedi male setari. C̄tum t̄ distat
vñ ḡsilū a ḡsilio iūstor̄. P̄culdubio iūt̄
ḡsilū utor̄ q̄ magnū calbos firmi. ē. Nam
quid iūst̄ longe se fecit a ḡsilio malignat̄iū
ita ut nec resurget oīno ip̄i iū iūdicio. n̄
p̄. i. ḡsil. 12. H̄is subtilit̄ iū fidelit̄ itellās app̄
aliqualit̄ d̄ra iūt̄ ḡsilia huana iū diuina.

R.

Ovarro videndū est q̄līc p dñm̄ q̄slīm̄ dīc
spūal̄ in aīa orat̄ **N**atura qd̄ uōndū ē
q̄ dīc̄ li. de diuis uo. c. uij dīat̄ **O**r magno iste
sol̄ est eūdes dīne boītatis ymagō tot̄ sp̄lē
dēs sp̄ lutes i oīa lūmūs sui capacia illūmīat̄
qūtūm̄ i se ē i incūlūrat̄ dīes i horas tot̄
nūr t̄p̄s **V**ic̄ sol̄ dīn̄ sp̄s lēs septē radūs do
horas sp̄ntales in aīa ut dīat̄ greḡ p̄. li. mox̄
vbi dīat̄ **O**r dīn̄ q̄slīm̄ facit̄ alū dīē q̄ alia
dīna et exēplūfīat̄ de oībz̄ **D**ies enī q̄slīm̄ il
lūmīatio quēdā est uēcas que quīuātes fīt̄
caut̄os ne uū aliquo pīdō pīpūtent̄ et ut
dīa prūdent̄ et ordīate opīcūt̄. **V**ū q̄slīm̄ dīat̄
oc̄s et cauto futūroz̄. eti o. e. d. i. **A**ui am
blāt̄ i hac die non offendit̄ **J**oh̄. vi. **M**āc̄ ar
hūī dīci dīat̄ ab etīo radio i x̄pōlō dīne
uolūtatis le uēt̄ hūane manūfestāns p̄ m̄
diolas iūspīationes ex q̄bz̄ uēt̄ iūspīata ex
lūgīt̄ ad q̄fīrmādū se uolūtati dīne sedīu q̄
iūspīat̄ a sp̄u sc̄o et dīgīt̄ a sapīa uītāta q̄
attūgīt̄ a fīc̄ us̄ ad fīne fortē suauit̄ q̄ dī
ponit̄ oīa. **A** q̄slīm̄ istī iūiabil̄ q̄slīar̄ m̄
q̄ recēdūt̄ est. **V**ū ec̄t̄ vī dī fili audi iūt̄
q̄slīm̄ uēt̄ iue abīgas illud fili uīqt̄ sapīa
audi q̄slīm̄ uēt̄ qūt̄ ad intellān̄ iūt̄

q̄ntū ad astū et ne abicias q̄ntū ad effū. ut
 dices cū p̄s m̄ane astab̄ cī ad gl̄ilia tua sol-
 late iquirēda. Et videbo uāc̄ iureligēdo ex
 hys q̄ cī placeat ul̄ displicat fidelis exq̄p̄do
 Qm̄ non deo uoles iniquitatē tu es h̄ egratē
 S̄t̄ quac̄ ubaū ḡforniae uolūtātē nr̄am̄ nō
 h̄t̄m̄ d̄ine fūnd̄ ap̄ans i ep̄lā ad dūnat̄ dices
 Volūtās dī i quā xp̄s fecit et docuit ē h̄uūl̄
 tas i misanoue. Stabilitas in fide. in ubis mo-
 destia. in f̄is iustina. in opibz m̄ua. i mōibz
 disciplina. iurā facē non noscē. patē cū oī
 bz tene. crux xp̄i fortis assūtē capiti ei⁹ in se-
 pabilis iuhere. xp̄o uichl̄ ppouē q̄ nec ille
 q̄ xp̄ uob̄ ppouit. ~~E~~vidies aut̄ hui⁹ dīa
 et fūda. predit ex dono gl̄ili⁹ p̄t̄ mentē vi-
 tate illuminat̄ et astū cāitate iuflāmat̄ ad i-
 querendū i obseruādū p̄clarillā p̄cep̄ dū ih̄u x̄
 i quibz quinates matrē delcātē illuminat̄ i illāmat̄.
 Quia p̄cep̄ dū lucidū illuminas odos ait
 p̄s. In istor̄ p̄ceptor̄ i mandator̄ obseruācia
 sc̄i thūtas mentē amantū visitat̄ i dulat̄ i
 habitat̄. Vñ ioh̄. xiiij. dī. Qui diligit me simonē
 uoi⁹ suabit̄ i p̄t̄ m̄. dī. c. i ad e. uēi. i māsi. ap̄d̄
 e. fa. Venit̄ ad uos p̄ visitando memoria. I ex-
 citando ad op̄andū. uerbū p̄t̄s illuminando i
 telligentia ad clāe gr̄ep̄landū. Sp̄s los uolūtē

X

inflāuando ad dulac' amandū. ~~M~~ansionē ac
faciūt apd' nos. cui⁹ roēm assignat greg⁹. in
puel. dices. In quordā corda uerit deus ⁊ mā
sionē nou facit. quia sic eos amor dñ⁹ pen-
etrat. dñ⁹ recipiuit ut. tū tpe temptationis re-
cedant ab eo. In quordā uero corda uenit et
mansionē facit. qz sic amor dñ⁹ eos penet
ut etiā tpe temptationis ab e' amore uō recedant.
Ille cū uē amat cui⁹ uenit ex gloriū delici-
tio p̄ua nou supat. Qui autē in caritate man-
iū deo manū et deus in eo p̄. ioh. viii. De har-
mansione p̄ubiqz. viii. Delicie nōc est ē cū si-
līs homī. Tūt in iudicatio erunt tñā. s. sol dñ⁹
Eccl. xlii. **V**esp̄a uō h⁹ dia sp̄ual' os̄iūnatiū
dñ⁹ ḡsilī causat in aīa dīc eam idūt ad
uīquendū et obseruandū dñia p̄fecta qz ḡsilia
a dñs tradita i evangēlica historia. De qbz
ḡsilia greg⁹ li. xxvi. mox dicas. Quidam p̄
cepta legis ḡual' vite sue p̄fectione tūscēdēt
qz nequaqz hoc solū qz amitis dñia uox pa-
ntiū implere ḡtentī st. s. p̄stantiori desiderio
p̄b̄ exhibē appetūqz i p̄ceptis ḡualibz audie-
poterūt. Quibz dñica uoce dī. Nos qz reliqui
tis oīa ⁊ se. cl. me ⁊ t̄les inqz greg⁹ cū xp̄o
reguant ⁊ iudicāt ⁊ uō iudicabūt. Ven̄. pau-
as eū dicas ⁊ nou ḡualr̄ oībz qz adolescentem

diuinū dicebat. Si vis p̄f̄s ēt uade i ue. oī. q.
 h̄es i da pau. i h̄eb̄ tauri i celo i uā sc̄re uie
 Pauos dicit. et uō oīb; taura p̄f̄s dñat. Ex
 q̄b obliuaciā gl̄iliaq̄i iū uelpa diei sp̄uāles
 gl̄iumat. Rō hui⁹ est. q̄b p̄ het gl̄ilia p̄f̄ssima
 gradat̄ ascendi. usq; ad lūnos ap̄res iūtū
 gl̄iuma. ut lūn⁹ p̄bū sicut p̄r iū i celo p̄f̄s ē
 vathj. v. Et q̄to het gl̄ilia st̄ p̄f̄sora tanto st̄
 luminoſiora et dñ sp̄uāle mēns magis p̄f̄
 uaria ul̄ gl̄umata. De istor̄ gradib; gl̄ilioz
 i p̄f̄s eoz tr̄s. loq̄s s̄r̄ math. c. v. ubi dñs tra
 didit het gl̄ilia p̄f̄ssima dñat sic. Vide q̄t ḡd?
 ascendit dñs i q̄te nos i q̄pām virtutū vñcem
 stanit. cū oūdit q̄ p̄m⁹ vñtū grad⁹ est uō uia
 p̄e iūsticiā. a quaicq; occasione ul̄ ḡt̄ quētūz
 H̄c̄s est equalib; mal⁹ nulla mō vñdiciā.
 Terti⁹ est uō facē uerant. q̄ q̄s ab eo pas
 sus est. Qūt̄ est. exponē se ip̄m ad pane
 dñ mala illata. Quīt̄ est. am p̄l⁹ se tribue q̄
 ille vult qui fecit mala. Serti⁹ est. non odio h̄c̄
 illū qui het mala op̄at. Septimi⁹ est. diligē
 cū qui tñia mala iſerit. Octau⁹ est. bñfacē ei
 q̄ tñis malis offendit te. Non⁹ orāe p̄ illo q̄
 iū malitia sic obſtiat̄ ē. v̄ ad ista p̄nt rediua
 gl̄ilia evangeliæ. Beq̄t̄. q̄r̄ tñt gl̄iliū erat
 magnū p̄clax p̄mū. H̄udit̄. q̄ tñs sit̄s deo

erūt vñ dominiꝝ d. Ut filii satis p̄tis vñ q̄ in
tel' est i p̄tū estote sicut p̄ vñ celestis p̄tis ē
Et auꝝ iñ li. de sc̄i. dñi iñ morte dicit Et ex
illa r̄glā intelligendū est q̄ hic dñ de q̄ ioh.
dicit Dedit eis p̄tate filios dei sicut non uā

Sed p̄ceptor & gl̄iux obseruātia vñ
Orito videndū ē qualit sp̄s sc̄s p̄ donū
gl̄iux iñ die suo id ē iñ illuminatiōne sua qui
uul̄ sp̄uale sicut iñ mente & p̄ficat Circa qđ
duo sūt nōnūda. P̄ qualit familiā mētis & qui
uātes sc̄dm dignitatē suā ordinant̄ et iñ qui
uio locent̄ Hoc est videndū ubi donū gl̄iux
quiuū suū celebret & q̄ fertia ibi ministeret
De p̄mo q̄lū familiā mētis & quiuātes f.
dignitatē suā locent̄ iñ quiuio & ordinant̄
Videudū ē q̄ sicut dicit̄ iñ li. de sp̄u & al. p̄m
an̄ finē c. xxv. Nobil̄ creatā est aīa ciuitas
uāz dei ē de q̄. Itā gl̄osa dīa s̄t q̄ ad p̄magi
et similitudinē dīa itā est. Et q̄r illā est ciuitas
abs̄ p̄plo. disposita in ea ḡdutor iñ p̄plū sp̄li
as grad̄. Sapiētes ad gl̄ulendū. nulites ad p̄
pugnandū. artifices ad munitionē. Sedq̄ ci
ues huiꝝ ciuitans s̄t uāturales & igeuita aīe vi
vigores tāq̄ iudicūre. Quox distanti s̄t grad̄
alii sup̄iores. Alii medi. Alii infiores. Vñores
quidē s̄t intellātales seūs. Medi r̄tiales. infiores

miales. Quox het dīa est. Miales sive sensuales
 apertū visibilia. Rōnales discuntur v. disci-
 tōnus oculo aspiciens mala v. eligit bona. Ju-
 telliales uo p̄trahit ea ad dīna. Seq̄t ergo
 telliales sensi sūc t̄p̄ aīe gl̄iliarij dīctētes.
 ei deū tīme v. iuandata eis obserua p̄t̄ hoc ei
 est oīs hō id est tot̄ rōnales s̄c mīlites qui
 hostes gauiāz impugnat v. armā iusticie
 Miales sū sensuales sensi s̄c t̄p̄ rustici et armi-
 fices q̄ corporalibz rūdimentis iūstūt v. corpori v.
 uirtutū mīlīstūt ut iūt̄ patēbit. Seq̄t. Hanc
 sp̄lē vīm aīe. s. intellātē. rōnale. v. sensua-
 le. p̄hi uocat p̄res aīe uō uirgīles s̄ virtua-
 les. q̄r potētia eis s̄t̄. hec oīa predicta i. li. de
 sp̄u et aīa. Et sic patere p̄t̄ dignitas v. ordo
 hīus familiæ. s̄ de mīlīstio eoz s̄t̄ dīct̄. **Sadū.**
 vīendū ē ubi donū gl̄iliū sūmū celebret
 v. q̄ fētā ubi mīlīstūt. De quo sc̄endū est q̄ cō-
 unū galbū uisq̄ celebrat queētū v. quietū
 q̄ in tabuaclo sedis sūne i. senato mētis. ubi
 gl̄ilia in silēcio tractant. i. uitate māfestant
 v. in amōe uichoant. s̄ in opis exētūtione gl̄i-
 liauit. hoc latus exp̄sse iūst̄ u. nūox ubi dia-
 cī. Q̄r uoyles in rebz dubijs ad gl̄iliendū re-
 licetis turb̄ arbō reuebat. v. iūst̄ tabuacu-
 lu. ubi gl̄iliūt dīni v. gl̄iliūt reuepit qd̄ p̄te

pplo pposuit et fieri uissit sic. **H**oc ubi expo-
nes greg^r li. mox xxvij. dicit sic ad tabernacu-
lum redire et intrare e. p^rp^opositis extorubz tumultu-
bus senectu^r meus intrae ibi enim d^rns q^rsu^r
et q^r foris agendum est publice. nec silentu^r au-
dit^r. **E**t tunc uoce dei q^r p^r occultâ inspiratione
audiu^r. dū in meditationibz mentis se a carna-
libz sensibz abstractu^r. **h**ec ille **P** ergo uigil-
dian^r q^rsilicarg. & sensibz intell^riales q^r siiores
et digniores ut meoria mentes & uoluntas re-
latis foris turb^r tumultuantibz ut a duō i silencio
audiat q^rilia & in uitate intelligat. & i mīnute
p^rficiat opando. **E**t p^rmo meoria ab oibz eua-
ciata et purgata ingrediatur tabernacu^r id ē
mentis secretū. **E**t dicit cū ps audia q^r loq^r
in uie d^rns de^r. **D**e hac auditō d^r sicut li. iiij. de
preplacōe c. xv. sic d^rns audit^r p^r revelationē
dū e^r uoce paulat^r innalesteat tota p^rstrepent
tūc turba et tumultuano sopiat. sola q^r ip^r uox
audiat dūner omnis illa tumultuantū t^rba dis-
peat. solus q^r cū sola renuaneat. **h**ec ille. **T**unc
adducta in solitudine loq^r ad cor ei^r ozec. h.
Sed q^r loq^r dicit ps. loq^r pacē i pl. c. **S**ed q^r cī-
magis pacē q^r oia alia. **s**ed q^r ubi par uō hē-
audit. nec gaudiū in mente habet cū deo q^r i

pace fr̄is est loc⁹ ei⁹. Vn̄ leo pp̄ in s̄mōe qđā
 dicit. Vn̄ par est a deo uolūtate nō didi. ⁊ i l̄ys
 que solius dei s̄ del̄cāri. Qn̄ enī sensualitas i
 nulla pte r̄sistit uolūtati. uolūtatis i nulla p
 te ḡdiciat r̄di ⁊ r̄d̄ igl̄at lumē fidei. tūc est sece
 nitas mēdis i tūc est in nobis regnū dei in xvij.
Ido pax r̄duabili⁹ p̄mūcti. regnū autē dei nō
 est esca ⁊ pot⁹ corporal. s̄ iusticia pax ⁊ gaudi
 u i spū sc̄ Ap⁹ fo. xiiij. Iusticia m̄sticās mudi
 aū rois. pax t̄iquillās ipia faulatatis. gaudi
 u adipleris desideri⁹ uolūtatis. Nō est autē dul
 or referto qđ uolūtans oblectatio. De hac re
 fr̄e inēorie t̄q̄ expt⁹ dixit diuid i ps̄ M̄emor
 sui dei et del̄cat⁹ su⁹. Et saq̄t̄ Defiat sp̄s me⁹ idē
 huān⁹. dicit greg⁹. Et h̄s qđ dīn⁹. qđ q̄to i no
 bis condic̄ sp̄s dīn⁹ p̄ficiat tāto i nob̄ sp̄s nr̄
 defiat. p̄pt̄ qđ tāndē inēoria pleā deo deiformis
 sit. **S**ed inēligēta inēgdiac̄ tabuac̄lū mē
 dis et su⁹ secreti iā ab oib⁹ faulatinaib⁹ ⁊ i
 pedunētis abstracta ut vītate q̄silior̄ discū
 at et iūt̄ q̄silia discūat a quo sp̄u p̄cedant.
Nam r̄id̄. li. iij. de gr̄eplatō c. xv. dicit sic. Si
 dey in inēoria audi⁹ p̄ reuelationē ita i intel
 ligēta videt p̄ gr̄eplatōne. Ex qđ visione intel
 ligētia illuminat ut q̄silia discūat a qđ sp̄u
 p̄cedant. Nam sicut bñ dicit i s̄mōe inēgi

geniuū. Spīnū dūla sī gīa. id uīa est nob
cor dīscēto. pīlātū ab aplō dīdāmū nō oī
spīn ēē credendū. Vidi enī pī mīr būlī mīnū e
ruditis i qui hūt pīn exātatos scīs oīn cogī
sensuū ul' galīnū non alīs qī ipīs spīs hūanū ēē
sermōne qd' fālū ēē fidei vīta' o'. Qd' enī pīat
testātio scriptār dīnāv Audīa mīqī aplīa nō
qd' ego loqī sī qī loquāt i me dīn deo. Solī art
pīha qī mīstīcōes fūr pī anglos mīalos. pīo
bar enī spīm esse spīn carīs et spīn hūnū mī
di. Seqī ergo. qīqīs ex hīs trīb spītib loqīt spī
tū nō non credāmū et qī sagūnē et mortē si
cūt auāz. a sermōibus tū cor cognoscāmū eos
Nā spīn carīs suggest mīllia. spīn mīndi ua
na. spīn malū suggest amīa ut rīas uras "rī
hūnū". Si autē spīs suggestit de corde hūliaudo.
de corpe castigando. de seruanda veritate i de ex
hibenda carītate. Lū het in corde uīlant sā dī
bio spīs dīnū est qui loqīt et suggest het. ut g
ītelligētia het qīlīa caute discūat i pruden
ti discūat ingrediat tabuadū sīue mēns se
cretū ubi dīnū qīlīat sup oībz dubijs que
dītūt aīa quītates i quītūt i refētōne
cor. Sollicitudo enī cor uīlīt itelligētia
habr rege illos et que cīt aīe familiā qīgūt
disponē. Vnde ggī. li. mor. xxiiij. dīat. Ex boī

rectores cotidie cū se cognoscant res dubias nesciā
 et discue ad seruum iumentis uelud ad qdā tab-
 uarī velutū. ibi qdā lege dīna iuspcā qdā corā
 artha posita dñi. gloriū dñm. et qdā pū uirū tace-
 tes audiūt hor foris p̄modū agentes inotescit
 s. gloria & uirtutes reficiens totā familiā mēns Qdā
 sicut dī auxiliū ioh. Vicas paūs est & metuū iſſat
 ut tu deficit. s. mēres mutat qdā viuificat Et qdā
 uirtutes i tabuariō suo & gloria intellegēta p̄cipit
 tot dulcia scula quiuatibz appoit in uolūtate
 manducāda. **Tertio** qdā uolūtas libā a fructu-
 atibz & distractionibz & cursu sedāribz abstēta
 & absoluēt īgrediat̄ tabuariō sive secretū suū
 Dicit eū **sachli. m. de contemplacōe c. xv.** Hinc in
 memoria deus audire p̄ uida. & i intelligētia vide.
 p̄ qdā plationē sic in uolūtate āplerat̄ p̄ dilcoēm
 que his sic p̄tior in ordīne tu est p̄nicipalior p̄ in-
 tellegētia libitatem. Hec uolūtas expūmetli astoē p̄
 apies dīna gloria a p̄te in memoria dīna & i in-
 telligētia exāata et vīscita & ip̄i uolūtati es-
 simunt imp̄ssa clamant cū sponsa dīca illō. cā.
 v. dīna mea liq. ē ut di. lo. ē. In qbz ubis expū-
 sita p̄ dīnox gloriox dīna auditōne qdā di. lo. ē
 Sodo auditox gloriox efficacē imp̄ssione qdā li-
 q̄ta est. Hac autoritatē expōnes origi dīca. **Cō-**
 solationis dīne felicissim⁹ est effas liq̄factio -

Viñfit eū aīā dū deuotoē mollescat ut dñcūs
in ea suauit̄ cibet. ut nichil i ea duri ueiat
qd̄ ei⁹ q̄silijs resultat. **V**iquesit dū diuonone
alescat ut dilat̄s in ea dū caloris p̄leunes
modū sūre modo i ea genet̄ lessab̄le delat̄o-
nē in quo caliditas q̄ius occultissima suau-
suna tñ scđm tractū sp̄iale delat̄ionē ḡat̄
Viquesit dū amoe p̄fliuit ut dñces dominii
plenu⁹ habeat i ea q̄nt̄ ad ip̄u⁹ solū. Tunc
ois mor⁹ ois vñl̄ om̄is ip̄etus ip̄i⁹ habeat
tūm i ipsū dilectū. **S**iquidē hūdū male nabi-
le ē tūm p̄po. **V**n fluita mēs nou i in crū-
te sicut. Quae oriḡ dicit ibidē. Qui sc̄d̄ des-
erio int̄ estuat eo q̄ ad qd̄libz bonū abilis
ueuit quo nichil duri in corde p̄deat qd̄ uo-
feruōe estuantis desiderij i dñi liñfiat. **D**ic ḡ
isti tres q̄siliarij a tūtare instructi. q̄ ei⁹ q̄sili-
is totā familiā nētis & quiuātes gerad̄ce
p̄gant illūniat̄ p̄ficiunt et in eructate dīgr̄

Dostq̄ ergo dñi est de q̄siliarijs q̄ dñt̄
p̄cipiales int̄ quiuātes q̄lit̄ in searo-
mentis tabnado a dñmis q̄silijs p̄ dona sp̄s
sa si purgati illūniati & p̄fci. **V**identū ē mō-
nales milites sūre vñtates moales vñl̄ pug-
nantes & repelleentes oīa viaia a quiuio aīc

a superioribz p̄gant illuminat̄ i pficiat̄. Ille
enī est debit̄ ordo ut superiores pficiat medii
os. medij infiores sedū ordinē celestis gerar
dne quā seq̄t̄ etiasticā gerarchia i hūana
Dicit enī hu. s̄c tuū li. āge. gerardne sic d̄r.
superiores i subliores. i ip̄i appuquātes diui
nati immediate accipietes ab ipsa p̄gationē ut
mūdi sint. i illuminationē ut sint clari i p̄fici
nt̄ ut sint sc̄i. Et ab ill̄ cursu sedū ordinē
diue dispois hū qui sequunt̄ et in ordine subi
ti s̄c p̄gan̄ illuminat̄. i pficiat̄. her ille. hū
ḡ osiliarii tres. s̄c mētria intellōis i uolūtas
dno osiliarii spū sc̄o p̄gati illuminati et p̄fici.
medios ut ip̄os quinantes tāq̄ eis inferiores
s̄c aie vigores nāles id ē sensus nāles rōna
les nūlites s̄c v̄tutes morales p̄gat illuminat̄
i pficiat̄ ad silicidūnē augē. gerarchie
dnu enī osiliarii. s̄c mētria q̄silic. ut ea que
s̄c ad vītor̄ quinancū p̄gationē i virtuale
centratoem. dñ p̄ remērōia oīta vīcia com
missa ad p̄niām mentis eorū reuocat̄ ut ea
p̄ peccātū delect̄ i totalē extirpet̄. Nā sicut
dicit hū. i quīeto suo s̄c. nū. aū. gerarchie. s̄c i
p̄cedat p̄gatio nō sequit̄ illuminatio. nec seq̄t̄
p̄ficiō nūlī p̄cedat illuminatio. ut ḡ mens cum
vita faūlia sua purget̄ p̄cendo dicit ill̄ p̄s

Hecogitabo t' os annos in. i anna. a. uice. Dom
dixi possit qd' seqt' pccasti p' tñ tuu ñia p'
mea. Dñ sic viuit p' uotâ faciet filiis vici
te suâ. Quia ad receptione lucas nō reçerit
nisi p'gano recipiens. Vn' aliis quicunq; s.
lincu' ibid' c. m. dicit. Actia est rationali creature
p'uo p'gratio qz ipura nō suscipiunt illuminatione
s' treubrosa non p'nt hre op' p'sertu' qz abla
bat in treubris v' uelut vñ ueniat a quo
uadat. Deus g' rationales v' uultes unites
moiales p'uo purget v' p' illuminat. v' post
opis p'st' q'f'c'nt' q'f'c'nt' Sedis g' q'siliarij
intell'c' i tabuacio a dno q'sili' illuminat. vi
dens q' illuminatio uicia est ad opis p'st' q'f'
lit oib' q'mu'atib' accide ad illuminatione di
ces. Accedit ad eum v' illu. v' fa. v. nō. q. Accedit
aut ad dñ silicidiane. v' reedi a dñ dissilicid
uiae ut dicit aug'. Silicidiane at facies homi
v'niagine dina. dissilicidiane uia facies q'f'
dit v'niagine petrina. Vn' ps dicit. Solite fi
lic' e. v'nu. i q'. u. e intell'c' Ecce carceres idon
petrib' opant. H' intelligentes dñ appella
Vn' ps intelligentib' loq'ps dicit. Ego diri dñ
estis et. Omnis g' q'mu'at' illuminant. Si
autem illuminari e' dicit hui. c. m. nisi p' uitates
ta spectatiuas q' opatiuas in fine ultim

utē dīgi. Vū dūs i ps̄ dīat Dabo t̄ intellān q̄
 n̄ ad spēclationē et iūstrā te q̄ntū ad ope
 rationē. Deq̄t iū via hact q̄ grad. f̄ s̄r̄ te odo
 mes. q̄ntū ad dūctōz iū fine. **Tertii** ḡsilia
 r̄. uolūtas tq̄ excellētior ḡsiliū et iūbet
 oīa fieri q̄ s̄r̄ uicia ad q̄mūtū opatiū p̄f
 nouē dices. Opanū uou abū q̄ p̄t s̄ q̄ p̄na.
 i uicā etiā Joh. vi. Opari abū qui p̄t. est af
 fia seclāribz rebz et opari nō p̄t p̄naetia
 s̄ p̄t p̄na quenq; Et q̄uis q̄nq; iū usū
 opis sit t̄p̄alitas. tū iū intencōe debz eē etiā
 tas. diat veda s̄r̄ luca. Opanū ḡ q̄q̄ mēdri
 p̄gata v a dō inspiata suggit. et intelligētia
 absoluā a t̄p̄alibz v a deo illūata faciendū
 dūcūt. et uolūtate tacite ip̄elleute s̄i oportē
 bit q̄ r̄t a nob̄ n̄ i bonū p̄cedat. Dicat nāq;
 aug⁹ sup̄ ioh. Bonū et r̄tū ē oē qd̄ agim⁹
 si net mēdriā obliuo decipiat. net error iūel
 lātū ereret. net iūquitas uolūtate sbuertat
 ab his est oē qd̄ agim⁹. Hoc ḡsiliū et man
 datū in tabuacō mentis a deo acceptū uolū
 tas ut alt̄ mōr̄les oībus suo ip̄o subiās
 idat. v iūngit. ut sensibz r̄onabilibz militi
 bz pugnātibz s̄i virtutibz moralibz v oī fa
 milie eoz s̄iue sp̄ebus q̄ multe s̄i ualde qui
 ia om̄is a sup̄ibz p̄gati illūata v q̄ p̄t

ī suis operationibz sedm̄ legē caritatis voluntan ob
tpantes virili opacit̄ oīa vita a quiūatibz
ersturpando vñicibz fornicūtūsteudo et deo q̄j
regi suo i p̄ficiencias hūilis obediendo Ex
tūt̄ i ip̄i ydonei s̄ ad p̄gandū illuminādū i

Dicito de quiūatibz rōnabilibz qui q̄i medi
uni gradū tenet in quiūo cū sic p̄gati illūna
ti i p̄fā. Videlū dñi et ip̄i libi iñst̄ores
p̄geut illūnūt̄ i p̄ficiat. utpote sensu aña
les et corpales tā iñst̄ores ut ymaginatōes
q̄i extēnōres ut visu auditi v̄e qui s̄i nō
arrisces i rustica uaria corpori amēderantes ut
dū i li de sp̄u et aña. quos rōnales quiūates
et uilices p̄gat dū in eis mortū illatos qui
piscēne morificat ul̄ ext̄iant q̄ūtū fieri p̄t
iñ corpe mortali. dicētes eis illud apli ro.vii.
Si sedm̄ carnē id est sedm̄ ḡcipiam vñam
virentis morientū. si autē sp̄u rōnali frā car
nis mortificauitis viuens dñi illos q̄i illu
minat dū eos a sua p̄opitativē retrahit et
ip̄eduit i eos dono q̄silij obediē opellit. dicē
tes eis illud apli ro.vii. Debitorē sum⁹ sp̄s
non carnis id est debem⁹ magis sp̄itui q̄i car
ni dñi illos q̄i p̄ficiat dū eos vitā illā quā
in suō habituri s̄t docet h̄i inchoac i plūbae

Imitari De his bū li. de amore dei c. xxii.
 seu penitentia dicit sic Hic ut quidā in sc̄itate
 vite et hōis int̄ioris gl̄ificatiōne et ḡteplatioē
 et quādā fr̄uctoē dimitatis iā fute vite br̄atu
 dumē prelubae videat̄ in hac vita et imitari
 Sic etiā de corpore suorū gl̄ificatiōne quā post
 plene p̄ceptuīt̄ s̄i in hac vita nō nichil pa
 puit̄. Sed q̄ accepit̄ eū illa grām qua h̄itantes
 in vnu sc̄ip̄is in deo et deo i sc̄ip̄is fr̄uunt̄. et
 ip̄iū carnis sic sentiunt̄ se vicisse om̄is oratione
 ues. ut vnuūla carnis subha non sit eis nisi in
 struūctū boī op̄is Nam si ip̄iū misereb̄ et iū
 mitatibz contabescit̄. s̄i ex hoc ip̄iū in interiori
 hoīe forti qualescūt̄. q̄n̄ eū infirmor tūc for
 aco si et potens ait apls Sedq̄. seulsus ip̄iū et
 quādā nouā papuit̄ et q̄i sp̄uiale grām oclōs
 simplificat̄es ut etiā exp̄iencia docet̄ et auers
 obtpantes aliquā in feruōe orōis tanta odois
 ignota quedā fraglāaa spirat̄. q̄ sola exp̄iencia
 papuit̄ q̄r̄ ignota. et cauta gusto non gustā
 do suauitas que etiā non p̄t nisi p̄ exp̄iencia
 s̄i. tñ p̄ mūtuū tactū sp̄uial' cūtāas incertū
 un̄ sit ut iudeat̄ sibi iū sc̄ip̄os sp̄uial' cūtā
 uoluptatis ḡte p̄adisū. multo etiam et tota
 corporis op̄ione vite et mor̄ et actū detore. mihi
 tue etiā seruitus et deuotis exhibitoribz et

plus susceptionib; sic cuīdā grē būplanto sibi
inīcē querūn et quīnū ut uē sūcīs cor vñ
et aīa vna dēj. Num̄x futurā corpū suor
glām iā hīc inīciāt ex pūtate osacuie et inī
tue qūlatois grātūtū in futura. et phēu vñ
Vit b. Ecce domū osiliū refat quīuātes supē
nuos. s. osiliarios sacris nō platoib;. dū eos in
tabuado id ē in seruio inuenis facit dīna osili
a audie. Itē refat quīuātes medios. s. scilicet
rōiales milites et aues morales sacris vītib;
dū eos facit dīna osilia in tabuado uē intelli
gē. Itē refat quīuātes rōmos. s. artifices rusticos
Inūnūtūtes ut seculis aīales intiores et extiores
i regno ~~i regno~~ ul' in citate aīe desponib; apa
nōib; laborates dū eos faciūt dīna osilia opa
do adiplē qd' p̄fōr ē Dequū ḡ osiliū dei. qd' su
dit au⁹. xxvi ḡ faustū Consiliū dei ē sup oē
osiliū creature. ut etiā mundāis videant̄ esse
stulta. ut etiā endit gregi. xxi. mox. nō qd' sit de
fīs in osiliis s. qd' si tante p̄fōris qd' uīndō uō
p̄t ea intelligē nec coguolere qd' nō est mūn
cū nec ipm̄ osiliariū aguolere possit sp̄m̄ scū
ut dicit dīs ioh. xiiij. **dē dōno intellāis vj**
Ex tu domū sp̄m̄ scū qd' facit dīe et am
num̄ iā sp̄m̄ale. ē domū intellāis
De quo s. quis nonā. P̄o quāc domū intellāis

p̄ficiencia sequat̄. Seco q̄ donū intellāt̄ sit ul̄
q̄ dicit̄. Tertio q̄ huic donū sit uirtus ul̄ utili-
tas iu eo gloriant̄. Quarto q̄lic ex eo dies sp̄nial
iāta oriant̄. Quito quale quinū aīe ex eo

Domino nōndū est quālit̄ do l p̄fici
nū intellāt̄ p̄ficiencia dona sequat̄. De
quo faciendū ē q̄ auct̄ i li. de sili. & finē dicit̄ istū
ordine donor et idūabili. cui rōm assignat ibi
de dioc̄. Quinq; dona p̄ficiencia lps sā p̄fanet̄ ad
vita actiua. het aut̄ duo s. sapia et intellēt̄ p̄fici-
net̄ ad vita ḡteplatiuā que duo dona lps sā pre-
dictis quinq; triumponit̄ ut edificiū donor suor
p̄ficiet̄ q̄pleat̄. si vita actiua p̄cedit ḡteplatiuā
tq̄ disponet̄ potētias ḡteplatiuas ad act̄
suis ne in opationib; suis ip̄edianit̄. Vn ḡḡ
vi. li. mox. dicit̄. Qui aut̄ ḡteplatiōis ascēdere
desiderat nōcē est ut p̄us i q̄pe actōis p̄fete se
circat. Agit̄ in ordine ascensionis ab intellēt̄ do-
no. s. timoris domū ad sūmū. s. sapientiā quz dona
p̄fide debent donū intellāt̄ et sapie. Vn auct̄
ult̄ dicit̄ sic Postq; sp̄nū sc̄s mētem fāct̄ pa-
uerem p̄ donū nōris. s. q̄ p̄fanet̄ p̄ donū
pietatis et ea sat que s̄t facienda p̄ donū scientie.
I illa fortis exequit̄ p̄ donū fortitudis. & de ipsi
suo exēplo fāct̄ alijs gloriēt̄ p̄ donū glori. l p̄fici

q̄p̄c V

et illa fieri opz vult qd a solo deo qd remunia
tione illor. h. qd immediate donū intellectus legit d.
nū osiliū huius rō est. qd nū osiliū sit affectus inqūsiū
rōe dñs dñs ut dñm ē sr. Intellectus aut sit lu
men ut dī in h. de spū et qdā v phs i. m. l. de nū
uocat intellectū agente lumē qd penetrat us ad
intima. l. us ad essentias rerū v qdūtates. Nō nū
qd erit p̄fā ueritatis iquisimo nec p̄fā inuenio
ubi non fuit intellectus illūatio. Dñ. osiliū sū
intellectū manz sine effectu. Est etiā alia rō quā
augustus pōit qnto li. de doc. rāna par p̄ p̄cipiū
ubi loquēs de septē dñs dicit de dñno intellectus sit
Post quātū gradū. l. osiliū p̄ qdā iā lauant quo
ad appetitū sordūm infior. ascendit in certū gra
du. l. donū intellectus ubi iā ipm octū p̄gat quā
videi p̄t de ab hys qd huius scđo moriunt. qd uitū
videt inquitū scđo moriunt ab ill' enī nō solū c
itor. h. etiam iocundior sp̄es lucis iāp̄t apparet
i euignate nū qd diu i hac vita pegrinauī qd
uis oūlātione hēam in cel'. Intellectus ḡt utro
Sed videndū est qd sit do. Idūt ad sapientiam
nū intellectus v qdūt sic noīat. De quo sapientia
est qd h. uonē intellectus ip̄portat quādā intima
ognitionē. dicit enī intelligē qd mītē legē. Et i
hoc parz qdiderāt dñs inter ognitionē intellectus
et sensus. Nam qdūtio sensuī occupat tū sensuī

biles q̄litates cōtrōres. Cogitō autē intellectū
 nōq; excellētior i subtilior penerat us; ad q̄di
 tates et rex esse vias cōtrōres q̄ obiectū intellectus
 ē ḡnoscē qd̄ q̄ ē ut dī in iij. de anima. Vñ ḡnoscē
 huāna m̄cipit a sensu tāq; ab extōri que
 non p̄ficit uisi p̄cūat ad intellectū q̄ uic̄ ḡnoscē
 qd̄ quid ē res. dicit̄ enī in lib. de spū i anima. Qd̄ q̄
 q̄ recipit sensu extōis. v̄magnat̄ reputat̄ iūi
 rō inuestigat̄ intellectus diuidat̄. intellegentia q̄p;
 hēredit̄ et ad cōplacōne adducat̄ q̄ memoria q̄l
 uat̄. H̄ adūcendū est. q̄ intellectus aliquā amput̄ ut
 ē uis aīe nāl. & sic de intellectu. Iō loquit̄ au
 tor li. de spū i anima q̄ dicit̄. Qd̄ intellectus est uis aīe
 q̄ intelligibilia p̄cipit. cui ḡcordiae videz p̄hs iij.
 de anima. Et h̄ intellectus ut plurimū reuocat̄ est. Vñ
 p̄s dicit̄. Nescierūt neq; intellecterūt. Itē q̄nq;
 intellectus accipit̄ ut ē virtus intellectualis sine ut ē
 h̄ditus p̄cipioꝝ nālū. que sublīt̄ lumen nālū i
 tellēs ut p̄. vi. eti. H̄ uenit̄ istorū ē donū spiritu
 sā. licet utq; sit a spū scđ. s; q̄ h̄o ordinat̄ ad
 bōnitudinē sicut ad finē ſr̄naturalē ut app̄z ex
 eis v̄maginē. Iō oport̄z pone intellectū ſine lu
 mē aliquā ut ē habitus ſr̄nalibꝝ p̄cipioꝝ ſupuata
 lū qui ſit aridū fidei et ex q̄ ſequēti quazdā
 opationū que ordinant̄ ad fidē que fides p̄ di
 locēni opat̄ ut dicit̄ apls gal. ii. Et hoc lumen

seriale et superadditum intellectui et datum hoc uer-
doum intellectu, quod uocat quadam excellentiā g-
ratis penitentias usq; ad initias rex intelligē-
das essētias et vitates, quod nō sit ita amplectere
vitare intellectus ual' sicut ex uite luminis scriba-
lis straddit intellectui de quo scilicet dicitur in libro de
spiritu et anima quod est ea vis animae que immediate supponit
deinde cūtum liquide ipsum tuum abhunc uie inconvenitabile
ut sicut dicitur in eodem libro. Intellectus est ea vis animae qua
de diuis gratia possibile est hoc cognoscere ad ce-
lestia archana penetrandia que penetrari non posse
nisi per spiritum eius quia etiam profunda diu scutatur. Unde apostolus i-
corum dicit. Nobis quanto uicelauit deus per spiritum
suum qui omnia scutatur etiam profunda dei xxx

Z
Tertio uocandum est quod sit uictimas sive uulinas
dui intellectus. De quo sciendum est quod cum uic-
tates uictie ad salutem sunt nobis abscondite et quod
uiclate tam in rex uictis quam sacra scriptura. quod etiam in
diuis sacramentis et figuris utrum ut intellectus humanus
sive adiutorio scribal' luminis non possit ad eas ap-
plicandatas plene pertingere. Planum est quod uictate
sunt ut spiritus sanctus intellectui humano stradet aliquod
lumen scribentale quo velutum dictar vitatum penitentiam
et vitates absconditas apprehendit et eas sic
nobis manifestat quod utrumque spiritus sanctus facit dum nobis
doum intellectus inspirat. hoc enim donum intellectus per

nos facit penetrare uelauia sive tenebras me
 us uerba donet ad uociam p̄am pueiam⁹ et
 ymaginem sc̄e trutatis nobis q̄ creata ḡguoscant⁹
 et regnum dei ita nos exprim̄ distans. **Cū dñs li-**
xvij. dicat hegum̄ dei ita nos ē **D**omino ḡ do
 nū intellectus facit nos ad int̄iora m̄ra ingredi
 dū metā iuspiat ut p̄mo seip̄am agnosce dic-
 cat. et in hoc diligent̄ se exeat donet se uerbi
 dare impiat q̄ sit **D**icit enī r̄ch. iii. li. de gr̄p.
 c. vi. **H**oc exercitio cordis oculis inuidat in genitū
 amitt̄ intelligētā dilatat. nichil reū estimat
 q̄ seip̄m ignorat. uelar q̄ntū sub pedibz eū d-
 his inuidata glā iaceat q̄ ḡditionis sive digni-
 tate non pensat. **N**escit oīno q̄ de sp̄u ange-
 lico q̄ de sp̄u dño leuit̄ debet q̄ spiritū suū
 p̄ius nō cogitat. **H**eqt̄. si nondū ydōne⁹ es in-
 re ad teip̄m quō ad illa inquenda ydōne⁹ eis
 que ob si teip̄m. **I**n hoc exercitio p̄ donū intellex-
 iss⁹ aliquis vide q̄ fōs est ad ymaginem dei ut
 doc̄t aug⁹ li. xiiij. i xv. de tui. et autor i li. de sp̄
 tāia dicit sic **T**anta dignitas homis ēē ḡguosc-
 at ut nō solū in uibentis sermōe sicut alia
 opa sex diez s̄t frā h̄c enī q̄ilio sc̄e trutane⁹
 et operatione dñe maiestatis creat⁹ sic homo
 ut ex p̄me ḡditionis honoē intelligēt q̄ntū
 debet suo creatori. non solū p̄pt̄ p̄me ḡditionis

privilegiū accepit h̄c etiā q̄ ad p̄magine & similitudine
sua de⁹ creauit eū genes̄ p̄. Nā sicut dicit in
eode li. de sp̄ū et aīa. sicut de⁹ p̄. de⁹ fili⁹. de⁹ sp̄s
sos est vñ de⁹ noū tres dñ h̄cres p̄sonae ⁱⁿ m̄ aī
ut illos aīa uoluntas. aīa memora. nō tres aīe h̄c vna
in uno corpe et tres vies. Et sicut ex p̄re ḡna
et fili⁹ et ex p̄re et filio p̄cedit sp̄s sos ⁱⁿ ea ex in
tellectu ḡnat uoluntas h̄c ex uoluntate & intellectu
p̄cedit memoria. ulte alie similitudines ponunt
ibidē Ex eo autē q̄ aīa ē vñago dei est capax
dei ut dicit augustinus libro t̄. xiiii. xxv. Itē p̄ domū in
tellectus p̄t h̄o ognisq̄ q̄ est fīs ad similitudinem
dei Vñ in li. de sp̄ū & aīa dī sic. creata ē aīa a dō
vita a vita. simplex a simplicia. immortalis ab immor
tali. ut nō sit longe a creatorē suo cui q̄p̄
quac̄ videt in simplicitate etiā & p̄petuitate
uite licet eū spiritualiter nō vivat. immortalis utē
tū est ut vivat. Creata est aīa magna aīa nūg
no. itā a rō. eo magna quo capax etiā ex
vita. Sed q̄t uām uāq̄ quā dī p̄metas īsp̄nt
hūlitas subiat p̄mua redunt. iustitia deduc
obedientia q̄ducat. p̄seuerāaa p̄dūcat. deuotio in
troducat. p̄mitas uīgit. caritas vuit. & ibidē dī
Q̄s maior honor ēē ponuit h̄o q̄ q̄ ad simili
dūne sui q̄doris cāret. & eisdē virtutū uesti

uicēs orariet quibz et qditor. de quo legit
 in ps Dūs regnauit deoře iudicē id est
 omni ūtū splendorē et tota bontas deoře or
 nat. Deqz et qd ē mai deoř hoi aut felicit
 uisca qd ut hac similitudē sui qditoris amissa
 ad informē et uironabile ūmentorū similitudinē
 dilabat. Deqz quippe quis diligēt atteudat
 pme sue qditoris excellētā ut uenerāda scēt
 in seipo ymaginē agnoscat honore qd dñe
 similitudis ad quē creat⁹ est nobilitate morū.
 exortatōe ūtū dignitate mītor h̄e ostendat
 ut qd apparet siles et apparet qui nos una
 bulū ad similitudinē suā in pmo homīe nos qd
 dit. mīalib⁹ qd in scđ. id est in seipo reforma
 uit. het ille Sd̄l p domū intellūs h̄ regnū
 dei in se ūerit cū dūs dicat luce. xvi. Regnū dei
 uera uos ē. ubi dicit glosa ggz Regnū dei uic
 uos est. Regnū dei nobis uisitū. dicit solitā in
 dīcā aiabz nūs leticiā p sp̄m sc̄m ea enī leticia
 ē uelud ymagio dei et uera phēnīs leticie qd in
 futuro scđo aīc scđor gaudent. De hac fe s. c. de
 duo timoris. qrite g⁹ et uiueatis et uolite fieri.

De qd et mult⁹ i quibz nō ē intellec̄
 Ost hoc sp̄s sc̄s p domū intellūs facit uos
 uiuere uelamūsa mīscripturaz introduceis uos
 ad diacā ḡteplationē pme uicat̄. Et autē

m. 21. fol. 10v

vítates theolo. i. diue nobis nūc ad salutē
uelate et absconditae in sac̄ scriptura oñdit
obscuritas xp̄ijax multiplicatas signa et di-
uisas expositioñi. Quāz eñ exponit h̄s
tōr̄e. Quāz tropologice. quāz allegorice. quāz
anagogice. ut s̄ p̄ de dono sc̄ie c̄ us. h̄s sp̄s
les p̄ donū intell̄ctus facit nos penetrare om̄ia
uelamia occulta via nob̄ vítates scriptar̄ uer-
nas nob̄ ad salutē. ducit tñrem⁹ ad vítates
puras illuminationes et exp̄laciones i. scriptu-
ris absconditatis pure autē vítatis illūratio-
nes et exp̄laciones ut dicit ioh̄s li. vii. auce
gerarchie li. Quā vītas sine p̄māgib; i signis
p̄ semetip̄am p̄p̄it. Et ioh̄s fr̄ ap̄col̄ ih̄s
p̄uo dicit. Q̄ excellētior exp̄latio ē. cū sp̄s
h̄uan⁹ p̄ int̄ua inspirationē suavit̄ tact⁹
null' medi⁹ rerū visibilium formis ad celesti
nū exp̄lacionē erigit. sicut vidit dauid xp̄ij
Dr̄ haymo dicit ibidē. Est quedā intell̄ctualis
cognitio q̄ non sit p̄ corporales res nec p̄ simi-
tudines. h̄s ip̄a vītas in mēte manifestat vñ-
tib; qd̄ xp̄ie elect⁹ est. Et nōndū q̄ donū intel-
lātus quāz ita p̄uerit oīa vítatis uelamia q̄ i
tradicat mentē ad sua int̄iora ut audiatur
ibi uba q̄ non licet h̄oī loquī. q̄ nō forte po-
terat xp̄ie dia p̄ os carnis. q̄ cū sit uba in

tellatalia nichil corporalitatis huius, nec rima
 que nec similitudinem ad deum, id ad os carnis non
 erunt et non illa uenio sicut in quod accipit apostolus. q.
 Quid expones Augustinus ibidem dicit sic. Ne nemo
 sit nisi qui accipit per revelationem lumen expiatio
 Cu[m] h[oc]s cordis videat tuus curator sic vij. an. e.
 Marchie loquens de p[re]ceptis scriptura amors
 ubi dicit sic. Ille qui haec uba docebat usque ad
 finem celum p[re]ueniat et interficiat in paradiso dei. ubi
 uba quedam de ubo audierat secreta omnia p[re]
 via silentio usque ad que aures huiane non
 stingerentur. q[uod] nemo audiret sciret. inter enim
 audiebantur ubi dicebantur et uero poterant exi
 re foras ubi erat homo. et p[re]cepta ab eo q[uod] inter erat
 ualde inter se audiri potuerant. sed h[oc]s
 qui foras erant dum non debuerant. Ne tu illi qui
 foras erant dereliquerentur. si ab eo q[uod] inter erat
 non uocauerunt. uata. Et de ubi uba sicut uba
 de ubo nata fuerat. de ubi que inter seruari
 debuerunt. uba que foras perfici potuerunt. de inue
 lis magna. de occultis obscura. de penetrali
 bus profundis que a nob audita sunt in scripturis.
 ut intelligam uocatio. Dicito tibi Christus secundum nos de
 omnibus. i. ioh. ii. Ut enim Christus secundum donum intelligimus non
 solus facit penetrare omnia uelamnia vitatis script
 ure. sed etiam increare vitam uelamnia. et uela

hūā vitatis īmārinate. velamā autē vitatis
īmārinate s̄t om̄s defect⁹ quos xp̄s p̄ nob̄ assūp̄
sit in nā hūāna ut defect⁹ passibilitatis fāis
suis et mortalitatis r̄ que domū intellēc̄s oīā
facit penetrare usq; ad īventionē nūde vitatis
Quia ip̄a īmārinate dicit ioh̄. xvi. cū uenit
hp̄s uitatis ille docet nos oīm uitatē ille me
clāificabit Sp̄s uitatis dicit q̄ a uitatē p̄ced⁹
Et ideo doc̄s oīm uitatē q̄ doc̄s eū in q̄ s̄t om̄s
therauri sapie et sc̄iē dei abscondit Nam qd̄ ab
alio p̄cedit ipsū manifestat. Vn̄ dūs dicit
ibidem Non enī loquit̄ a se in ip̄lo. s̄ q̄cūz au
dit loquer̄ q̄ de meo ampiet Ex quo docet
nos om̄e vitatē nūrā quā audiuit. Doc̄
autē est ip̄m intellēc̄ ad suū obiectū qd̄ est
vitatis applicāe. ex quo seq̄t̄ vitatē ggnoscere
D̄ sc̄endū est q̄ ēplex est vitas Nam ē vitas
cognitōis vitas opatois vitas dulcois P̄ vitas
tem agnitionis spirit⁹ sc̄i oīdit nob̄ fidē xp̄i
et doctrinā ē verissimam P̄ uitatē opatois
xp̄i docet nos opationē p̄fertissimā P̄ vitatē
dulcois xp̄i oīdit nobis caritatē mārinā ~
Ad has vitates p̄m̄ reduc alie vitates nātriae
Itē sp̄s los p̄ domū intellēc̄s non solū facit nos
penetrae uelamā vitatis īmārinate s̄ emā i
create. Vn̄ ioh̄. xvi. dicit ih̄s; Ille s̄ sp̄s sc̄i meda

tribuit qđ ubū aut exponēs dicit. Dps sc̄us
dāificat filiū non ut qđ de nō clāo faciat
clāx ul̄ de mīn⁹ clāro faciat magis clāx. sed
eū dāificari nobis qđ eū in nobis manifestat
ut clāre clāre ggnoscām⁹. Dz qđ sp̄s sc̄s p̄cedit
ab utrōq; s. a p̄rē et filio. id utrōq; uobis re
uelat. hec aut̄ reuelatio fit qđ sp̄us sc̄s p̄ do
niū intelligiū mente mānū a tērnis eleuat p̄
pat illuminat et iſtānat. astūs tēm⁹ et aūlū in
pēnt intelligiū ue sp̄uālia intelligat. Q'a aūalis
homo nou p̄cipit ea que sp̄s s̄t aut ap̄lī ad cor
v. Et iō s̄ibz nou fuit reuelationes. h̄ sp̄s. Cūellar
ti uolūtate et memoriā et totā familiā metis
ab infioribz abstrahens ip̄pellit ad dñm querendū
inueniendū et habendū. Dñ bñ. in sūmō de pen
itēoste dicit sic Dps sc̄us p̄fō mon⁹ mēdriā
dicit intelligiā. mouet uolūtate. nec mīmā pa
lēa p̄m̄ int̄ cordis qđ possid̄. h̄mālin patitur
redire h̄ statī igne subtilissime cūspētioneis
curit illud sp̄us dulcis et suavis. Iḡz māte
p̄gma et mūdata p̄ mīmā inspiratioē exticat
mēdriā ad p̄m̄ allocutionis auditionē qđ d̄s
p̄ mēdriā audit̄ ut dicit rich. li. iiiij. de oceplatoē
c. xv. Itē dicit bñ. ibidē Dps sc̄us dicit inuillō et
iſtānat. s. ad dñm̄ ubi intelligiū qđ sicut dicit
rich. ii s. Deus p̄ intelligiā vider̄. Itē dicit

bi. ibidē **C**o sp̄s sc̄is mouet uolūtātē. s. ad sc̄e
trutans p̄fām dilcoēm. q̄ sicut dicit r̄ch' ū s̄
De⁹ p̄ uolūtātē ul' astm̄ amplexat. t̄ sic habet
D̄c̄ eccl̄ filij reuelat p̄em̄. Vn̄. ii. cor. iii. dicit a
p̄is us̄ in hodiernū dīe idip̄m̄ uelamē in locē
uētis testamētū mārū nō reuelat qd̄ in xp̄o cui
tuat de nob̄ p̄em̄ reuelat. Vn̄ ioh. xvij. dicit d̄c̄
Ego clarificau te p̄. Ad exponēs aut̄ dicit si
lij clarificat p̄em̄ nō q̄ de min⁹ clarificat magis
clar⁹ tū esse nālē fūerit etiālē clar⁹. S̄ filij in
nob̄s clarificat eū in nob̄s clarificat. dū ip̄m̄ p̄
uū ubū manifestat nob̄s p̄em̄. Vn̄ ioh. xvij. dicit
ubū p̄t manifestau nomine tuū hōibz quod
dediti m̄. Ad ubū aug⁹ li. vii. de tū. exponēs
dicit Si ubū urm̄ typale et transitorū quod
nos p̄fūm̄ et se oñdit et eū qui loq̄t. quādūma
gis ubū dī p̄ qd̄ fr̄a M̄ oñia. se nob̄s oñdit et pa
tre sicuti est q̄ idē tū p̄t est et seip̄m̄ oñdit no
bis Vn̄ ioh. xvij. dicit dūs Philippe qui uidet
me uidet et p̄em̄ meū. D̄c̄ et p̄ clarificat filij
in miracolox opatoē in passione. i resurrectōē
Vn̄ ad celū ascensione et in multis alij ut filij
clarificet p̄em̄ ut s̄ patitur. Vn̄ ioh. xvij. dicit
p̄t uenit hora clarifica filij tuū ut s̄ d̄c̄ clarificat
Post hoc videndū est q̄lb̄ sp̄s sc̄s p̄ d̄c̄ te
uū intellās facit nos penetrare uelamē

Vitam dñorū sacrorū. Hūt uāz sacramēta ue
lāmā quēdā quibz luciferines margaritas ab
condit̄ ne pedibz porcorū mūnde māltudibz con
cīent̄. et ue derideat ul' grēpnāt ea sicut dñs air
Nolite margaritas ponē ante porcos. **xxvii** De
llis uelamibz q̄qrīt̄ sc̄s bñ. iu. līmoē. xxviii. sup
tan. de cena dñi dices sic **M**ich̄ appōit̄ uītas. h̄
i sacramēto angel⁹ ex adipe frumenti saginat̄
et uido grano saturat̄. me oport̄ iteri quodā
sacramēta cortice et̄ otentū carnis furturē. h̄rē
pulca. fidei uelamē. Et̄ hēc tñia s̄t̄ que gustam
afferat̄ morte si nō de pīnīq̄ sp̄s q̄ntulūq̄
accipiat̄ q̄dūmē. qđ sit p̄ domū intellās **D**ñ
sc̄pt̄. Deniq̄ abh̄ sp̄u sacramētu ad uīdām su
nūt̄ et̄ māo nō p̄dest̄ q̄ḡ. A h̄rē occidit̄ et̄ fides mor
tua ē. h̄ sp̄s sc̄s est̄ qui vīuīscat̄. ut vīuā tēis
ac q̄ntulibz sāe habundāna sp̄s p̄ḡuest̄ ista
uou tū p̄ iocūdūtare sumit̄ cortex sacramētu
et̄ adeps frumenti. fides et̄ sp̄s mēt̄ua et̄ pūtia
et̄ pīnīs et̄ t̄ps. vult̄ et̄ sp̄et̄im pīnago dei et̄ for̄
sū. Nēpe in oibz h̄ys fides est̄ loquiles m̄. intel
lōis paup̄. in hoc bñ. oñdit̄. **O**r̄ intellās huān⁹
ē paup̄ et̄ q̄i cētūt̄ sū adiutorio dñu. In cogni
tione tū abscondit̄ vitam sacrametalū. sed
adiutorio sp̄s sā qui donat̄ vīt̄es theologicas
digente i ad plenū p̄ficiēs domū intellecū. et̄

terà dona diues et fortior sit ad penetrandū vel
laminā et ad inveniendū vitates absconditam.
Vnū ḡḡli. p̄. ior. dicit sic Ad p̄fectionē plenā
dona nō pervenit n̄ sp̄e fidei et caritate faciat oē
qd̄ agit. nā xp̄s est ostiū p̄ qd̄ iurat ad
notiā sc̄e trinitatis. **V**nū an̄ expones illud
ioh. xv. Ego sū via dicit. Vbiū assumēs hūanū
tate bñi est via cibala p̄ hominē et p̄c̄ies
ad deū. Et ioh. x. dicit dñs Ego sū ostiū om̄iū r̄
Hoc ostiū fides agit. **V**nū p̄la. viii. dñs fides et
lām adiuvat sp̄es autē intellām introducat.
Vnū heb. vi. dicit ap̄ls Habem⁹ sp̄e finā et ueritā
tē usq; ad int̄ioria uelamīa pure vitatis. s; cari
tas inuit et uuit qd̄ deo caritas ē et qui manz
i caritate i dō manz. i. ioh. viii. Cui⁹ rō est qd̄ dñ
dicit h̄i. s̄r. viii. a; gerarchie Amor sū caritas
suo animū oīa penetrat donet ad dilām et i
dilām ueiat. Sic igit̄ donū intellām in fidē sp̄e
et caritate penetrat oīa uelamīa sacraentalia a
bñ. sup̄ius cuiuata. ut dicit Iuuei qd̄ diligat a
nūa mea tenui eū nec dimittā donū. ac caritām.
Quarto videundū ē qualis p̄ donū intellām
dies sp̄ualū in aīa oratur De qua sa;
est. qd̄ sicut absentia lucis solais causat noctē
et tenebras int̄ia. et sicut p̄nia ei⁹ causat
die sive lumen ut videant̄ sensibilia. **H**ic abse

Ansi credens n̄
diligens. j̄ḡs

D

da domini intellectus erat in aia tenebris vñ ps uel
erat nez intellecerunt in tenebris abulat Et
eiusdem domini pñca causat i aia die spuiale qua
videtur intelligibilia Vñ gñ. p. uox expones
illo iob. quisquis i die suo re diari sic dicitur
ignorantiae obscuritas sñ dubitatio nox cordis
dicitur. sic intellectus dies uocat. sñ huius est quia
i intellectus lumine suo penetrat omnia uelutina
abulanta uitatis radios tñ natarx qñ scr
turarx et sacramentorum ut s' patrum planum est q
lumine illud. s. domini intellectus perficit et crescat usq
ad pñm die quo spualia gteplauit In quo
die matne nuidies et uespera distinguitur. p. g.
matre huius luminose diei in mete humana ortu
qñ nos p donu intellectus ad uera intiora reuocati
p lumine operationis omnis tenebras patrum de
laldo glacie abstegimus ut dicamus cu pñs lauabo
p singulas noctes lcam meum. s. glacie ut p. hor
ad clauditem incidiante hore p gteplacionem ma
ne surgas De matre ista diei loq's gregi. uox
et expounes illud iob Consurgens qñ dilucto
offeret holocaustu p singulos dicitur sic Di
lucto namq' surgimus cu operationis luce p fu
ti huauitatis me nocte desceimus et ad vi luis
radios uictis odios expimus Deq' Offerebat
holocaustu p singulos holocaustu totu lensus

dr. qd' offr' est totā mente igne punctionis īcū
de ut in aia amoris tota ardeat. et qd' delita
xpi cogitatiois exurat. De māē isto dicit ps.
~~flame~~ aetatio t' et vid. ii. H̄cō p̄m māē h̄nu di
ei lumīose hore mādiane clāitas fūida orat in
mēte ex dono intellētus. qd' p̄t illuminat et in
flāmat in sacra sc̄ptā ad modū hore mēdi-
aue. dū dñi intellētus eloquū dū uelēmet
igritū māfēstāt qd' est penetrabilis oī gladio
anapīti p̄tūges us̄ ad divisionē aīe et spūs
m̄ sedī aplū ad hebreos. iii. De clāitate h̄
mādī et radys ei⁹ rich. li. iii. de ḡteplātione
c. vii. dicit sic. Iocūda sāc ad modū plaga mā
diana p̄t amēnitatē lucas i fuorem diei eo
q dulce sit ualde et delītabile aspectui oī
plai b̄ox spūn ordīes h̄y latescētes i clāitate
et cātate dei. Et seqt̄ iufra. i mēdīe illa. si
lucas et fuoris sc̄pture ḡteplātū māta b̄ox gen
dia mām s̄noz et archana dinoz secretoz er
cēta h̄nuoi. p̄t qd' dicit dñs ioh. v. Scrutinū
sc̄pturas qd' ubū sc̄st̄ exponens dicit Sal
uator sc̄pturas vocat ostiū. Hee enī dei ḡgu
tione apūt. hee oues custoduit. hee lupos si
uare non p̄mitit h̄eticas intrūctū p̄clūden
tes. het ille. De fuore autē hore mādiane. si
sc̄pture sacre i qua nobiscū de⁹ loquit̄ p̄ubū

sui p̄mū iā itatū. Quid sit oñdit etia que
 ex ardētissimo fuore cauādo r extamando dicit
 Osculet̄ uee oſtō oris sui hūc feruore adūte
 possim⁹ ſi uba peulem⁹. Mā bñ. expones het u
 ba ſi caue dicat. Hoc uisus lūcacio mediatorē dei
 filii que agnoscō frēm̄ mei. nūm̄ uichi iā
 lūcacio erit ſi eū et mā mea eſt. puto eū ſper
 ue me iā uō poſſe os de oſtib; meis eſt r mā de
 carie mea. Igit̄ loquac̄ iū oſtō ons sui quo
 iū ora het ſemiuib; xp̄lia r loquac̄. Ip̄e poa
 ſpenoſh forma p̄ filiis homi me osculet̄ oſtō
 oris sui alloquend. nō audia iā moylen ip̄e
 diuoris ligue eſt. pſaye labia iūndā ſr. iem⁹
 as uelat loqui q̄r puer eſt. nō iū eis loquac̄ iū
 q̄n tenebroſa aqua r nubib; aeris et xp̄he om̄is
 eliq̄ues ſt. h. ip̄e loquac̄ iū cui grōla pūcia
 et āni de. ſlentia doctie ſiat iū me ſous aque
 ſalientis iū vitā etiā. Qui utiq̄ ſuo viuus r
 efficac̄ iū oſtūm̄ eſt. nō quidē quietio labior̄ q̄
 irōum patē uenit̄ aīor. ſ; plane iūfusio gaui
 dior̄ reuelatio ſecutor̄ uira queda r quodām̄
 iudicata quietio ſim̄ lum̄s r illuminat̄ me
 n̄s. adhēr̄ ſui p̄m̄ ſui ſp̄s ē ſi eo. het ille
 Ideo ſponsa in ḡ. c̄. v̄. d̄. Nā mea liqueſta ē
 ut dilt̄ ſloc̄ ē dilt̄ ſi ſp̄s feruore iū iſlu
 endo ut tota ſuā ſim̄ aut uelleū ibid̄. Id q̄

lux nūdiana clara est. **T**erzo p^o hora dñe et
seruide nūdici hora uesperina succedit in qua la-
bor cotidianus nūt. sōpn⁹ ḡteplationis inchoat̄.
deliae nocturnales celebrant̄. **L**abor cotidianus nūt.
qz sole declinatae v̄tus debilitat̄ opautū. **V**ñ lū-
x. dixerūt discipuli dño silante se longi ure
~~fraue nobiscū dñe qm ad uespasat.~~ i in diuina
est dies iā. qz ût̄ est debilitata et ido a labore
quiescendū. q̄re ē cīā in ps dñ. **E**ribit hō ad ope-
rionē sua us; ad uespā. **S**ed in hora uesperina
lomp⁹ ḡteplationis inchoat̄. **V**ñ caut. v. dñ
aīa ḡteplatiua. **E**go domino et cor meū vigilat̄
qd̄ expoues v̄cellē dicit sic. **E**go qd̄ suū p̄ uati-
ram domino. dormitio autē suspendit v̄su sen-
suū extior. i intendit et q̄i muuglat cura exti-
ciū sensuū intior. qd̄ ingpabilis nobili⁹ ē q̄i ex-
ciā sensuū extior qd̄ p̄tē habet non p̄t̄
nū sensuū extiores obdormiat̄. **V**ñ in li. de spū
aīa dicit̄. **C**ū sensus extior carnal' suo bono
vatur iterior sens⁹ q̄i obdormit. **E**t ḡḡ li. p̄t̄
m. omel. n. dicit Vigilāti etēi corde dormit. p̄ hō
qd̄ int̄ ḡteplando p̄ficiat ut ab iqueto ope fois
quiescat. **T**erzo i hora uesperina deliae spūiales
post labores diutios a deo ministrant̄. dñ quia
iacob iuerso de agro fit iſrl. qz p̄ ludationes boi-
pis puenit̄. ad lucem ḡteplationis. ut dicit̄ hu-

Aad uespam

libro vi de dantoy nō cxxi vñ iob vi dī q̄ mer-
 dianus fulgor surget tibi ad uesperam q̄ expo-
 nens ḡḡ x mor dicit sic iustor meridiana ful-
 gor ad uesperam surget q̄ quā m̄ sibi clavis
 meridiana maneat. cū iam occūbe cepit post
 aquosat q̄ septuē ē timentia deū hū erit in ex-
 tremis het ille. Fulgor ille nūdīq̄ aiām illūiat
 & illūiat illūatio p̄uenit ad cognitōem. illā
 magno ad refectiōem. nā ī mātate refectio ē. que
 duo marie faciūt ad delicias spūales & vespri-
 nas. ut p̄ p̄ hu. s̄r vñ angl' iāc' ur sup̄ dām ē ī
 pl. q̄ ibi suffit vīlo & frīmo bāfīca. tñm ē iḡ
 vesp̄e & māne dies lectus ~~co~~ ~~co~~ ~~co~~ ~~co~~
E

Quōd videndū ē qualit̄. s̄l p̄ domū intellectus
 in die suo ī illūatioē sua vñmū spūale
 menti p̄parat. De quo saeudū ē q̄ ḡḡ p̄ mor-
 dicit sic. Intellectus in die suo vñmū p̄parat. q̄
 in eo qđ audita penetrat. refaciendo cor tenetib̄
 eius illustrat. Ergo ī penetratiōe auditor īne-
 da uitate mēs refacit & rō h̄ ē. q̄ mēt nō suffi-
 cit gustatē uel amīq̄ uitatiō testas uel umbrā qđ
 dicatū. ut sup̄ dām ē sed nucleus id ē uitatē pura
 & qđ uitatē nūtam. uitatē pura ē q̄n p̄ sepiam
 dūdetur uitatē nō p̄ obiecta vīmaginatiōem ul̄ si
 Gurā. ut dicit̄ hu. s̄r vñ angl' iāc' & h̄ intellectū
 īe reficit. vñ lycōn. s̄r p̄ mīstere theo' sic dicit

intellēcū scripture hystoriarū allego^m + moralē hī
multi s̄ intio: hō querēs vide dñi iactūnate
et uē. nō ē reutus hys. s̄ transcedens ascendit
cū sc̄is ō templatis ad summitatē aua gogycor
icellāiū. in quibz cū nō vider^d ds sū symbolis.
dinet taudē ab oībz absoluat. + cū moysē cali
gine ignorācie ingrediat. i quo mēs lūme re
ficiat. ut p̄z p̄ moysen ieuuātē a cibo tpali q̄
dringū diebz + cō noctibz ut leg^f ero xxiiij.
Cū ig^s donū icellāiū sed; ḡy penetrat oīa ue
lamia uitatis dīne. tam in scripturis q̄ i dōctri
nis. tā i fagis q̄ i sacris usq; ad iūmā + nudā
uitatē icelligendā + degustandā quadā icellāia
li expīciētia p̄tingat. qđ p̄fectiōr ē. ut d^t
b̄ se cān. Ideo donū icellāiū dulcisē mērē refi
cat. De h^o gustu expīciētia b̄ loqūs i libro de a
mōre dei dicit gustus expīciētia scriptar + sacra
mōrē dei qui ē in xpō facit in nob̄ q̄r̄ intelligē. +
donū icellōs. Vn̄ cū post īsūrectōe; dñs dī
ap̄lis app̄uit tūc exp̄iuit illis s̄ m̄ ut intelligēt
lūcē ultio. + sequit̄ ibidē. cū scripturā i
tiorē sensū + vītūtē mīstiorē dei. lator̄ qui ē
i xpō facit i nob̄. s̄. cū ap̄it nob̄is sensū ut
intelligam⁹ scripture seq̄ ibidē. Cū scriptar
exp̄iui⁹ nō solū intelligē. s̄. + quadā ut sic

Dua experientie inā palpare et tractare qd nō sit
 si quodā osac sensu et experientie disciplina intel-
 ligens et scientis boitare dei et utute quā poten-
 boitare et qū efficiat utute et filio ḡr̄ opus ip̄o
 ḡr̄ opas. Tūc intellectus nū sapia qd suū ē ex-
 quiritur. Tūc sapia q̄s dignos iudicat vnde
 sua docet de oībus uocis sapore suo intellectū inā
 ḡmico. ne p̄ clairatē et ḡmico illūnet. et p̄ dul-
 citudinē et ḡmico reficiat utrūq; uocis ē ad iui-
 nū sp̄uale. ut sup̄ dñm ē. Et tam p̄fā cognitio
 q̄ p̄fā refectio et p̄cipalit̄ i uno coſſitat qd solū
 ē uocis ut aut dñs in x. Iō domū intellectus iūla rūl
 tendendo et penetrando ad illud p̄fēm et uocis unū
 dendir et intrat. q̄ sicut dicit vidj i tractatu suo
 de uolenta caritate unū solū ē in quo mes hūa.
 requeſat reficiat et faciat. H̄z et hu. h̄. vii. angl. iar.
 Id p̄bat sic dices. multa i h̄o mūdo ſt et h̄ oīa cor
 hois sacrae nō p̄nt ut p̄bat experientia. unū aut
 bonū ē apud dñm et hoc solū cum p̄cipit sanctitas
 uenit. ḡr̄ nō i multitudine ſt i uincite sanctitas ē
 unū ē uocis bonū qd nobis parauit dñs. Dequit
 q̄ i meusa dei nō n̄ unū fertulſt nobis apponet.
 S; noli inḡi atēpue. sanctitas. n̄. multa ē. faciabat t̄q̄
 ip̄ha nū app. gloria tua. noli ḡr̄ timē aī audis unū.
 unū quidē ē bonū. ſt i illo bono de bonū ē unā
 refectio et unū eibū. unū fertulū unū patē p̄pa

132
ravit nobis d^s h^r ne despicias audi q^r laptu
ē panē in se hūtē oēm sapore + om̄e deliciē
tū suavitatis + sequit. ip̄a nō simplex + una
dīna exēctio idq^r singularit dī q^r cū aliena de
lettacē + dulcedie extranea nō p̄cipit. dī w
meschia q^r aīcas tū + fallacibz sparat. dī + v
nifia q^r viui scū efficit om̄s quibz se sumēda
+ p̄cipiāndā p̄bet h^r i^e I ges q^r het dīna refe
riō ut dīat dy om̄ vū angl' iar^r ē simplex et
una iō i spū + nō i carne p̄cipit. ideo spū hūa
uū confortat utra iſermitates spūales. Itē quia
dētu extraneas deliciēm erudit iō spū viui
ficat q^r ubi simplicitas ibi ē vītas. Itē q^r cū a
mīcīs daf. ideo spū gratificat q^r rītas ē radic
aītiae ut satis p^r. Io v. Itē q^r viuilitat iō spū
deo xformat + recordat. ut ē ex h^r recordat cū
seipso + cū p̄tio. vū or. sī vū dīat recordat hic
ichoat q^r i fūtā glā int̄ elos celestis p̄tē temp
durat het n̄ boīs recordat. In pugna super xlo
lagōe iebuat deo associat. amore + aītiae aug
metat. h^r ichoat q^r i celo xsumat. h^r ē Cū hys
recordat p̄s. Parasti i spū meo meusā adūc
eos qui tribulat me. ip̄guasti i oleo caput.
meū + calix meus iebuas q^r p̄tarus ē. In eo
qd̄ dīat. pasti i spū m̄ m̄ iuit iellegētā
tū spūitate ec̄ meusā refaciēt. In eo qd̄ dīat.

adūlūs eos qui tribulat̄ nos. iñuit q̄ hec refet
 tro fortat̄ iñuātes & iñdiām sive famē spūa
 lē q̄ v̄t̄es iñuāt̄ debilit̄ erſtarat̄. In eo
 qd̄ dicit̄. Imp̄igualti iñ oleo m̄. iñuit q̄ grōla
 dulcedie & delicioe caput aīe & mente vngit et
 decorat̄. H̄z iñ eo qd̄ dicit̄ calix me⁹ iebans ḡ p̄
 clarus ē. iñuit spūale & lobriā sp̄c ebetare que
 ducit ad obliuione sūi & ex h̄o ad verā cōcordiā
 & ad vnitū assoniaēm dei. Cibat ḡ mētem
 pane vite & icellēs r̄c̄ et̄ xv. quā iñ loas pascue
 collocauit dinax scripturaz. ubi dicit̄ glo⁹. & icelli
 ḡt̄a dīm sermois qui meditātes saginat dīna
 t̄i scripturaz & icellā q̄ pascuaz expientia h̄uit.
 ḡf̄ qu ome⁹ x̄ si eze. d̄r̄ lib̄ qui viscera intellēt̄
 repleuit dulce nē iñ ore sicut mel fūs ē. quia illi
 deo sicut loqui scūt̄ qui h̄uit didicēt̄ iñ cor
 dis sūi viscibz vēacit amare. In eius quippe o-
 de scriptura dulcas ē cu⁹ iñ vite viscera a mandatis
 replet̄ q̄ ei sicutus ē ad iñ quedū cu⁹ int̄ius
 intellect̄ ipressa ad iñ d̄ fuit̄ ex habūdanciā

Sep̄amū domū Lenī cordis os lo⁹ aut dñs
 qd̄ faciat diē & iñuāt̄ spūale iñ aīa ē
 domū sap̄ qd̄ iñne⁹ se⁹ domū icellēs. vñ
 auḡ li q̄ de doct̄ra xana d̄. q̄ s̄ tñore usq̄ ad
 sapiam q̄ sept̄ia ē iñ domis & vñā p̄ grndus
 tendit̄ & puenit̄ & redit rōem ibidem. d. her

vñda

de dono sap̄ie. viij

F

sapientia ultima & summa est. qd hoc habita anima pacata
trahit tranquillus qd pfectus & delictat in ea. Et ultima
sapientia est in qua est summatio silem tuem affigunt
anselmi. In de fide. circa finem dicitur spiritus sanctus in ente
inspirat ad postremum sapientiam quam aliis donis
superficie mulat. ut qd recte intelligit in dono in
telleus sic sibi sapientiam atque dulcissimum in dono sa-
pietiae. solo qd rectitudinis amore sequatur qd utiliter
sequendum. non n. pfectum faciat cognitio virtutis nisi
et sequatur gustus experientialis qd experientia est
magistra intelligentiae aut huiusmodi. vix anglus ian. Et
addit anselmi idem dicitur. In isto edificatio sic con-
ponitur donorum spiritus sanctus resideret totaque facultas dominus
interioris. oportet enim sensus regiri et ad suum obsequium
disponi. Ascendendo ad deum et descendendo ad proximum
ut cuiuslibet dicatur. dominus regit me et nichil mihi debet nisi
ad huiusmodi magisterie notitiam scire quinque notitiam per
ordinem. Propter qd sit sapientia et qd donum sapientie dicatur.
Hoc qd sit eius notitias et que utilitas in eo fieri.
Tertio quibus donum sapientie a deo petatur et obtineatur.
Quarto quo dies spiritualis ex eo oratur. Quinto qd
huiusmodi mentis ex eo preparatur. Sono igitur uide dum
est qd sit sapientia et qd donum sapientie dicatur. De quo per
notitiam est qd omissa sapientia carnis qd timida est deo
et sapientia mundi huiusmodi que stultissima est apud deum qd
vitaqz sed in iacobum aplin in eppla sua fato raplo

est treua talis et dyabolica nec dñs sapia non abu
 sine qd no satis scie sapide h. stante et insipide illa utiqz
 itax est donum spc sa. Est alia sapia vera et intereata
 de qua dñ li sapie vñ qd ipsa est creator lucis et tene et
 speculum sine macula dei maiestatis et ymagno ad
 boitans illius et tu sit una oia pte et idem priuatus
 oia induat et p nacores i aias locis se cussert qd
 os dei et p phas istitut s p dñm allocutio em qd
 tuit aut aug'li vi. s' gñ ad lucim. sapia treuam
 qd filius dei non cessat loqui occulta inspiracio et re
 velatio ad intellectuale creaturam ut ad se conuictus et sic
 reformet in ipsa oia formet et induat. sed nec ista est
 donum de quo mō est sermo sed largissimam oīm donor
 dicere est. Est et alia sapia creata et h. est duplex qd qd
 dñ est p studiū humanū activa et est virtus intellectualis.
 de qua loquunt phus i meth' sua que pte dia sapia
 aliquantum tu in ea sapor quidam ueiat h. n. phia
 mirabiles delaciones. ut dñ x eth' lux sapor iste
 non sit oleo grec conditus. Ut et ista sapia p rois
 inquisicōem aliquot rem iudicium circa aliquas res
 dinas h. licet incomplete sicut ostendit hu. i. plo. sup
 angl'iar. ubi dicit sic phis ratum fuit pte vos qd
 quibus iunatio seruabat et iunctio pabat ut i
 ueniret ueritate illa quia oportuit usus age filios
 vite ad obsequiū sume vitas. Cui labor ipis ap
 potitus est nob̄ aut fructus seruabat. nouissime uo

theo^{is} quādā p rōe dīnax + scrūtacē iūsibili
ū q cōlū maturi sapiam addūt + ibi torru^t ce
perūt + īmū dīcām signetor + ideo defecrūt +
euamerūt her ille. vñ nec ista sapia ē domū spē
sc̄ de quo nūc loqūt̄ q̄uis ab eo det^r. Et iūt̄ alia
sapia que defecrūt ē sicut dicit iacobus apls in
ep̄la sua c e^o defecrūt ē q̄ de p̄e lūmū ē c̄reata
I her ē uia sapia q̄ ip̄a ē ueri splendous + boni
saporis. Spleudor diligit sc̄ellū ad ueri regiu
mēm. + sapor erigit affectū ad boni saporosam
dilcoem. Igit̄ que sursū q̄ sapie uō que sup̄ ter
rā ait apls Obiectū ergo domi sapie p̄incipale
ē dōs. nō sub rōe veri absolute. s. ob rōe vī ī rela
tōe ad roēm boni ut ē exitatū uolūtatis ad e
ius saporosā dilcoem. Actus at sapie ē exemplari
deū nō quocūq; mō sed ex dilcoē cū quādā expi
metali suauitate + affectū. vñ aug⁹ li. xv. de tri. c. vii
dicit ubi nulla ē dilcoē. s. ḡniciuta q̄s illā dicit ē
sapiam. Et b̄ līmōne lere. s. cū dicit nec dixerī
rep̄heudeđū s. q̄s sapiam saporē boni distinuerūt.
q̄ sapia a sapore deuīat vñ + ylidor⁹ li ethy² d²
sapies a sapore dāis ē. q̄ sicut gustus aptus ē ad
discerēm saporis cibor. sic sapies ad dinoscēm
ter atq; cār aptus ē. Ex hīs ḡ apparet q̄ domū +
sapie ē hītis cīnālis aīe a lī. itūlus ad deū cog
uolēđū + saporose diligēđū. no. mō vīo. mō

Nec ē videndū q̄ sit ueritas + utilitas domi
 sapie De quo uocādū ē q̄ sicut b̄ li de
 amē dei . c̄ iū sicut corpus h̄t suos q̄q; sensus
 quib; aīe iūgū uita mediata. **H**ic aut̄ h̄t suos v
 sensus spūales q̄b; deo iūgū mediata caritate.
 De quic p̄ s̄s corporis ueteris am̄ + huic seculo for
 manū. p̄ sensu uō mens r̄uouam̄ in agnitionē dei
 i nouitate uite sedm̄ volūtate + būplacitū dei. vñ
 dicit ap̄l̄s nolite r̄formāt̄ huic seculo s̄z enouam̄
 uonitate sensus m̄i ut p̄hetis q̄ sit uolūtas dei bo
 na + būplacē + p̄fā + infā + b̄ dicit sicut oēs
 sensus corporales. ut visus auditus olfēs + c̄. sicut
 sensu gustus itinerant̄ + heberant̄ i opacōib;
 sit oēs sens̄ spūales itēmāne + lauguēsānt̄ i op̄i
 bus suis s̄i gustu spūiali q̄ gustabilitia spūali
 a lapida facit q̄b; bene ūndit sermōe lxx. sc̄
 tant̄. vbi dicit sic hūc saporē pdidim̄ ab ip̄o pe
 ne exordio ḡnis urī. Ex quo n̄ cordis palacio se
 su mēnus p̄uulentē iteat virtus serpēns antiqui
 cepit aīe uō sape bonū ac sapor noxiūs subūta
 re spūiens malieris. s̄ accipitēne. Et p̄ h̄is p̄mp
 ti fci lf̄ ad malū + iō multa bona fuit q̄ nō sapi
 ut facientib; q̄ sapor mali nō ē totallē extinuatus.
 s̄ nūc assidue sapia vincit maliciā i metib; ad
 q̄s intraueit. Saporē mali q̄ ista iuxerit sa
 porē in diuī extinuās. Int̄as enī sapia dum

X

seusū carius iburnat & itatiat. intellectū purifiat
cordis palatū sanat & reparat. Vanato palato iam
sapit bonū & ipsa sapia qua i bōis ullū melius
het ille. Hensu at gustus reparo p sapiam dīns
sensus spūales qualestūt & vegetant. vñ h̄ li de
amore. t rūi dicit gustū ab qui sit i sapia qdā
sequit sapore dulcedo quā i intioi suo sentieb
aīa mō quodā singlari q suscipit. cūda distribu
it & dividicat legz om̄sqz sensus vegetat & cofor
tat s intiores h̄ ille. Hic enī gustus sapose sapie
sensū visus intiore dicit ad dēū sapide st̄epidū
vñ sapie vñ dī. Est enī sapia sp̄ūs intelligētie oīa
p spūales & i sapia. Hensu auditus excitat ad audi
endū obū dei dulcat. vñ pū vñ dī bēs hō q aud
ime & qui vigilat ad fore meas tota die & int̄o q
me iuenit iuelet vñta & Hensu olfatos intiore īa
rat ad dulcam suavitē odorendū. vñ etiā rxim duc
sapia i placis. sicut cynamoniu & balsamū ar
matrās odore dedi q m̄ elatā dedi suavitate odoris
Hensu tactus intigre fortificat ad dulcam ī sepiadi
lit tenendū. pū t̄ dicat sapia lignū vute ē hys
q apprehenderit eā & q tenueit eā bēs. Gustu igni
spūali aīe p sapiam reformato oēs sensus aīe
spūales reformant & vegetant. qd̄ & auḡ li x
of̄ oīdit vbi dicit q oēs sensus sui intiores p a
morose sapie sapore ferrebant ī lūmū appetib

le. + exēplificat ibi. ut infra p̄tēbit De hui⁹ sapie
 utilitatem dicat ⁊ iacob⁹ t̄c sapia q̄ desursum ē p̄
 quidē pudicā ē q̄ vīrat corruptelas p̄cū pacifica ⁊
 modesta ē oībz tenēs mediū suadibilis ē boīs
 silentiēs. iudiciis sū simulacrae plēa mīa ⁊ fructi-
 bus boīs. fructus at multatē i pāce leūnat facien-
 bus pāce. Iḡ dñm sapie nō solū docet sed in rān-
 iudiciis ⁊ templis dīna. sed et docet regulare huā-
 nos actus excellētorū mō q̄ sapia q̄ ē vītus inellit
 alis Cui⁹ roēm assignat au li xij de cīu. dices su-
 per ps roēs sapie deputat. itēt at scīc. scīor autē
 vō. ut ipē in eodē libro dicat inerudit roībz sup̄ius
 s dīm⁹ ⁊ sp̄icēdis ⁊ iulendis Conspicēdis qdē
 s qdē dīna i seip̄is ⁊ templis tur. colulendis at
 sed; q̄ p dīna iudicat de hu. māis p dīnas re-
 gulas dirigēs actus huānos. ut homo nō solū
 affilēt deo sed vīmaginē sed ⁊ sed in opārēs put-
 pt. Vī aug⁹ li de cīmoē dīm i mōde dicit sapia est
 templis vītatis pacificas totū hoīem ⁊ suscipi-
 ens cūlitudiēs dei. ⁊ pī. iij. p̄cōlōr ē sapia cūtis
 quibz ⁊ oīa que delidēari p̄tē huic nō ualeat ⁊ p̄tē

Terio vidēndū ē qualis iste p̄cōlōsūm⁹ the-
 zaur⁹ domi sapie iuēiri ⁊ obtinei possit.
 de quo notandū ē q̄ sapia ē q̄renda ⁊ ē postula-
 da a deo. q̄rendo iuēir. sed postulādo a deo posside-
 tur iuēir p̄ cogitōz. s; possidet p̄ dilcōem. p̄ cog-

in totem videt p dilotoem amplexat & gustat. vi
dere pertinet ad intellectum. h[oc] amplexari & gustari p
tinet ad voluntatem & affectum. Unusquisque iuuenit de corpore.
c. xv. dicit sic deus p meoria audiit & p intellectu
videt. ita p affectu amplexat & gustat. uel affectu
gusti & sic tenet & hoc utique est perfectus quam uide solu-
qd' audiit aug[ustinus]. li. xii. de trinitate. i fine ubi dicit quod actus
amplexandi sine tenendi est. p[ro]p[ter]ius actus voluntatis
uero enim sufficit voluntati quod p[ro]p[ter]ius est p[ro]p[ter]ius intellectu p[er]
modum uisi non est p[ro]p[ter]ius sit voluntas p[er] modum animi
ti. Dicitur uero idem aug[ustinus] in epistola ad adrianum quod quicunque sit
quod aliquis cognoscere deum & tam eum non habet exceptum de
medico qui sanitatem alium cognoscit uerum tamen eam
propter hoc habet. Ibi autem p[ro]p[ter]ea padit cognoscere ab habere p[ro]p[ter]ea
grammatice sapientiam & in vestigando per cogitationem donet
timiditate mentis eam. Ia deo in ipso per amplexum & de
gusta totem. h[oc] p[ro]p[ter]ius thesaurorum doceat querere sa-
lomon p[ro]p[ter]ius q[ui] dicit. Si queris sapientiam quod peccatum est
sicut thesauros estoditis eam uincit timor domini & sapientiam eius uiuenies quoniam timor domini uiuus
sapientie quod ubi expones ieb[rahim] dicit. qui thesauros
estodit trahit reicit. fons uero in altum fodit sedulus i
sistit. donet uiueniat quod querit. H[oc] qui thesauros suos
pietate uiuere desiderat omne pondus terrenum a
le reicit in se fossam humiliatis faciat uerum qui
estat donet uiueniat h[oc] ille. Ipse non sapientia sicut

Dicitur sapientie vi facile videret ab his qui querunt eam.
et cognitio de illa scientia est illuminatus. Est igitur quod
dicit sapientia. quod sicut ipse dicit quod me uenit uenit
viam et hanc ueritatem salutem a domino per uim spiritus sancti quo
cogiscatur inuenta sapientia. hec docet bernardus in quibus
dam dicit suis ubi dicit sic. Inuenisti plane sa-
piam si prout uite paternae desieras. si huius scientiæ
desiderabilia pueritas. si enim beatitudinem rorato
desiderio et rupescis inuenisti sapientiam si tibi horum
singulare sapientia prout sit ut hec quidem amata
et omo fugienda. illa uero uelud traducere et trahi
via contemplativa uero ut pfecta bona totis de-
siderijs appetenda quam intimum quotam an sapore
diuidit et discinas regale habere. Et in hec paoletum do-
mum sapientie habens scientiam et ut in a deo ait istud
eius a deo fideliter postulandum ut dicitur in corde. In epistola
sua c. i. dicitur quod uirum idigereat sapientia postulet a
deo qui dat omnibus assuetus est et non impetrat et dubit
et postulet autem in fide nichil hesitans. et huius uerbis
apostoli imitatus quod in postulante debet esse quoniam est in di-
gencia uirum dicat si quis uirum idiget sapientia. Certe
haec deus idiget. uirum sapientie uirum. nemo ne diligit
deum nisi ipse qui cum sapientia habet. Imperando fidu-
cia uirum dicat postulet a deo. postula etiam filiorum eo
quod est suorum. uirum in propria postula a me et dabo tibi
gentes hec tuas. Postulans largitatem qui datur omnibus

afflueret vñ m. se. ui. s. + het que nō postu-
lasti dedi tibi diuinas + gloria. Postulatis
stabilitas vñ dicit postulet at i fide nichil he-
litas. fides cū mente stabilitat. vñ dvo. li-
de. di. no. e. vñ dicit q̄ arca vitate v̄e exūte +
nō errantem usat fides dina q̄ ē stabilis col-
locatio credentia collocaſ illos i vitate + co-
firmas. Sic igit p̄z qualit sapia ē querenda
+ inuenienda + qualit adō ē postulanda et
possidenda nobilis ē aie possesso cū

IQuarto videndū ē qualit ex dono sapie in
uotandū ē q̄ cū sapia sit. q̄ sol lucēs rōe cog-
noſis. + feruēs rōe diligēſ. utrūq; horū uēt
i sapia ut ex p̄dāſ pr. Ideo donū sapie cuiusat
in aīa diem lucētē cognitōe + feruētē diligētē
quaē alauis i li. de plāctu nē dicit. sapia est
sol. p̄ quē luuē mentis diſerat i tenetis rōd
oculis. fructus i cūre deliciōis. deliciosa aie pa-
diſiſ h̄ i celeſtē tēremū + i immortali caducum.
hoīem in deū deſiſce inuticōis autōtate ūit.
haec luuola sapiam desiderauit qui sapie vñ-
dicbat. iuocauit + uenit i me ſpūs sapie + i e-
xpoſui. p̄ lucē h̄ē illā qm̄ iertingubilis est
lux illius + uenerūt in piter oīa bona cū illa
+ inuabilis honestas p̄ manus illius. Sapia

auto p luce habenta ē. q̄ ipa totū regnū anime
 dirigit nō solū i templādis sed i u agendis.
 quia sapia domū nō solū ē speculatiō. sed i prae-
 dictū. bēne & subdit. uenerūt m̄ dia bona puer-
 tū illa qm̄ dñm bonar̄ m̄r ē. Tullius li. de legibz
 dicit m̄r dñm bonar̄ rex ē sapia. qua nichil v-
 erius nichil p̄stancus q̄ bonū vite datū est.
 Het n̄ cū certas r̄gōns ducunt tūc qd̄ diffīlabil-
 ē ducunt. ut nos ipsos uolēm⁹. Het ille. seq̄ &
 uenit n̄ triūq̄bil honestas p manus illius &
 letatus suu qm̄ antecedebat me ista sapia. Na-
 decor & matutitas honeste vite i luce sapie ūne-
 vite ab his qui i regno n̄tē & uiuio sapie co-
 nuerant. Dicat n̄. b̄ i lūmōe s̄c̄. Ideo i sapia
 ē māritas. nō sc̄est ut decore illi⁹ q̄cām⁹. sū q̄
 uero deo placē p̄t. Decore aut̄ iste honestas de-
 De honesto extirp. vñlq̄o interrogat. uō q̄ ex-
 ea hōestū. p̄deat s̄. p̄ ea creat formas. uā. Ista
 ē hōestio eius & origo. Diquidē claritas eius res-
 timoniū slāe ē. nichil hac luce clarus n̄. hoc
 deliborio gloriūs. Cui⁹ vītas i mente fulget
 & mens i uitate se videt q̄ i nullo ista eru-
 bescat p̄mā uitatis quo cogitat autere trācē
 q̄. vñlām & repūllā a lūne diei. Sequit̄ hic
 plane illud decore ē qd̄ s̄c̄ cīa bona aīe diu-
 nos oblectat asp̄cis h̄o diffīlum⁹ honestū.

diffīlum⁹

Sequitur cū autē deo hui⁹ clauditatis habūdātus
int̄ia cordis repleuerit p̄deat foras tamenq; luxurias
sub modio lucēs. t̄mo lux in tenebris lucēs late
re nescia. porro hūc deo est fulgentē et ueluti q̄
bulbū radijs suis erupetē mentis simulacrum
corpus exapit et diffundit p̄ metra et sensus q̄te⁹
unde oīs relinquit actio. **A**er mo aspectus i celo⁹
Rē oīa hoīs h̄ b. **T**an hac igit̄ die sive lūne sa
piētiae totū regnū aīe illūnāt totū actio hoīs ho
nestat⁹ et oīs labor iuuācū dulcorat. qđ i on
dit b̄ i lūnōe de cūtatione. bbi dicit. **C**ū iā i hys
dūcius suis erūtus roga tibi dāi lūmē deuo
toīs sui sapie dīne dīe sēnūtiaz et labiatū mē
ris i quo tamq; emittus miles i laboreb; uinas
absq; labore ut qđ prīns cū amicitudine et coac
tōe cui sp̄c faciebas dectetō iā cū lūnia dulcedi
ne pagas et delitacōe vñ qui dē ad hanc p̄fōr
pauet in fallor; pueiunt i hac vita. multa n̄ ro
ta vita sua ad hoc tendit et nō p̄tingit qui tū
plene post hāc vitā recipiūt qđ hic dispēta
tue negatū ē. **A**bīgau⁹ ḡ opa tenebrar; et
iduam⁹ armā lucis sicut i die honeste abule
mus. **H**ec dies septū domi. sapie luḡt p̄ dīe
septiāz que uesperū nō ht. ḡ. q̄. **C**ui⁹ rācio ē
q̄ sicut dicit auseli⁹ li. desili. domū sapie pa
net ad vitam i templatiāz q̄ ē optima ps quā

maria elegit q̄ nō auferet ab ea. lu. x. sed ma-
gis i p̄m p̄ficer. vñ glo. ibidē dicit sic cōtem-
plativa vita incipit hic & i celesti p̄m p̄ficitur
q̄ amor ē ignis qui ardē incipit. Et nū ipm que-
nunt videtur amplius i amore ignescit. Et
¶ vi. mor expones idem b̄bi dicit adiē vi-
te opa tū corpore tūscant. cōtempitua at vite gau-
dia melius ex fine maledicunt q̄re nō deficit
sed sine fine manebunt. q̄ sc̄d p̄sm. meliore
dies una i atris tuis sup nullia. q̄ i illa die
septim quiescet q̄ nullā vespam alie⁹ finis hē-
bit mēs i cōplatiua p̄ septiformē sp̄m etiālē
req̄escit dicens cū p̄s h̄ reges men i sc̄m sc̄li
hic habutabo qm̄ elegi eam. v. v. v. v.

R

Quinto uidendū ē qualē s̄c p̄ donū capie
i die illius. i illūatōe sua iūmū sp̄m
le mēt sp̄aret. de h̄ notandū ē q̄ sc̄d b. li. de
diligendo deū parū ultra mediu dicit q̄ capia
triplex iūmū celebrat & ex vita sp̄let caritate
gradat̄ Cibat u. i hac vita laborates. potat̄
post hac vitā quiescentes & iebnat i eternū
vita regnātes s̄ btos. p̄o u. i carne mortali la-
bores manū utar māducant̄ cū aliquāl
laborē māsticādo qd̄ deglaciendū ē. Post me-
tē uio i vita sp̄mā iā bibum⁹ suauissimā quadā
societate a corpe absoluā. Tandē i rediūmis

corporib; i vita immortali iebriani mira ple
nitudine exuberates. q̄ie sponsus i cāt. e v. d.
coedite aīa + iebriani knū. coedite aīa ante
mortē bibite cari post mortē + iebriani knū
p̄ iebriani. + ibidē dicte b̄ sic. Inē istos tū diffe
reūa ē. nā illi qui carne grauati adhuc uiuit
aīa dn̄. p̄ caritate quā hāt Om̄ uō soluti aī
uib; xp̄edib; eo s̄ cariores quo + xp̄iquores +
expedicōres sūt ad amandū. Porro b̄n mīto
carissimū uocant. q̄ie + maiori caritate iebant
+ isolant ut iusta p̄tebit. Et dicit idē b̄n aīa
fidelis comedit pane suū s̄ heu i sudore volvū
suū q̄r manēs i carne adhuc abulat p̄ fide que
p̄ dulcēm op̄at. Porro ip̄m op̄us abus ē io
uij me⁹ abus ē ut faciā volūtate eius qui ini
lit me. + or̄ s̄r̄ cāt. dicit q̄ ad boī ap̄is iul̄ipli
carōe del̄cāo iul̄iplicat. iul̄iplicat at del̄cā
tōis ē dulcis refectio mentis. De his trib; co
uiuūs ditendū ē. p̄o igit̄ dō ē de uiuūo p̄o qd̄
ē ē uiuūo aīor̄ qd̄ s̄l̄ p̄ domū ḡt̄ sap̄ie cele
brat i mēte huāna ut erisit i corpe. De quo
dicit ḡt̄ li. vi. mor̄ sap̄ia i die suo uiuū fa
cito q̄r mēte de etiōr̄ spe + rātudinē refiat. Cui⁹
ratio ē q̄r sicut ḡt̄ dicit li. vi. mor̄. spes i eti
uitate aīm erigit + ideo nulla mala extiūs
q̄ tollerat sentit s̄ magis gaudet + hilarescat

qd' rich' i tractatu suo de diuisis affectibz dicit
 q' amor e dulcedo ieiuniu saporis a q' sapore noia
 tur sapia. quanto q's ardencius amat tanto suau
 us gustat. g' sedz gradus amoris & sapialis
 caporis pnt distingui gradus iuuui spualis
 qd' ec p domu sapie celebrat i metibz viuetu
 & i corpe laboratu. uā int' viuetes i corpe iq'
 b'. ibide quidam s' cari. quidam cariores qd' kmu.
 qd' salomon inuitat v. ubi dicit coedire aut
 mei & bibite & iebam kmu. atq' s' cari qui
 iuuant ad coedendu. Cariores n. & iuuant
 ad bibendu. kmu uo iuuant ad iebrandu.
 qd' hui' ordis e q' sedm mēsura dilatis dispē
 car & modus māifestacōis & lapide degustati
 quis. ut dicit rich' li iiiij. de repl' c. xvij. aīa arh
 dñr. qui tamq' sapientes aliq' gradu attigunt &
 q'ce dur aīa dei. aīcos aī dei oporti mūndu istu
 sapienter odire. uā qui mūndu diligit sumitus
 dei i statuit. q'c' tu e caitas pns in eo. ut dī i io
 q'c' iō tales idigent ut sapia reficiant p aliq'
 p gustatoe spualis consolacōis estu i sapie ref
 gerantis ut a mūndo & eius delētacōibz abstra
 hant & pane sapiali confortent. Hoc ouidit &
 hu li. c' de arha noe ubi dicit sic postq' n
 uies hois quidam ut ita dixerū violēta a delē
 tōe carnali p timore abstracta fuit. necē e ut

statu ad spūalis gaudij p̄gustare capiat ne
si dīno a delictōe aliena remanserit q̄i semē
aridū sine hūbre ad germe sapie maledicē
neq̄at sit ḡ dīna grā aspice ut cū am⁹
a corporeis passiōib⁹ et desideriis tenuis eri-
tus fuit quād statim isolata leticia p̄fūdit
ut ap̄ius amar et cognoscat ip̄ desideriū
mūdū quo magis dulce sentit ee qd̄ inēit
sapientiam. **I**llas n̄ metes inē dulcedis de-
sideriū trahit quas foris nullus capie car-
nalis affectus alligavit h̄ i. **A**mici q̄ dñr
coēde q̄ tamq̄ mūr p̄ sū in cōstāte abū spūa
lēm difficultas sumit. vñ r̄ch. li. viii. de v̄cpl.
c. xvi. loquēs de ista cōstōne amicor sic dīo.
Certe qui comedunt dū lūptū abū māltant
nō sine mora ul' qualicūq; labore illud i. quo
delectant trahicunt nōne illi tibi vident coēde
qui cū longo multo studio et multa medita-
tōe vir p̄at ad uitatis delicias p̄tinge het ille.
Vñ sapia p̄. ix. vocat p̄us ad comedendū. d.
veni cōmete paue metū. et q̄s ē iste paus ali⁹
ad q̄ sapia iūitat ū ille que eccl de celo p̄pauit
sapie vi. quē ſc i uero v̄gis formauit ut dī
ambig. quē oīb⁹ ſuis donis adorauit ut leg.
ysa. xi. q̄ spūs cātitatis i. igne passiōis p̄sta-
uit. h̄. n. ē ſacrificiū cortū i. dybano de ſimi

la. panis absq; fermēto leuit. ii. qd̄ sp̄s largi
 tatis in sacro altaris nobis minicavit. quem
 qd̄ cotidianiū postulamus. lu. xi. quē cū delcā
 meto & savoris suauitate. sc̄. condituit sapie
 xvi. h̄t in se panis iste dē delectamētū & ut sup̄
 Quē nobis manducandū cū angelis i etiā bñ
 nūdīe cōseruauit. v. luc. xiiij. b̄s qui maducat
 panē in regno dei. vñ d̄t aug⁹ i glo. qd̄s ē pañs
 regni dei. n̄ ille qui dicit ego sum pañs viuus
 qui de celo descendit nō abus corporis s̄ cordis. nō
 figuratur sed uerus. nō mories sed viues. nō
 transies sed pmanes. nō deficiens s̄ etiālē refia
 ens. nō metē amictans s̄ dulcis lacrimas h̄ oia
 aug⁹. io. vi. Hūt cibū docet comedē. or. exponēs
 illū. cant. ii. et fructus eius dulcis ē gutturi meo.
 ubi dicit sic da m̄ dñē fructū dulce fructū aīe
 in ee. altus ē. attolle desiderū. bñdcūs ē sc̄ica
 obseqū iputribilis ē. purifica affūm suavis ē.
 letabā aīm. & glo d̄c ibidē saturata sū celest dul
 cedie de corpe suo. Hūt & alia ferrula aīcor de
 quibz h̄es sup̄ in dono sc̄ie. di. & qd̄ mūstrant i
 mensa sacre scripture. Sed cū ille abus & frāis be
 nedictus h̄eat i se delcamētū oīs suauitatis sap̄.
 xvi. Iō nō solū ut dicit catuariū ē dulcis gut
 turi s̄. & oīb̄ s̄ibz intioribz spūnibz dulcis ē
 & eos fortat. vñ iste abz ē dulcis visui p̄ item

.C. q. 1.

placidem limpida eti ri. Dulce lumē & delici-
bile ē vide odis sapie solem. De quo pphā sole
nube tegam i corpe suo. Dulcis ē auditu p
i spiraclē celicā vñ. pñ xxvij boī amia vñ
lys aia dulcorabit. Dulcis olfati p suavitatē
odoriferā q̄ in odore vngentorū eius crimus.
post eū cant̄. i. Dulcis ē gustu p masticatorē
sapidā i pe. q̄ dī si tñ gustib⁹ qm̄ suavis est
dñs. Dulcis ē tactu p tencēm amabilissimā.
quae dicat amatrix eius tenui eū nec dūcūtā
eū. cant̄. ij. De hoc fructu ul'abo dicit alexander
sic. isto fructu cives supni recreant. isto fructu ca-
nunt. Ideo o dgo vñqñ bñdcā tu i mulierib⁹ &
bñdcis fr̄uis ventris tui. ora q̄ & nos reficiam̄
luc aliqñi labore dulcis masticatoris. Sz q̄ i om̄
uno spūali metau i corpore exstentu nō sufficiat
ribus sine potu magis diligētib⁹ & dulcis vñ da-
mant cū maiā vñm nō habet. Joh' q̄. Ideo sapio
post iuitacōe ait̄ ad comedēdū. pñ. ii. Sād
iuitat magis dilcōs i amore exortatos ad potū
dū. d. bibite vinū qd̄ iulian vobis. pñ. ix. Sād
hui' ordīs assignat or̄ ibide d. nō ē plena refec-
tio nec oī modā refectōis deliciō i cū abo por-
tūgat & amia i amore iā exortata cant̄. q̄. dicit.
Postq̄ dixit se a dilco dulcib⁹ refectā fructib⁹ tra-
tim subiūrit se i cellā viniaria iuoductā ab eodē

dicitur q̄ introdūxit me rex i cellā vinaria vbi or
 dīat sponsa hēc nequaq̄ grās egūset de introdūc
 tōe in cellā vinaria. n̄ sp̄a cella vinaria multipl
 vīnū ex mūltiplia collētū vīna hūsset. Qūlitas
 enī poculi vīni. melioris. + op̄i. diuīlitate delect
 vīnū ḡiat. Nec cella vinaria sicut dīat vīc
 leū. ē obū etiū sp̄a p̄ūs cōtīnes vīs thōras. i
 reuelatōes q̄ uerissimē dīnt vīnū sp̄ualis gaudi
 + ubertū fūdūt i amātes. In hac nāsp̄ cella vi
 naria uenit om̄e genūs vīni mētes sc̄as ref
 ues + letificās. sc̄dm vāios gradus amoris. ut
 dūdit glo. tār q̄ si illud introdūxit me rex in
 cellā vinaria vbi dīat sic q̄ cito guttur ueniu
 dulcedinē grē eius attingit ita me recreat sp̄ū
 + ab amore tremore i brūa rūllata sentio. ac si in
 cellā vinaria noui meri odore i poculo sum refec
 ta. In hac uenit vīnū p̄spicū suū pux vīnū
 ignitū vīnū adiōt. tē hui' vi' vīnū p̄cipue ap
 posuitū magisēria ī ḡe. hēst. c. vīnū q̄ ut regie
 magisēria dignū erat habūdās. + p̄cipiū po
 hebat. vīnū p̄spicū suū mez distributū manū
 capie. i p̄s calix meus ūebriōs q̄ p̄darus ē. Ca
 lux i manū dīm vi. tē vīnū ignitū ūalestēs hūa
 ha p̄cordia. hēst. vii. Postq̄ assuer⁹ vīno ūalū
 erat. p̄s ūalunt cor meū intra me. vīnū adiōt
 seu aromatiū redolēs pigmēa fraglacia can

viii. dabo abu poculum ex vino adito. **D**ic q̄
het quisla vina sicut n̄ quoscā gradus cari
tatis amatrices aūas potantes & refacientes
nō n̄ adhuc iebriantes. ut dicit iech̄ li uir de
ɔtemp̄ c. xvij ubi dicit sic atteude q̄ ex mag-
nitudine dñe dilectis pender modus dñe re-
uelacionis. q̄ee dicit xp̄ha dilecta comedit. eti bi-
but s̄ km̄ iebriant̄ **C**ui⁹ rōem infra assig-
li. v. c. v. d. q̄ dñi h̄m̄ ebrietate & excessus in-
nobis nō sentim⁹ q̄ aliquid de nob̄ sentire debem⁹
n̄ q̄ mihi⁹ diligim⁹. nisi q̄ mihi⁹ diligim⁹ si n̄
q̄sq̄ es. plene p̄ fec̄ diligēs. forte dilectis tue
moi te rapet ebrietate & excessus. **S**equit̄ Hanc
si dina dilectione plene dignus extulles si-
tanta dignitate te ydoneū exhiberes. forte tam
hūis sui dicitate intelligēce tue oculos irradia-
ret. tanta int̄e dulcedinis sue suavitate cordis
tui desiderii iebriaret. q̄ teipm̄ sup̄ tem̄pm̄
rapet & p̄ mentis excessu i supna eleuaret.
Igit̄ amia comedit qui supnū abū dñi mala-
bit nō sine mora ul̄ qualicūq̄ labore illud
i quo delictū trahient̄. Qui nō bibut ex di-
uis iuelacionibz summa n̄ facilitate & iocunditate
hauriunt qd̄ int̄a uitatis suavitate ardēt̄ co-
cupiscunt. lxi. **S**ed km̄ iebriant̄ vīo dulcissio-

caritatis de quo modo dicitur ē ~~m̄ m̄~~
 Ut mō videndū ē qui sicut lumen ī omnius
 spūali exūciū ī corpe & que sic sobria etas
 etas illorū. De pīo notandum q̄ or expo-
 nēs illud cāt. q̄ amore languore distinguit
 huc simplicē amorem ardorem & languorem.
 dices autem capiētes ardet p̄ficiētes sed
 laguet ī amore p̄fecti. languor ille sicut di-
 cit bocellen. ibidē usq; ad mortē dicit. mōrs
 nūt ē plena separatio vitalis sp̄c a corpe & sig-
 nificat plenam separatiōe vitalis sp̄c affaiblē
 & excessū mentis & oēm uitiorum ad dñi. et
 glo. ibidē dicit p̄ amoris magnitudine oīa
 temporalia s̄t nū fastidio. Qui at maximē
 dñi diligūt maxē ab eo diligūt iō lumen si-
 q̄. p̄ u. v. dicit dñs. ego diligentes me dili-
 go. Hūt ī lumen deo qui maximē ī deo delican-
 tur. q̄ maxē diligūt. vñ canit v. dicit dulcis
 uē amictia sue q̄ pulchra es & q̄ decorat lumen
 ī deliciis tuis. qd̄ exponēs bocellen dicit. q̄ pl̄
 thra es suoribz affaiblrbz & decora splendoribz
 uelloribz & lumen ī deliciis spūalibz. ipse
 p̄cipuā pulchritudinē & seruidam dilcoen q̄
 nichil ē mēti dulciss. nec ē s̄d qd̄ mēti deo.
 cariore faciat q̄ si ī ipso int̄e delocet quo nichil
 deltabiliss ē hec ille dñi h̄o cordat gloria ibidē

Tibi

que dicit lumen es domino deo tuo ex hoc quod va
tas celestibz delicias. cuius experientia videt ha
buisse qui loquens de sapientia dixit non habet anima
ritudinem iustitiam illius. nec tedium iustitiae illius
sed letitiam et gaudium et auctoritas delitatio illius vo
na sapientie vni. Sed nunc videndum est quod sit ebrie
tas qua lumen in uniuerso metenti sobrie febrantur.
De quo dyonisius in epistola ad Thessalonici finet sic di
cit In nobis siquid est ebetas in malo domini incomme
surabilis ad impletio et excessus mentis et sensuum
deo aut attribuit ebrietas in bono quod nichil aliud
est nisi superplena cum bonorum inmetitudo per excessum in
ipso secundum eam. De quibus dicit gratias dominus febrantur
raptae et excessu passus in eo quod habent oculis super
enim excedendo oculum metitudo et error
ocula et super oculum. Et uicellum sit cantus tractat illud in
ebriani lumen dicens quod uia et quod sit ea ebrietas sit col
ligit ex ipsis magni dyonisius ad tytum ubi tractatur e
adem uita quod super dominum sit et exponebat illud introduxit
medievalis Tassidius theorizans ruelacionem uarietas et
potius assidui iducere quod experientia talis ebrie
tate ut uideatur id repetit quod supra dicit cellanus
modo dicit cellanus uinaria quod quod id est Non inquit ocul
in intelligat sponsa domini repetit sed assiduas inoua
tiones expiri quod metentibus itemplatis et tam fortiter quam
assidue ad radium superiore exercitatis oculo fruillare

¶ Dicit q̄ ex p̄mitatū. introdixit p̄ int̄iores
¶ p̄fundiores thorias q̄ p̄us. q̄r iē e f̄ d̄ p̄
me t̄gredi nō cessabis i cellā vīaria i ubi
m̄nes oēs thorias + ruelardes. Et idē v̄cellē
de q̄ h̄ eb̄etatis s̄līt̄alis qualēcūq; s̄līt̄idēz
sp̄uoles v̄ri dñr t̄ebriai sp̄t̄ excessuā habūtan
nā h̄ūnū dūmāor. audi uñq̄ rich. l. de priarchi
xxx. hoīem hac eb̄eratē madere + q̄ circa
eū agat' oīd ignoratē suī i corpe sine erra cor
pus sit. uelao d̄s sat. Quo putas t̄ebriatus e
rit quo mūndus i obliuione ei venerat qui se
ip̄m uelabat. h̄ rich. ¶ Hec at̄ eb̄erat̄ sp̄ualis
cāt̄ ex nobiliss̄ viuo fortiss̄ cāt̄acis vñ rich.
uij de ac̄pte xvi dicit Ecce h̄ūnū t̄ebriane eb̄i
etas sit mentis alienatōz effici + supne qđe
ruelardis ifusio eos dūtarat qui h̄ūnū sit i me
tis excessu ad ducit Tāle p̄ph̄a eb̄eratē desig
nare voluit cū dixit Inebriabūt ab ubitate
dñm tue + torrente uoluptatis tue potabis
eos. Et sequit' Si igit̄ cūpim̄ h̄ac eb̄eratē
madere + hos mentis + thēicos excessus fer
quētāe. Cūt̄ ḡam̄ q̄ dñm nr̄m̄ suāne + int̄e
diligē + oī hoīa i dīne ac̄pla. ḡaudūlūmo cū
desideio hanēlae. nā q̄n̄ mēs nr̄a int̄ima illa
et̄ne suauitatis habūdantia potata uno
plene t̄ebata fuit. q̄ sit. q̄ fuit penitus ob

lustrat & alienacoris excessu tripudij cui in
metate traducit & super mundum quicca
affem sub quodam more felicitatis statu rapta
cristianat. uer nueris qd sicut dicit uellen
in plogo suo se eam tanta est utus ueri amoris
boni & pulchri qd uo solu facit homines & ange
los qd nam ppi am egredi ut in deo ascendunt
h & deu satit qd nam ppi egredi iegressibile
tia ad se & ad creaturas qd infra nam suu pre
dento descendat & accipit aliud vbi a dyo o
uij de diuis no vbi dicit audendu est dicit ppi
qd d's omni causa pulchro & bono amore cum
p habuimur amariue boitans qd extra seipm
sit piudentio oibz exuibz & p boitatem & amo
re qd trahit ad id qd est in oibz deducit sed in vir
tute sibi stanciale faciente errasim h & seipo
igressibile ut adam ab seru trahit ad se inno
tus manes ipse u moner sicut desiderare & a
mare ut li de celo & mudo de ~~in~~

Ned post h scd videndu est de lato uiuio
qd est aie separe a corpore & scd b ut sup
est uiuuius qescen & magis dulcor & ihu ui
mo sc p donu sapientiamates potat viuo no
puro sed lacte morto vn b ibidem dicit. Sic aut
a carne eructe iam pane doloris no abant. sed
vnu amoris post abu pleniuss haurice p

mittit nō tū pax s; cū lacte mixtū ut q̄libet
illar̄ possit dicē illud cāt̄ i. bibi vinū meū cū
lacte meo. vīno em̄ dīm̄ amōris. mīscet ⁊ tūc
dulcedinē lachis. i. nālis affectōis qua resūmē
corpus sūm̄ globoīatū desiderat̄. H̄ē estiūat ḡ
tūc aīa sc̄ē caritatis vīo potata. s; plene nōdū.
usq; ad eberat̄ oīūmāt̄ qui tem̄pat vīm ar-
dorē dīne caritatis p̄mixtū hūq̄n̄ lachis. i. nā-
lis affectōis. It̄ dīat b̄. ibidē sic. Ebrietas corporis
deūt̄ q̄ soli eūt̄ meutes atq; oīūo reddē ⁊
meōres sui. s; nō ex vīto. s; suī obliuia ē q̄ adhuc
de p̄io corpe cogitat̄ resūmāt̄. p̄t̄ q̄ desiderū.
Anūna p̄t̄ b̄t̄ ēē nō p̄t̄ sicut p̄t̄ resūmāt̄ cor-
poris sui cū oīūabit̄. het ille. Cū hūs recordat̄
Auḡli. cū s̄t̄ gen̄ acca finē ubi dīat sic. aīe in-
est quidā nālis appetitus corpus amūstrandi
quo appetitu retardat̄ quodāmō ne vīta iten-
tōe ugat̄ in illud sup̄mū celū q̄ diu nō subest
corpus cui⁹ amūstracōe appetitus ille iq̄escat̄ nō
obstante cū illo desiderio aīa i p̄t̄ ē b̄t̄. s; nō cō-
tūmate ⁊ cū nullā dolore sentit ex illo nāli appe-
titu. H̄z quid de ista aīa sepat̄ a corpe anteq;
celū iq̄reditat̄ nūc̄ illa vīo qualitūq; potat̄
aliquāt̄ ⁊ cōsolat̄ q̄nq; Rūder̄ q̄ sic n̄ p̄ pe-
nā sensus ul' dampni. uel vīt̄sq; ip̄ediatur. Nā
aīa i ymagine p̄transit a corpe ut dīat p̄s. H̄z

tu desiderui eius corporis manet. ymago at sil
tie i medea intellexi et voluntate scdli q̄s po
tenias capax est esse ciuitatis ut dicit aug⁹.
xv. de c. et p̄ has aia exeret vita repletaria
que est optima ps marie q̄ uō auferri ab ea
ut dicit dñs luc^x ubi dicit glo. ut ta repla
tua hic incepit i p̄ia p̄ficitur. q̄ amor est
ius qui incepit ardere hic. Et cū ipm q̄ amar
videbit amplius in amore ignescat. Canto g^z
aia a carne separata vita repletaria pfectus
exeret quanto corpe gravitate absolute et dulcitu
sum ucheinatus amat q̄ dicit b^z li de dil. do
ut sup^z dñm ē. aie q̄ se absolute a expidit cor
poris. eo si caiores quo ad amadū se expedi
ores. et idem binū amoris dñm plenus haur
re p̄mictus. uō tñ p̄m s. adhuc latet p̄mictū.
Et aie nālū vi. dicit q̄ aia separata clavis vi
det et intelligit q̄ multa corpi corruptibili. vita
ante repletia dulcissimis repletoez aie reple
tiae amicatur ut sup^z dñm ē. Igit^z absolute
ao aie a corpe gravitate uō ē formidanda s. desi
deranda h̄at n. absoluoz a corpe desiderabat
aplus. cū dixit cipio dissolui et ē cū xpo. p̄m.
et co vi. felix ego homo q̄s me liberabit de
corpe mortis huius quo p̄mō et mouebat de
siderio bono et rōnabili q̄s sicut dicit b^z in q̄s

ep̄la p̄tosa ē mors sc̄or̄ p̄tola plane. q̄ s̄is
 labor ē t̄. t̄q̄ victorie s̄lūmatio. t̄q̄ vite
 iama + p̄tē saturitatis igrēsus. Et qui-
 dī sc̄a dicit mors nichil aliud ē q̄ exiūs de
 carre. s̄is exili. labours s̄lūmatio. ad portū
 applicato p̄gnarvis finito. queris grauissi
 + corporis depolitio de fune solo equo. i. de carne des-
 tensio. de domo riunosa libeācio. oīm egrediūdī
 nū tatio. oīm p̄citor̄ euācio. oīm malor̄ co-
 lupto. oīm vīctor̄ duruptio. debite nature
 solutio. redditus i p̄iam. ingressus i gloriā.
 Certe euācio tantor̄ malor̄. + adeptō tantor̄
 bonor̄ faciūt hōi bonū iūmū. ut dīc possit.
 id sapie vij. uenerūt mī q̄is p̄ter cū illa. C mor-
 te bona b̄c n̄ mortui q̄ in dūo morūt. apo-
 luy. + si n̄t̄s aīe amatrices s̄i. + eplatrices se-
 pate a corpib̄ suis aliqd̄ sc̄u deferant quare
 indigent purgacōe. Credibile ē q̄ tales facil-
 us purgeant. leuius patiūt. + quicq̄ mīne pena
 sensus. Cuius ratio ē. q̄ amor penas alleui-
 ans + quicq̄ totalit̄ amiculat. vñ aug⁹ li de mo-
 ubr̄ eccl̄ itra māicheos. li. i. dicit nichil tā
 dux atq̄ tam ferreū qd̄ nō amoris igne vi-
 cat. Et exēplificat in li de sc̄a uiduitate vbi d̄
 sit. nullo mo oueroli s̄i labores amicū sed
 q̄i delocant s̄i benacū tūcupacū + p̄sacū

¶ qm.

Fitalium erit labor amoris In eo uero quod amat
tur non laborat hunc hoc patet ex mil'
tox martirii quod desiderabat panem propter in ipsius
passicibus gaudebant. Unde apostoli ibant gaudentes
ad ipsam crucem quam digni habuit ut per Christum tristitia pa-
ri. accepit et Andreas vehementer desiderbat au-
tem et suspiravit gaudium Et ubique ut sancti agha-
ta dixit quaciam ego in Ihesus peius deinceps sicut quod
multos thezauris tuerit unde b' in illo de dilectione dei d.
Sfragua vis amoris quod mirabiliter alias ita interclusa
rapuerat quia corpora suorum fuisse exposuerat et
tormenta contempnere fecerat. Si igitur in corpore
assimilari militas potuit mitigare penas. Cur
nō in spiritu et nullo torpe impedire magis tamquam
effigie potuit penas magnae suo feruore. sic
et suffragia ecclie faciunt. Credibile est quod sicut alicui
que fuerunt in limbo aliquos solaresceceperunt
ab Ihesu quod de novo venerantur ad eas ut anglie uel
ueni saluatoris. sic credibile est quod anglie visitantur
alias in purgatorio sibi missas et solent eas
dicentes eis tamen purgatoris sue et alia eis solla-
toria sicut hinc pte ex exemplis quod ponunt scilicet docto-
res in libris suis. ut quis in iustitia domini ubi crepul-
ficit de illo qui seruunt sacerdotum in balueto et de
quodam alio qui dixit bene est tu mō quod nec et aug.

U^e de auct^e dei. et betha i hylto aglor et i eom^o
et amb^o et ten^o doctores de hoc loquentes

Dost hoc videndum est de trionum sapientia quod
est regnacionis secundum ordinem quem tradidit dominus
de dili denique sequitur iunior laborant et quod
centum tamquam excellens ad quod sapientia incarnata
suis bonis iustitiae dices. Iurum enim ego dispono
vobis sicut disposuit mihi per meus regnum ut e-
datis et bibatis. Et hic tria se notandum primo
quod huius iuniorum regalis et incole regie sit rex
et praefectus. Secundum quod est Christus filius dei. Tertium que sumu-
bia et iuniores ad istud regale iuniorum et regi-
num mensa iuntantur quia angeli et hoies. Ter-
tio de huius iuniorum et iuniorum gloria et beatitudine
diceret. Primum quod huius iuniorum regalis et in-
cole sit rex et praefectus. sed quod alius est ille qui
dicit ego sum rex cui per iustitiam regnum eternum et
i cuius seniore septuaginta est rex regum et dominus domum
cum her regum quia uos istud reges. tamquam
filios adoptuos qui sum filius. Et obstantalis
mis et isti vos filios non seruos sed amicos
vobis. ut sum mensa mea edatis et bibatis
i regno meo. cuius regni non est finis ut ubi
ego sum et vos sitis i eternum. De isto rege lo-
quens auctor leprosus de cuius deo ero illo et deo
qui erunt mihi plures et ero illis unum sacerdos et ego

6.12
ero illis queāt̄ ab hōib; honeste desiderat̄
+ vita + salus + virtus + copia + glā + hōc +
par + om̄e bonū **D**e quic̄ + q̄o r̄e intelligit̄
qd̄ ait ap̄lē ut sit d̄s d̄a in oib;. ip̄e n̄ finis
ē n̄rōx desiderior qui sine fine videbit̄ sine
fastidio amabit̄ sine fatigacōe laudabit̄ **D**e
quic̄ her̄ h̄o mun̄ hic affectus hic artus p̄fec
to erit oib; sicut ip̄a vita etiā r̄is h̄i v̄is il
lus regis facit ee b̄cū v̄n b̄ i eplā quadā ducat̄
solū uer + plenū gaudiū ē qd̄ nō de creatura s̄
de creatore cap̄it̄ qd̄ cū possedis uenio tollit̄
a te cui op̄ata oīs aliūde iocunditas metor e. oīs
sugundas dolor ē. de dulce amar. de detur sedū
postremo qd̄ aūq̄ delictū possit molestū ē. h̄i v̄.
Que ēstobi⁹ de reprobacōe lap̄u hoīs clamat dux̄
os si cotidie oportet nos coruēta p̄fere **S**i + v̄
uo tpe ip̄a; gehēna tollare p̄ eo ut xp̄in vide
re possem⁹ in ḡn ueritate + sc̄or suor nūo
sonari. nōne erat dignū pati de qd̄ crux est
mō. ut tanti boni tantecq̄ gl̄e p̄ntiques h̄em⁹
Elamēm⁹ igit̄ aī ap̄lo i ad thim. i regi īmōr

Dtalī īm̄ibili soli deo honor **m̄ ad m̄**
Ost h̄ lād̄ videndū ē q̄ faūla + iūmā
tes ad illud regale iūmū iūtent̄ ul̄ lf̄ īm̄
tati **Q**e quo sc̄endū ē q̄ nō solū hoīes sed +
angeli ad illud gl̄osū iūmū regni eterni in

uitauit vñ **C**alostia li de repacōe lapſi sic di-
 dit intue tecū nō solū ex hoibz ſz & ex angelis.
 thronis dñacoibz p̄incipatibz p̄inibz auocatū
Seq^r De rege at qui horū medius reſideret dicere
 nulla vox ſufficiat effugit eū oēm ſenſu hūane
 mentis Excedit & denis illud & illa pulchritudo &
 illa v̄tus & illa glā illa magnificēta & illa inqueſ-
 tas oēm ſenſu hūanū Cū hys cordeat p̄sp̄ li-
 de vita & repletia d ſuā vita ubi ipā ſātas que
 ē angloibz & ſcor̄ oūm ḡgregatōe b̄ea m̄nis fulge-
 tibz micat etiua ſalus exuberat vita regnat.
 ubi nec fallit q̄lq̄ nec fallit ubi nullus bāis e-
 lat ubi nulls mifer admittit ubi ē amor p̄fāis.
 ſcor̄ illis dies etiubz alaqter motus & vñ oūm
 sp̄s h̄i. De h̄ & ḡḡ i oniū ſi ſidem⁹ q̄ & quā
 da ſc̄ que nobis p̄mittit i celis uilesant aio dia
 q̄ habent in tr̄is. De hac & ſocerate d^r cypan⁹
 i una epla ſic. Cur nō p̄am⁹ & cr̄im⁹ ut p̄nas
 uām vnde & p̄ntes ſalutare poſſim⁹. magnus
 uile carorū numer⁹ nos expeditat & patrū fratrū
 & filiorū & aliorū aduentū copioſa turba nos deſide-
 rat iā de ſua ſoluitate ſeari adhuc de uā ſa-
 lute ſolliciti ad horū ip̄an & ip̄lexū uēire quā
 ta & illis & nobis erit lenità her r̄ **E**ſti m̄ ſac̄
 dū q̄ ſicut ē diſtrictio m̄itorū ita illis erit diſtri-
 ctio dignitatū vñ ḡḡ. li. iij. mor d^r ſic ſicut in

electis in hac via e distincio opim. ita qz i aliis
vita pauldubio distincio erit dignitatū. ut qz h
alius alii supat illuc aliis aliū i retribuōe inci
tor excedat. ut dignitas eadē nō sit una tñ oī
bus vita beatitudis erit. Et li. viij. dyo^o Exponēs.^d
Hi dispar rebuōo i illa beatitudie eterna nō eet es
set potius una mansio qz multe eent. Seq. multe
qz mansiones s̄ i quibz + distincti b̄tor cedies. p̄t
mitor isorūn n̄t letent. + tñ vñ denarū omnes
acipiūt laborates qz i multis mansionibz distinguunt
qz + una e beatitudo qua illuc p̄cipunt. + dispar re
buōis qz litas qz p̄ opa diuisa sequunt h̄ ille. + ideo
sicut stella differt a stella i claretate sic + i surrectio
mortuor̄ i cor. xv. **O**e multitudine istius fālie. celeſ
tis vniū quata sit. nemo sit sine aglōr sū hoc
ū solus d̄s. vñ apo. v. io loques de anglor̄ militi
dine dicit qz erat milia milium i certu throni ubi
dicit milia milium. qz nūs anglor̄ nob̄ e i mū
bilis qz nūs sic nūabilis. + iob. xxv. d̄r. nūqz e nūs
militis eius qd̄ exponēs gg. mor. xvij. d̄ qz a
geni s̄t milites dei + qz nūs eor̄ deo e nūabilis
nob̄is at nūabilis denirat. + idē dicit dvo^o xij
sacer angl. + dan. viij. d̄ milia milium mīstrabat
ei. + deies certena milia assiltebat ei. Et sile fāi

lēan.

N

lūa bēor hōmū īmūabilis nobis ē. vñ apo. vii.
 aut io. p^o enūacōe; mītor vidit turbā magis
 quā dīmīare nēmo poterat. i nullus hō dīat glo.
 Deus nū mīgt mīltitudiē; stellarz + oīm eor nōia
 vocat s^m p^osm. totū illa failia tā angloz q^r
 hōmū tā supior q^r tātor ad laudē dīnam ordinā
 de s^r + istitute ut ab oībz lauder dōs a q^r + p que
 d^r oēs + i oībz oīa. + sequit qui excellētores s^r
 amplius laudat + q^r amplius laudat sublimi^r
 venimētūr qui q^r sublimiores s^r i cognoē +
 seruētores i amore hī. s^r sic dīat dyo. i de di
 no. illus uitaſ amator q^r ē s^r oēm uitaſ a
 dō effīctū ē ut possir laudare s^r svalē dīnitātē
 s^r etiā + sup bonaſ essentiaſ sua quibz cūqz
 uocabulis + tēlectibz sū ut roēm sū ut uita
 rē a' mente a' vita a' s^ram aut alio uocabu
 lo q^r uiciūqz sublimi s^r oport^r laudare enī sicut
 excellē re + segregatū ab oī eo qd mēte caput
 ginali ab oībz existētū. sequit ne tā ab eius i
 laude tesser tā ipa ſit essentia ipius boītatis +
 sit cauſa oīm exūciū. Ideo ex oībz effīctibz lau
Vero m^r dabil' ē sicut doc^r ſcriptura hī.
 Videlū ē de hī. i minū + i mītū glā
 + bītūdīe. De quo q^r ſeptē notanda. Iurta
 lūm ſeptē donor p^odōr q^r ſadū uſus + actus
 ſuos excellētissimōs in hoc diuino mīſtrat dī

formit. qz nō euacuat scđm actus illos s̄ ma
nebat i p̄ia i b̄is. ut pbat nigr 3° suar
di. xiiij p autoitate amb⁹ + d̄ter tenet. H⁹
igre⁹ dicendū de hui⁹ iunij glā + eternitate de
h⁹ iunij eternitate sciendū ē qz n̄cē ē ipz. iu
niū ē eternū. Cui⁹ rō ē qz ipm iunij celebra
tur. eterno regno xpi + i mēla eterna eius. quāe
ip̄e rex etius regni etiū. lūc. xxi. ego dispo
nō vobis regnū ut edatis + bibatis sup men
sam mēam in regno meo. Cui⁹ regnū non erit
finis. lūc. i. De hui⁹ iunij + regni eternitate d^r
aug⁹ li.

o vita uitalis dulcis + ama
bilis + sp mērabilis ubi sūma securitas. se
cura trāquillitas. trāquila iocunditas. iocunda
felicitas. felix etiūtis. etiā beatitudo. + bīa vita
sive sine + iusto atqz laetatio dei. ibi effluētia
diciar. flūētia honor. flūētia deliciar. + au
selm. Ali⁹ psol⁹ c. xxiiij. d^r sic. In illo s. i iunij
celesti ē longa + salubris vita. ibi enī ē sana e
ternitas. qz etiā sanitas qz iusti i p̄petuū viuet
+ qz d^r d^r ē n̄ces exz + salubris iustor a dno s.
~~iusti~~ vita eterna apud dñm. **S**ed viden
dū ē de istis iunij excellētia + dignitatem.
De hac dignitatem dicit b. n̄ces scōz + gaudia
i illo regno ul' iunio etiū tā magna sit
qz nō p̄nt mēsurari tā mēla s̄. qz nō p̄nt un

merari tam copiosa s^t q^{uod} nō pūt finiri tam
 copiosa sūt q^{uod} nō pūt estiari. vīmo tā excellētia
 s^t que sp̄arauit d^s i illo iūmō diligētibz se
 q^{uod} ipē d^s iūmū dicit. q^{uod} dia uet oculis vidie
 nec auris audiuit nec i cor hoīs ascendit. vñ
 nec om̄s arsimenta mūndi posset ea mūare nec
 oēs geometria possent eos mēsurare. nec oēs
 retorica possent ubiſ + sermōnibz explicare cū
 nec pūt cogitari plene. Tercio videndū ē de h^r
 regis + iūmū habūdūtia + ubertate. De qbz
 b^r līngē z^r br^r carū d^r in illo iūmō + regno ē
 mūdianus candor lucis estivalis. amētis vna
 us hūdūtia antiquitalis requies hyemalis.
 vīmo d^s bonū rēmūtū rīat se oībe i celis illius
 regni + iūmūs illius nīse quātū quilibz ca
 pax ē. vñ ipē iplebit sensus i tiores maximi
 deliciōibz. Erit n d^s sperulū vīsu. cythara au
 ditui. mel gustui. balsamū olfēti. flos delici
 us tactui ibi sciat dicit aug^r laudes + carmina
 nō deerūt. pīua nō debitūt. ibi nichil qd amā
 bit. deerit. nichil desiderat qd nō assit. ibi d^s su
 fine uidebit. sine fastidio amabit. sū tangat
 ue laudabit. Oīto de hīmū iūmū + regis lege
 + caritate ul' societate. anselmi i li. psoloni. c. x
 xiiij. dt sic exūtis i regno illo + iūmō diligūt
 deū pīo q^{uod} seipos + iūtē tāmīq; seipos + deus

incolis
guonia

K

illatos plusq[ue] illi seipso q[uod] illi illi & se & i[n] sui
cet p[ro] illi & ille se & illatos p[er] seipm[us] q[uod] sibi o[ste]r
erie una volūtas quare nulla erit illis n[on] deus
volūtas ideo erit o[ste]bus plena cordia. & ideo
sicut illi nolunt aliud q[uod] q[uod] ille ita iste voler
q[uod] q[uod] illi volent & ideo filii dei & d[omi]ni vocabuntur. &
statuet eos d[omi]nus suus omnia bona sua & ibi est q[uod] q[uod]
desideram⁹ & q[uod] q[uod] amant⁹ h[oc] ille Quia ergo aug⁹
li⁹ de corporis & aie misericordia exultat diuersi omnia
mea & caro mea illa vita debuisti amare ubi
vita est sine morte ubi iuuētus sine senectute
ubi lux sine tenebris ubi gaudium sine tristitia
ubi pars sine discordia ubi volūtas sine iuria
ubi regnum sine mutacōe h[oc] i⁹ De hac lege
aug⁹ li⁹ de spū & aia dicit lex dei caritas est lex da
ta est ut gra querat gra data est ut lex implatur
h[oc] ille Quia de hui⁹ regni & iuuij gaudiola
iocunditate de h[oc] gaudio anselm⁹ loques psolo
c xxij dicit sic gaudium illud quale sit q[uod] tū est
bonū. Et p[ro]p[ter]a vng[ue] quisq[ue] diligit aliu⁹ de eo tū
gaudebit. Sequit⁹. g[ra]tia p[ro]p[ter]a caritate iuuabit
bilium anglor[um] & homin[um] b[ea]tū. ubi nullus nimis
diligit aliu⁹ q[uod] seipm[us] nō aut gaudebit quisq[ue]
p[er] singulis aliis q[uod] p[er] seipso Et i[n] dicat i[n] illa p[er] fer
ta felicitate uniusq[ue] plus amat sive i[n] p[ar]te
deū q[uod] seipm[us] & o[ste]s alios feci. id & plus gaude

bit absq; estinat̄ de felicitate dei q̄d de sua et
om̄i aliorū sc̄i. sed si deū sic diligūt toto cor
de tota mente & tota anima ut cū totū cor tota
mēs & tota anima nō sufficiat dignitatem dilectionis.
P̄fō gaudēbūt toto corde tota mente tota anima +
ut totū cor tota mēs tota anima nō sufficiat plen-
nitudinem gaudij. Nō q̄d totū illud gaudium i-
trabit in gaudentes. s̄ totū gaudentes trahabūt
i quām gaudium. Sequitur d̄s verax p̄eto + faci-
piā ut gaudium meū plenū sit. Rediterūt inter-
eī mēs mea. loquac̄s iude līqua mea. amet il-
lud cor meū. sermocanet̄ os meū. eluriat̄ id
anū mea. satiat̄ caro mea. desidererūt tota. Sicut
aia mea donet int̄rem i gaudium dñi q̄ e bū
& fūc̄us d̄s bñdc̄us i secula aiae h̄c. Verco
de h̄c iūniū mensa + sacietate b̄ca. cū dñs luc-
r̄ij dicat sup̄ mēsa mēsa comedatis + biba-
tis i regno meo. id iūniū tñ regnati bus
& leuius sp̄antū ē. De quo notaudiū ē. q̄
b̄da ibidē in glo. dicit sic. mēsa ipso ita oibz
sas ad tr̄cedū ē glā celestis vite. qua qui
elurunt̄ + sicut̄ iustitia saturabūt̄ fūc̄o
desiderato gaudio veri boni. Verū at solū
bonū ē. in quo rāno ois boni ē + qd̄ solū
d̄s ē qui essentiale bonū ē. + ideo i illo solo
p̄fō sacient̄ ē. De hac mensa b̄ca + saci-

etate hugo iudicator dyo⁹ loques. vii au
gl' iar^e pax an sine & expones. d^o dino ali
mentū repleti dicit vna ē refectio & vnu ali
mentū q^d apparet. Et noli temere sacre
tas multas ē **H**ac iabor inq p^s cū maiestat
bus gl^a tua. Vnu ē enī bonū qd tibi spara
uit d^r. Et illo bono omne bonū ē. Vna enī
refectio em. Vnu abū vnu fercilū vnu pa
nē habentē omēz saporem & omēz suauita
tē seu dulcedine sparsuit nob̄ d^r Igl vnu
ē necā qd uere reficit. qd ibidē sic pbat di
ces multa ī h^o mūdo s^r & illa oīa ex hōis sac
are nō pāt ut experientia docet. Vnu ar̄ ē bo
nū & hoc solū cum papu. Sacetas iuenit. No
enī ī multitūdie s^r ī vnitate sacetas ē. Idem
ubū aug⁹ ī li de vobis dñi tractas dicit ml
ta s^r diuersa q^r corporalia q^r tpalia s^r. Spouit
at vnu multis nō enī a multis vnu. s^r ab v
no multa s^r. multa distrahit ut martha s^r
vnu colligit ut maria q^r nō dilexit multa s^r
multū. lu. x. Et rīchⁱ ī tractatu suo de amore
violentio dicit vnu solū ē in quo mes humana
qescit reficit & saciat qd declarat sic. p̄tius a
pter vnu diligit & p̄t vnu. ideo vnu amat

Vnū diligat vnū sicut. vnū capiscat ad v-
nū hanget. vnū suspirat. vno iardeatur. &
i uno requiescat & illo uno faciat. qd nichil
sapit n̄ hoc uno i diat. si ille De istius con-
uiuii saceritate. b. i sermone de cibz sc̄s anni
rando exclamat sic dicens. o felix ue & glo-
la sacerdos o sc̄m uiuui. o desiderabiles eyle.
ibi uiuix nulla quietas ullum potit esse
fastidii sed sacerdos lūma. & h̄o sū uiu desider-
iū. Et idem dicit ser. 33. si cātē festiūm⁹ igit̄
ad locū tuōrem. ad agrū uberiorē ad pastū
suauiore. vbi habitem⁹ sine metu habū deim⁹
sine desertu. epulem⁹ sine fastidio h̄i. Dep-
timo & vltio qd dñs lu. xii. nō dixit solū ut
sug mensam meā edatis sed addidit & biba-
bas. Ideo uidendū ē de hui⁹ meuse vino dulci-
lino potante & sobrie inebriante qd ē viuū
purissiē & p̄fē caritatis qd tū reguantibz et
knūs pponat in regno & meusa xp̄i. De hoc
vino iuxto purissiē caritatis b. i. li. de dil. id
par post mediū dicat sic tū scriptura sic loquat̄
deū omia fecisse. p̄fē semetipm erit pfecto-
ue fūra seleḡ qnqz formet & iorder autoi-
gio. & oport̄ nos pnde in eūdem astān trāsi-
re caritatis ut quēadmodū dñs oīa voluit p̄fē
semetipm ēc sic nos q̄ nec nosip̄os nec alio

fiuisse uel esse uelum? n̄ eque p̄t ipm̄ hor
ē ob sola ipm̄us voluntate nō uram volup-
tate. Dequitur del̄abit sane nō tam nra
uel sponita nraitas uel sortita felicitas q̄ q̄
euis i nobis + de uobis voluntas adūpleni-
videbit. qd̄ + cotidie i orde postulam? tu
dicimus hac voluntas tua sicut i celo + in
terra. Illa igitur ē vā + sincera caritas et
oīo de corde puro + olea bona + fide uō fidia
qua deū sic diligim? qua + primum ut vo-
niū uīnū diligim? Et ibidē b̄ h̄c caritate co-
meandō exclaimat d̄ o amor tuū + castus
o dulcis + suauis affectio caritatis. o pūm +
defectata intencio uoluntatis eo certe defectior
+ purior quo i ea de p̄o nichil nūxū reliquit
eo suauior + dulcior quo totū dūm̄ ē qd̄ sen-
titur. Dequit sic affici deficiā ē. qm̄ stilla aq̄
modica multo ifusa vino ponit a se deficerē
tota uidetur + sapore vini induit + colore
+ quō ferrū caudeus ignitū simili mū igni +
fit pristina ipsa q̄ forma eritū. Et quō so-
lis luce aer p̄fusus in eande tūffinat luīs
claruitē adeo ut nō tam illūnatus q̄ + ipm̄
lumen ēē videat. sic oēm tūc i casis astreū
ip̄a defice seu liq̄scē atq̄ i dei penitus tūffor

mar voluntate quoqñ quo dñs erit oīa in
ibz si in hoīe ad de hoīe supererit **Sequit**
unueristātia sed i alia forma . alia glā
alia qz potētia Et qñ het erūt . qñ veniatu
t appabo an facie dei . t sequit dñc igit ab
sorta sit uores i victoria . t undiqz uocis ter
mimos lux pheus iuadat t occupet usqzq
qz quāt i corpibz celestis glā esfulgeat . nō
pnt aīe ex toto seipas exponit t transire i
deū adeptu autē corpe qd' iam ipedit qmā in q
seipa quodāmōd abire t totā in deū re t ideo
penitus eam sibi dissilimā fieri q deo salimā
effaci se conat . Cū dñm ad cennā sapie ad
missa ē ad illā de qua legit . t calix meus ie
brians qz pclarus ē **Sequit** t quid mirū si
i uebris ab ubertate donis dei Cū nulla
mordente culpa uel cura . de pio secum bibit
pucū t nouū vimū illud cum xpō in domo
patis eius **Datus** igit corpibz resūptis i vita
imortalī iebriam nura plenitudine erube
rātes post risurrectōe tuncqz filij h̄mī t me
rito iebriant qui ad iupias agni introduci
merent edentes t bibētes sup mensa illius
i regno sapie qn̄ libi exhibz glōlam etiam
h̄c p̄fus iebriat lemos suos Cū torrente
voluptatis sue potabis eos qn̄ iplexu illo

V
artissimo sponsi et spouse filius ipetus le-
tificat ciuitatem dei. ut delectentur in leticia in
eternum hec ille Eccl sapia tuos suos iubei-
at et in patria regnare faciat et conuat. d. p. me
reges regnante. p. viii. Regnantes autem co-
ronas aureas habent in capitulo. ap. viii. q.
exponens Ruth. ibidem dicit donas huius in capita
bz ob gloriam decorare et regni celestis dignitatem. un-
corona illa de qua dicit ap. xii. huius xii. Stel-
las et universalis p. stroem. nam secundum Ruth. rotundi
tas corone signant regni illius. exaltationem et plu-
ralitas stellarum in numero duodecim significat
omnium bonorum eterni regni dignitatem. vñ et b. in sermo-
ne quotidiano dicit q. ille stelle xii. designant plenam
p. stroem que basi in prima debetur. Prima in q.
v. est memoria sine obliuione. Secunda stella est rea-
son sine oī errore. Tertia stella est voluntas sicut oī
perturbacione. Quarta impossibilitas est morienti
quia resurget corpus corruptibile. Quinta est da-
ritas quia formam clauitatis sue. Sexta est agi-
tatio ut corpus sit agile. Septima est subtilitas ut
corpus nem penetraret oī. Octava est ut quibus
diligat alium sicut seipsum. Nonna est videre q. p.
rimi et quislibet diligere quoniam sicut seipsum. Denia est
deum perfecte diligere plus et q. seipsum. Unde etiam
est diligere seipsum tunc modo propter deum. Duodecima est uidere

deū diligē se vidēt̄ plus q̄ ille hō diligat se
 sp̄m h̄ i.e. Oūn ar̄ hor̄ bonor̄ nūr̄ ē sap̄m.
 ut dī sap̄. vi. De h̄ sap̄ie mācāre + carnare
 mēusa dicit̄ r̄ich̄ de sc̄o vīc. Q̄ualis refectio
 ubi dap̄ifer ē xp̄. p̄terna vō sp̄e sc̄o + c̄te pat̄
 hospes largissim⁹ xp̄e māstrat t̄bū dū de sem̄
 ip̄o iunūates refact + faciat ut p̄z. io. vi. Sp̄s
 sc̄us potū p̄minat dū suis domīs iunūates po-
 dat + iebriat. ut p̄z act⁹. ii. Dē nō i utrop⁹ seip⁹
 libeālissime exhibit + iunūat i filio ad cogl̄ce
 dū + habendū sicut dixit d̄js philippo. io. xviij.
 In sp̄u sc̄o autē ad amplexandū + degustandū
 appriate loquedo. ut p̄z p̄ r̄ich̄. iiij. de iōep̄l. c.
 xvij. De hac mēta amorgole sap̄ie. R̄ich̄ li. u.
 de iōep̄l. c. xij. exponēs illud. iii. Se x. regina
 salba videns om̄ēm sap̄iam salois + domū +
 quā edificabat + ibos mēuse eius + h̄icacula
 seruor + ordines māstracū uestes q̄ eccl̄ p̄in-
 deruas q̄ + holocausta q̄ offerebat in domo
 dū nō hūt ultra sp̄m. Dicit̄ regia aust̄er il-
 luis calide regiōis inhācatrix succensa q̄ alia
 intelligi p̄t q̄ illa sc̄a aīa + bīa que regnū hū
 i pace possidet + ver salomone templat. vii
 ff. xxv. mor̄ dicit̄ testiōne scripture reges vo-
 cant̄ qui plati s̄t amict̄ moib̄ carnis. Et sic
 dicit̄ ysidor⁹. li. t⁹. de suīmo bono. Reges a r̄ic-

monby

agendo vocati s̄t. Ideo r̄tē agendo regis nomē
optinet. Om̄is q̄ reges + regine s̄t. in illa regia
mensa rethitudis iuniores qui veterē hoīem
expientes + nouū hoīem iduētes qui scđm de-
num creatus ē r̄tē deiformes efficiunt + dū s̄ p̄sm
appellant. Deiformitas ut dicat h̄c s̄t ē c̄m
s̄tā ē renouatio sp̄s r̄onalis + deiformitas ip̄i
ad deū p̄ur possiblē ē. h̄c s̄t qui reges + regie
deiformes estā + dū appellant. vidētes inēlam
sapientiū regis veri salōis. cui sapientē nō ē
nūs scđm p̄sm vidētes + domū quā edifici
uit + nūm assūptam. quā septē colūpnia + vī
donis iuniorū + adorantur. In qua s̄t oēs the
zauri sapientē + sc̄ie dei absconditi. vidētes + abos
mense eius qui s̄t q̄ infinitū cū tū vñū sit fer-
culū. s̄ om̄e datū optimū in quo ē r̄o oīs boni
+ filius + vñ̄ potis. s̄ om̄e donū p̄fici + sp̄c
los in quo + ex quo ē om̄e donū ut sup̄dū ē.
vidētes + habitacula seruorum + nūm + disti-
tuēti celicoru mālitionū q̄ multe s̄t + quasi in-
finite i domo p̄is. ut dicat dñs io. Euq. viden-
tes + ordines iustitiae + assistētiū angelorum
q̄ inūtabiles s̄t. ut deū ē sup̄. vidētes + pin-
cerias + gradus eorū + hauietēs de occulto
dinitatis lūna gaudiola + metes suscipiētiū
iehnuiciū q̄ sup̄iores hausta dicant itēiou

bus. ut dicit dyo⁹ vii. an⁹ far^e Et h. i. suoue
 de salutacōe angelica dicit sic Si thecubi & sem
 plini īmediato h. austri de fonte vite biben-
 tes t̄teriorib; anglorū ordinib; de oſilijs pa-
 lati quedam arthana fuelauit. ut fūis im-
 petus illā totā auitatem dei leſtaret. q̄nto ma-
 gis tu glōla th̄othecos de oculis ſim i am-
 plerib; eius degustata miftia & hoib; & ange-
 lis copiosus effundis & p̄mas h ille. viden-
 tes vii. & ultio holocuſta ſine ſacrificia. ho-
 locuſtu em̄ ut dicit papias ē ſacrificiū qd'
 totale igne oſumit. & ſiguitat q om̄e opus
 ſine corpore ſi ſpūale qd offert deo uſofferent
 dū ē. igne ardētſime ſi pfectiſſe cauitas tota-
 lit conſūmer ſi pfectatur. qd pfect faciunt om̄es
 caues celeſti p̄tē tam angelū q̄ hoies ut i oib;
 & p̄ oīa laude^r & honorificet deus. ut ſicut di-
 thob^e penultio p̄ om̄is vicos eius cāter allā.
 De allā ſt sp̄ecialis ſit mēlio q̄ ſicut dicit
 cassiodorus i expositōne titli p̄s c xlii. In h. ac-
 laude alla totus honor ē. ut cū ſit in hebreā
 lingua reconditū. nullo tū obstat alio ſermone
 tūſlatū h̄ grecus h̄ latin⁹ h̄ caldens h̄ cyrus.
 h̄ p̄ſa h̄ arabſ. h̄ reuet cūcta ſtrax natio. & q̄
 q̄ ē dedicati dūtati dignitate hui⁹ nois
 pia deuotōe & laude vñatur & i uſu h̄re 3monē

ho

+

tur. Illis vitis & auditis regia saba: i: aia bia:
no habebat spm & huanū & diuī. vñ richi. li. vi.
de xepi. c. xi. expoues illud obū dicit sic. Cur
uo vde dicat spc semiquin hre qn incipit a sem;
ipo oio defice & a suo esse uslup nūdū qdā
& uere plus qdā huanū statū transire & mirabili
tūsfigurare sps ille ab huanō videat in diuī
defacere ita ut ipē iā no sit ipē. eo dūtarat tpe
quo deo incipit alius iherere. qd qui adhixet
deo unus spē ē tū illo & psalle p̄t qui euilmoi
ē. defecit i salutare tuū aia mea h i^e. Et idem
pt dioe quilibz btis. Ad istud igitur uiuū so
lepiuissimū & mensa oīm deliciar plenissimā
oportz ascendē p gradus donor & alioy hū
uni gratuitoy predoy. qd sciat dicit qg. exq.
mox. nevio iūma deserēs repete fir lūmūs qd
ad optineandū p̄tōis mūtū oportet qd mēs no
tidie in altū quasi quibusta gradibz ascensōis
pueniat ut rē p̄s dicat. Ibūt de vītate i vītate
donet videat ds deo in syon. qd b̄s aug⁹ i
li. de doct. xpiana. c. ii. q. acta p̄cipū. septē
dona. sc. uocat quosdā gradus ascensionis.
Duo dicit aīa oīa opus ē dei timore qd est i
funū donū oīti ad agnoscendā dei voluntatē
qd uobis appetēdū uel fugiendū p̄cipiat & q
quasi clauatis calabz oēs supbie motus ligio

truis affigat. Dein opus est sedis gradus ut
domini pietatis hecām⁹ p qd' vitas fidei ⁊ scriptu
re sane intelligat ⁊ expoueat ⁊ firmat tenetatur
⁊ si nō p̄tē intelligatur. Tercius gradus est do
mī sc̄e p qd' docem⁹ q̄ dīs ex toto corde diligi
tur ⁊ ex tota aia ⁊ ex tota mente primū vero
ut nosmetipos diligam⁹ ⁊ ppter deū. Quarto
gradus est domī fortitudis quo esurit ⁊ sitiatur
iustitia. qua a typhib⁹ recedit et ad eternā ve
ritatem ⁊ ad eternā trinitatem vñam. Quintus
gradus est domī consilij quo aia ab cibis sordi
bus laugatur ⁊ usq; ad summa dilatēm iā spe
forficata ⁊ virib⁹ integratis puenit. Sextus
gradus est domī icellāis quo oculus intior pur
gatur ⁊ hoīes mūdo morūr ⁊ mūde deū item
plant. ⁊ emigratē tū. nā int̄ā deūn vident
iquātū huic seculo morūr. Et huc t̄ hac vita
begniām⁹. Iūsatēm tū hēmus i celis. Septimus
gradus est domī sapie qd' octauum ⁊ septuām est.
quo aī m⁹ pacatus ⁊ trāquillus deo p̄fruiſ
sapide. q̄ ūciū sapie timor domī ē. a quo usq;
ad ipsā sapientiam p̄ hos gradus tendit ⁊ pue
nitur. In cui⁹ mensa b̄ti p̄petuo quiescent ⁊
dulciter rehiciunt. Quā qui tenuerit inueniet vi
tam. ⁊ qui tenuerit eā b̄t̄. p̄n̄ t̄ ⁊ q̄ b̄ficiā
nō plene recuperari p̄n̄ sine grāz amore

dicat senem e^c de beneficiis I^deo tu^r tu^t totu^t
corde qui vocati sumus ad teum agni dicta
mus deo grās. q^p hanc dicit aug^r in ep̄la ad
marcellum & ieronim^m ep̄la x. q^p melius &
aīo geram^m & ore pferam^m & calamo expli-
camus q^p deo grās. huic nec dia breuius n^e
audiri letus nec intelligi gracius nec agi.
fructus suis aliquip p^t q^p deo grāias.

Explor liber de septē dñis sic sā-

Dicam^r vos ne iniiciū grās dei
retipiatis q^p ad cor. vi. q^p nū ex-
nobis sufficiētes nō sum^m de celo
tibz & oculis dei aliquip euacrae.
potius ē tu ille nobis sufficiētas p^tare sine
quo nichil digne loqui nec & cogitare q^p q^p
yduei nūcūm. is filius tu aplo dicam suf-
ficiētis mīa ex deo ē xp̄ter hoc adiutorio di-
uo ad intelligētā mī datā breui-
ter ad iſtructōeſ ſimpliū & nōdū p^tecto
rū ſcribē volo. p^tue in origianibz ſcorū ſue
uero p^tactatū hūdū hūc modū **P**remi
tendo dīcē quid ſic grā ſcō de illis que am-
urām diſponūt & habile reddūt ad grām
& ipius effūs recipiēdos. tūc de effabz grē i-
ſe **D**ividendū ē gr^r qd ſic grā diffinit autē

Si describit hu[m] sup[er] an[no] iar[um] eā sic grā nū
tūl alud ē nū dīna illūnacō. dona atq[ue] grā lūnā
sūt illūnāna eos qui se p[re]cipit. & oīs grā
ab uno fonte descendit & oīs illūnacō ab u
no lūne. Dī & scđm theologos ymagō dei &
silitudo. & ideo au[p]rē infundit p[ro]p[ter]e deo as
similat. **S**unt autē tres effās grē luc[is] ad
huc plures assignari possent. videlicet assili
laciō eleuaciō uno. **P**rimo igit[ur] videndū ē
de assiliaciō & illis que ipām aiām disponunt
ad p[ro]dām effām recipiendū. **D**e ista assiliaci
ōne p[er] dī illud sapie. viij. cūndor ē enī lucis
etne & speculū sine matula dei maiestatis &
ymago bonitatis illius et p[ri]ncipiū effecti
ū a quo effluxit. ibi cūndor luc[is] et. & estes
uobis q[uod] i[ps]a ipā grā efficit. q[uod] ē ymagō &
silitudo bonitatis illius. **D**e ista assiliaciōne
loquit[ur] hu[m] s[ecundu]m v[er] an[no] iar[um]. si talū silitudine
uicat theo grā quōd vñū bonū m[er]itis se p[re]bet
p[re]cipiendū et vñū sūt i[ps]o & trahat v
nā silitudine ex alio & idē ubi sap[ientia]. & viij. dicit
oīs grā ad dei silitudinē aiām reformiat. **E**x
emplū & huius hēm[isph]erii pulchr[er] de moysē ero
xxij. si iuueni grām ic[em] & dīm ē ei iuuenisti
grām & cūndam ab[us]i om̄e bonū & sequit[ur] fa
cē meā vide nō potis sed posteiora & errel

leuitate vie grām adipiscere. quia certe coru-
ta & splendida. & simillimā frā ē facies eius &
hoc ex oratio sermōis dei **De h. & dōs dyo-**
d. di no c. loquēs de aīabus sc̄is & illūatis
sic ad possiblē ip̄ius templarōe dicatōe
& assilacōe extēdit sc̄as mentes q̄ ip̄i sicut
ē fas & ut decet sc̄os se imitāt̄ & idē dicit i
4° de an̄a iār. e. iij. sic ē q̄dē iār. orto sc̄a
& actio ad deiforme q̄m possibile ē assilam
& qd̄ in ditas ei dīngis illūatōe ap̄ortiona-
bilis in dei similitudinē ascēdens qd̄ expōnit
similitudinē dei imitans qd̄ dū possibile. & illi
ē. & ascēdens in dei similitudinē ap̄portionabilis
ad illūatōe & sc̄dm illūatōe dimittit ei +
iditas. unaqueq; sc̄dm modū & mēsurā gre-
dimūtis ei usq; in ordine suo p̄ficiēs. & as-
cēdens ad imitacōe dei. n. n. illa bona que
sunt in deo p̄ naturā ad illos descendērēt p̄ gra-
ciam nō essent illi filiēs. **Ort** & illud denūari
exemplō visibili. nā sicut uult phil. q̄ de aīa
vnuqd̄q; sensiūm & organū sensus est in p̄
tūm sensibili. sic quo dū inueniūs ap̄por-
tionabilis in aīa q̄ sicut organū visus p̄ re-
cipere similitudinē dūsor color sic aīa p̄ recipere
& recipit dūsa bona grāz. vñ dicit aug.

de vera innocentia. q̄ e duplex donū grē + dicit
 sic sicut & duo officia medicie vnu quo sanari
 tur infirmitas. aliud quo custoditur sanari
 das. ita sūt duo dona grē i. vnu qd' austertar
 uis cupiditatē aliud qd' facit perseverare vnu
 te. De ista assūlātōe loquitur p̄fudre b̄cell. si
 au. iar. c. vi. sic. dīna pulchritudo tibi assūlā
 de. si iar. anglor. + hoīm. sicut similes + bo
 na + p̄ncipalē cōslūmatā vniuersaliter mūda
 ē ab om̄i le nō detente + e distributio. p̄p̄q
 lūis sōdīm capacitatē vniūcūq; illūnataꝝ et
 ip̄ius lūis distribucio p̄fāua est ea p̄ fōe que
 p̄fōs marie assimilat deo. sed in it̄ansum
 tabile p̄or formitatem in deū dīne pulchritu
 dim captata q̄lis ē in p̄ua. Et infra lo
 quēs de qualibz aīa sāt deo ut possibile ē in
 pulchritudine captata dicit sic. Intendit at
 iar. assūlāna sp̄culatiōe deū desiderās sōdīm
 sua possibilitatē assūlāri + vnu ei deo. Quic
 vidēdū ē que reqrūt ad hoc ut aīa deo satis
 efficiat sūt at tra vidēdū. inter sc̄ae pue
 ntes ex p̄tor plenaia abiectōe. regularitas
 oīn vnuū aīe. pueiens er lūne sapie. Obser
 uāta p̄ceptio. perfectiois evāgelior. p
 ueiens de reū ryalū ab diuīs. + ista inu
 iuit in autoitate sup̄ius dīa. Caudoꝝ ē lūas

D

¶. nō autor dicitur ibi mānde ¶. re
gularitas. speculū sine matula. illa enim a
mnia bū dicitur speculū sine matula. que
se in opibus suis regularis tenet nō ni
nus confidens de dei misericordia. nō dis
tans dei iusticiā. Observantia ibi p̄mago.
ille n̄ p̄dē p̄mago dei dī. qui p̄ paupere xp̄o
q̄ia reliquit + secutus ē enī. **O**e p̄mo dī.
ad id. vñ. nūc autē liberata n̄ p̄co serui at
facti dei habentis fructū vñ i sanctificatoe;
sine uero vita eternā. sc̄m ap̄lū ergo re
quirit ut si siles deo ē volum⁹ q̄ cubigine
a cordib⁹ deponam⁹. qui enī sanctificatus
ē siles deo ē. qm̄ ip̄e sc̄ns ē. oport; ḡli grāz
recepit volum⁹ q̄ ab om̄i tere peccator purge
nur. Vñ dicit hu. sc̄r. an. iqr. 48 c. vñ tali pre
cederet purgatio nō sequeret illūtatio. + n̄
esset illūtatio nō ueniret lūtatio. sicut vñ
illūtari nō p̄t qui nō ē purgatus sic lūtatio
ri non p̄t qui nō illūtatis. + se hoc mō i me
lūtari. singuli dei fraternitate + dei salutis me
habeant. quo sūt purgatōe mūdi. uitare illū
tati bonitate p̄fici. **O** autē nitor + se
renitas maximie p̄ueniunt ex iusticie + op̄ic
tione. Quidit rich. li iij. de c̄tepl. c. iij. dicens
vt sc̄m⁹ enī q̄ cordis intima nū adeo p̄gat.

mentis q̄ mūdiciā reparat. nichil sic ambigu-
 itatis nebulas detergit cordis q; sc̄nitate nūl
 melius nūl acius adduat q̄ vera āī oratio q̄
 p̄funda & ita aīe op̄tūcō. **H**abita at pū-
 ritate sequit̄ silicudo deformat & dericta. unde
 ibidē dicit aliquib; int̄positis. **O**qūta itāia
 & diligētā opus ē in eiusmōi artificio stu-
 dio. ante q̄ terreni amoris locūā aīm̄ plene
 detergat ueriq; amoris īcendio & sumat. anq̄
 intelligētē sue aurū ad enim pūritatē decoquat
 quo ad hui⁹ op̄is dignitatē. dignū ydoneūq;
 redat. **A**bsq; dubio nō ē leue uel facile hu-
 manū aīm̄ angelicā formā induē & ī sup̄ hu-
 manū q̄dam hūm̄ trāslare spūales pēnas ac
 ope & se ad sūm̄ leuare. **O** quoc̄s nācē ē au-
 rum suū ī ignē mītē & iterū extrahē & nūc ī
 hoc nūc ī illud vīcē latus. trebusq; icib; vī-
 diq; tundē. anq̄ angelicā formā eradicat et
 therubī producat. can. v. dīlcs meus cā dīl⁹
 & rubicūdus ē. candid⁹ p̄ effan grē. quo ad
 cordis & corpis mūdiciā & rubicūdus quo
 ad feruētē caritatē reputo. n̄ ī possibile ut
 homo sanus viues & in alijs dispolitus.
 possit se n̄ p̄ grām & effan grē custodire. q̄
 dicit phil. u. de aīa q̄ talis actus naturalis
 sim⁹ ē. **D**e scō dī capie. vij. loquēs de

L

sapientia dicit doctrina est discipline dei et electrix operis illius. Et in sequenti est sat enim et intelligit omnia illa et deducet me in opibus meis sobrie et custodi et me in sua potentia lumen gratiae sapientie debemus a mare ut dicit sapientia diligite lumen sapientie si al glari vis deo dilige sapientiam quod dominus sapientia suam est. Unde qui lumen sapientie habet deo simili est. In illo gratia uictus est gratia non abutitur sed ordinatur istius consideratio. Unde dicitur super iacobum capitulo c. Apud terrena uocem est ut studeat uisusque gratia quam accepit agnoscere ne plurimum capiat in eo quod non potest esse officium propinquum ordinarii et attendere ut audent transgredi in eo quod non debet. Sed notandum quod tria sunt in opibus uiris que indigent regulatores videlicet assertiones cogitationes et iuraciones. In assertiis sed duo adiutanda ut sint recte et ad id quod debent esse sinceri et quod debent esse et sicut diligenter quod non oportet malum est. Et similiter diligenter quod oportet non quod oportet malum est. Itaque bonus assertus est quem est ad quod debet et quod debet. Exemplum huius. Amor sororae sua dilexit et erat assertus ad quod debuit sed quia male dilexit non erat quod debuit. In eo gratia ad quod debet ita est sed in eo quod debet est sincerus. Sunt et cogitationes ordinante duobus modis debet enim esse uiminde quem de assertiis malis gravans

ne que malas affectiones gravant ordinare
quā rōnabilit̄ hoc ē tpe suo adueniūt. **T**pe
enī nō sūo + bona cogitare sine viao non ē.
ut in sc̄one de dōne. + de equo + q̄uis i millo
loco homo disciplinā deserere debz. diligētans
timē + magis sollicitate ibi ē scrūda vbi uel
neglecta plibz gnat scandalū. ut custodita +
bonae unitatis exemplū. **S**unt igit̄ intēcō
nes regulatē duobz mōis. debz enī itēcio ēē
simpler + discrēta. **S**impler est que ē sine ma
litia. **D**iscrēta que ē sine ignorācia. que enī
sine malitia ē zelus h̄c. s. que sed in ignorācia
ē sc̄am nō h̄c. ut ap̄ intentōe oportet ēē sc̄ie
tem p̄ discrētiōe simpliē p̄ benignitatē h̄
hū de meditaciōe her uiserū tpe simplicibz. **R**
marie st̄ valia. **D**e t̄o scribit̄ i negotijs. si vis
p̄fētūs ēē re sup̄ quo vbo b̄t̄s iēnī dicit. q̄
q̄ p̄fētūs ēē voluerit debet uenire qd̄ h̄. non
i p̄fētū sicut fecit anguias + laphites. act. v.
sed totū uenire dr + dare paupibz + sic libi +
theraux cōpare in celo. nec hoc ad p̄fētū
nem sufficiat n̄ post. temptas dicas salua
torē sequat̄ id ē relictis malis faciat bona
facilius enī sacrulūs + temptat̄ q̄ volūms
+ iēom̄ sup̄ iohē. estoce p̄fētū sicut + p̄ si
militidiez impat nō equalitatē qui ergo

Item puit mūdū sūlis efficiāt altissimo de quo
dicit ambrosius de fuga sculpi sic hoc ē sūlēm
deo ēē h̄ē iustiāt & sapiāt & i vītūtē ēē p̄fāt
& sequit̄ d̄s n̄ sine p̄tō ē & id qui p̄tō tāt
ad ymaginē dei non ē de quo idem ambrosius
de bono mortis. fuga malorū & rex t̄palū si
militudo dei ē & vītūtibz ymaginē dei acq̄rit̄

Duacō. Pmo ḡo dicendū ē de illis que
auām disponūt ad eleuacōe. **D**icō de mō
eleuacōis. Terto de eleuacōe sūlēm effaciāt in se
Quarto de mūlis quibz variat̄ qualitatē
leuacōis. **C**icca p̄mū ē uocandū q̄ scđm
dōtūtā dūtūtā nūtūtā ih̄u xp̄i qui vōlt mātūtā s̄cē
erit oūmūtūtā h̄o ē qui quādā mātūtā t̄cē
placōis dulcedie sup̄a se māpi debet & i dī
uū q̄dā astūtā eleuari. Oportet ut p̄mo si
būpi p̄ hūlitatē vilesant. nullus eūtūtā tu mēs
et sup̄bus grām recipē p̄t vūtūtā dī i cano-
iaco. sup̄bis d̄s resistit hūlibz autē dat
grām. vūtūtā si eleuari volum⁹ oportet nos
p̄mo hūlūtūtā. ideo q̄ ad p̄tōtē hūlitatē
requirat̄ breviter ut potero op̄hēndā
Cut autē scđm scōs vi. gradus p̄fecte
hūlitatis. Pm⁹ ut honio se subdat ma-
iori & nō p̄ferat se equali. **H**ui⁹ exēplū

hēnius in xpō luc 14 descendit cū eis + eāt
 subditus illis ecce subditus erat maiorib;
 suis & suis pñib; exemplo g^r ipī debem⁹
 hūiliari. qz ois x^r actio nūn est iustitō vñ
 i iohē. exemplū enī dedi vob⁹ r̄ + b^r super
 missus ē dicit erat subditus illis. Qs quib;
 dō hoib; dō au angeli subditū s̄t erat sub-
 ditus marie. s̄uet tñ inaie sed + ioseph. p̄t
 maria. **D**odus ut homo subdat se equali-
 ter p̄ferat se mñori. vñ mathi 2. sic nōs de-
 sp̄le oēm iustitā i oēm hūilitatē signant.
 dicit dect qz luter nō sit nēcān est m̄ expediēs
 iusto + p̄ferto. vñ b. s̄t m̄ sermōe xxvij nō
 ē p̄iculū si reputes te mñore qz lis + b̄is gg.
 vñ iugr hoc solet ēē sp̄ecificatām elegr qz de-
 se semp̄ lentiāt m̄bra qz sunt qui enī nec dñ
 despiciat se hūile dei sap̄iam nō app̄hendit.
Cernus ut subdat se mñori. etā iij. qzto
 maior es hūili te i oib; Et miselin⁹ de sili-
 tudib; vñusqzqz tale debz se h̄re. ut reputz
 se mñiore oib; imitās aplin qui se oīm a-
 plor dicit ēē mñmū. vñ + scribit recube +
 i nouissio loco. uno v̄t b̄i sup̄ dñica simo-
 vñ. dect ut homo nō solū non p̄pet se a-
 litū sed penitus nichil debz se reputare. vñ
 dicit uoli te hō d̄pare maiorib; uoli mñ

ribz uoli aliquibz q̄i dicit̄ tū debz ī spā
sui vilesor ut oīn peripluma se reputet ut
qū oīa fecit cū ap̄lō dicit̄ seruus sū iūcū
Dicit̄ gradus ē ut se ītempuat uera
at̄ ut dicat cū p̄p̄ha id p̄s ego vermis sū
t̄ no homo Optimi⁹ ē iste modus ut seip
sū ītempuat. bñ uidith posuit puluere li
caput suū. Tē nota hystorā iōne uj de rege
minime quilibz ḡ hō habens istos quatuor
gradus dī hūlis **D**icit̄ ut homo ī
tempui se no refugiat de quo dicit̄ b̄ si vir
aut̄ appetis hūlitatis viā no refugias hū
liacōis. nā si no potis hūliari no potis ad
hūlitate puehi De quo sūr̄ leuita valde
pulchre dicit̄ Si vis ēē bona hō p̄mū co ḡ
ta ītempuē teip̄m̄ exemplū hēm⁹ de xpo
qui no solū pro nobis sustinuit sed t̄ tra
ditor suo occurrit t̄ ad ph̄l̄ hūliam
semetiip̄m̄ t̄c̄ esse hō h̄ns istū gradū dicit̄
hūlior **D**icit̄ gradus ē ut no solū ītempui no
refugiat sed cū gaudio īcupiscat de quo
dicat b̄ ueris hūlis iōt̄ vilis reputari
Hui⁹ exemplū habem⁹ in dd̄ u fe ij
ludam inq̄ et vilior fā. Et at̄ v Ibat a
pli gaudentes t̄c̄ bñ ḡ qui h̄z istū gradū

De huius. de his tribz dicit rich li^o de
 sōpno nūstico. hūlis est qui seipm apd.
 scinetipm veracū temptū. hūlior qđ
 ē qui ab alijs cōtempnū nō refūgit. hūli
 nūs qđ qui nō solū temptū hūli cōtemp
 nit. s̄ admodū capiscat. h̄es nō qđ sine
 hūlitate grāz recipere nullus p̄t. habes si
 milis de gradibz p̄fē hūlitatis. qui aut
 i p̄dās se exterriment p̄t dicē d̄s illud yla
 sup quē respiciā nūli sup vtrū + hūlem
 + tremēte vba mea. qđ dicit tālē respiciā
 p̄ copiōla iſtuētā grē celestis. **C**ūc de
 sedi nō eleuacōis est dīcēdū. de quo dī in
 tremis. sedebit solitarius + tacebit + leua
 bit se sup se. **E**re quantor tangūt i vbg
 iam dīcto. de nō eleuacōis aie. **P**rimū
 ē ab oibz terres desiderys sequestrato. ibi
 solitarius. **D**om̄ virū aie p̄fā q̄etāo qđ
 sequit p̄m ibi sedebit. **T**erāu ex traquillita
 te aie de celestibz prudēs + frequēs medita
 cō ibi. tacebit. **O**rēu veri lūis subuta eritē
 suo ibi. leuabit. **D**e p̄mo dīct b̄s v. sup
 cāf. **C**inōe xl. **O** sc̄i aia sola esto ut soli
 + vni serues trīpam qđ ex oibz elegisti.
 publicū fugē. fugē + ip̄os domēsticos an
 nescis te habē verecūdū spōlū + qui ue

Quaquā velut tibi indulgē pñcaū suā pñtibz
ceteris serede sed mente nō corpore sed intērō
sed dñuo wē sed spū **A**lta doctrinā dedit
nobis dñs nū ihelus xps mathei v. Vides
ihs turbas ascendit sic quilibz hō vides p
diligentē sideratōem ascēndē debz i mōtem
i ab oibz crenis se abstrahē + ad dñm boīta
te qtemplaudū eleuare. hui exemplū etia
habem⁹ i moyse. ḡn. qui ad h⁹ ut mereret
eleuari + templari ascendit in mōte qui
nisi pñs se ab oibz crenis elongasset ad
dñm templa p̄ ge nō potuisset glo. ps

De scđ dī in crenis bonū ē nū silencio p̄
volai salutare dei. Hui exemplū h̄em⁹ i ma
ria magdalena. Vñ legit de ea q̄ sedit ad pe
des dñi. hoc idē ondit phus. vi. phi. d. q̄ am
quescedo sit prudēs. vñ qui aliqua pñfunda +
subtilia ymaginari volūt. aggregant om̄es
vires suas ut lūpidius speculari possit q̄
tonagis qui celestia cogitare debet. oportet
ut sunt quieti. Vñ dicit hu de archa noe. li. ij.
c. i. sic loques de pñdās sopito tñnor desideri
ox strepiti. otinuo m̄es ad quietē interne
pacis apont̄. + ut capax ee possit celestis
sapie ex ip̄a sua tranquillitate p̄parat. sa
pia em̄ h̄icā nesciat nisi i corde pacifico +

ideo illi i quibz adhuc trena desideria p strepit
 que sic sapia nō nouerūt. Nam sicut b̄z iob
 loquit̄ secū nō ex sapiaz q̄ metes q̄s ture car
 nales exigit̄ nō apprehendit̄ ea sed i mora
 tu inenit̄ ea q̄ dū cūm ab extioribz ab strati
 ad seipm colligit̄ robustior ad templata et
 ua eleuat̄. & b. si cant̄ mes alluetat̄ q̄tis rea
 pit isolatoe. **D**e rao dī eccl xxv audi ta
 tens p reverentia accedit & bona grā. **H**e audi
 taceens sil̄ & q̄res audi attente sil̄ & q̄res me
 ditacionē. vñ de isto legit̄ iob iij pccro dām
 ē ad me vñ abscoditū & furtive suscepit
 auris mea venas susurri eius. **I** hoc expones
 b̄z gg v. mor dicit cū dina aspiratio sine
 strepiti mete subleuat. vñ abscoditū audi
 tur q̄ sermo sp̄c sā i aure cordis silent̄ sonat
 venas at susurri auris cordis furtive suscipit
 q̄ subtilitatē locutiois intime afflata mes rap
 tam & occulte cognoscat. **V**n sit ut q̄ aia medi
 cas de celestibz ad tantq̄ pueniat dulcedine
 q̄ explicat̄ sermone nō possit & tacebit. **D**e
 quo b. si cant̄. **S**epe amantis cūm rāto mu
 ne atēplacitis replet ut vide valeat q̄ loqui
 nō valet. tūc cū aia tacebit ab oīm strepiti
 extior. **V**n rāch li iij de atēpl. audif̄ p reue
 lacoz dixer voce eius paulat̄ maledicēto

in p̄strepēāū tumultuātō̄ sopiaſ ſola q̄
ip̄ius vor audiār dōuet eis illa tādē tuſl̄
tuātō̄ + turba diſpareat ſolus q̄ ū ſola re
mouent + ſolū ſola p̄ templaſorē ſp̄iaſat
De q̄to dicit vñch. de vñcpl. c. vii. n̄mes cū
volare volūt alaſ ſuas erpandūt. + nos +
cordis n̄i alaſ p̄ deſideriū expandē debem⁹
+ dīne reuelacōis h̄ocā expeditā ut q̄nāq;
dīne iſp̄itacōis auna n̄e mētis nubila dēter
ſerit veſiq; ſoliſ radio dētererit extreliſ ſue ſo
teplacōis aliſ. mēs n̄ra ad alta ſe eleuet et
auolet + ſuis obtutib; i illud eſtutatis lu
men qđ deliſp̄ irradiat oīa volūtatis mibi
la trāſſedat **D**e quo n̄o eleutacōis huſe
an. iār. dicit dīnū lumen p̄mū i an. naturā
deſcendit reuelacōib; + demīracōib; dīnū et
mīlita ſaci eloquij narratōe ad nrām icelli
gētā p̄cipacōe q̄ ſe trāſſundit. ecce de p̄nīa
lūs i aīa + qualē ad ip̄am trāſſundit. tūc ū
n̄git quō ſe ad p̄nīam lūs eleuat + exē
dit. dicit i mēdiatē p̄ auctořatē p̄allega
tam. mēs vñ h̄uana eiſdem ruesi gradib;
ad ſupra ſcēndē ſacra dīnū eloquij ilp̄er
tōne celeſtia + ſacra + en q̄ in angis ē dei il
lūtacōex p̄pendit. ex qua paulatē i nūſibilū
aguicōe; ſucreſcē ad ip̄m caude lūs ſūm̄

JF

splendore et exempladū ualescat. **C**onsequenter
 dicēdū ē de causis quibz idius eleuacōis qua-
 litas variat. & s̄t tres p̄ma p̄ spicaz rex iuesti-
 gatio. ex quo puenit uentis dilatatio. **S**edz
 ē diuina rex summa delatatio. ex quo causat in-
 tis iradiatio. **T**erā ē maiestatis dei ammira-
 tio. ex quo iducit inētis ab hys trālitoris ali-
 enatio & abstractio. **D**e p̄mo ysa. l. tūc vide
 bis. quo ad p̄mū. & afflues quo ad scđ. & mu-
 rabit quo ad tūc & dilatabit cor tuū. & ibidē
 leua i circuitu oclōs tuos & vide. & illud qđ
 di gr̄i ad habraā a dñō. leua oculos tu-
 os & vide a loco i quo nūc es ad aquilonē
 & meridiē ad occidentē & orientē oēm frā quis
 cōspicis ubi dabo. **H**oc exponit r̄ich. v. r̄epl.
 e q̄ dices sic a loco i quo sum⁹ ul̄ ēt suēum⁹
 oculos uros leuam⁹ qn̄ i r̄eplacōis nūc sper-
 mulis om̄en & suetū animi statū deseimus
 sp̄fēabilitans nūc locis in quo interius p̄ i
 telligētaā sum⁹ hēditatis ap̄lititudinē iudera-
 m⁹ qn̄ ad quācā p̄ frois latitudinē duocōis
 nūc p̄fertibz quo tamē prange possum⁹ r̄eplā-
 cōis nūc louge an̄ p̄uidem⁹ **D**e ista dilatatioē
 q̄ sit dicit idem r̄ich. **D**ic inētis dilatatio ē
 qn̄ animi aties latius expandit. & uehemen-
 tius actus. modū tū huāne industrie uō

Sup̄egredit̄ debem⁹ eū iuestigare deū i sūs
creatūris sū apib⁹ t̄ iueiem⁹ eū mirabile. vñ
de i ps. dñe dñs nr. laudabile de quo ubi sup̄
a solis ortu re. Amabile de quo iustus dñs i
vīs re. **D**e scđ illud rōe qđ de moysē deut⁹
xxiiij. scribit̄ ascendit moysē de campesi
bus moab i mōtē nebo i vertice salgho tra
iericho oñditq; ei dñs oēm trā galaad usq;
dan. qđ pulchritudē expoit rich. li. v. de rēpla
cōe. c. qđ qđ illa moysi mōtana ascēsio nūsi
itame ilspuracōis diua illūatio. trā nū. pmissi
ōis ad dei demūrācez. pspicē t̄ future retribu
cōis pleitūdēz ex dīne illūacōis reuelacōe
cognoscē t̄ ei⁹ mōi rēplacōi illūtē hūane vi
detur uiductrie qđ moysē i mōtana ascendit
grē dīne qđ dñs trā pmissiōis ei oñdit deusta
uradiacōe de v̄ sup̄ metas sublevacōe qñ
itelligēcie umatitas dīnitis uradiata hūa
ne iductrie metas tūscendit nec tñ i aliena
cōe tūentis transit ut ut t̄ sup̄ se sit qđ vi
deat t̄ m̄ ab assuetis penitus nō recedat **C**
De trō p̄t sumi qđ dr̄ qđ moysē i mōtē al
cendit ad dñm p̄ mediu nebule fr̄ id dicit
rich. li. v. de rēpl̄ c. qđ sic ad id respicat qđ dis
apulos r̄pi uibes lucid obubrauit una utq;
etid uibes t̄ lucid obubrauit t̄ obubraido il

hū aut̄ q̄ illū aut̄ ad dīna. & ad hūana ob
 nubilavit. & i ps ego duxi i excessu de isto
 rīch. vbi sup̄ sic mentis alienatio ē qn p̄
 cū meditā mēta erudit & i p̄ḡnu quēdam
 & hūane indulx̄e itin̄u animi statu dīne
 opacis cūligacōe transiit. & b. li. vi. de s̄li
 deracōe p̄ma & maria s̄teplacīa amūratio
 maiestatis hoc requirit cor p̄gatū ur a
 vicis ubex aq̄ exoneratū a p̄cīs ad sup̄
 na leuet. In cū quoq̄ ul̄ aliq̄s morulas.
 stupore & extasi suspelū teneat amūratē h̄
 & p̄pha eze. consideras dicat. Plena ē oīs cū
 gloria ei⁹ & ea que sub ipso erat replebat tē
 plū. Qd̄ expoit h̄u de archa noe. li. i. c. vii. sic
 Templū ē anglīa sū hūani uellacūs capaci
 tas qd̄ videlic̄ templū ip̄ler ab hys que sub
 eo si q̄ ranta ē dīnoꝝ opū imēritas ut ad
 ea p̄st̄ p̄phēdēa ullius creature icelligētia
 sufficiat. Vñ subdit quō ḡ ſōrē opū ip̄re
 hēde valebit⁹ qui ipm opū ſōris ad p̄
 plēnū cape nō valēt⁹. De rībz p̄dās dī
 vii. lx. x. de regina lāba. nota p̄ ordine h̄ ſp̄
 cialit q̄ rege ſalomonē q̄lūnt vidit & eo vi
 lo & oī ornatū defecit. Vñ ē meditacōis q̄
 q̄lūnt meditacōe vñ ſeq̄ mētis dilatatio
 vndz ē ſteplacōis vñ dicat vidit ex quo ſeq̄

G

tur mentis irradiatio. Tertium est amuracum.
vñ sequit extensis sine mentis alienatio. vñ
dī eo viso + oī ornatū defectū. g̃ a medita-
tione assurgit ad exemplarēz. a exemplarēz
yē ī amuracēz + p dñs ī mentis alienacēz.
De quicq; nūc de effectu g̃rē in se s de eleva-
tōe de quo legit̃ figurālit̃ ī lib̃is iudicij q̃
fili⁹ israhel remāscit ī ymūs + tantū ī cu-
multu solus at moyses ascendit ī modū
ad diuinū r̃. + id. eti⁹ xl. gra dei sicut padis⁹
ī bñndibz + mīa ī secula pīmaiz. Et seq̃
immediate vita operari sibi sufficiens. tal-
ibus + ī ea iuuenies therazur. p padis⁹ me-
tis elevatio ī uirū. q̃ scđm doctores padis⁹
ē satis terre alassim⁹ usq; ad globū lūcū
prīngens. Iocus ē amēuissim⁹ fructuosus
arboubz consitus. magno q̃ fonte fecund⁹.
longo intiacēte maris spacio + tē. a regi-
onibz q̃s ī colūt hoīes secretus. paradisus
iste ē qui ē locus voluptatis p suā altitu-
dine mentis elevacēm figurat. hoc est
mentis deuote padysus deliciosissim⁹. + fruc-
tuosis arboubz. p̃re + filio + spū lōo + lūm.
a quibz fructus sp̃s carpus. magno q̃ fonte
chaulibilis dulcedis fetūdinus. longo
terre maris q̃ spacio intiacēte sp̃li a regi-

omibz q̄s icolunt hōtes secretus q̄ uie mag
 ua dulcedo qua abscoudit dñs timetibz
 se sed ad istā eleuacōe hō puenre nō p̄
 sine copioso iſluru grē q̄ exemplo seu li
 bili i natalibz declarat sic uā vapores ter
 rei + grossi de suu natura debent moueri de
 orisū sed tū p calorē solis ip̄is icorporatis
 trahuntur sursum ita q̄ ip̄e calor ē q̄i forma 1
 uapor Dic i p̄polito aia dūcta corpori seq̄
 opleriones corporis et q̄ corporis tendit deor
 suu ip̄am secū trahit sed ille sol etern⁹ ad
 ueniens p calorē suue p grām suā que ē quēdā
 forma supnialis oīa desideria trena expellit
 ab aia + ipsa iſornat + pficit + p ſequens
 ad deū eleuat. De ista eleuacōe dicit uocell⁹
 sup̄ an̄ iār⁹. Unusq̄oꝝ i ordine iſarchico co
 ſtitutus ſed in p̄pria p̄porcioꝝ ſursum agit ad
 diuina operacioꝝ in ſe + i opacōe ſua quodā
 mō p grāz + uirtutē diuitias ſibi aecellā. Nota
 de eleuacōe q̄ aia hūana diuitias iſpiratū
 + illo celesti luue iradiata eplicat eleuat. C.
 sup̄ ſcāz hūana De quo dicit rich⁹ li. v. de
 ſtepl⁹ e uiꝫ. sup̄ ſcāz uirtutis ſubleuatio alioꝝ
 dicit q̄i quilibz noſtr⁹ tale aliqd ex diuina reue
 lacōe cognoscit qđ modū p̄pē ſcāe excedit de
 quo + i ps̄ accedit hō ad cor altū + exaltabit̄

ds. qd exponit rich. v sup. dices **Tunc** ds i co
spectu eleuare metas exultabit qn deo reuelate
et aliq de dñe maiestatis celitudine oñdis q
eaten^o hñc sc̄e modū excede videat^r **Vadō** sup^r
oc̄m industria de quo idē rich. vbi sup^r **Supra**
industria at s subleuat qn huāna intelligē
ta dirutus illūat ad qd nulla sua sc̄ia suffi
cit nec illa quā interū habz nec illa sua idus
tria xp̄are valet de quo s̄līr dī i ps. **Ex p̄adit**
alas et ascendit arx portavit i humeris suis
s̄ illo dicit rich. xv. vbi sup^r **Supra** industrie
metas itēplacua aīs ascendit qn diua dig
nacio archonor suor maiestatōe et qualū
alar suar exp̄sione ul subleuacōe i aliud
sup̄emūetas sc̄e fastigii eā attollit quo
nulla vnḡ sua idustria ut possit sine p̄ici
re sup̄ naturā de quo rich. v. v. sic **Supra**
naturā metas sui dilatas qn diua aspira
tōe huāna intelligēta afflata nō curcūq̄ ho
minis sed qualit̄ locūs huāne nature modū
industriaq̄ metas tūsgredit^r **De** ista subleua
tōne dicit ps. **Q**ds dabit m̄ penas sicut colub
be et volabo et requiescam et in ysa. c. xl. **Qui**
confidit i dño mutabūt fortitudine assumet
penas ut aquile qd exponit rich. v. v. dices
Quid ē at penas contra naturā accipe nisi

mura quādā exemplādi efficiā ex vītē
possidē qua possis cū volueris i secessoris fa
cēcie ardua + oī hūane industrie i via pspī

Sed tue pennā penetrare ~~ad mām~~

Equit vītē de tīo effītū grē. l. de vītē
Vbi uotandū ē qīa vītē deo pītē pī dītō
ne qī. aut nichil diligit nī cognitū. ideo ad
pīctissimā illā vītēnē reqūit dītō + cog
nītō. scđm qđ dīat bī i sermone de dēdītītō
ne etīaz sup illo vītē. vīla glutino bouū ē
Duplici igit̄ coherēt lapides illi glutino cog
nītōis plene + dītōis pītē. vt autē pītē vītē
ri deo mēam. ideo de illis que ad dītōem et
cognitōez disponūt pīmo vītēam. Dītō de
cognitōe + dītōe. Et ita de vītēne + de tri
pli exēstū deuocōis qui ex ista vītēne i
aīa cīusat. **C**urta pīmū sciendū qī ad dītē
tōne + cognitōez tria disponūt. l. bñfītōez
mīuērētō. grāz actio. deuota + feruīda orō.
De pīmo dīat xp̄ha i ps. **M**emorā habūdāte
līgūtātis tue exult. **D**e hys tribz dīat rich
li. v. de rēpl' sic. **D**ebz aīm. pīrīs meditacō
bus i se exultacōez cordis regare + ipēnsa sibi
bñfītōez mīuera ante rēcordacōis sue oculos
reūcare + ei⁹ mōi recordacōe leipm ad pītē
dām + deuotā grāz actōem iungare + tandem

aliquā int̄ū illud sp̄ualis armonie organū
ex affā in dīnas laudes relaxare dū itaq; e
iulmō studijs int̄ima cordis affectio in dīne
affeliois magnificētā plena deuocōe resolut.
Illud q̄ aliud / q̄ qdā ut ita dicā spiraculū a
perit p̄ qd̄ in cordis n̄i vascilū dīne suau-
tatis habūdātis estūndat? Hui⁹ exēplū sūr
hēm⁹ i heliso ap̄l̄ia qui idispositus ad ap̄he-
tandū psalte fecit vocari. Hor expoit nichili
v de xtepl̄ dices sic. Qd̄ ē psalte adduce nisi
pūda meditatioe cordis exultacioe repare /
er dīne būlicor̄ rīcordatioe cordis deuocōem
eritare / tūc psalte psallē facit⁹ qn̄ ex mag-
no cordis triplū i dīna p̄sonia uibilamus.
/ i grār actōem assurgetes ex itamis viscibz
i dīnas laudes cū magno cordis clamore re-
voam / ad eiusdē psaltes voce sp̄ualis aūm⁹
medullitus tangit. / irruere i eo sp̄u sp̄ualis
affiat / dū ad dīna i sp̄iracōe intellūalis
leuis aperit quodāmō i eo gra repat / ete
hēs q̄ ex hys aūm⁹ tangit / eritare ad cogu-
toe / sp̄ualis affiat ad dilcoem. Hodim qd̄
sequit⁹ p̄mū ē grār actio ad qd̄ nonet nos
ap̄lus ad col' dices. Oia q̄cuq; facias i vbo /
i ope oia i noīe dū n̄i ihu xpi facite agētes
gn̄as deo / p̄ ihm xpm̄ dūm n̄m. Vñ de il

us qui nō sūt grati de hys loquit̄ b. v. de ihu
 deratoē. Est quippe supbia deliciū maximū
 vti datis tñq; ñmatis + i accepis beneficijs
 glām usurpare bñficij. Sed notādū q; lucz
 multa recepim⁹ bñficias. tñ sp̄cialit̄ de iug-
 grās p̄soluerē debem⁹. Pmū ē passionis di-
 ne acerbitas + varietas. scđm ē aie utē no-
 bilitas + dignitas. Tertū ē dei ante m̄versio-
 nē nos i p̄c̄is tollerādo maxima pietas. Qd̄
 tñ ē gl̄ificatioē nře plena iocunditas sive sa-
 etas. De p̄mo dī ad phil. xp̄ns scđus ē p-
 nobis obedies usq; ad morte. Ecce q̄ntas
 grās agē debem⁹ ilūmat b. li v. de iudic.
 dices. Qd̄ em̄ magnū rāto recompensat amo-
 ri si puluis eriguus se i tra totū ad remean-
 dū colleget. q; istū nimix maiestas i amo-
 re p̄ueniens tota i opus salutis eius ipensa-
 xp̄icit. Deniq; sic dī dilexit mūndū ut vni-
 genitiū daret. haut dubiū qn̄ de p̄re dicat.
 Itē t̄q; didic̄ immortalitatē ascensionis haut
 de spū scđo. sp̄s scđus paracitus quē mittet +
 p̄ i uōie uico ille docebit vos om̄ez uitate.
 Amat g° dī + ex toto se amat q; tñq; tota
 se amat si tñ totū dū p̄ de iudicō + iōprehē-
 sili qut certe de simplici. q; aī remediacō
 + grāz actio iudicat dīcōm suū disponat

remādū

dicit b. ubi sup^r. Qd utimq; aliud faciat o
siderata tanta & tā in debita misericordia tam gr
atuita & sic p̄bata & iopinata dilectio ta
ructa māluerido. tā stupēda dulcedo qd iqt
oīa faciat diligēter siderata. n̄ ut siderans
āmū ab oī p̄cauo penitus vēditāt amore ad
se mirabilē rapuit vēhemēt afficiāt de vāie
tate passiois xp̄i patet culibz diligent̄ iſpi
cēti. De sc̄o scribis i gen̄ faciam⁹ inquit
hoīez ad ymaginē x̄. Sup quo b. v de ſlide
rāce. Quis p̄uer ipius alii eius i aia qui
splendor huāne dignitatis auctore p̄ter illū q
i gen̄ loquit faciam⁹ ho. x̄ Necm̄ ē ḡ ut q
ad cognitōe dei de venire desiderat p̄us ſeip
ſu cognoscat. Vn̄ dicit rich de acapl. Nichil rē
estimat qui ſeipm̄ ignorat qui ad dicois ſue dig
nitatē nō p̄ueltat uelat oīo de ſp̄n anglico. q̄
de dino ſentore debent. qui ſp̄n ſuū prius nō
gubrat. Si uodū ydoneus es irare ad teipm̄.
quō ad illa rūm̄ uādo ydoneus eris q̄ ſt̄ ſup^r
teipm̄ De iſto pulchre loquit hu. de ſu. In h
hys actis q̄ uisibile dei ē aguolas in quibz
maibesta declaratōe evidētias demonſtrat.
ea nām̄q; pfectus auctore ſuū demonstrat q̄
illius ſilitudinū vienius a p̄p̄i quāt. hoc
at ē ip̄a rōnālis creatura que exellēt xp̄ie

ad illius similitudinem scā ē q̄ tūc cūcūs creātōrē
sūmū quē nō vider agnoscet cū seip̄am ad illius
ymaginē scām̄ intelligit. Ecce quāta dignitas
q̄ ad ymaginē + quāta utilitas ut in seip̄a
uestigii ad dei cognitōrē h̄t. H̄t notādā q̄ dig-
nitas + nobilitas aīe obmissis alijs i quatuor
arbitrii. Unū ē dignitas + libertas arbitrii.
de quo b̄ v̄ de oīde. Dignitatē dico i hōie liberū
arbitrii. de quo i rich. sup̄ id ysa. om̄e caput r̄c-
ditat. Inter om̄a creatōris bona nichil dignissimum
i hōie ul' sublimius inērī p̄ q̄ illud i quo ad
ymaginē creatus ē h̄t sane liber arbitrii. Yma-
ginē nō solū etiūtati p̄ certis oībz liber
arbitrii accepit vicinus eius q̄ ymaginē expli-
bus gerit. q̄ nulla unī q̄ culpa nullia demū mi-
scia nō dico destrui. sed nec minū poterit mā-
terias ymaginē expiavit i hoc q̄ sicut dō sc̄iorē
nō h̄t nec h̄p̄ p̄ sic liber arbitrii dominū nō
panit uet pati p̄. q̄ violētā ei i ferre nec crea-
tōrē decet nec creatōrum p̄. H̄c dīm̄ ē discrecio p̄
rōem discursus veri + falsi boni + mali. p̄s
Sūndicāt dūm̄ q̄ trahit in idellā. Nota q̄
differt intellectus + ratio. q̄ ratio īportat discur-
sū ab uno i aliud. Intellectus aut īportat subiectū
apprehensionē aliquā rei sine discursu. Vñ intel-

lectus prie ē pūcipior que statū se offerunt coll
tūcoī **R**aio aī ē que elicit ex hys q̄ p̄ iiquili
coēm īnotescit ubigia **I**ntellāis ponit pū
cipiū p̄ se uotū oē bonū p̄ se appetendū + oē
malū fugiendū. tūc rāo assentit + adudit.
Formū rāo ē bona uel mala ergo ē appetenda
ul̄ fugienda. **E**cce intellāis ī uiaion nō erat s̄
ī minor + ī adūlione circa quas negotiar̄ ca
cio veri ul̄ falsi boni + mali. de quo ī ps̄. **B**ū
dicā dñm q̄ dñuit ī uellam. **D**e isto + p̄mo
dicit b̄. fr̄ cā. **A**ia ē lūlis deo ī arbitri libertate
nā arbitri libertas ē dominū ī aia q̄dam
p̄fulgēs cāq̄ gēma ī auro. **E**cce nepe in
terest illi int̄ bonū + malū int̄ vitā + morte
cognitio iudici + op̄ao eligēdi. **E**t iūc̄. v̄ de
cēpl̄. **C**ogita q̄ uicū + diue bonitati q̄ con
gruū ut tam digne creature boni + mali dis
cretorēz + arbitri libertate cedet. ut eēr bonū
eius tam acceptū. tā voluntarū tā gratiū
q̄ gratiutū. dicit + pl̄ius rāo de aia. q̄ ī
uellaīs ē lūmē. sicut ḡ. p̄ lūcē diei iudici
m̄ de boīs + malis. oia ḡ. subiectū icel
lectui ad discernendū. vñ dicit seneca. **S**i vis
oia tibi subiecte. te rationi subiecte. milios re
gis si rāo te rexerit. ab illa distes quid +
q̄ admodū a ggredi debeas. **T**ertiu ē s̄.

dēū creaturā corporeā p̄tās dominiū. de
 quo i gen. cresceat & multiplicauit tē & sub
 iuste eam & diuīnū p̄scibz maris & vo
 latilbz celū & vniuersitibz que moue
 tur sup̄ trā. **Vnde** rich⁹ de st̄pla. Coguol
 te queso dignitate tua. cogita illā exelle
 te aie tue naturā quo fecit eam Deus ad
 ymaginē & similitudinē quo sublimauerit eā
 sup̄ om̄es creaturā corporeā. & statim mira
 ri incipies quo d̄go icūsa filia syon p̄dicta
 sit de celo in trā & ad dēū clamabis q̄d n̄
 ē in celo & a te qđ volui sup̄ trā. **Orcū**
 ē uiscerio natalit̄ sūmū bonū de quo dicit.
 dñm li. i. i. plo. nō dēloq̄ nos d̄s i oīmoda ig
 uorācia sūi oībz enī cognosc̄ exstendi dēū
 ab ip̄o natalit̄ uisera est. Et auſet i monol.
 c. xli. sic. Claz̄ ē rōnale creaturā com̄ sūi
 uelle & posse ad medraudū & itelligendū & a
 mandū sūmū bonū ipeude debē a quo ip̄
 sū ēē sūi cognoscit h̄c. **Vñ** i sequēti c. adiu
 denido dicit. Rēstat ḡ eā scām ad hoc ut si
 ne fine amet sūmām essēciā. De quo si
 mul̄ boetus d̄t. Est enī mētibz h̄om̄ vi
 boniq̄z natal̄ uisera cupiditas. Et aug⁹
 li. x. **Qnē** fecisti nos ad te & inq̄etū e cor
 uīm donet questat in te. De quo agē debē

m^o grās ē dei pietas nos ī pātis tollerādo
vñ ī ps̄ cōfitebit̄ abi rē q̄r eriusti aiām
meam ex iñferno iñferioi nūa tua magna
ē sup̄ me. Ecce q̄ta pietas q̄ta nūa q̄r uos
eripuit ab iñferno donando nobis gran̄ co
uertedi. ē ē magna pietas ī expēctando q̄
pāto p̄petrato nō statim p̄cūllit ymo or.
nūm ad pñiaꝝ mīscordiꝝ reuocauit De il
ta pacia loquit̄ ansel' ī p̄sol' ī vñj sic. O i
mealisas boitatis dai quo affectu amicātā es
a p̄tōribz iñstos enī saluas iñsticā iñsticā
iñstos uō liberas iñsticā dñpñate illos ne
ritis adiuuātibz illos meitis repugnatibz.
Vñ rich. s̄r apo li. 8 Iura dei pietas mūra
dementia q̄ p̄tū iñiutim⁹ nō statā infert
pena sed obert medelā ḡre ī rūocat ad int̄
gritatē iñsticē ut p̄ducat ad iocūditatē ḡle.
Et rich s̄r apo li. 1 d^r O q̄ mūra cura uos di
uine pietatis dignatio q̄ ī lassimus si dis
tice ueller erga eos agē iñeūret vñ eos ul
te dñpñaret. peccates iñseriat fugietes libe
rat mortuos vñubicat ipios iñsticat. ne
glugetes iñrepat. corpētes excitat. lapsos eri
git. ignorantes iñstruit. deuios reducat. reden
tes suscipit. susceptos custodit. q̄sq̄s ḡ dñi
nā dementia iñsiderat de uenia nullaten⁹ dif

fide potest. **C**ertum de quo grās agē debem⁹
 ē glificatiois nre iocunditas sive sacetas. vñ
 i ps. Adiplebis me letitia cu multu tuo r̄ et
 ibidē. **H**ac abor cu apparuerit glā tua. **D**e +
 gloria dicit apls Expertam⁹ diūn uerm ihu
 xp̄m qui reformabit corpus hūilitatis nre.
 Afigurati corpori clāritatis sive. + i ps. memor
 fui dei + delētus sū. **D**ux illo d̄ b̄ li v. deph.
Iustū enī ē ut qugs p̄nca nō delēant presto
 eis sit mēoria futur. + qui de ver affluētia
 qualib⁹ despiciunt solari recordatio illos delat
 eat etiūtatis. **C**ertū qđ nos ad dei dilectōe;
 + cognitōe; disponit est ferues + deuota o
 ratio de quo i ps. dirigat orō mea r̄. **V**n
 hu de orōne ouēs qđ sit pura orō. + de eius
 astū d̄ orō ē qñ ex habūdacia deuorōis mēs
 ita accendit ut cu se ad deū postuladū co
 uerteret p̄ amoris magnitudine + petītōis
 sive obliuiscat dū amore eius quē videt p
 frui uehementē + cupitat. + subdit pura o
 ratio p̄fectū h̄z amore ḡ orō nō solū dis
 ponit ad amore ūno ipām orōem amor
 sive dilētōe contat. **D**e orōe + dicit b̄ell. sc̄
 dyo. de di. no. c. t̄. **A**n oriq̄ orāndū ē. uo
 deū ad uos sed ut uos ad deū traham⁹ et
 viviam⁹. **G**racūc dicendū ē de dilētōe + coḡ

uicē qz vñū sine alio nō iuenuit nec valer
vñ dicit hu·li · de archa noe c qz sic Quob;
mois deus ihabitac or hñanū p cognitōe
· dulced; vna tñ mansio ē qz · oīs qui nouit
eū diligēt · nemo diligēt p qz nō nouit **I**u
hoc tñ distinre vides qz sc̄ia p cognitōe fidei
fabricas erigit · dulcio aut p vtritate quasi co
lore sup ducto edibacū p̄git · si autē utrūlibz
utin ēst p spicat · qz nec splendē p̄t si nō pla
tueit · nec placē si nō splendueit **E**t i p̄t c
ibidē dicit nemo amicē p̄t qd̄ nescit · et ideo
si deū amare cupim̄ p̄m̄ eū cognoscē la
tagam̄ p̄cipue cū ip̄e talis sit qui neqzat
sciri · nō amari · tanta eū ē sp̄es pulchritu
dinus eius ut qui potit eū videre nō possit
nō diligēt · vides ergo qz vñū sine alio ēst
nō p̄t **O**r aut oīs p̄fectio fiat cognitōe et
dulcedine pulchritime probat s̄c̄ tñ iār · q̄reus
qd̄ sit illud qd̄ b̄cos ita ianobile tenet ut
ad cqd̄ca nō efficiat **E**t cndit qz duo s̄c̄
qz uō solū qm̄ b̄m̄ p̄ficiunt s̄c̄ oēm̄ hoīem̄
i mūndo exsistēt qui tñ deo vñri debet **D**icit
aut̄ hec duo lumēt · dulcedo · vñū subdit · duo
s̄c̄ ita magna bona · nō iuenuit alia ma
iora hys · neqz ad gaudiū neqz ad felicitā
tē nrām̄ magis op̄antia lumēt · dulcedo ·

aliud ad illūatōē; aliud ad refectōē. si il
 lūaris + nō lacāris magnū bonū ē sed nō
 plenū. + si lacāris + nō illūaris magnū bo
 nū ē + nō plenū. Et sequit̄ in hys bētūdō
 cōsistit cognoscē + amāē bonū. gustate inq̄t +
 videte. i gustate dulcedo. i videte cognitōē q̄
 at uniat̄ sūa deo cognitōē + dulcōne dicit b.
 i sīmōē de dedicatōē sup illo vbo glutino bo
 m̄ ē duplci sibi + coherent lapides illi glutio
 cognitōis plene + dilatis p̄tō + subdit tānto
 liquide mēniori ad sc̄iūcēm dulcē coplant̄
 q̄nto ip̄i caritati q̄ dēns ē tāmiores assūstur.
 sed nec illa suspic̄o separe ab ūntē p̄t. ubi
 nichil oīo qd̄ i alto sit altū latē patē pene
 trās oīa radus vitatis q̄q̄ ḡ boni opam̄
 sive dēn cognoscēdo sive dēn amādo totū me
 diante grā faciū + opam̄ de quo pulchre
 loquit̄ r̄ich̄ i li terris de oīepl̄. c vloō s̄ absq̄
 dubio q̄q̄ boni i cordibz bonor agit sepi
 formis ille sp̄t p̄ i sp̄iracōē; gr̄e opat̄. ḡ opa
 ter si vniū debem̄ cū xpo q̄ grā coopt̄. vñ
 nichil sive grā dei possim̄ vñ subdit ecce
 vnuis + id sp̄t tot mēnabz sp̄ + ubiq̄ p̄lidet. +
 gr̄e sive munera iul̄cipiat̄ ip̄endit. ecce tot
 hom̄i mētes tot mēns iſormat̄ + dēs volūt̄
 tes ad volūtatis sive arbitriū sive aliquā cō

270

actione idinat ipso reuelante vita agnoscatur. ipso inspirante honestas amat in sine co-
opante gratia oculo non sufficiamur ut ad cognoscere
veritatis vel et ad amorem virtutis. Ecce quoniam de
sideriae et pro gratia laborae debemus quod per ea et su-
am punitam et tua opa nostra accepta et nobis
mitiora sunt. Unde ibidem versus subdit. Verumque
quod magnum est mirabile illud esse credit quod quod
est veritas in nobis operatur nobis ad mentem ipsu-
tur et in te quodam incomprehensibili modo sit in nobis
sue voluntatis beneplacatum inspirat et inducit nobis
ad mentem reputari debet quicquid honestatis eius
in nobis gratia impunit ut reformat saluus enim hu-
mane voluntatis arbitrio et oculo absque ulla co-
actio quelibet bona voluntas insperata

versus
et dñe voluntatis operatur operatur et
et idcirco hoc ad retributorum gratiam cumularat. quod
ex libido mens sensu in ipsa divinitus agitur.
ipsa ergo anima deo mediante gratia unita in pura cog-
nitio et pietatis dilectione triplex bonus per ipsam gratia
animam recipit. Nam punitum est gratiorum cumula-
cio. Sed omnis est minor augmentatio. Tercium est p-
nusque cum per gustatione celestium ichoant. Unde dicitur
versus. versus operatur aut illa studiorum bonorum co-
peratur gratia. quodammodo in nobis quod sit ad augmenta-
biti. quodammodo vero que sunt ad incrementa meriti. quod

dum ante q̄ vident ad ichoacōe p̄mū. unde
 exponēs p̄dā subdit. vocēs namq̄ seruitu-
 tis ure debiti dīna benignitas angēt. & sibi
 nos magis obnoxios reddit quoāes i nob̄
 scē & sapie dona acrescunt h̄o itaq; & quelibz
 ev̄moi i augmētū s̄ debiti potius q̄p m̄ti.
 S̄r quicq; v̄ tuas dīna boītas nobis sp̄ient
 mīra retribuōis accumulat. q̄q; uō iacte
 suauitatis q̄q; dīne dulcedis mētibz uris di-
 unit̄ i fundit ad p̄mū ichoacōe quo dāmō
 spectare vident. h̄ oīa op̄at v̄nus atq; idem
 lps. & nūlō eius docet nos de oīb; **C**onr̄
 ē diuīndū de ip̄a v̄mōne i se de quo ad eph̄.
 ui. v̄niuersit̄ mēm data ē grā sōdīn mēlueam
 donacōis xp̄i. et sequit̄ v̄nus dēs occurr̄
 mus i v̄nitatē fidei fidei & agnōcōe filiū dei
 i bīx p̄fīm. qui eūlī sōdīn xp̄lm̄ dēs fidheret
 v̄nus lps ē. s̄r quo b. i sīncē de dedicatorē
 etiāx dicit sūchil dubiū q̄i p̄fīe ad heren-
 tes & bñ lps cū eo p̄fī & i eo penetrat̄ v̄ni-
 ūla. **P**t & ista v̄nio declarari i exemplo
 sensibili. **V**idēm̄ eūlī i creaturis sūlī i entib;
 q̄ q̄nto magis creature approp̄i quāt pu-
 re & ue v̄nitati tanta ē simplicior. **P**t p̄
 v̄nus v̄nio eius vigorosior. etiālo q̄p̄ remo-
 tor fuit a pura v̄nitate tanto erit apōstolar &

multuplicior & ideo unitas q̄ ē in uelloī magis est una & simplex & paulatā descendit n̄
Dic similis h̄ia spūalē que se habet p̄ modū
unitate ad grām que ē forma supnacalis q̄
sicut supdān ē similitudine diuina deformatio
redēs sicut ḡ unitas intelligētē ē unitas
simplex & una q̄ magis p̄pinq̄or ē deo. Si
cuit enī i creatureis res dī una p̄ formā q̄ p̄
eam ē unitas & quanto magis unita spācata
ē & disposita ē tanto uno talis sit nobilior.
Dic grā ē forma spnacalis quanto p̄fectione de
sideria & alia bona ipsān autem spācata īicit
tanto magis illūiat & deo unit oē enī qd̄ capi
t̄. Qd̄ bñ declarat dyo. de di no d̄ lumen intel
ligētē domū dī p̄t̄ hoc quidē q̄ oēm supnacalē
autam ul̄ mete implēt intelligēti lumē. oēm sit
ignorātā & errore expellit ab oibz quibz in
gignit̄ autabz & oibz illis sc̄m lumē tradit et
uelloiales ip̄oz oculos mūdat a cōposita ip
lis fete & ignorātā & monet & apit multa gen
uitate adulos tenet̄ & tradit prius mēsuratā
dārātē postea illis sic gustantibz lumē & ma
gis desideratibz sc̄p̄in magis īmutat. i. unit
& habūtan̄ supfulget qm̄ dilexerūt mūt̄ &
sp̄ extēdit ip̄as ad autētora sedū ip̄az īspē
cum ad p̄pōtēm. Aut ḡ p̄ grām deo assūlāt̄

et ad ipm eleuata. et cu ipso pte vultu. in nō
 i seip̄a stare p̄t s p quedā mentis excessū ī de
 um dimitus rapit et subleuat. Vnde mō vlti
 mo dicendū ē de mentis excessū qui scdm rch:
 li. v. de r̄pl: de tribz puenit et cauicit. Omnia e
 deuote mentis p seruēs desideriū excessuatio qaz
 ultra hūanū modū singiarit eleuās. de quo
 dī cā. 4. Que ē ista q ascendit p desertū sicut
 v̄gula sum ex amoretibz murre et churis et vni
 pul pug. P sumū icelligim⁹ deuote mentis deli
 derū qui sumus ab igne sp̄nalis amours sur
 git. v̄gula gracilis et r̄ca ē tuū desideriū anxiū
 surgens ex indecē r̄ca. p mirā icelligas car
 nis p̄tricē. p̄ chus cordis deuocē. p̄ vñ pul.
 pug. om̄n̄ vñtū sūmamē. Tūc anima sc̄i
 verat̄ quasi sum⁹ p desertū ascendit qn̄ ex
 hys q ī semip̄a iuerit su bois su malis af
 fectū suū ī celestis sponsi desideriū attendit De
 quo dī gen. xvii. sigalit̄ de abrahā q appunt
 ei dñs ī qualle mab̄ sedenti ī ostio tabernac
 culi sui ī ipo seruore diei aq̄ sp̄uisset oculos
 appuerit ei tres vici sanctes xpe en̄ quos ai
 vidiisset currit ī occursum eoz de ostio tabernac
 culi sui. Illud exponēs rch: li. v. de r̄pl: c.
 viii. dicit sic Si p tabernaculū hūane mentis
 habitaclin icelligim⁹ q̄ erit hui⁹ egrellus

in huāne mētis excessus. Si q̄ egressio
nis causa q̄rim⁹ acius iueunt⁹ nā visio q̄
excius apparet pauldubio eū ad int̄iora trax̄
it. appicōnus autē dīne cauſa latet⁹ inuit⁹
i eo q̄ dñs appulſe dī i ip̄o feruore diei se
deus i ostio tabernacij. Vides c̄te q̄ talor di
ei fucbat q̄n dñs ei appebat q̄ e ḡ feruor
diei n̄ estuacio feruens desiderij. Qd̄ i quic̄
aliquid feruor n̄ feruor⁹ amor ⁊ desiderij veri
⁊ sām̄ boni sub quali feruore p̄uarcha tūc
estuabat. qualis deniq̄ eū a domētias su
is repellebat ⁊ eū i ostio ⁊ i oco sedē m̄m̄o
vacare ⁊ videre cogebat ambīete ⁊ optā
cē abloq̄ dubio dīne aspiciatis aura p̄ape
desiderij q̄ sūi estū illius afflatu ip̄are. forte
sī tūc domētias suis itendit ⁊ i una tabua
ali sūi tenet. adorāns illas p̄sonas m̄m̄ie
vidisset. tūc q̄pis fortassis non exisset. duo
q̄ i unū occerunt q̄ egressio illius occasio
nē p̄buerūt numeras feruoris ⁊ nouitas vi
sionis. De quo xxi. ibidē pulchre v̄ s. loquit̄
sic ~~mag~~ agnitudine deuotis mēs huāna sup̄ se
levat. q̄n tanto celestis desiderij igne succedit
ut amoris itam̄ flama uita huānū modū
exrescat q̄ n̄m̄ huānā ad cere lūm̄diēm̄
lūḡfōm̄ a p̄mo statu penitus esoluta ⁊ ad

in istar sumi attenuata i superna eleuet r ad su
ma emunat. Pmū in ebr istris diffinitis su
it exstutio ex seruēt desidio mēns deuote
iste enī excessus p̄t appellai extasis. nūc enī nū
quis i extasi ponit tū ex seruētis desidio ex
tra sem: ip̄z rapu: net tū i aliena coēm men
tas totūt eleuat. Vn̄ miles quādū deūo crescat
intius r tūn̄ q̄ q̄uis dēs libens ocularet +
prūpūt uelit nolit i gestus motusq; mira
biles corporis. tū 9 exēplū hēu 9 i te sensibili.
Vas enī om̄nes ad de liquore ignis sic i calore
capit p̄mo illis liquore ab ymo eicē postea
uero nūc i hāc nūc i illā p̄t. nūc sursum nūc
deorsū r paulatū ad supiora aitollē totū er
quous modico usq; ad sūmū reple. tandem
aut sup̄ ip̄m aitollē r foras tū quāda vole
na iniora euaciat r effundē foras q̄ eicē sic
sane hūan⁹ nūm⁹ dīm⁹ ignis desiderio succē
sus sit sepe i seip̄o oīra seip̄m seruēs r fre
mēs estuās r sp̄mias libipi ualces seip̄z
despicies. seip̄m uehemet̄ i cultas. sūmū i
hyans. r māle mūdāna cōp̄nes r dū ei⁹ ad
di estū diuāus vris mūltūq; iactat dū p̄ in
fiorū temptū ab idimis repellit. r p̄ sup̄no
rū desideriū ad supiora trahit. sit sepe ut i
ip̄em sp̄c ip̄elliēt desiderio tam senzip̄m r sup̄.

O semper ipm eius suis ipsius oblitis + i ex
thali subleuitatis ut totus i superiora rapar.
h. nich. li. v. de opepl. c. vii. **S**ecunda causa est secundum
phic amoris totalis illuminatio animi ac am
miracione i lumina pulchritudinez mirabilis sus
pedente de quo scribit c. v. **Q**ue est ista q ascen
dit q. aurora surgens pulchra ut luna etia
ut sol. tribus ut astrorum aries ordinata. **Q**d
expones nich. vi. d. **A**res velut aurora co
surgit q i visuosis amiracione paulatim ad incre
menta cognoscis. phic aurora paulatim ele
uat. elevata dilatatur. dilatata difficitur. sed
muro mo dū tamē i die absunt p. p. nō
sue ioremēta ad defūt venit + vñ accipit ut
maior sit inde ei accedit ut oīo nō sit. **S**ic hu
mana intelligētia dūna ambiē radiata. dū i
telligibilium opeplacione suspedit dū i eorū
miracione distendit quanto ad aliora ut mira
biliora dicit tanto aplius dilatatur. + vñ in
sumis sit remotior inde i semper ipm purior
+ ad sublimia bālor iuenit. sed i hac ob
lucione dei mēs humana sū ad aliora crescat
dū dū crescedo tamē hūque capax tatis ali
qū metas transcedit. sic denū ut a seipm pe
nis deficit + ilup mundum qdā affon rūs
formata tota supra semper ipm eat. + licet.

matutina lux crescendo desinit nō quidē esse
lux. sed ēē lux matutina ut ipa aurora iā nō sit
aurora. Ita hūana intelligentia ex dilatationis sue
magnitudine quicq; accipit ut ipa iā nō sit ipa.
nō quidē ut nō sit intelligentia. sed ut iā nō sit +
hūana sicut p̄n⁹ excessiōis modus ex deuoto
ne surgit sic ille i deuotōe; desinit ibi ex iūni
o veitatis desidio ad vitatis repletōe; assur
git h̄ ex vitatis reuelacōe eiusq; repletōe ad
deuotōe; tūm⁹ illā iūnat qd forte iūnit cū dī.
pulchra ut luna elēta ut sol. aurora & luna luce
habet. calore nō h̄nt sol autē utroq; spoller. q
sole lucidius q̄ sole feruerens. Videris ḡ q̄ illa
mentis ascēsio q̄ in hoc loco designat cū⁹ erāna
sol⁹ sp̄ant. q̄ nō i qualētūq; sed i sumā deuoto
nē q̄nq; desinat a sola deitate vitatis q̄ illustri
one iepiat. De illa amiracōe p̄ quā i sumā iā
pit. lps. dī xv. Vide b̄ s̄. Magnitudine amiracōis
am̄ supra se ducit qn̄ diuī lūne irradiata & i sumā
lūne pulchritudinis amiracōe suspēta cā vehemētā
spōre cūtit ut a se funditus exticat & i mo
dū fulguris dī quicrētis q̄ ro. p̄fundus p̄ despē
tū sui vniūse pulchritudinis iſpectu i p̄ma deca
tur. tāco oblimius q̄nto celestis p̄ lūmen deside
riū reiberaata & sup̄ sc̄pām rapta i sublimia e
lenat. talis ḡ excessus i scriptura sol; dici subilus

Dū nubilus ē quidā sonus ex ineffabili gaudio
mentis, pcedens qui sit talis. **N**ia habēs deuocōes
et deuocōis dulcedo nesciat q̄ erūpit et q̄ nūn ex
nesciat spūis exultacō et deuocōis dulcedo q̄ nesciat
ad plenū v̄ba formae scđm lūm astam et q̄ forti
ter magnitudo deuocōis iugat ad erūpedū et
nesciat formae v̄ba facit tua q̄dā sonū qui dīm
bilis et ē quasi contritus. **N**ubilus enī ad mo
dū vōtrūs grāt. **V**ol enī eleuat duos vapores
et hūndū et lūctū i medū intersticū aēris. Vapors
at hūndus statū disp̄git et eleuat et dilatat ad
modū hūndi. Vapors enī lūctus strigit et int̄cipi
tur et candē vapor lūctus i hūndō q̄ i vētre p̄ tri
gus cūl̄as et p̄ modū quo nūlit tendit deorsum
monet et ignit ex illo motu et candē aubē aquo
sam sc̄ndes tā ex salione q̄ er ignis extincōe
sonū grāt qui dī vōtrūs. **N**ubes s̄t p̄fici
qui vero sole xpo i vapore hūndo lacimole ora
tōis et lūctu gaudiōle dulcōis quasi nubes et ter
ra eleuat et ad motū disponit. **V**er. Qui s̄t hū
qui ut nubes volat i istis spūalibz nūbibr q̄n
vapors hūndus lacimole orōis dulcata et multipli
cat. Vapors lūctus gaudiōle dulcōis int̄cipit in
icimus et igne icalescat deuocōis candē motu nu
bū i lacimole orōis et gaudiōle dulcōis p̄uota
tus et flāmatus et ult̄a se occulta nō valens

P

emittit sonū i vocē erūpens q̄ dī uibulus
Tertia causa ē sēuīda s. triplū exultatō am
 mā i deformitate tūlformans. de quo scribit
 cā vni. Que ē ista q̄ ascendit de deserto delici
 is affluēs iuxta sup dulcē suū. **H**oc expoīt
 rūs. li. v. de oēpl' e. rūiū dices. Quād de deser
 to fūm? ascendit qn̄ semipm̄ mētis aliena
 coē tralit qn̄ semipm̄ i uno deserēs + ad ce
 lū usq; ptransies solis diuis se totū p oēpla
 tōe; + deuocōem iuergit. **Q**d ē deliciis afflu
 ere uisi spūglū gaudiorū pleitudē habūdae.
Qd inq̄ ē h̄ deliciarū affluēcia nisi vere + in
 terne suauitatis habūdanciā telitis data ubi
 q̄ itala leticia h̄at deliciarū affluēciā. vero q̄
 gaudiorū habūdanciā. nō ē vñ h̄re valcas nisi
 ex itama illa animū vocāditate dūtis q̄ itala
 dulcedē nō dunt delicias h̄ns sed deliciis affluēs
 ex eo q̄ nō quelibz h̄ax deliciarū expientia s; eo
 tu affluēcia h̄o ascenditū de deserto sic giguit
 atq; p̄ficiat cōstat at q̄ quātūq; p̄ficiat h̄as
 delicas in h̄ac dūtarat vita etiamas h̄re no pos
 sum. **Q**d ē dilecto suo iuti n̄ v̄tute illius + nō
 p̄prijs viribz p̄moueri. Accepit itaq; dilecta ex
 muue dilti sui + bñlio sponsi sui duo i medi
 a contra duo p̄ncipalia mala. Refigerij au
 bein cōtra oēpiam carnis. Et reuelacionis lu

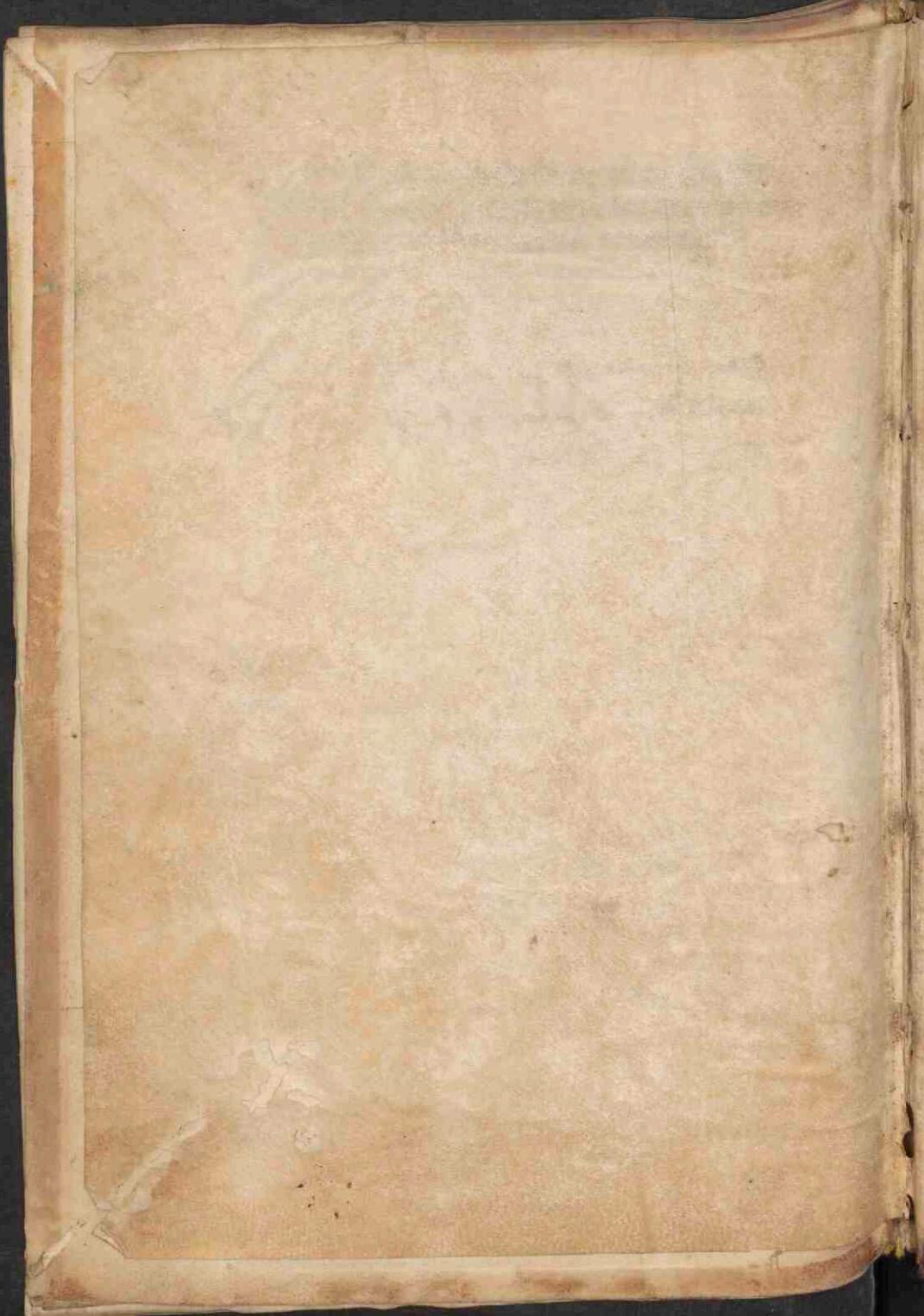
tem contra ignorānā mēns. ps. Expandit
mūdē ī p̄tēdōm & ignē ut lūtē eis p̄ noctē.
H̄i enī p̄ dēlēm̄ r̄cē intelligit̄ cor hūanū q̄ e
rit p̄ dēfētū ascēdē n̄ sup̄. sem̄ ip̄u itē. Coli
derem⁹ p̄uella tēnerā & dēlicata uerpote ī mīla
dēlicat̄ affluēcia eductat̄ s̄ & multo vīno īā
ēbriat̄ ī cēllā vīnariā introduct̄ & torrē.
voluptatis potat̄ & quasi p̄ numia teneit̄
dīne vīx posse tēdē & p̄ numia ebrietate vīa
quā tēnē debēat nullo mō posse disternē. nō
nē s̄i cali scēmāte s̄lērāda p̄onit̄. hec q̄ deli
ctio affluē & dīlō s̄uo īuxa dēscribit̄ ī cā. deuīz
dēlicat̄ dēlicat̄ affluēcia reddē s̄lēvēt ut nul
la extīor dēlētā possit ei aliquaten⁹ sapē n̄
aliqua hui⁹ mūndi glā ad solatōis aſterre
ita ut verat̄ audiat̄ p̄biteri & dītē rēnuit̄ cōſo
lari aīa mea. eo q̄ verat̄ s̄eniat̄ & p̄ itō dīſi
niat̄ q̄ oīs caro fēnū & oīs glā eius quasi flos
fēnū. Ille excessus appellai p̄t raptus. Clota
de raptu pauli qui verat̄ raptus ita ut dītē
oīa arbitrat̄s ūm̄ ut sterora ūc. Itē mūndus
m̄ crucifixus ē. Est enī raptus mēns extēlūs
quo mēs ab oī corpē & corporali ūlītūdīe aliēa
tur & in deū. put̄ possibile est fert̄. vā q̄n̄ grā
dēscat̄ tū ī aīa q̄ reddit̄ hoīez quasi mortuū
ex dīm̄t̄hē aīe tū deo & er ūtauissiā dei degusta

de di rapi de corpe sicut dñm ē qñ nō erit
actus nales. sed ab officijs sensuū vacat nō
vidit nō audit rē hī. qñ ī nō sentit p̄fūs
ē raptus. tūc enī vītū sensuū aīa delatatur
ā deo. Vñ tales ita rapti. nūc rubet nūc.
pallent ī face. nūc regurgando voluit oculos.
nūc quasi degustando qñ corpore dulcedinē
mouet os ī labia. ī sibi tam bene qñ nullo
nō valer expletare aliam. vñ si ī corpe vītū
ul' pūgū non sentit. s̄ redies a raptu quid
sit quid fuit penitus ignorat. De quo dic.
rich. v. 5. li. v. sic. Fragmitudine rotunditatis ī
exultacionis mēs a seip̄a alienat qñ itima illa
tēne suauitatis habundans potata vīmo ple
ne iebesta quid sit qñ fuit penitus obliuiscar.
ī alienacionis excellū triplidū sui nūmī
etate introducit. ī s̄r. mūndū quēdā affec
tū sub quodā mure felicitatis statu raptū trās
format. tales ḡ quo ad om̄es vīres suas
plene absorti s̄i ī dulcedinē quā dñ celesti. ideo
nihil postq̄ ad seip̄os redire de statu tali di
cē pūt. De quo idē rich. ubi sup̄ dicit. Cū enī
vītū excessū supra ul' intera nōlinzūpos
ī dñmor deplacōez raptū. exterior omnī sta
tū. vīmo nō solū hōy que extra nos s̄t. ver
ī que ī nobis s̄t omnī obliuiscim̄. ī iterū tū

ab illo sublimans statu ad nos invigilos
redim⁹ ienitatem ut dicitate quia p̄ius p̄
sperium⁹ ad nūmā mēdriā reuocare oīo nō
possim⁹ & q̄uis inde i medriā aliquid tenet
nūs & uelut i medio nebule videam⁹ nec
modū quidē videri nec qualitatē visionis
p̄ihendere nec recordari sufficiam⁹ ad visionē
autē illā etiā q̄ sine nebula ē p̄ducat nos
ihs xp̄us Amen. Deo grās.

Lipas & quis plorat pedem p̄tē spūdo p̄p̄m
et amē & plorat

Hinc ad certus prestatum quod dedit
nobis rex Henricus regalis eiusq[ue] imperi
et munitione et ceteris qualibus

385

